

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΕΙΟΝΟΜΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΜΠΣ: ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΔΕΙΞΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ:

ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΤΩΟΥ ΑΡΧΕΙΑΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΠΟΥ
ΕΚΤΙΘΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΜΟΝΙΜΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ
(ΕΥΡΩΠΟΥΛΟΙ ΚΕΡΚΥΡΑΣ)

ΟΝΟΜΑ ΦΟΙΤΗΤΗ: ΣΠΙΤΙΕΡΗ ΜΑΡΙΑ

Α.Μ.: ΜΑΒΜ202015

Επιβλέπων Καθηγητής: Κος Δρακάκης Γ. Εμμανουήλ

Εξεταστές: Καθηγητής Κος Παππάς Γ. Θεόδωρος
Καθηγητής Κος Μεταλληνός Γ. Δημήτριος

Ημερομηνία Υποστήριξης Διπλωματικής Εργασίας: 07/06/2022

ΚΕΡΚΥΡΑ, ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ 2020 – 2021 / ΕΞΑΜΗΝΟ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ.....	3
ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	4
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	5.
Α. ΙΣΤΟΡΙΑ “ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ ”.....	6
Β. ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ, ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΚΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ	
ΙΩΑΝΝΗ Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ.....	11
Γ. ΜΕΛΕΤΗ & ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΧΑΡΤΩΟΥ ΑΡΧΕΙΑΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ	
ΜΟΝΙΜΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ “ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ ”.....	124
Δ. ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΧΑΡΤΩΟΥ ΑΡΧΕΙΑΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ	
ΜΟΝΙΜΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ “ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ ”	184
Ε. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	216
ΕΠΙΛΟΓΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ	222
ΕΠΙΛΟΓΗ ΠΗΓΩΝ	223
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	224

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Με την εκπόνηση της Διπλωματικής μου Εργασίας, μου δίνεται η δυνατότητα να απευθύνω ευχαριστίες.

Αρχικά, θα ήθελα να ευχαριστήσω το Πανεπιστημιακό Ίδρυμα του Ιονίου Πανεπιστημίου και συγκεκριμένα το Τμήμα Αρχειονομίας-Βιβλιοθηκονομίας και Μουσειολογίας, που με επέλεξαν για την παρακολούθηση, μετά από εξετάσεις, στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών `` Διαχείριση και Ανάδειξη Πολιτιστικής Πληροφορίας ``.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω την Καθηγήτρια, Αντιπρύτανη και Διευθύντρια του συγκεκριμένου Μεταπτυχιακού Προγράμματος, την Κυρία Μπάνου Χριστίνα.

Θερμές ευχαριστίες θα ήθελα να απευθύνω στον Καθηγητή Κύριο Δρακάκη Εμμανουήλ, που δέχθηκε να με υποστηρίξει και να με καθοδηγήσει στην εκπόνηση της Διπλωματικής μου Εργασίας.

Ακόμα, θα ήθελα να απευθύνω ένα μεγάλο ευχαριστώ και στον Καθηγητή Κύριο Μεταλληνό Γ. Δημήτριο για την αμέριστη στήριξη και αρωγή του ως προς την ολοκλήρωση της Διπλωματικής μου Εργασίας.

Φυσικά, από την πλευρά της Πανεπιστημιακής Κοινότητας δεν θα μπορούσα να μην ευχαριστήσω συνολικά τους Καθηγητές μου στα δύο υποχρεωτικά εξάμηνα μαθημάτων. Ευχαριστίες να απευθύνω και στο Διοικητικό Προσωπικό του Τμήματος Αρχειονομίας-Βιβλιοθηκονομίας και Μουσειολογίας.

Από την πλευρά της ερευνητικής δραστηριότητας, θα ήθελα να ευχαριστήσω συνολικά το ``Μουσείο Καποδίστρια`` για την παραχώρηση του υλικού που μου χρειάστηκε για την ολοκλήρωση της Διπλωματικής μου Εργασίας.

Θερμές ευχαριστίες να απευθύνω και στον Στρατηγό-Διδάκτορα Ιστορίας, τον Κύριο Κουρκουμέλη Νικόλαο, που με έφερε σε επικοινωνία με την Διευθύντρια – Επιμελήτρια του ``Μουσείου Καποδίστρια``.

Θερμές ευχαριστίες να απευθύνω στην Επιμελήτρια και Διευθύντρια του ``Μουσείου Καποδίστρια``, την Κυρία Ντάρια Κοσκόρου.

Επίσης να ευχαριστήσω και την Κα Χαραλαμποπούλου Μάγια, από το ``Μουσείο Καποδίστρια``.

Ένα ακόμα ευχαριστώ στον Καθ. κ. Παπαδημητρίου Νικόλαο, Καθηγητή Ιονίου Πανεπιστημίου, για συμβουλές του κατά την διάρκεια της φοίτησής μου στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών.

Ευχαριστώ και τον Κύριο Πόποβιτς Ζέλικο για θέματα τεχνικής φύσεως υπολογιστή.

Κλείνοντας, να ευχαριστήσω τον πατέρα μου για την συνολική του υποστήριξη.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Έμπνευσή μου για το συγκεκριμένο θέμα Διπλωματικής Εργασίας αποτέλεσαν πολλοί παράγοντες. Αναλυτικά, οι βασικότεροι παράγοντες είναι οι εξής:

Α. Στα βασικά ενδιαφέροντά μου είναι η ενασχόληση τόσο με την Ιστορία όσο και με τον Πολιτισμό.

Β. θέλησα να κλείσω τις εργασίες μου, από το συγκεκριμένο Μεταπτυχιακό αναφερόμενη στον Πολιτιστικό τομέα και δη στο Μουσείο.

Γ. επέλεξα ως θέμα αντικείμενου της Διπλωματικής μου Εργασίας, το *''Μουσείο Καποδίστρια''* διότι το έτος 2021, είναι έτος μνήμης για τον *''Ελληνικό Απελευθερωτικό Αγώνα''*. Αποτελεί έτος – Ορόσημο της Σύγχρονης Νεοελληνικής Ιστορίας, με βασικό πρωταγωνιστή και θεμελιωτή του Νέου Ελληνικού Κράτους, τον

Κερκυραίο διπλωμάτη και πολιτικό Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Δ. το θέμα *''Μελέτη και Παρουσίαση του Χαρτώου Αρχειακού Υλικού της Μόνιμης Έκθεσης του Μουσείου Καποδίστρια''* αποτέλεσε βασικό κίνητρο για τρεις κυρίως λόγους: 1. Την γνώση της περιόδου της Ιστορίας, 2. Την ενασχόλησή μου με την Ιστορία και 3. Το ενδιαφέρον και την ενασχόλησή μου με τον πολιτισμό και δη με το ιστορικό και μουσειακό πεδίο εν γένει.

Η αγάπη και το ενδιαφέρον μου τόσο σε ερασιτεχνικό όσο και σε επαγγελματικό επίπεδο, με τον Πολιτισμό και με την Ιστορία, με ώθησαν να παρακολουθήσω και το Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα *''Διαχείριση και Ανάδειξη Πολιτιστικής Πληροφορίας''* του Τμήματος Αρχειονομίας-Βιβλιοθηκονομίας και Μουσειολογίας του Ιονίου Πανεπιστημίου.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το θέμα της συγκεκριμένης Διπλωματικής Εργασίας είναι η ``Μελέτη και η Παρουσίαση του Χαρτώου Αρχειακού Υλικού της Μόνιμης Έκθεσης του Μουσείου Καποδίστρια``.

Πρόκειται για σημαντικό χαρτώο αρχειακό υλικό, μέσα από το οποίο διαφαίνεται ο τρόπος αντιμετώπισης της ``Ελληνικής Επανάστασης``.

Παράλληλα, σκιαγραφείται μέσα από τα χαρτώα αρχειακά τεκμήρια και η πορεία του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, κατά την διάρκεια της Επαναστατικής Περιόδου αλλά και στο Αξίωμα του ``Πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδος``.

Ακόμα, αποσαφηνίζεται μέσα από τα κείμενα ολόκληρη η πορεία της τότε υπόδουλης Ελλάδας με την κατάκτηση της Ελευθερίας και της Ίδρυσης του Νεοελληνικού Κράτους.

Η εν λόγω Διπλωματική Εργασία ``διαιρέθηκε`` σε τμήματα.

Α. Παρουσίαση της Ιστορίας του ``Μουσείου Καποδίστρια``

Β. Τα βιογραφικά στοιχεία και οι βασικότεροι σταθμοί ζωής του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, τόσο σε προσωπικό, πολιτικό όσο και σε και διπλωματικό επίπεδο

Γ. Μελέτη και Παρουσίαση του χαρτώου αρχειακού υλικού της Μόνιμης Έκθεσης του ``Μουσείου Καποδίστρια``

Δ. Σχολιασμός του χαρτώου αρχειακού υλικού της Μόνιμης Έκθεσης του ``Μουσείου Καποδίστρια``

Ε. Συμπέρασμα

ΣΤ. Παράρτημα με ενδεικτικό φωτογραφικό υλικό

Α. ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

Το “ Μουσείο Καποδίστρια ” αποτελεί μοναδικό μουσείο, αφού λειτουργεί ως φορέας μνήμης και προβολής του Πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδος, του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Είναι αφιερωμένο στη ζωή, τις οικογενειακές ρίζες και στο έργο του κορυφαίου Έλληνα και Ευρωπαίου διπλωμάτη και πολιτικού. Ο Ιωάννης Καποδίστριας συνέδεσε το όνομά του τόσο με το Όραμα για μία ειρηνική Ευρώπη όσο και με τις προσπάθειες ίδρυσης του Νέου Ελληνικού Κράτους.

Το “ Μουσείο Καποδίστρια ” βρίσκεται εντός του κτήματος που ονομάζεται “Κουκουρίτσα”. “Κουκουρίτσα” σημαίνει λόφος. Πρόκειται για εξοχική κατοικία της οικογένειας Καποδίστρια ήδη από τον 18^ο αιώνα.

Η ιστορία της “ Κουκουρίτσας ”, η οποία σήμερα αποτελεί το εξαιρετικό και μοναδικό μουσείο, το “ Μουσείο Καποδίστρια ” αποτελώντας παράλληλα και Κέντρο Καποδιστριακών Μελετών, συνέδεσε επιπρόσθετα το όνομά της με μία ξεχωριστή και ιδιαιτέρως άξια προσωπικότητα, την Μαρία Καποδίστρια – Δεσύλλα, απόγονο του Ιωάννη Καποδίστρια. Ήταν ιδιαιτέρως δραστήρια στα πολιτικά πράγματα της Ελλάδας και της ιδιαίτερης πατρίδας της, της Κέρκυρας. Ήταν και ο λόγος που διετέλεσε Δήμαρχος Κερκυραίων κατά την περίοδο 1956 – 1959. Υπήρξε επιπρόσθετα η πρώτη εκλεγμένη γυναίκα Δήμαρχος στην Ελλάδα.

Η Μαρία Καποδίστρια – Δεσύλλα λάτρεψε το κτήμα της Κουκουρίτσας, θέλοντας να του δώσει πνοή, φως και Όραμα. Με απaráμιλλο τρόπο οραματίστηκε την δημιουργία χώρου, ιστορικού χώρου που θα αναδείκνυε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο την ιστορία, την λάμψη, τις Ιδέες, το Όραμα, την πολιτική σταδιοδρομία και την παρακαταθήκη του σπουδαίου προγόνου της, του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Το έτος 1978 προκειμένου να γίνει αυτό το Όραμα πραγματικότητα προέβη σε μία ιδιαίτερη κίνηση. Ανακοίνωσε την δωρεά της συγκεκριμένης οικίας και μέρους του κτήματος σε τρεις ιστορικούς, πνευματικούς και πολιτισμικούς φορείς της Κέρκυρας: α. στην “Αναγνωστική Εταιρία Κέρκυρας” με έτος ίδρυσης το 1836, β. στην “Φιλαρμονική Εταιρεία Κέρκυρας” με έτος ίδρυσης το 1841 και γ. στην “Εταιρεία Κερκυραϊκών Σπουδών” με έτος ίδρυσης το 1952. Οι τρεις αυτοί ιστορικοί, πνευματικοί και πολιτισμικοί φορείς θα αναδειχθούν από το έτος 1978 και μετέπειτα σε θεματοφύλακες της βούλησης και του Οράματός της. Να γίνει δηλαδή το οίκημα στην Κουκουρίτσα ένα σύγχρονο Κέντρο Ιστορίας, Έρευνας, Μάθησης και Πολιτισμού για τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια όσο και για την Ιστορία του Νέου Ελληνικού Κράτους.

Το “ Μουσείο Καποδίστρια ” αν και είναι ένα μικρό σε έκταση περιφερειακό μουσείο της Κέρκυρας αποτελεί σήμερα σπουδαίο και ζωτικό πολιτισμικό κύτταρο τόσο για την τοπική και την ελληνική ιστορία όσο και για την ευρωπαϊκή ιστορία. Διότι ο Πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας υπήρξε προσωπικότητα Διεθνούς αναγνώρισης και εμβέλειας.

Το “ Μουσείο Καποδίστρια – Κέντρο Καποδιστριακών Μελετών ” ιδρύθηκε το έτος 1981. Το έτος 1995 η “ Κουκουρίτσα ” συνολικά κηρύχθηκε ιστορικά διατηρητέο μνημείο και περιοχή. Από το έτος 1995, έκλεισε προσωρινά το έτος 2012, με στόχο την ολική ανακαίνιση και την μετέπειτα επανεκκίνηση. Το “ Μουσείο Καποδίστρια ” άνοιξε ξανά τις “ πύλες ” του για το φιλότεχνο κοινό το έτος 2017. Από το έτος 2017 λειτουργεί πλήρως ανακαινισμένο και εκσυγχρονισμένο με Μόνιμη Έκθεση, Ψηφιακό Αρχείο καθώς και σημαντικό εκπαιδευτικό και πολιτιστικό πρόγραμμα. Ιδιαίτερης σημασίας είναι η Μόνιμη Έκθεση του “ Μουσείου Καποδίστρια – Κέντρου Καποδιστριακών Μελετών ”. Η Μόνιμη Έκθεση του “ Μουσείου Καποδίστρια ” διαρθρώνεται σε τέσσερις συνολικά αίθουσες, οι οποίες παρουσιάζουν αναλυτικά τις κύριες περιόδους της ζωής και της σταδιοδρομίας του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Η πρώτη αίθουσα ονομάζεται “ Κέρκυρα ”. Σε αυτήν την αίθουσα του Μουσείου εκτίθενται αντικείμενα αναφορικά με τις οικογενειακές ρίζες του Πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδος.

Στην δεύτερη αίθουσα του Μουσείου, η οποία φέρει τον τίτλο “ Επτάνησος Πολιτεία ” εκτίθενται και παρουσιάζονται τεκμήρια συνδεδεμένα με την παιδεία, την πνευματικότητά του καθώς και την ουσιώδη συμβολή του ως προς την Ίδρυση του Πρώτου Αυτόνομου Ελληνικού Κράτους.

Στην Τρίτη αίθουσα του Μουσείου, η οποία ονομάζεται “ Ευρώπη ”, ο επισκέπτης μπορεί να δει από κοντά τεκμήρια και κειμήλια αναφορικά με την ζωή και την σταδιοδρομία του Ιωάννη Α. Καποδίστρια στην Ευρώπη ως διπλωμάτης και πολιτικός. Πραγματικά μοναδικά τεκμήρια που αναδεικνύουν το πολύπλευρο και ουσιαστικό έργο του Πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδος.

Στην τέταρτη αίθουσα, η οποία ονομάζεται “ Ελληνικό Κράτος ”, εκτίθενται τεκμήρια αναφορικά με την διοργάνωση και την θεμελίωση της Ιστορίας της Νεότερης Ελλάδας.

Τέλος, ακολουθούν οι αίθουσες για την παρακαταθήκη του Ιωάννη Α. Καποδίστρια και για την ιστορία της οικογένειας Καποδίστρια και του κτήματος της “ Κουκουρίτσας ”.

Συνολικά, το “ Μουσείο Καποδίστρια ” αποτελεί έναν μοναδικό πολιτισμικό, ιστορικό, πνευματικό και μουσειακό χώρο με ανεκτίμητους θησαυρούς για ολόκληρη την Νεότερη Ελληνική Ιστορία. Αποτελεί ένα μοναδικό πολιτισμικό “ κόσμημα ”.

Επιπρόσθετα, ο επισκέπτης δύναται να επισκεφθεί και το Ψηφιακό Αρχείο "ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ" μέσα από την ιστοσελίδα kapodistriasdigitalarchive.gr . Η ιστοσελίδα του "Μουσείου Καποδίστρια" χρηματοδοτήθηκε και δημιουργήθηκε από το Κοινοφελές Ίδρυμα "Ιωάννη Σ. Λάτση" κατά το έτος 2016. Μέσα από αυτήν ο επισκέπτης του Μουσείου είναι σε θέση να γνωρίσει την πολύπλευρη προσωπικότητα που ονομάζεται "Ιωάννης Α. Καποδίστριας" και να κατανοήσει σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό το έργο και την σταδιοδρομία του Πρώτου Κυβερνήτη της Νεότερης Ελληνικής Ιστορίας. Υπάρχει ακόμα και το ψηφιοποιημένο "Καποδιστριακό Αρχείο" των Γενικών Αρχείων Κράτους της Κέρκυρας.

Επιπλέον, με αρωγό το Διαδίκτυο, ο επισκέπτης είναι σε θέση να βρει πληροφορίες συνολικά για την περιοχή της "Κουκουρίτσας" ανά τους αιώνες καθώς και για οτιδήποτε αφορά το γενεαλογικό – οικογενειακό δένδρο των Καποδίστρια.

Ουσιαστικά, η ιστοσελίδα αποτελεί "πύλη" γνώσης, πληροφορίας και ψυχαγωγίας μέσα από πλήθος αρχειακών τεκμηρίων, επιστολών, έργων τέχνης και ψηφιακών ομιλιών για τον ίδιο τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια και το πολυσχιδές έργο του τόσο σε Ελλάδα όσο και σε Ευρώπη.

Επιπλέον, μέσω της ιστοσελίδας, ο επισκέπτης μπορεί να βρει χρηστικές πληροφορίες για το ωράριο λειτουργίας του "Μουσείου Καποδίστρια" καθώς και το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο του "Μουσείου Καποδίστρια", το οποίο είναι το εξής: info@capodistriasmuseum.gr .

Εκτός του Ψηφιακού Αρχείου, το "Μουσείο Καποδίστρια" διαθέτει και ψηφιακή ξενάγηση, η οποία δημιουργήθηκε από την εταιρεία "Radiant Technologies" Α.Ε. .

Μέσα από την ψηφιακή ξενάγηση, ο επισκέπτης έχει ουσιαστικά ακουστική πρόσβαση στην ιστορία του "Μουσείου Καποδίστρια" καθώς και σε σημαντικές ιστορικές διαδρομές της πολύπλευρης ζωής του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Με αυτόν τον τρόπο, ο επισκέπτης είναι σε θέση να "απολαύσει" και να γνωρίσει από κοντά τόσο την ιστορία της Νεότερης Ελληνικής Ιστορίας όσο και να "απολαύσει" στο έπακρο την μέγιστη εμπειρία γνώσης και ψυχαγωγίας σε παράλληλο ψηφιακό και πραγματικό χρόνο.

Εκτός των ανεκτίμητων ιστορικών εκθεμάτων, το "Μουσείο Καποδίστρια", όπως και κάθε πολιτιστικός φορέας έχει συγκεκριμένο Κανονισμό. Σύμφωνα με τους όρους της Δωρεάς, το "Μουσείο Καποδίστρια – Κέντρο Καποδιστριακών Μελετών" διοικείται από τριμελές συμβούλιο, το οποίο αποτελείται από εκάστοτε Προέδρους των τριών ιδρυμάτων στα οποία ανήκει. Την Προεδρία του Διοικητικού Συμβουλίου κατέχει ανά διετία και εκ περιτροπής ένα από τα τρία Πνευματικά – Πολιτιστικά Ιδρύματα.

Την διετία 2018 – 2019, Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου ήταν ο Κύριος Σπύρος Παδοβάς, Πρόεδρος της "Φιλαρμονικής Εταιρείας Κέρκυρας". Αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου ήταν ο Κύριος Περικλής Παγκράτης. Πρόεδρος της "Εταιρείας Κερκυραϊκών Σπουδών" και Γραμματέας – Ταμίας ήταν ο Κύριος Γιάννης Πιέρης.

Την Διεύθυνση και την γενική Επιμέλεια του " Μουσείου Καποδίστρια – Κέντρου Καποδιστριακών Μελετών " έχει η Κυρία Ντάρια Κοσκόρου, η οποία είναι και Απόγονος της Οικογένειας Καποδίστρια.

Εκτός αυτών των εργαλείων Έρευνας και Μάθησης, κατά το έτος 2016, ιδρύθηκε ο Σύλλογος " Φίλοι του Μουσείου Καποδίστρια ", στοχεύοντας στην υποστήριξη και στην επιτυχή επίτευξη των σκοπών του " Μουσείου Καποδίστρια – Κέντρου Καποδιστριακών Μελετών ". Συγκεκριμένα, ο Σύλλογος " Φίλοι του Μουσείου Καποδίστρια ", με το έργο του στοχεύει στην ενημέρωση, ευαισθητοποίηση και στην συνεχή επικοινωνία με το ευρύ και φιλότεχνο κοινό.

Επιπρόσθετα, ο Σύλλογος " Φίλοι του Μουσείου Καποδίστρια " μεριμνά τόσο για το έργο όσο και για την πνευματική κληρονομιά που άφησε ως παρακαταθήκη ο Πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος, Κερκυραίος πολιτικός και διπλωμάτης, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας.

Ταυτόχρονα, μεριμνά και για την οικονομική βιωσιμότητα του " Μουσείου Καποδίστρια – Κέντρου Καποδιστριακών Μελετών " αλλά και αποτελεί αδιαμφισβήτητο αρωγό των δράσεων του " Μουσείου Καποδίστρια – Κέντρου Καποδιστριακών Μελετών ".

Σκοπός του Συλλόγου " Φίλοι του Μουσείου Καποδίστρια " είναι η βιωσιμότητα και η επικοινωνιακή εξωστρέφεια του " Μουσείου Καποδίστρια – Κέντρου Καποδιστριακών Μελετών ".

Για να γνωρίσει το ευρύ κοινό και το φιλότεχνο άτομο τις δράσεις και τους στόχους του Συλλόγου " Οι Φίλοι του Μουσείου Καποδίστρια " αλλά και του " Μουσείου Καποδίστρια – Κέντρου Καποδιστριακών Μελετών " συνολικά, δύναται να επισκεφθεί και να γράψει στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο του Συλλόγου friends@capodistriasmuseum.gr.

Αποτελεί αναμφίβολα σπουδαίος αρωγός ο συγκεκριμένος Σύλλογος, ώστε το " Μουσείο Καποδίστρια – Κέντρο Καποδιστριακών Μελετών " να καταστεί ένα σύγχρονο Μουσείο και παράλληλα ένα σύγχρονο Ερευνητικό Κέντρο.

Εκτός των ιστορικών στοιχείων και τεκμηρίων, ένα μουσείο για να έχει βιωσιμότητα, οφείλει να δημιουργήσει και την απαραίτητη επικοινωνιακή εξωστρέφεια με το κοινό, που επιθυμεί να μάθει για την Ιστορία της Νεότερης Ελλάδας αλλά και για το πολύπλευρο έργο του κορυφαίου πολιτικού και διπλωμάτη, τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Το " Μουσείο Καποδίστρια – Κέντρο Καποδιστριακών Μελετών " λειτουργεί καθημερινά για το κοινό εκτός Δευτέρας και των επίσημων αργιών, από την 1^η Μαρτίου έως την 30^η Νοεμβρίου. Κατά τους μήνες Δεκέμβριο έως Φεβρουάριο λειτουργεί για το κοινό, αλλά μόνο εάν και εφόσον νωρίτερα έχει προηγηθεί συνεννόηση με το προσωπικό.

Κατά την επίσκεψή του, ο επισκέπτης εάν και εφόσον το επιθυμεί έχει την δυνατότητα μέσω της ακουστικής ξενάγησης να γνωρίσει ακόμα περισσότερο πτυχές της Νεότερης Ελληνικής Ιστορίας αλλά και του χώρου που φέρει το όνομα `` Μουσείο Καποδίστρια-Κέντρο Καποδιστριακών Μελετών ``. Έχει την δυνατότητα της γνώσης ιστορικών πηγών μέσω της ακουστικής πρόσβασης. Η ακουστική ξενάγηση διατίθεται σε τέσσερις ευρωπαϊκές γλώσσες: ελληνικά, αγγλικά, γαλλικά και ρωσικά.

Παράλληλα, εντός του Μουσείου υπάρχει και πωλητήριο. Στο πωλητήριο του Μουσείου, ο επισκέπτης είναι σε θέση να βρει βιβλία, αναμνηστικά δώρα και τεκμήρια ιστορικής σημασίας τόσο για δική του χρήση και γνώση όσο και για να δωρίσει αντικείμενα σε φίλους και συγγενείς, μεταλαμπαδεύοντας γνώσεις τεράστιου κεφαλαίου και Προσώπου της Νεότερης Ελληνικής Ιστορίας.

Παράλληλα, στο `` Μουσείο Καποδίστρια – Κέντρο Καποδιστριακών Μελετών `` πραγματοποιούνται ανά τακτά διαστήματα εκδηλώσεις τόσο πνευματικού όσο και πολιτιστικού χαρακτήρα (σεμινάρια, εκπαιδευτικά προγράμματα, καθώς και δημιουργικά εργαστήρια), συμβάλλοντας μέσω αυτών των εκδηλώσεων και δράσεων στην πνευματική και ποιοτική ανέλιξη του φιλότεχνου κοινού.

Οι δραστηριότητες, δράσεις και εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται στο `` Μουσείο Καποδίστρια – Κέντρο Καποδιστριακών Μελετών `` αναρτώνται στην ιστοσελίδα του Μουσείου: www.capodistriasmuseum.gr.¹

¹ *Μουσείο Καποδίστρια-Σύντομος Οδηγός*, κειμ. Ζυμάρης, Κ. Δημήτρης, εκδ. Σύλλογος Φίλων Μουσείου Καποδίστρια, Κέρκυρα, 2018, σ. 11-69

B. ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗ Α.

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ (1776 – 1831)

2.1 Οικογενειακές ρίζες: Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας καταγόταν από αριστοκρατική οικογένεια. Η οικογένεια Καποδίστρια είχε λάβει από τον Δούκα της Σαβοΐας Κάρολο Εμμανουήλ Β΄ τον τίτλο του Κόμη και το έτος 1679 καταγράφηκε στο Libro D' oro της νήσου Κέρκυρας.

Πατέρας του Ιωάννη Α. Καποδίστρια ήταν ο κόμης Αντώνιο-Μαρία Καποδίστριας, ο οποίος υπήρξε αξιόλογος δικηγόρος της Κέρκυρας, λαμβάνοντας μέρος στην εσωτερική πολιτική σκηνή της Κέρκυρας.²

Σύμφωνα με την προφορική παράδοση, οι Καποδίστρια ήρθαν στην Κέρκυρα στα τέλη του 14^{ου} αιώνα, από τις Δαλματικές Ακτές, την πόλη Capo d' Istria, το σημερινό Korper της Σλοβενίας. Κατά την προφορική παράδοση, υποστηρίζεται ότι το αρχικό επώνυμο της οικογένειας Καποδίστρια ήταν Vittori. Σε σύντομο σχετικά χρονικό διάστημα χρησιμοποιήθηκε το επώνυμο Καποδίστρια, το οποίο προσδιόριζε την καταγωγή της οικογένειας. Σταδιακά η οικογένεια Καποδίστρια απέκτησε φήμη, πλούτο, δύναμη, κύρος και εντάχθηκε στο Σώμα των Ευγενών της Κέρκυρας. Είναι ήδη γνωστό ότι στην περιοχή της Κουκουρίτσας, η οικογένεια Καποδίστρια διατηρούσε εξοχική κατοικία, που σήμερα είναι το γνωστό σε όλους Μουσείο, το " Μουσείο Καποδίστρια – Κέντρο Καποδιστριακών Μελετών ".

Ο κλάδος της οικογένειας Καποδίστρια, από τον οποίο προέρχεται ο Πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος είναι εκείνος των Μουράγιων (delle Mura, δηλαδή των Τειχών). Η κύρια κατοικία της οικογένειας Καποδίστρια στην Κέρκυρα βρίσκονταν πάνω από τα θαλάσσια τείχη της πόλης της Κέρκυρας. Σε αυτό το σημείο οικοδομήθηκε την δεκαετία του 1830 το " Μέγαρο Καποδίστρια ", το οποίο δεσπόζει στο ίδιο σημείο έως σήμερα.

² Κούκκου, Ε. Ελένη, *Ιωάννης Καποδίστριας Ο Άνθρωπος Ο Ευρωπαίος διπλωμάτης 1800-1828*, Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών, 16^η έκδοση, εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, 2005, σ. 11-13

Μητέρα του Ιωάννη Α. Καποδίστρια ήταν η Αδαμαντία το γένος Γονέμη. Η οικογένεια Γονέμη ήταν κυπριακής καταγωγής, συγκεκριμένα από την πόλη της Αμμοχώστου.³

Η μητέρα του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, η Αδαμαντία Γονέμη προέρχονταν από σπουδαία ιερατική οικογένεια ευγενών.

Με τον πατέρα του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, τον Αντώνιο-Μαρία Καποδίστρια απέκτησε δέκα παιδιά: τον Βιάρo που απεβίωσε σε βρεφική ηλικία (1768), την Στέλλα(1771), τις δίδυμες αδελφές Ευφροσύνη και Ευφημία (1772), οι οποίες έγιναν μοναχές, τον Βιάρo (1774), τον Ιωάννη (1776), τον Αυγουστίνο (1778), την Μαρία (1780), τον Βίκτωρα (1781) και τον Γεώργιο (1783).⁴

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ο Πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος είχε γεννηθεί τον Ιανουάριο του 1776.

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ανατράφηκε σε ένα ιδιαίτερα πατριαρχικό περιβάλλον με έντονο το αίσθημα της θρησκευτικής πίστης. Ήδη από μικρή ηλικία αισθάνθηκε την κλίση του στην μελέτη της ορθόδοξης πίστης. Αυτή την κλίση του την καλλιέργησε ιδιαίτερώς ο μοναχός Συμεών από την Μονή της Πλατυτέρας.⁵

³ Κούγκου, Ε. Ελένη, *Ιωάννης Καποδίστριας Ο Άνθρωπος Ο Ευρωπαίος διπλωμάτης 1800-1828*, Βραβείο Ακαδημίας Αθηνών, 16^η έκδοση, εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, 2005, σ.13

⁴ Στο ίδιο, σ.13 επ.

⁵ Στο ίδιο, σ.13 επ.

2.2 Εκπαίδευση : Ο Αντόνιο-Μαρία Καποδίστριας επηρέασε καθοριστικά την προσωπικότητα και τις πολιτικές αρχές του γιού του. Αυτό γίνεται κατανοητό από το ύφος των επιστολών που απηύθυνε προς το πρόσωπό του, καθ' όλη την διάρκεια της διπλωματικής του καριέρας ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ανά την Ευρώπη, κατά τα έτη 1809 – 1821 .⁶

Δυστυχώς, δεν υπάρχουν ιδιαίτερα συγκεκριμένες πληροφορίες για την παιδική και την εφηβική του ηλικία. Ούτε φυσικά δεν υπάρχουν επαρκείς πληροφορίες αναφορικά με την εγκύκλια εκπαίδευσή του. Σίγουρα έλαβε μόρφωση αντίστοιχη των παιδιών των ευγενών. Εκείνο που είναι γνωστό είναι ότι διδάχθηκε καλά τις τρεις ευρωπαϊκές γλώσσες της εποχής του: λατινικά, ιταλικά και γαλλικά.

Το έτος 1794 έφυγε από το νησί της Κέρκυρας και πήγε στην Βενετία για πανεπιστημιακές σπουδές.

Αρχικά, έμεινε στην Βενετία από το φθινόπωρο του 1794 έως το φθινόπωρο του 1795 για να τελειοποιήσει τα λατινικά του, τα οποία του ήταν απαραίτητα για τις σπουδές του.

Σπούδασε ιατρική στο Πανεπιστήμιο της Πάδοβα και ταυτόχρονα παρακολουθούσε σαν ακροατής τις παραδόσεις των καθηγητών στον κλάδο των *leggisti* δηλαδή της νομικής επιστήμης.

Επιπρόσθετα, διακρίθηκε τόσο στις φιλολογικές όσο και στις φιλοσοφικές επιστήμες αφού απέκτησε μία γενική μόρφωση, η οποία τον βοήθησε τόσο στην ιατρική, διπλωματική όσο και στην πολιτική του σταδιοδρομία.

Έλαβε το διδακτορικό του δίπλωμα (*dottorato*) μετά από επιτυχείς εξετάσεις, στις 10 Ιουνίου 1797.⁷

⁶ *Μουσείο Καποδίστρια Σύντομος Οδηγός*, κειμ. Ζυμάρης, Κ. Δημήτρης, εκδόσεις: Σύλλογος Φίλων Μουσείου Καποδίστρια, Κέρκυρα, 2018,σ.23

⁷ Κούγκου, Ε.Ελένη, *Ιωάννης Καποδίστριας Ο Άνθρωπος Ο Ευρωπαίος διπλωμάτης 1800-1828*, Βρ.Ακαδ.Αθηνών, 16η έκδ., εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 2005, σ. 14

Είναι και ο λόγος που καθηγητές και συμφοιτητές του από το Πανεπιστήμιο της Πάδοβα τον περιέβαλλαν με εκτίμηση και με σεβασμό. Είναι και ο λόγος που καθηγητές του διατήρησαν επαφές και επικοινωνία μαζί του και μετά το πέρας των σπουδών του. Ονόματα καθηγητών του Πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδος, του Ιωάννη Α. Καποδίστρια είναι μεταξύ άλλων τα παρακάτω: Caldani, Comparetti, Stratico, Angelus della Decima.⁸

Το έτος 1797, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας εφοδιασμένος με γνώσεις ιατρικής, νομικής και φιλοσοφίας επέστρεψε στην γενέτειρά του την Κέρκυρα. Ξεκίνησε να ασκεί το ιατρικό του έργο, θέλοντας να θεραπεύσει την ανθρώπινη δυστυχία και τον ανθρώπινο πόνο. Σε αυτό το πλαίσιο, ο πονεμένος λαός της Κέρκυρας δέχθηκε και εισέπραξε με θετικό τρόπο τις ευεργεσίες του και την αφιλοκερδή του παρουσία. Είναι και ο λόγος που οι πάσχοντες και οι καταφρονημένοι σε σύντομο χρονικό διάστημα τον αποκάλεσαν `` Πατέρα ``. Με αυτήν την επίκληση, φάνηκε άμεσα ότι τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια ενδιέφερε περισσότερο το υψηλό καθήκον και όχι το ατομικό συμφέρον.

Ταυτόχρονα, με την άσκηση του ιατρικού λειτουργήματος, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ανέπτυξε έντονη επιστημονική και φιλολογική δράση στην Κέρκυρα, η οποία ουσιαστικά υπήρξε προάγγελος της πολιτικής του σταδιοδρομίας. Το έτος 1802 υπό την άοκνη επιμέλεια του Ιωάννη Α. Καποδίστρια ιδρύθηκαν στην Κέρκυρα δύο πολύ σημαντικοί Σύλλογοι.⁹

Οι δύο Σύλλογοι ήταν οι εξής: `` Εταιρεία των Φίλων `` και ο `` Εθνικός Ιατρικός Σύλλογος ``.

Ο πρώτος Σύλλογος ήταν φιλολογικός αφού τρεις φορές την εβδομάδα, όταν συναντιόντουσαν τα μέλη διάβαζαν και συζητούσαν φιλολογικά έργα, οργάνωναν θεατρικές και καλλιτεχνικές παραστάσεις και εκδηλώσεις με απώτερο σκοπό την μόρφωση του Κερκυραϊκού λαού.

Από την άλλη πλευρά, ο `` Εθνικός Ιατρικός Σύλλογος `` ήταν επιτετραμμένος στην άοκνη φροντίδα της υγείας των κατοίκων της Επτανήσου καθώς και στην επιστημονική επιμόρφωση των μελών του.

⁸ Κούκκου, Ε. Ελένη, *Ιωάννης Καποδίστριας Ο Άνθρωπος Ο Ευρωπαίος διπλωμάτης 1800-1828*, Βραβείο Ακ. Αθηνών, 16^η έκδ., εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 2005, σ.15

⁹ Στο ίδιο, σ. 15 επ.

Γενικός Γραμματέας του "Εθνικού Ιατρικού Συλλόγου" ήταν ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, ο οποίος ουκ ολίγες φορές είχε την ευθύνη των ανακοινώσεων των επιστημονικών συζητήσεων με πρωτότυπα ιατρικά θέματα.

Από εκεί και έπειτα, άρχισε να αναμειγνύεται όλο και περισσότερο με την πολιτική.

Ήδη από το έτος 1801, το ιατρικό του έργο τοποθετήθηκε σε δεύτερη μοίρα και ξεκινούν οι πρώτες μεγάλες πολιτικές υπηρεσίες.¹⁰

2.3 Αρχή πολιτικής και διπλωματικής σταδιοδρομίας: Με την υπογραφή της Συνθήκης της Κωνσταντινούπολης, μεταξύ της Ρωσίας και της Τουρκίας, το έτος 1800, τα νησιά του Ιόνιου χώρου αναγνωρίστηκαν αυτόνομο και ελεύθερο Κράτος, με την ονομασία "Επτάνησος Πολιτεία" υπό την επικυριαρχία της Υψηλής Πύλης.

Συγκεκριμένα, ο Αντώνιο-Μαρία Καποδίστριας και ο Νικόλαος Σιγούρος παρευρέθηκαν στην υπογραφή της "Συνθήκης της Κωνσταντινούπολης", σαν εντολοδόχοι της Υψηλής Πύλης, θέτοντας το πλαίσιο εφαρμογής του Συντάγματος που έπρεπε να ακολουθήσουν τα νησιά της "Επτανήσου Πολιτείας".

Σε αυτό το σημαντικό πολιτικό γεγονός, ο Αντώνιο-Μαρία Καποδίστριας όρισε τον γιό του Ιωάννη ως αντικαταστάτη του. Αυτό το γεγονός ήταν το εναρκτήριο λάκτισμα για τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, της σπουδαίας διπλωματικής και πολιτικής του σταδιοδρομίας.¹¹

Τον Σεπτέμβριο του έτους 1800, έξι μήνες από την υπογραφή της "Συνθήκης της Κωνσταντινούπολης", πραγματοποιήθηκε η ανταλλαγή των επικυρωτικών εγγράφων. Σύμφωνα με τα έγγραφα, τονιζόταν ότι τα "Επτά Νησιά" ήταν υποτελή και προστατευμένα από την Υψηλή Πύλη. Τα "Επτά Νησιά" μπορούσαν να έχουν διπλωματική εκπροσώπηση στην Υψηλή Πύλη.

Ακόμα, στους κατοίκους της "Δημοκρατίας των Επτά Νησιών" αναγνωριζόταν το δικαίωμα να πλέουν ελεύθερα στις οθωμανικές θάλασσες.

¹⁰ Κούγκκου, Ε. Ελένη, *Ιωάννης Καποδίστριας Ο Άνθρωπος Ο Ευρωπαίος Διπλωμάτης 1800-1828*, Βρ. Ακ. Αθηνών, 16^η έκδ., εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, 2005, σ. 17

¹¹ Στο ίδιο, σ. 17-18

Αναγνωρίσθηκε ακόμα το δικαίωμα της ελευθερίας στις εμπορικές συναλλαγές.

Ένα ακόμα έγγραφο με ημερομηνία 6 Νοεμβρίου 1800 ανέφερε ότι ο Σουλτάνος είχε εγκρίνει και επικυρώσει το Σύνταγμα, με την σύμφωνη γνώμη της ``Γερουσίας``. Προέβη σε αυτήν την ενέργεια, με απώτερο σκοπό να τελειώσουν οι επαναστατικές αναταραχές που είχαν εκδηλωθεί κυρίως στο νησί της Ζακύνθου.¹²

Πολύ αργότερα, περίπου στα μέσα Σεπτεμβρίου του έτους 1801, όταν ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας επέστρεψε στην Κέρκυρα από την πρώτη του πολιτική περιοδεία αντιμετώπισε αναταραχή και στον τόπο του. Βρήκε τον κερκυραϊκό λαό να αποδοκιμάζει εκτενώς και εντόνως το ``Βυζαντινό Σύνταγμα του έτους 1800`` ως ανελεύθερο και αντιλαϊκό. Αυτός είναι και ο λόγος που ζήτησε την αναθεώρηση και την μεταρρύθμιση του ``Βυζαντινού Συντάγματος`` του έτους 1800.¹³

2.4 Πολιτική Σταδιοδρομία: Μετά από μακρές και επίπονες συζητήσεις και διαπραγματεύσεις, το νέο Σύνταγμα ονομάστηκε ``Onoranda Deputazione``, δηλαδή το ``Σύνταγμα της Εντίμου Αντιπροσωπείας``. Η Υψηλή Πύλη αντέδρασε έντονα στο νέο Σύνταγμα και τελικά αποφασίσθηκε να σταλεί στα Επτάνησα ο Γεώργιος Μοντσενίγος, ως πληρεξούσιος της ρωσικής Αυλής για να αποκαταστήσει την τάξη. Η γνωριμία με τον Γεώργιο Μοντσενίγο στάθηκε σταθμός για την μετέπειτα πορεία, τόσο στην διπλωματική όσο και στην πολιτική σκηνή, για τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Ο Γεώργιος Μοντσενίγος κατάλαβε άμεσα την πολιτική, διπλωματική και την ηθική αξία. Θέλοντας να τον ``στηρίξει`` στα πολιτικά του βήματα, ο Γεώργιος Μοντσενίγος ως απεσταλμένος πληρεξούσιος της ρωσικής Αυλής, προκήρυξε εκλογές για την ανάδειξη νέων γερουσιαστών. Οι εκλογές πραγματοποιήθηκαν άμεσα. Στην ψηφισμένη νέα Γερουσία, που ανέλαβε τα καθήκοντά της, την 1^η Απριλίου του έτους 1803, ομόφωνα διορίσθηκε ως Γραμματέας του Νεοσύστατου Κράτους ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας. Εντός των καθηκόντων του ήταν και η διοίκηση της εξωτερικής πολιτικής, γεγονός που τον έφερε κοντά με τον κόσμο της Διπλωματίας. Ουσιαστικά, πολιτική και διπλωματία στην πορεία του Ιωάννη Α. Καποδίστρια συμπλέκονταν. Με αυτόν τον τρόπο, μυήθηκε στα μονοπάτια και στα μυστικά της ευρωπαϊκής διπλωματίας.¹⁴

¹² Δαφνής, Γρηγόριος, *Ιωάννης Α. Καποδίστριας Η γένεση του ελληνικού κράτους*, 2^η έκδ., εκδ. Κάκτος, Αθήνα, 2018, σ. 133-138

¹³ Κούκκου, Ε. Ελένη, *Ιωάννης Καποδίστριας Ο Άνθρωπος Ο Ευρωπαίος διπλωμάτης 1800-1828*, Βρ. Ακ. Αθηνών, 16^η έκδ., εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 2005, σ. 19

¹⁴ Κούκκου, Ε. Ελένη, *Ιωάννης Καποδίστριας Ο Άνθρωπος Ο Ευρωπαίος διπλωμάτης 1800-1828*, Βρ. Ακ. Αθηνών, 16^η έκδ., εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 2005, σ. 19 επ.

Άμεσα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ξεκίνησε την αναδιάρθρωση του Νεοσύστατου Κράτους, με απώτερο στόχο να ξαναβρεί την παλαιά υψηλή ελληνική του κληρονομιά.¹⁵

Η αρχή για την αναδιάρθρωση του Νεοσύστατου Κράτους πραγματοποιήθηκε μέσω της ``Συντακτικής Συνέλευσης``. Πραγματοποιήθηκαν εκλογές στα Επτάνησα. Στην Κέρκυρα, οι εκλογές πραγματοποιήθηκαν στις 13 Αυγούστου του έτους 1803.

Οι εργασίες της ``Συντακτικής Συνέλευσης`` ξεκίνησαν το πρωί της 26^{ης} Οκτωβρίου του έτους 1803. Τιμές στην ``Συντακτική Συνέλευση`` απέδωσαν τμήματα του ρωσικού στρατού. Την κήρυξη των εργασιών της ``Συντακτικής Συνέλευσης`` εξήγγειλε ο Γεώργιος Μοντσενίγος, τονίζοντας ότι πλέον ιδρύθηκε μία ``Δημοκρατία`` από πολίτες και όχι από υποτελείς υπηκόους.¹⁶

Αμέσως μετά, ο Γεώργιος Μοντσενίγος παρέδωσε στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια τον οργανισμό της Συνέλευσης.

Ένα περίπου μήνα μετά από την έναρξη των εργασιών της ``Συντακτικής Συνέλευσης``, απεβίωσε ο Σπυρίδων Θεοτόκης, ο πρόεδρος της ``Ιονίου Γερουσίας`` και ουσιαστικά την κυβέρνηση του Κράτους ανέλαβε ο ``Γραμματέας της Επικρατείας``, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας. Ο Σπυρίδων Θεοτόκης απεβίωσε τις 24 Νοεμβρίου του έτους 1803. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας για λογαριασμό της ``Ιονίου Γερουσίας`` εκφώνησε τον επικήδειο του Σπυρίδωνα Θεοτόκη. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας είχε συνεργαστεί άψογα μαζί του και με κάθε ειλικρίνεια. Συνεργάστηκε καλύτερα μαζί του από ότι ο πατέρας του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Τις 5 Δεκεμβρίου του έτους 1803 ψηφίστηκε ``Καταστατικός Χάρτης`` της ``Δημοκρατίας``, που περιελάμβανε 212 Άρθρα.¹⁷

¹⁵ Κούκκου, Ε. Ελένη, *Ιωάννης Καποδίστριας Ο Άνθρωπος Ο Ευρωπαίος διπλωμάτης 1800-1828*, Βρ. Ακ. Αθηνών, 16^η έκδ., εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 2005, σ. 21

¹⁶ Δαφνής, Γρηγόριος, *Ιωάννης Α. Καποδίστριας Η γένεση του ελληνικού κράτους*, 2^η έκδ., εκδ. Κάκτος, Αθήνα, 2018, σ. 167

¹⁷ Στο ίδιο, σ. 168-170

Στα 212 Άρθρα εκείνο που έκανε ιδιαίτερη εντύπωση είναι πώς θεσπίστηκε το εξής: Από το έτος 1810 όλοι οι αξιωματούχοι θα έπρεπε να διαβάζουν και να γράφουν στα ελληνικά. Να χειρίζονται δηλαδή με εύλωτο τρόπο την ελληνική γλώσσα. Αυτό τέθηκε ως όρος και προϋπόθεση για τον διορισμό των αξιωματούχων στις υπηρεσίες του Κράτους. Ουσιαστικά αυτό το βήμα ήταν μία μικρή πρόγευση και ένα κίνητρο της αφύπνισης της εθνικής ταυτότητας.¹⁸

Ο ίδιος ο Γεώργιος Μοντсенίγος ήταν ικανοποιημένος από τις εργασίες του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Μία αλλαγή κατεύθυνσης ήταν αναπόφευκτη. Ύστερα από συμβουλές και υπόδειξη του Γεώργιου Μοντсенίγου, συγκροτήθηκε Επιτροπή τις 4 Μαΐου του έτους 1805. Χρειάστηκε η εγκαθίδρυση της Συνέλευσης. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δέχθηκε την συναίνεση.¹⁹

Στην Νέα Επιτροπή αντιπρόεδρος ορίστηκε ο Κερκυραίος Στάμος Χαλικιόπουλος με τρεις γραμματείς. Τους: Ιωάννη Α. Καποδίστρια από την Κέρκυρα, Ιωάννη Σιγούρο από την Ζάκυνθο και Φραγκίσκο Τζουλάτη από την Κεφαλλονιά. Έφορος διορίστηκε ο πατέρας του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, ο Αντώνιο-Μαρία Καποδίστρια.

Έργο της Επιτροπής ήταν η αναθεώρηση πορισμάτων. Διατυπώθηκαν από την Επιτροπή υποδείξεις σε Έκθεση και παρουσιάστηκαν στο "Νομοθετικό Σώμα".²⁰

Το "Νομοθετικό Σώμα" κατά το Σύνταγμα έπρεπε να συνέλθει τον Απρίλιο του έτους 1806.

Μετά από αναβολές και καθυστερήσεις τα επιχειρήματα του Ιωάννη Α. Καποδίστρια υπέρ μιας ειλικρινούς αναθεώρησης του Συντάγματος φάνταζαν ανειλικρινή. Διότι ούτε ο τσάρος εγγυήθηκε το "Σύνταγμα του 1800" ή "Βυζαντινό Σύνταγμα" ούτε εγγυήθηκε το "Σύνταγμα του 1803".

¹⁸ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφρ. Σταυρούλα Αργυροπούλου, προλ. ελ. έκδ. Σωτ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 60-61

¹⁹ Στο ίδιο, σ. 61 επ.

²⁰ Δαφνής, Γρηγόριος, *Ιωάννης Α. Καποδίστριας Η γένεση του ελληνικού κράτους*, 2^η έκδ., εκδ. Κάκτος, Αθήνα, 2018, σ. 187

Η τρίτη απόπειρα για σύνταξη Συντάγματος πραγματοποιήθηκε από δεκαμελή Επιτροπή, της οποίας όλα τα μέλη διορίστηκαν από τον Γεώργιο Μοντσενίγο. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας βρισκόταν ανάμεσά της, έχοντας έναν ηγετικό ρόλο. Σύμφωνα με το "Προσχέδιο" εκλογές θα γίνονταν ανά τετραετία. Το "Προσχέδιο" έπρεπε σε κάθε περίπτωση να είναι αποδεκτό τόσο από τους Ρώσους όσο και από την αριστοκρατία των Επτανήσων. Σημαντικός ήταν ο ρόλος του Ρώσου τσάρου καθώς ήταν σε θέση να εγκρίνει τους υποψηφίους για το "Νομοθετικό Σώμα".

Σε κάθε περίπτωση το "Σύνταγμα του 1806" έθετε τέρμα στις επιδιώξεις του Ιωάννη Α. Καποδίστρια για τα όνειρά του και στις προσδοκίες του στην Αυτοδιοίκηση.²¹

Παρόλα τα πολιτικά γεγονότα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δεν δέχθηκε εντελώς αναντίρρηση τις πολιτικές αποφάσεις του Γεωργίου Μοντσενίγου.

Διαφώνησε με τον Γεώργιο Μοντσενίγο. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, ναι μεν εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του για την ρωσική προστασία, άσκησε όμως έντονη κριτική σε άλλα ζητήματα. Η κριτική που εξέφρασε, αφορούσε Άρθρα του "Συντάγματος του 1803".

Επιπρόσθετα, πίεσε τον αντιπρόσωπο του τσάρου να υπάρξει ένα σύστημα, ούτως ώστε καθένα από τα "Ίονια Νησιά" να μπορεί να συμμετέχει στην "Εκτελεστική Εξουσία".²²

Εκείνο που χρειάζεται να γίνει σαφές είναι το εξής: Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας στην πολιτική του διαδρομή, πάντοτε προηγούνταν πολιτικά από τους αντιπάλους και την εποχή που υπηρετούσε. Ήταν πάντοτε ένα βήμα μπροστά.

Σε αυτές τις πολιτικές προσπάθειες, ο απεσταλμένος της ρωσικής πλευράς, Γεώργιος Μοντσενίγος δέχθηκε μόνο να πραγματοποιήσει μερικά πολιτικά αιτήματα του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Είναι και ο λόγος που ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας θέλησε να συστήσει το ίδιο "Προσχέδιο", που είχε στείλει στον Γεώργιο Μοντσενίγο και στους γερουσιαστές. Με αυτόν τον τρόπο, καθιερώθηκε ως ο πιστός υπηρέτης του τσάρου και η "Επτάνησος Πολιτεία" ουσιαστικά παραδόθηκε από Ανεξάρτητο Κράτος, στον Ρώσο τσάρο. Ο Ι. Α. Καποδίστριας αναπόφευκτα ονομάστηκε "Ρώσος πράκτορας".²³

Προβλέποντας αυτήν την εξέλιξη, παραιτήθηκε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας τον Μάιο του έτους 1806 από την θέση του "Γραμματέα της Επικρατείας". Παρέμεινε

²¹ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Στ. Αργυροπούλου, προλ.ελ.εκ.Σωτ. Ριζάς, 1^η έκ.,εκ.Μίνωας,Αθήνα,2020, σ.62-63

²² Στο ίδιο, σ. 63 επ.

²³ Στο ίδιο, σ. 64-65

Γερουσιαστής διότι δεν ήθελε σε καμία περίπτωση να απαρνηθεί το έργο του ως ‘‘Σχεδιαστής Συνταγμάτων’’.

Τα πολιτικά τεκταινόμενα οδήγησαν σε πολεμικές εχθροπραξίες, με μία γενική αναδιαμόρφωση των συμμαχιών. Σημαντικό για την κρισιμότητα των πολεμικών εχθροπραξιών αποδείχθηκε το χρονικό διάστημα 1803-1805.

Πρόκειται για διάστημα πολεμικών συμφωνιών και εχθροπραξιών, που σφράγισε για το μετέπειτα χρονικό διάστημα, το μέλλον της Ευρώπης. Και ουσιαστικά αυτά τα πολιτικά γεγονότα έως έναν βαθμό αφού καθόρισαν το ‘‘πολιτικό’’ μέλλον της Ευρώπης, καθόρισαν και την πολιτική πορεία του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Ο Ρώσος τσάρος Αλέξανδρος ο Α΄, αρνήθηκε να επικυρώσει την σχετική Συνθήκη. Έστειλε σε αντίποινα άρνησης ακόμα περισσότερα πλοία στην περιοχή της Μεσογείου, δίνοντας σήμα για εισβολή της Ηγεμονίας.²⁴

Μόνος εχθρός λοιπόν αυτή την περίοδο, για τα Ιόνια Νησιά ήταν ο Αλή Πασάς των Ιωαννίνων.²⁵

Ουσιαστικά, ο βασικός εχθρός των Ιονίων Νήσων ήταν ο Αλή Πασάς των Ιωαννίνων. Διότι επεδίωκε ανεξαρτησία μόνο για τον ίδιο και την περιοχή του. Επεδίωκε για τον ίδιο μία Αυτοκρατορία. Ήταν και η βασική αιτία για τις διαψεύσεις των ελπίδων των Ελλήνων για Ανεξαρτησία, οι οποίες ψεύτικες ελπίδες αποτέλεσαν την αιτία της βαθιάς περισυλλογής και στα νησιά του Ιονίου.²⁶

Σε όλα αυτά τα χρόνια ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, στην πολιτική του σταδιοδρομία συνεργάστηκε με τον Χριστόφορο Περραιβό, επαναστάτη και παλαιό συνεργάτη του Ρήγα Φεραίου. Ακόμα, συνεργάστηκε με τον Ανδρέα Ιδρωμένο.

Με τους δύο πολιτικούς συνεργάτες, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας όντας ακόμα Γραμματέας της Επικρατείας, προσπάθησε να αναδιοργανώσει τις πτυχές της Διοίκησης.

Βασική του επιδίωξη ήταν η αναδιοργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος καθώς πίστευε ότι μέσω του εκπαιδευτικού συστήματος, θα επιτυγχάνονταν και η συγγραφή της ιστορίας των Επτανήσων.

²⁴ Δαφνής, Γρηγόριος, *Ιωάννης Α. Καποδίστριας Η γένεση του ελληνικού κράτους*, 2^η έκδ., εκδ. Κάκτος, Αθήνα, 2018, σ. 201

²⁵ Στο ίδιο, σ. 202

²⁶ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Στ. Αργυροπούλου, πρ. ελ. έκ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 67

Όλες αυτές οι ενέργειες προτού παραιτηθεί από ‘Γραμματέας της Επικρατείας’.²⁷

Πολιτικά, την περίοδο της κυριαρχίας της ‘Ναπολεόντειας Αυτοκρατορίας’, του προσφέρθηκε η διπλωματική θέση του Αντιπροσώπου της ‘Επτανήσου Πολιτείας’ στην Κωνσταντινούπολη. Ουσιαστικά, η διπλωματική και η πολιτική του σταδιοδρομία συμπλέκονταν και συμπορεύονταν αφού τα όρια ήταν δυσδιάκριτα. Όμως, ο διορισμός ακυρώθηκε διότι δεν είχε ενημερωθεί ο Γεώργιος Μοντсенίγος, ο οποίος είχε διαφορετικά σχέδια για τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.²⁸

Αυτή η απόφαση εκείνη την χρονική περίοδο, ήταν καταλυτική για την μετέπειτα πορεία του.

Λόγω των έντονων πολιτικών καταστάσεων εκείνη την χρονική περίοδο και λόγω της μη συμφωνίας του Αλή Πασά των Ιωαννίνων με τον Γεώργιο Μοντсенίγο και υπό τον φόβο από πλευράς του Γεωργίου Μοντсенίγου, επίθεσης του Αλή Πασά των Ιωαννίνων στην Λευκάδα, ο Γεώργιος Μοντсенίγος και η Γερουσία έστειλαν τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια εσπευσμένα στο νησί της Λευκάδας για μία αναγνώριση του νησιού, τον Μάιο του έτους 1807. Ουσιαστικά, ήθελαν να ετοιμάσει ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας την άμυνα της Λευκάδας. Για αυτόν ακριβώς τον λόγο, του απονεμήθηκε ο τίτλος του ‘Στρατιωτικού Κυβερνήτη και Έκτακτου Επιτρόπου’.

Πολύ σημαντικός διορισμός και σε ιδιαίτερα νευραλγικό πόστο. Έως τώρα ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας είχε διατελέσει ‘Επιθεωρητής Σχολείων’ και ‘Γραμματέας της Επικρατείας’. Ο συγκεκριμένος διορισμός ήταν ιδιαίτερος διότι χρειαζονταν άνθρωπο με ικανότητες, γνώσεις και αγάπη για την Πατρίδα. Πάντως, ο συγκεκριμένος διορισμός είχε και την έγκριση του Γεωργίου Μοντсенίγου, για αυτό και έγινε με επιτυχία. Πρόκειται ουσιαστικά για αναγνώριση από πλευράς Γεωργίου Μοντсенίγου, των ικανοτήτων του Ιωάννη Α. Καποδίστρια

Αποδέχθηκε τον διορισμό στην συγκεκριμένη θέση ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, τον Ιούνιο του έτους 1807. Μαζί του για το νησί της Λευκάδας ταξίδεψαν τα εξής παρακάτω πρόσωπα: α. ο εξόριστος μητροπολίτης Άρτας Ιγνάτιος, για να ξεφύγει από την εκδίκηση του Αλή Πασά των Ιωαννίνων, β. ο αδελφός του Αυγουστίνος, γ. Εθελοντές από την Κέρκυρα, δ. Έλληνες από την ηπειρωτική χώρα, ε. μία μικρή δύναμη Ρώσων στρατιωτών και στ. ο Γάλλος Συνταγματάρχης Μισώ, μηχανικός στο επάγγελμα.

²⁷ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Σ. Αργυροπούλου, πρ. ελ. έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 68-69

²⁸ Στο ίδιο, σ. 69

Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός, ότι η αποστολή στην Λευκάδα υπήρξε ένα αποφασιστικό σημείο καμπής στην μετέπειτα ζωή και πορεία του.²⁹

Οι πολεμικές εχθροπραξίες στο νησί της Λευκάδας ξεκίνησαν τον Φεβρουάριο του έτους 1807 και τον Μάιο του ίδιου έτους, ο Αλή Πασάς των Ιωαννίνων επιχείρησε να καταλάβει την Λευκάδα. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας πίστευε ακράδαντα ότι η Λευκάδα μπορούσε να σωθεί από τον οθωμανικό ζυγό του Αλή Πασά των Ιωαννίνων. Για αυτό στην πρώτη του Διακήρυξη προς τον λευκαδίτικο λαό, τόνισε την αξία της Προστασίας του νησιού από τους Ρώσους στρατιώτες και από τον ίδιο τον τσάρο. Ταυτόχρονα, συνεχάρη τους κατοίκους της Λευκάδας για το απaráμιλλο θάρρος και την αντίστασή τους.³⁰

Τις εβδομάδες που ακολούθησαν ενήργησε πολιτικά. Πραγματοποίησε συνεχείς συσκέψεις τόσο με Ρώσους όσο και με Γάλλους στρατιώτες που τον συνόδεψαν στο νησί της Λευκάδας. Κομβική ημερομηνία ήταν η 14^η Ιουνίου 1807. Εκείνη την ημέρα εξέδωσε νέα Διακήρυξη στον λαό της Λευκάδας. Του γνωστοποιούσε ότι το νησί της Λευκάδας διαιρέθηκε σε τέσσερις ζώνες και η πρωτεύουσα του νησιού σε ακόμα δύο ζώνες. Με αυτή την Διακήρυξη διέταξε την επιστράτευση των ικανών ανδρών από την ηλικία των δεκαοκτώ έως εξήντα ετών. Αυτό έγινε με απώτερο στόχο την ενδυνάμωση της στρατιωτικής δύναμης και στην αναχαίτιση της πιθανής επίθεσης της Λευκάδας από τον Αλή Πασά των Ιωαννίνων.

Στον Αγώνα για την οχύρωση και την άμυνα της Λευκάδας μαζί με τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια περιλαμβάνονται μερικά πολύ γνωστά και ηχηρά ονόματα που συμμετείχαν και στον Απελευθερωτικό Αγώνα της Ελλάδας το έτος 1821.

Πρόκειται για τα εξής ονόματα: Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, Μάρκος Μπότσαρης, Κίτσος Μπότσαρης, Φώτος Τζαβέλας, Οδυσσέας Ανδρούτσος, ο μητροπολίτης Άρτας Ιγνάτιος. Ψυχή και Διοικητής της Άμυνας της Λευκάδας ήταν ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας.³¹

²⁹ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Σ. Αργυροπούλου, πρ.ελ. έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 70-72

³⁰ Στο ίδιο, σ. 72 επ.

³¹ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Σ. Αργυροπούλου, πρ.ελ. έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 73

Ουσιαστικά, ο Αγώνας της Άμυνας της Λευκάδας ενάντια στον Αλή Πασά των Ιωαννίνων ήταν ένα καλό δείγμα Αγώνα ως προς το τί θα ακολουθούσε κατά την έναρξη και κατά την διάρκεια του Απελευθερωτικού Αγώνα του 1821.

Αναφορικά, με τον Αγώνα της Άμυνας της Λευκάδας ενάντια στον Αλή Πασά των Ιωαννίνων, είναι σημαντικό να ειπωθεί ότι η Λευκάδα και ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας είχαν για συμμάχους Ρώσους στρατιώτες ενώ ο Αλή Πασάς των Ιωαννίνων είχε για συμμάχους σε αυτήν την Επίθεσή του, Γάλλους αξιωματικούς, οι οποίοι δεν ήταν με το πλευρό του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας με την αναφορά του για το νησί της Κέρκυρας και την "Γερουσία" ζητούσε την εκδήλωση εκτίμησης από μέρους της "Γερουσίας", σε όλους όσους έπραξαν το καθήκον τους σε πολεμικές εχθροπραξίες και στον Αγώνα της Λευκάδας.³²

Σημαντικό γεγονός για το έτος 1807 είναι η υπογραφή της "Συνθήκης του Τιλσίτ", που πραγματοποιήθηκε τις 8 Ιουλίου 1807. Ήταν σύναψη Συνθήκης ανάμεσα στον Ναπολέοντα και στον τσάρο της Ρωσίας Αλέξανδρο τον Α'. Σε αυτή την Συνθήκη, μεταξύ των άλλων τα Ιόνια Νησιά θα μεταβιβάζονταν από την Ρωσία στην Γαλλία. Ιδιαίτερος σημαντικό πολιτικό, στρατιωτικό και διπλωματικό γεγονός.

Το συγκεκριμένο γεγονός ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας το πληροφορήθηκε στην Λευκάδα, τις 2 Αυγούστου του έτους 1807.³³

Με απλά λόγια, τα Ιόνια Νησιά και η Λευκάδα που το προηγούμενο διάστημα σημειώθηκαν εχθροπραξίες και επιθέσεις, βρίσκονταν πλέον υπό της Γαλλικής Προστασίας.

³² Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ.Σ.ΡΙζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ.75-76

³³ Στο ίδιο, σ.78

Το συγκεκριμένο γεγονός ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας το πληροφορήθηκε στην Λευκάδα, τις 2 Αυγούστου του έτους 1807.³⁴

Με απλά λόγια, τα Ιόνια Νησιά και η Λευκάδα που το προηγούμενο διάστημα σημειώθηκαν εχθροπραξίες και επιθέσεις, βρίσκονταν πλέον υπό της Γαλλικής Προστασίας.

Μετά από αυτή την εξέλιξη, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας θέλησε να απαλλαγεί των καθηκόντων του. Οι Αρχές και ο λαός της Λευκάδας επιθυμούσαν διακαώς ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας να παραμείνει στην θέση του και στο νησί της Λευκάδας. Είναι και ο λόγος που ολόκληρη η Λευκάδα έγραψε στην 'Γερουσία της Κέρκυρας', με σκοπό να παραμείνει στα καθήκοντά του ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας.

Σε καμία περίπτωση δεν ήθελε να συνεχίσει να ασκεί τα καθήκοντά του υπό της Γαλλικής Ηγεσίας. Παρέμεινε όσο χρειαζόταν για να εκπληρώσει την αποστολή του και ύστερα από πιέσεις της 'Γερουσίας της Κέρκυρας'.³⁵

Οι τελευταίες αναφορές του Ιωάννη Α. Καποδίστρια από το νησί της Λευκάδας γράφτηκαν στα μέσα Αυγούστου του έτους 1807. Την ίδια περίοδο, έστειλε και τα τελικά του υπομνήματα, τα οποία είχαν γραφτεί στην ιταλική γλώσσα, την τοπική Κυβέρνηση της Λευκάδας, την Reggenza.

Το τελικό συμπέρασμα του Ιωάννη Α. Καποδίστρια ήταν ότι στο νησί της Λευκάδας μπορούσε να ηγηθεί μία 'πεφωτισμένη κυβέρνηση'. Θα έπρεπε για να είναι 'πεφωτισμένη κυβέρνηση' να στοχεύσει σε συγκεκριμένα νευραλγικά σημεία. Είναι τα εξής σημεία: α. Άμυνα, β. επιστράτευση Εθνοφρουράς, γ. Κυβέρνηση και Αριστοκρατία, οι οποίες έπρεπε να δώσουν τα διαπιστευτήριά τους στο Έθνος, δ.Επιθεώρηση σχολείων, ε. Επιθεώρηση Διοίκησης και στ. Επιθεώρηση Οικονομικών.

Επιπρόσθετα, η νέα Κυβέρνηση της Λευκάδας θα έπρεπε να διακατέχεται από το πνεύμα της: Οικονομίας, Δικαιοσύνης και Ανεφοδιασμού για τον λαό.

Μέσα σε όλα αυτά έπρεπε να εκτιμηθεί και η Εκκλησιαστική περιουσία.

Η Κυβέρνηση έπρεπε να βασίζεται στην συναίνεση.³⁶

³⁴ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ.Σ.ΡΙζάς,1^ηέκδ.,εκδ.Μίνωας,Αθήνα,2020,σ. 78

³⁵ Στο ίδιο, σ.78 επ.

³⁶ Στο ίδιο, σ.83-85

2.5 Διπλωματική Σταδιοδρομία: Με την ‘‘Συνθήκη του Τιλσίτ’’, τα Επτάνησα περιήλθαν στην Γαλλική κυριαρχία. Ο τοποτηρητής Σεζάρ Μπερτιέ θεωρούσε ότι ‘‘τα Επτάνησα αποτελούσαν τμήμα της Αυτοκρατορίας’’.

Το νέο Καθεστώς μεταξύ αυτών που το αποδέχθηκαν ήταν και ο πατέρας του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, ο κόμης Αντώνιο-Μαρία Καποδίστρια.

Πολιτικά η ‘‘Γερουσία’’ συνέχισε να υπάρχει αν και δεν ήταν πλέον αποτελεσματική.

Επιπρόσθετα, συνέχισε να υφίσταται το πενταμελές ‘‘Συμβούλιο της Επικρατείας’’, αποτελούμενο από τρεις γραμματείς, τον πρόεδρο και τον διοικητή της φρουράς. Πλέον δεν υφίστατο μία ‘‘Αντιπροσωπευτική Δημοκρατία’’.

Ο κίνδυνος επίθεσης από τον Αλή Πασά των Ιωαννίνων είχε αποτραπεί και ο Γάλλος Αυτοκράτορας Ναπολέων είχε αποκλείσει κάθε κίνηση εκχώρησης της περιοχής της Πάργας στην Τουρκία.³⁷

Το θέμα σε όλη αυτήν την περίοδο ήταν το τί ακριβώς σκεπτόταν ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας. Τί ακριβώς λοιπόν σκεπτόταν; Τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια κυριεύε η λαχτάρα και ο πατριωτισμός για την Ελευθερία της Πατρίδας.

Παρόλο, που δεν γνώριζε τον μυστικό όρο της ‘‘Συνθήκης του Τιλσίτ’’ για τα Επτάνησα, δεν ήθελε σε καμία περίπτωση να υπηρετήσει τους Γάλλους.

Παρότι, ο Στρατηγός Μπερτιέ ήθελε τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, αυτός επιθυμούσε να παραιτηθεί διακαώς από την θέση του για τον λόγο ότι δεν ήθελε να βρίσκεται στην υπηρεσία της Γαλλικής Αυτοκρατορίας.

Διάδοχός του υπήρξε ο Στρατηγός Δονζελώτ, ο οποίος του πρόσφερε πολιτικά την θέση του Παρέδρου ή του Συμβούλου στο ‘‘Συμβούλιο της Επικρατείας’’. Και αυτή την θέση την απέρριψε, με το σκεπτικό ότι δεν ήθελε σε καμία περίπτωση να υπηρετήσει τους Γάλλους. Στο μόνο που αρκέστηκε να συνδράμει ήταν να βοηθήσει στην μετάβαση των Ελλήνων εθελοντών από την ρωσική στην γαλλική διοίκηση.

Ο ίδιος ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας συνέχισε να απολαμβάνει την εμπιστοσύνη των Ρώσων.³⁸

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας μετά την επιστροφή του από το νησί της Λευκάδας έμεινε για κάποιο διάστημα στην γενέθλιά νήσο του την Κέρκυρα.

³⁷ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας, Αθήνα,2020,σ. 87

³⁸ Στο ίδιο, σ.88-89

Αρχικά, μετά το πέρας των υπηρεσιών του στην Λευκάδα, είχε αρνηθεί να ακολουθήσει τους Ρώσους και τον Γεώργιο Μοντσενίγο στην Ρωσία.

Καθώς δεν είχε δεχθεί τις προτάσεις των Γάλλων, περίμενε την κατάλληλη στιγμή. Εξάλλου ποτέ δεν είχε απωλέσει την εμπιστοσύνη και την εκτίμηση των Ρώσων.

Τις 15 Μαΐου του έτους 1808, ο Ρώσος κόμης Νικόλαος Πέτροβιτς Rumyantsev, που από τον Σεπτέμβριο του έτους 1807 ήταν επικεφαλής του Υπουργείου Εξωτερικών της Ρωσικής Αυτοκρατορίας έγραψε στην γαλλική γλώσσα επιστολή που απευθύνονταν στον κόμη de Capodistria.

Στην συγκεκριμένη επιστολή, ο Rumyantsev έγραφε ότι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας απολαμβάνοντας της πλήρης ρωσικής εμπιστοσύνης και εκτιμώντας τον ζήλο των υπηρεσιών του στην Ρωσική Αυτοκρατορία, τον ονόμασε ιπότη του τάγματος της Αγίας Άννας Δευτέρας Τάξεως.³⁹

Αμέσως αποδέχθηκε την πρόσκληση και τις 3 Αυγούστου του έτους 1808 ξεκίνησε για το Otranto της Ιταλίας και από εκεί για την Αγία Πετρούπολη.⁴⁰

Το ταξίδι στην Ρωσία και συγκεκριμένα την Αγία Πετρούπολη ήταν μακρύ. Διήρκεσε περίπου πέντε μήνες. Αναχώρησε από την Κέρκυρα με προορισμό την Αγία Πετρούπολη, αποδεχόμενος από την μία πλευρά την πρόσκληση του Rumyantsev αλλά από την άλλη πλευρά με ανάμεικτα συναισθήματα και διάθεση. Συναισθήματα γεμάτα από πατριωτισμό, νοσταλγία, μοναχικότητα, αβεβαιότητα. Αβεβαιότητα τόσο για τον ίδιο του τον εαυτό όσο και για το μέλλον.⁴¹

Το γεγονός ότι τόλμησε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ένα τόσο μεγάλο ταξίδι, αποδεικνύει πολλά για την μετέπειτα πορεία του.

Ουσιαστικά επρόκειτο να γίνει ο υπουργός Εξωτερικών του τσάρου και παράλληλα ο "αρχιτέκτονας" της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας και ο Πρώτος Κυβερνήτης.

Διαμορφώθηκε από πολύ νωρίς για τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, άκρατος πατριωτισμός.

³⁹ Δαφνής, Γρηγόριος, *Ιωάννης Α. Καποδίστριας Η γένεση του ελληνικού κράτους*, 2^η έκδ., εκδ. Κάκτος, Αθήνα, 2018, σ.213

⁴⁰ Στο ίδιο, σ.213 επ.

⁴¹ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ. Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ.Σ.Ριζάς, 1^η έκ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ.90

Σε κάθε περίπτωση ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ήθελε να υπηρετήσει τίμια τον τσάρο αλλά παράλληλα και μία μέρα να επιστρέψει στο νησί του, την Κέρκυρα.

Αυτό αποκαλύπτεται μέσα από τις επιστολές που έγραψε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, στον πατέρα του, με προορισμό την Ρωσία και την Αγία Πετρούπολη.⁴²

Το πρώτο τρίμηνο της άφιξής του στην Αγία Πετρούπολη, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έμεινε αναξιοποίητος. Τις ικανότητές του, τις είχε αποδείξει στην εσωτερική πολιτική σκηνή της Επτανήσου. Λίγο καιρό αργότερα, μετά από τις αισθητές απουσίες τόσο του Ρώσου τσάρου Αλέξανδρου όσο και του έμπιστού του Νικόλαου Πέτροβιτς Rumyantsev, άρχισε να αξιοποιείται.

Αρχικά, του προτάθηκε μία θέση στο Υπουργείο Δικαιοσύνης της Ρωσίας. Την απέρριψε για τον λόγο ότι δεν γνώριζε την ρωσική γλώσσα.

Παράλληλα, σκέφτηκε ότι δεν υπήρχε στο πλάνο των σχεδίων του, η μόνιμη μετεγκατάσταση στην Ρωσία. Σε αυτό το σημείο, θα πρέπει να γίνει γνωστό ότι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, όσο διάστημα παρέμεινε στην Ρωσία, δεν πήρε ποτέ την ρωσική υπηκοότητα.

Μετά την πρώτη απόρριψη, του ξαναέγινε πρόταση για την ανάληψη νευραλγικής θέσης. Του ανατέθηκε η θέση του "Συμβούλου της Επικρατείας" στο Υπουργείο Εξωτερικών της Ρωσίας.

Αφού την αποδέχθηκε, τον δέχθηκαν για πρώτη φορά ο τσάρος και η Αυτοκρατορική Οικογένεια. Σε αυτές τις πρώτες συζητήσεις, τον ρώτησαν για τον τόπο καταγωγής του και γενικότερα για τα Ιόνια Νησιά.⁴³

Τις επόμενες συναντήσεις με τον τσάρο Αλέξανδρο Α΄ της Ρωσίας, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, κατάρτιζε Νομοσχέδια για τα επόμενα δύο έτη.

⁴² Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ.Σ.Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ.Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ.9

⁴³ Στο ίδιο, σ. 98

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας αφότου ανέλαβε να υπηρετήσει την τσαρική Ρωσία, ποτέ δεν έκρυψε ότι ήταν βαθιά θρησκευόμενος και Πατριώτης.

Στις επιστολές προς τον πατέρα του, κατά την διάρκεια της θητείας του στην Ρωσία, δεν έκρυψε το όνειρό του να υπηρετήσει την Πατρίδα του.⁴⁴

Είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι στην Αγία Πετρούπολη και κατά την διάρκεια των φιλικών συζητήσεων, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας αποκαλούσε τον εαυτό του Κερκυραίο ή Έλληνα.

Πάντως, σχεδόν καθόλου δεν συμμετείχε στην κοινωνική ζωή της Ρωσίας. Εκτός των συναντήσεων που έπρεπε να έχει λόγω της ιδιότητάς του.

Στα χρόνια που ακολούθησαν εκτός της οικογένειας Στούρτζα είχε φιλικές συζητήσεις και με τον μητροπολίτη Ιγνάτιο, ο οποίος τον είχε ακολουθήσει και στο νησί της Λευκάδας. Ο μητροπολίτης Ιγνάτιος είχε βρεθεί για κάποιο διάστημα στην Ρωσία αλλά έπειτα απλά αλληλογραφούσαν καθώς έγινε μητροπολίτης Ούγγρο-Βλαχίας, με έδρα το Βουκουρέστι. Συνήθιζε να του γράφει ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας στην ελληνική γλώσσα.

Μέσα από τις σωζόμενες αυτές επιστολές, εκείνο που διαφαίνεται ολοκάθαρα από την προσωπικότητα του Ιωάννη Α. Καποδίστρια είναι το γεγονός ότι υποστήριζε με σθένος την ελληνικότητά του, τον Πατριωτισμό και την ελληνική συνείδηση.

Γίνεται κατανοητό, πόσο πολύ ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας αναζητούσε την γενέθλια γη του και είχε σε πολύ υψηλό επίπεδο το ελληνικό φρόνημα και την ελληνική συνείδηση.

Ουσιαστικά, δεν ξέχασε ούτε μια φορά ότι γεννήθηκε Έλληνας.⁴⁵

Πέραν των σχεδόν αναμενόμενων γνωριμιών, κατά την διάρκεια της διαμονής του στην Ρωσία, ήλθε σε επαφή με ιδιαίτερος επιφανείς ανθρώπους της Ρωσικής πολιτικής σκηνής.

⁴⁴ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ.Σ.ΡΙζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ.99

⁴⁵ Δαφνής, Γρηγόριος, *Ιωάννης Α. Καποδίστριας Η γένεση του ελληνικού κράτους*, 2^η έκδ., εκδ. Κάκτος, Αθήνα, 2018, σ. 230

Κατά την διάρκεια λοιπόν της διαμονής του στην Ρωσία, εκτός της οικογένειας Στούρτζα ήλθε σε επαφή με επιφανείς ανθρώπους της Ρωσικής Αυτοκρατορίας και του Ρωσικού Στρατού. Πρόκειται για την οικογένεια Υψηλάντη και συγκεκριμένα γνώρισε τους γιούς του Κωνσταντίνου Υψηλάντη, τους: Αλέξανδρο, Δημήτριο και Νικόλαο, οι οποίοι όλοι τους ήταν αξιωματούχοι του ρωσικού στρατού.

Ακόμα μία σημαντική γνωριμία ήταν η εξής: Γνώρισε τον Ναύαρχο Πάβελ Τσιτσάγκοφ, ο οποίος ήταν εκείνη την περίοδο 1810-1811 Διοικητής. Αργότερα, υπήρξε Διοικητής των Ρωσικών Δυνάμεων στην περιοχή του Δούναβη.

Γίνεται μέσω αυτών των γνωριμιών κατανοητό ότι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ο Έλληνας Κερκυραίος Ιωάννης Α. Καποδίστριας, έλκεται σε μεγάλο βαθμό σχετικά με τις παραδουνάβιες Ηγεμονίες.

Και αυτό διότι οραματιζόταν την Ελευθερία και την Ανεξαρτησία της ομόδοξης χώρας του.⁴⁶

Το βέβαιο είναι ότι οι Διεθνείς συγκυρίες “έπαιξαν” καταλυτικό ρόλο στην επάνοδο του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Από μία ειρωνεία της τύχης, καταλυτικός ήταν για την επάνοδο του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, ο μήνας Οκτώβριος του έτους 1809. Και αυτό διότι τα βρετανικά στρατεύματα είχαν αποβιβασθεί στο νησί της Ζακύνθου και αργότερα στο νησί της Ιθάκης. Ήταν ένα άσχημο στρατιωτικά, διπλωματικά και πολιτικά γεγονός, ιδίως από την στιγμή που η Βρετανία κήρυξε μάλλον πρόωρα την “Παλινόρθωση της Κυβέρνησης της Επτανήσου Πολιτείας”.

Παρόλα τα δυσμενή και άσχημα σχόλια για την “Επτάνησο Πολιτεία” από την Βρετανία, εκείνη την περίοδο, υπήρχαν τρεις πραγματικοί φιλέλληνες, που ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, μη γνωρίζοντας τις πραγματικές τους προθέσεις, τους αντιμετώπισε με αμφιβολία και σκεπτικισμό. Πρόκειται για τους: Ρίτσαρντ Τσώρτς, Τζον Χομπχάουζ και τον Λόρδο Μπάιρον.⁴⁷

Είναι γνωστό από τις ιστορικές πηγές, ότι την χρονική περίοδο 1810-1811, το ευρωπαϊκό πολιτικό σκηνικό ήταν “φυτίλι αναμμένο”. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας παρέμενε στην Ρωσία και συγκεκριμένα στην Αγία Πετρούπολη. Παρακολουθούσε από δική του καθαρά πρωτοβουλία τα γεγονότα στην Ευρώπη και στην Ελλάδα

⁴⁶ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ.Σ.Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ.Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 110

⁴⁷ Στο ίδιο, σ. 112-114

.Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έγραφε συνεχώς υπομνήματα, τα οποία δεν είχαν το επιθυμητό αποτέλεσμα και δεν μπορούσαν να προσελκύσουν το ενδιαφέρον του Ρώσου τσάρου.

Σημαντικό ακόμα πολιτικό γεγονός ήταν το εξής: Στα τέλη του έτους 1810, τα Ιόνια Νησιά παρέμεναν υπό το καθεστώς της γαλλικής κυριαρχίας.

Τις 13 Αυγούστου του έτους 1811, ύστερα από μήνες απραξίας κατά τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, ο τσάρος υπέγραψε τον διορισμό του, στην Πρεσβεία της Βιέννης. Πήγε λοιπόν με όνειρα και προσδοκίες στην πρωτεύουσα των Αψβούργων, την Βιέννη.⁴⁸

Ως εκείνη την στιγμή που έκανε και έγραφε αυτές τις σκέψεις, δεν γνώριζε ότι υπεύθυνος της εξωτερικής πολιτικής της Αυτοκρατορίας των Αψβούργων είχε διορισθεί ο Πρίγκιπας – Κόμης Κλέμενς φον Μέττερνιχ, σκληρός ανθέλληνας.⁴⁹

Αρχικά, διότι η Αυστριακή Αυτοκρατορία ήταν πολυεθνική και αυτό αυτόματα ενοχλούσε τόσο τον Αυτοκράτορα Φραγκίσκο, που ασχολήθηκε διεξοδικά με την εσωτερική πολιτική της Αυστριακής Αυτοκρατορίας όσο και τον Κλέμενς φον Μέττερνιχ, που ασχολήθηκε διεξοδικά με την εξωτερική πολιτική της Αυστριακής Αυτοκρατορίας.

Σε αυτήν την Αυτοκρατορία της Ευρώπης, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας αναζητούσε με σθένος την πρώτη του θέση στο εξωτερικό.⁵⁰

Φθάνοντας στην Βιέννη, τον Οκτώβριο του έτους 1811, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, μόνο άπραγος δεν έμεινε. Στην Βιέννη κατά την άφιξή του, τον υποδέχθηκε ο κόμης Στάκελμπεργκ. Αμέσως του ανέθεσε πληθώρα εργασιών. Εκτός των πολλαπλών εργασιών, του ανατέθηκε τόσο από τον κόμη Στάκελμπεργκ όσο και από τον Υπουργό Εξωτερικών της Ρωσίας, τον Νικόλαο Πέτροβιτς Rumyantsev, η συλλογή πληροφοριών αναφορικά με τις διαθέσεις των ελληνορθόδοξων, με στόχο να υπάρξει ένα νέο “ κύμα ” συνασπισμού κατά της Γαλλίας.

⁴⁸ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ.Σ.Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ.Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 115-116

⁴⁹ Στο ίδιο, σ. 115 επ.

⁵⁰ Στο ίδιο, σ. 117

Ο Ι. Α. Καποδίστριας στην Πρεσβεία στην Βιέννη, είχε καταλάβει αρχικά θέση κατώτερου υπαλλήλου στην Διπλωματική Υπηρεσία.

Βρισκόταν όμως σε άμεση και στενή συνεργασία με κορυφαία πρόσωπα της εξωτερικής πολιτικής που ήταν οι παρακάτω: κόμης Στάκελμπεργκ, Υπουργός Εξωτερικών Rumyantsev και τσάρος Αλέξανδρος Α΄.

Αποδεχόμενος την συγκεκριμένη θέση, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, βρισκόταν στην καρδιά των πολιτικών αποφάσεων. Και φυσικά όλο αυτό συνέτεινε στο να αναπτύξει και ένα δικό του δίκτυο επαφών, το οποίο θα ήταν σε θέση να συνδράμει τα μέγιστα στην ελληνική υπόθεση του ΄Απελευθερωτικού Αγώνα΄΄.⁵¹

Οι δράσεις και οι δραστηριότητες του Ιωάννη Α. Καποδίστρια στην Βιέννη δεν πέρασαν απαρατήρητες από τον βασικό πολέμιο και ανθέλληνα, τον Πρίγκιπα – Κόμη Κλέμενς Φον Μέττερνιχ. Ο Μέττερνιχ από την πλευρά του, βολιδοσκοπούσε τις πολιτικές κινήσεις του Ιωάννη Α. Καποδίστρια κάθε λεπτό.

Διότι σύμφωνα με γνωστά αυστριακά αρχεία ο ρόλος του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, στην Βιέννη ήταν πολυσύνθετος. Πρόσχημα για την θέση του στην Βιέννη ήταν η αύξηση των εμπορικών σχέσεων της Ρωσίας με άλλες χώρες. Κύριος ρόλος καταγράφηκε ο εξής: Ο προσηλυτισμός και η μεθοδική οργάνωση των Ελλήνων της Βιέννης, κατά τα πρότυπα της ρωσικής πολιτικής.⁵²

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας παρέμεινε στην Βιέννη της Αυστρίας μόνο επτάμισυ μήνες. Κατάφερε σε μικρό χρονικό διάστημα να πράξει ένα μεγάλο, πολυσύνθετο και δαιδαλώδες έργο.

Τα υπομνήματα που συνέτασσε από τις πληροφορίες που λάμβανε, έφθαναν κατευθείαν στον Ρώσο τσάρο Αλέξανδρο τον Α΄. Με αυτόν τον τρόπο, οι δύο άνδρες είχαν στενή επαφή και συνεργασία.

⁵¹ Αλειφαντής, Στέλιος, *Ιωάννης Καποδίστριας Διεθνείς Θεσμικές και Πολιτικές Προσεγγίσεις (1800-1831)*: τίτλος κειμένου: *Ο Προ-επαναστατικός Καποδίστριας και το Ελληνικό Ζήτημα: Διεθνής Ρευστότητα και Πολιτική Χειραφέτηση: Ο Καποδίστριας στην Βιέννη*, επιμ. Αν.Σαμαρά-Κρίσπη, Σ. Μωραΐτη, Στ.Αλειφαντής, Ίδρυμα Διεθνών Νομικών Μελετών Καθ.Ηλία Κρίσπη & Δρ. Αναστ. Σαμαρά-Κρίσπη, εκδ. Κασταλία, Αθήνα, Ιούνιος 2021,σ. 74

⁵² Στο ίδιο, σ. 75

Είναι χαρακτηριστικό σε ένα από τα τελευταία του υπομνήματα από την Βιέννη, διαφαίνεται η προσπάθεια του Ιωάννη Α. Καποδίστρια να αναδείξει την πολιτική σημασία της ελληνικής υπόθεσης και με αυτόν τον τρόπο να ενισχύσει την εικόνα και την Διεθνή θέση της Ρωσίας έναντι των λοιπών Μεγάλων Δυνάμεων. Ουσιαστικά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας από την Ρωσία περίμενε την πολιτική πρωτοβουλία, που θα οδηγούσε στην Απελευθέρωση της Ελλάδας.⁵³

Από το καλοκαίρι του έτους 1812, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας διορίστηκε Διευθυντής στην Διπλωματική Υπηρεσία. Από αυτή την θέση γνώρισε και τον Ναύαρχο Τσιτσάγκωφ. Έδρα του από το έτος 1806 ήταν το Βουκουρέστι. Στο Βουκουρέστι, το έτος 1812 μαζί με την οικογένεια Στούρτζα από τον Ρώσο Ναύαρχο Τσιτσάγκωφ, είχε προσκληθεί και ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας. Ο Ναύαρχος Τσιτσάγκωφ, ανακάλυψε ότι ο προκάτοχός του στο Βουκουρέστι, ο Στρατηγός Κουτούζωφ είχε υπογράψει την ταπεινωτική για τα ρωσικά συμφέροντα και για την ρωσική στρατηγική-πολιτική, ``Συνθήκη του Βουκουρεστίου``. Με αυτή την Συνθήκη δεν ήταν ικανοποιημένος ούτε ο Τσιτσάγκωφ, ούτε ο Rumyantsev, ούτε λίγο καιρό αργότερα ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας. Διότι η συγκεκριμένη Συνθήκη κατέστρεψε την καλή έως τότε φήμη των Ρώσων στην Ανατολή μεταξύ των Ελλήνων και των σλαβικών λαών, που ήταν υπό της οθωμανικής κυριαρχίας.

Το μόνο καλό ήταν ότι από το έτος 1812 και έπειτα, υπήρξε διορισμός Ρώσων αξιωματούχων και προξένων σε νευραλγικές θέσεις της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, συμπεριλαμβανομένων και των ελληνικών πόλεων: Πάτρα, Ιωάννινα, Πρέβεζα.

Σε αυτές τις πόλεις, την Γενική Διεύθυνση είχε ο Ρώσος Πρέσβης στην Κωνσταντινούπολη.

⁵³ Αλειφαντής, Στέλιος, *Ιωάννης Καποδίστριας Διεθνείς Θεσμικές και Πολιτικές Προσεγγίσεις(1800-1831): τίτλος κειμένου: Ο Προ-επαναστατικός Καποδίστριας και το Ελληνικό Ζήτημα: Διεθνής Ρευστότητα και Πολιτική Χειραφέτηση: Ο Καποδίστριας στην Βιέννη*, επιμ.Αν.Σαμαρά -Κρίσπη, Σ. Μωραΐτη, Σ. Αλειφαντής, Ίδρυμα Διεθνών Νομικών Μελετών Καθ.Ηλ.Κρίσπη & Δρ. Αναστ.Σαμαρά-Κρίσπη, εκδ. Κασταλία, Αθήνα,Ιούνιος 2021, σ. 75-76

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας με ψυχραιμία συντόνιζε από το Βουκουρέστι, τις όποιες πολιτικές αποφάσεις και διπλωματικές ενέργειες. Αυτή η αποφασιστικότητά του τον έχρισε “Κρατικό Σύμβουλο”.⁵⁴

Σημαντική ημερομηνία για την ρωσική πολιτική και τον ίδιο τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια είναι η 28^η Ιουλίου του έτους 1812. Διότι στάλθηκε εκ μέρους του Ρώσου Στρατηγού Τσιτσάγκωφ, ένα ακόμα υπόμνημα στον τσάρο Αλέξανδρο τον Α΄. Το υπόμνημα είχε καταρτισθεί από τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Σε αυτό το υπόμνημα, πρωταρχικός στόχος ήταν η προετοιμασία των καταπιεσμένων για εξέγερση και δευτερεύοντας ρόλος ήταν οι εμπορικές σχέσεις και τα εμπορικά συμφέροντα. Διότι την Άνοιξη με το Καλοκαίρι του έτους 1812, σημαντικό πολιτικό, στρατιωτικό και διπλωματικό γεγονός ήταν η προέλαση του Αυτοκράτορα Ναπολέοντα κατά της Μόσχας, κατά της Ρωσίας.⁵⁵

Εκείνο που είναι γνωστό από τα ιστορικά αρχεία είναι ότι ο πόλεμος μεταξύ του Ναπολέοντα και του Αλέξανδρου Α΄ είχε καταστροφικές συνέπειες για την Ρωσία. Χάθηκαν ολόκληρες πόλεις και περιοχές. Πόλεις όπως το Σμόλενσκ και η Μόσχα ερειπώθηκαν. Στάλθηκαν υπομνήματα τόσο από τον Στρατηγό Κουτούζωφ όσο και από τον πρώην Υπουργό Εξωτερικών της Ρωσικής Αυτοκρατορίας Rumyantsev προκειμένου να σταματήσει ο πόλεμος μεταξύ της Ρωσίας και της Γαλλίας. Όλα αυτά έως και την 28^η Δεκεμβρίου του έτους 1812.⁵⁶

Όσο ήταν ακόμα στο Βουκουρέστι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας και συντόνιζε διάφορες πολιτικές δράσεις και αποφάσεις, γνωρίστηκε και με τον ανιψιό του Αλέξανδρου Μαυροκορδάτου, τον Ιωάννη Καρατζά. Και οι δύο και ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, ήταν φιλικά προσκείμενοι στην Ρωσία.

Το έτος 1813 η υπηρεσία του Τσιτσάγκωφ ανακλήθηκε. Κάτι που στοίχισε στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, ο οποίος θέλησε να παραιτηθεί μετά το πέρας των υπηρεσιών του Ρώσου Τσιτσάγκωφ.⁵⁷

⁵⁴ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ.Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ.Μίνωας,Αθήνα,2020,σ. 124-128

⁵⁵ Στο ίδιο, σ. 128 επ.

⁵⁶ Δαφνής, Γρηγόριος, *Ιωάννης Α. Καποδίστριας Η γένεση του ελληνικού κράτους*, 2^ηέκδ.,εκδ.Κάκτος,Αθήνα,2018,σ.261

⁵⁷ Πουκαμισάς, Γεώργιος, *Ιωάννης Καποδίστριας Το Ελληνικό Ζήτημα στο Διεθνές Σύστημα Ισορροπίας Δυνάμεων,1814-1821*, τίτλος κειμένου: *Το Διεθνές Περιβάλλον*,επιμ.έκδ. Γεώρ. Πουκαμισάς, Σέργ. Ζαμπούρας, Στ. Αλεφαντής, Α΄ έκδοση, εκδ. Κασταλία, Αθήνα, Ιανουάριος 2019, σ.14

Παρόλα αυτά παρέμεινε.

Εκείνο πάντως που ήθελε ο Ρώσος τσάρος Αλέξανδρος ο Α΄, ήταν να υπογράψει Συνθήκη ειρήνης. Έτσι, τις 29 Φεβρουαρίου του έτους 1813, υπογράφηκε στο Kalisz η ``Ρώσο-πρωσική Συμμαχία``.⁵⁸

Αμέσως μετά τον Τσιτσάγκωφ, Αρχιστράτηγος διορίστηκε ο Barclay de Tolly. Είχε λάβει ρητές εντολές να μην προβεί σε ουδεμία αλλαγή στην Διπλωματική του Υπηρεσία. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δεν απομακρύνθηκε από την Διπλωματική Υπηρεσία, στην οποία υπηρετούσε. Το βασικό σε αυτή την φάση των πολιτικών και διπλωματικών ενεργειών, έργο του, δεν αφορούσε στον τομέα του Στρατιωτικού Σχεδιασμού αλλά στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Και ο Ι. Α. Καποδίστριας έστελνε πληροφορίες κατά διαστήματα στον νέο Αρχιστράτηγο Barclay de Tolly.⁵⁹

Για την εργασία στον Αρχιστράτηγο Barclay de Tolly, ανταμείφθηκε με το παράσημο τρίτης τάξεως του Τάγματος του Αγίου Βλαδίμηρου. Αυτό από μόνο του δήλωνε ότι στο μέλλον δεν θα ήταν απλώς θεατής αλλά πρωταγωνιστής των γεγονότων.⁶⁰

Για τις υπηρεσίες του, στον νέο Στρατηγό και Υπουργό Στρατιωτικών Υποθέσεων Barclay de Tolly, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έγραφε συνεχώς στον πατέρα του, τον Αντώνιο-Μαρία Καποδίστρια. Αυτές οι επιστολές δυστυχώς σήμερα δεν σώζονται.⁶¹

⁵⁸ Δαφνής, Γρηγόριος, *Ιωάννης Α. Καποδίστριας Η γένεση του ελληνικού κράτους*, 2^η έκδ., εκδ. Κάκτος, Αθήνα, 2018, σ. 261

⁵⁹ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Σ. Αργυροπούλου, πρ. ελ. έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 130

⁶⁰ Στο ίδιο, σ. 130-131

⁶¹ Δαφνής, Γρηγόριος, *Ιωάννης Α. Καποδίστριας Η γένεση του ελληνικού κράτους*, 2^η έκδ., εκδ. Κάκτος, Αθήνα, 2018, σ. 263

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας συνεργάσθηκε με τον Στρατηγό Barclay de Tolly περίπου οκτώ μήνες. Ύστερα ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, θα γράψει υπομνήματα αναφορικά με τις σχέσεις της Ρωσίας με τους λαούς της Ανατολής. Ο τσάρος ενθουσιάστηκε με τα υπομνήματα που είχε γράψει ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ώστε προχώρησε σε μία υψηλού συμβολισμού κίνηση. Παρασημοφόρησε τις 7 Οκτωβρίου του έτους 1813 τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια με τον Μεγαλόσταυρο της Αγίας Άννας.

Διπλωματικά και πολιτικά, έδωσε εντολή να πραγματοποιηθούν την ίδια περίοδο Διαβήματα κοινά με την Βιέννη στην Υψηλή Πύλη.⁶²

Κομβική ημερομηνία για τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια αποδείχθηκε η 18^η Οκτωβρίου 1813, η έναρξη της Μάχης της Λειψίας. Τότε συναντήθηκε με τον Ρώσο τσάρο Αλέξανδρο τον Α΄ και εκείνος πρόσεξε πιο αναλυτικά τον Υπουργό Εξωτερικών της Ρωσικής Αυτοκρατορίας, τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Τον τριανταοκτώ ετών Ιωάννη Α. Καποδίστρια.⁶³

Τον Οκτώβριο του έτους 1813, ο Ρώσος τσάρος Αλέξανδρος ο Α΄ μετέφερε το στρατηγείο του στην Φρανκφούρτη. Χρειαζόταν άφθαρτους και ικανούς ανθρώπους – συνεργάτες τόσο στην πολιτική όσο και στην Διπλωματία. Ιδανικός για δύσκολες αποστολές ήταν ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας. Για τον λόγο αυτό, έθιξε με προσεκτικό τρόπο αυτό που ήθελε να του αναθέσει. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ορίστηκε υπεύθυνος για την αποστολή στην Ελβετία.⁶⁴

⁶² Δαφνής, Γρηγόριος, *Ιωάννης Α. Καποδίστριας Η γένεση του ελληνικού κράτους*, 2^η έκδ., εκδ. Κάκτος, Αθήνα, 2018 σ. 263 επ.

⁶³ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ. έκδ.Σ.Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 132-133

⁶⁴ Στο ίδιο, σ. 135-136

2.6 Ευρωπαϊκή Πολιτική Σταδιοδρομία: Με το ταξίδι και την αποστολή στην Ελβετία αξιοποιήθηκε η πολιτική φυσιογνωμία του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Για τον ίδιο τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, η Πολιτική του Σταδιοδρομία αποκτούσε Διεθνή φήμη και ως πρόσωπο αποκτούσε προβολή τόσο στην ευρωπαϊκή όσο και στην Διεθνή Πολιτική σκηνή. Ουσιαστικά, αναγνωρίστηκε η αξία του ως Άνθρωπος, ως Πολιτικός, ως Διπλωμάτης, ως Διεθνούς κύρους Προσωπικότητα.

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ορίστηκε το χρονικό διάστημα 1813-1814, υπεύθυνος πολιτικής για την 'Ελβετική Συνομοσπονδία'.⁶⁵

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας στην αποστολή του στην Ελβετία πήγε ως διευθυντής του Διπλωματικού γραφείου του Ρώσου Αρχιστράτηγου, Barclay de Tolly και του Ρώσου τσάρου, Αλέξανδρου του Α'. Οι κατευθυντήριες γραμμές ήταν λιτές και σύντομες με βασική μέριμνα την εξής γραμμή: Απόσπαση της Ελβετίας από την Γαλλία και δημιουργία καταστατικού χάρτη.⁶⁶

Λεπτομερέστερα, το καθήκον του Ιωάννη Α. Καποδίστρια ήταν να αποκαταστήσει και να εγκαταστήσει την Ελβετία στον Διεθνή χάρτη και στον Ευρωπαϊκό πολιτικό χάρτη.

Πριν αναχωρήσει για την Ελβετία, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας συνέταξε ένα υπόμνημα, το οποίο παρουσίασε στον τσάρο Αλέξανδρο τον Α'. Σε εκείνο το υπόμνημα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ταύτισε με πολλά κοινά σημεία την Ελβετία με τα Επτάνησα.

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας εισήλθε στην Ελβετία μαζί με τον Λεμπτσέλερν, τις 15 Νοεμβρίου του έτους 1813.⁶⁷

⁶⁵ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.ΡΙζάς,1^ηέκδ.,εκδ.Μίνωας,Αθήνα,2020,, σ. 135 επ.

⁶⁶ Δαφνής, Γρηγόριος, *Ιωάννης Α. Καποδίστριας Η γένεση του ελληνικού κράτους*, 2^ηέκδ.,εκδ. Κάκτος,Αθήνα,2018,σ. 267

⁶⁷ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ. Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ.Σ.ΡΙζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020,σ. 137-140

Η εμπειρία του Ιωάννη Α. Καποδίστρια από την Ελβετία ήταν αρκετά καλή. Πήρε πολύ λιγότερα διδάγματα από την ζωή του στην Ελβετία, από όσα ήλπιζε να λάβει. Και αυτό διότι κατά την διαμονή του και την ενασχόλησή του με τα κοινά στην Ελβετία, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έμαθε εκ των έσω ότι η πολιτική είναι μία τέχνη περίπλοκη αλλά ταυτόχρονα και απογοητευτική.

Επιπρόσθετα, επιβεβαίωσε την δυσπιστία που είχε ανέκαθεν απέναντι σε δύο κυρίαρχες χώρες εκείνης της χρονικής περιόδου, τόσο της Μεγάλης Βρετανίας όσο και της Αυστρίας.

Τον πρώτο καιρό στην Ελβετία είδε κατάσταση χαλαρότητας και μη οργάνωσης. Και αυτή η χαλαρότητα και η μη οργάνωση είχε διασπασθεί και είχε εκφρασθεί μέσα από διαφορετικές γραμμές. Συγκεκριμένα: Τα ελβετικά καντόνια ήταν διασπασμένα όχι μόνο λόγω της γλώσσας, της ιστορίας και της θρησκείας που ακολουθούσαν αλλά και λόγω της διαφορετικής κοινωνικής της δομής. Και πρωταρχικός, λόγω της Γαλλικής Επανάστασης. Λόγω της πολιτικής κατάστασης που επικρατούσε τότε με αφορμή την Γαλλική Επανάσταση.⁶⁸

Λόγω της εκρηκτικής και έντονης πολιτικής κατάστασης που υπήρχε τότε στην Ελβετία, η “Δίαιτα” της Ζυρίχης έκρινε ότι η σοφότερη κίνηση για το μέλλον της Ελβετίας ήταν η ουδετερότητα.

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας που διέμενε τότε στην Ελβετία ζήτησε συνάντηση με τον πρόεδρο Ράινχαρντ. Η συνάντηση με τον πρόεδρο Ράινχαρντ απέτυχε. Και αυτό διότι ο Ράινχαρντ αρνήθηκε την οποιαδήποτε ρήξη της Ελβετίας με την Γαλλία, η οποία βασιζόταν στην διαιτησία του Ναπολέοντα από το έτος 1803.

Αφού η πρώτη συνάντηση του Ιωάννη Α. Καποδίστρια με τον Ράινχαρντ απέτυχε, στην δεύτερη συνάντηση ακολουθήθηκε πιο σκληρή πολιτική γραμμή. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας μαζί με τον Λεμπτσέλερν ζήτησαν από τον πρόεδρο Ράινχαρντ να τεθεί υποχρεωτικά ένα τέλος στην ειδική σχέση της Ελβετίας με την Γαλλία. Διαφορετικά, οι σύμμαχοι της Ελβετίας δεν θα ήταν σε θέση να πιστέψουν ούτε και να σεβαστούν την ελβετική ουδετερότητα.⁶⁹

⁶⁸ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ. Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ.Σ.Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 140 επ.

⁶⁹ Στο ίδιο, σ. 143-145

Πολύ αργότερα με την πολιτική κατάσταση να οδηγείται σε αναβρασμό, ο πρόεδρος της Ελβετίας Ράινχαρντ συγκάλεσε έκτακτη συνεδρίαση της "Όμοσπονδιακής Δίαιτας", στην Ζυρίχη τις 20 Δεκεμβρίου του έτους 1813. Εκείνο που έχει ιδιαίτερη σημασία είναι ότι η "Όμοσπονδιακή Δίαιτα" άμεσα ξεκίνησε τις εργασίες της για την εγκαθίδρυση νέου Συντάγματος.

Από την άλλη πλευρά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας και ο Λεμπτσέλτερν επέστρεψαν στην Ζυρίχη της Ελβετίας από την Βέρνη με ρητές οδηγίες. Να υποστηρίξουν την Σύνταξη νέου "Όμοσπονδιακού Συμφώνου" υπό τον όρο ότι θα αποκλειόταν κάθε γαλλική επιρροή. Σε κάθε περίπτωση οι κόποι του Ιωάννη Α. Καποδίστρια απέδωσαν καρπούς. Την Πρωτοχρονιά του έτους 1814 παραδόθηκε στον πρόεδρο Ράινχαρντ σημείωμα της εργασίας του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Το σημείωμα έλεγε τα εξής: Οι σύμμαχοι μονάρχες ανέλαβαν να σεβαστούν το κάθε Σύνταγμα που θα έχει από εδώ και στο εξής την σφραγίδα της λαϊκής βούλησης. Ακόμα, οι σύμμαχοι μονάρχες είχαν την υποχρέωση να σεβαστούν την ανεξαρτησία της Ελβετίας και να αποκαταστήσουν τα ελβετικά εδάφη που "άρπαξε" ο Ναπολέων.⁷⁰

Η "Όμοσπονδιακή Δίαιτα" ξεκίνησε αμέσως την διαδικασία κατάρτισης νέου Συντάγματος. Το πρώτο Προσχέδιο το οποίο παρουσιάστηκε τις 4 Φεβρουαρίου του έτους 1814 περιγράφεται μάλλον ως μία "Συνθήκη Συμμαχίας" μεταξύ των ελβετικών καντονιών.

Στο μοναδικό στο οποίο συμφώνησαν οι Ι. Α. Καποδίστριας και Λεμπτσέλτερν με την "Όμοσπονδιακή Δίαιτα" ήταν ότι η Ζυρίχη από εδώ και πέρα θα ήταν η πρωτεύουσα της Ελβετίας.

⁷⁰ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ.Σ.Πιζάς, 1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα2020 , σ. 145-147

Αφού αναβλήθηκαν για κάποιες μέρες οι εργασίες της ‘‘Ομοσπονδιακής Δίαιτας’’, οι Ιωάννης Α. Καποδίστριας και Λεμπτσέλτερν βρήκαν την ευκαιρία να επισκεφθούν τα στρατηγεία των συμμάχων, που βρίσκονταν σε γαλλικό έδαφος. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας προσδοκούσε αυτές τις συναντήσεις με τα στρατηγεία των συμμάχων στην Γαλλία διότι επιθυμούσε διακαώς εκτός των ελβετικών υποθέσεων να προωθήσει στους συμμάχους και το ζήτημα των Ιονίων Νήσων. Με την υπογραφείσα τις 9 Μαρτίου του έτους 1814, ‘‘Συνθήκη του Σομόν’’, στην Γαλλία δημιουργήθηκε η λεγόμενη ‘‘Τετραπλή Συμμαχία’’, η οποία σχεδιάστηκε με έξυπνο τρόπο, ούτως ώστε να διαρκέσει μία εικοσαετία. Οι τέσσερις σύμμαχοι ήταν οι: Αυστρία, Πρωσία, Βρετανία και Ρωσία. Αυτές τις συναντήσεις της ‘‘Τετραπλής Συμμαχίας’’ τις παρακολούθησε από κοντά και ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας. Μάλιστα κατάφερε να υποβάλει ένα σύντομο υπόμνημα για τα Επτάνησα.⁷¹

Λίγο καιρό αργότερα, υπήρχαν ήδη κάποια απτά αποτελέσματα. Συμφωνήθηκε ήδη στην Ελβετία, οι δύο αντιπρόσωποι της Ρωσικής Αυτοκρατορίας, οι Ιωάννης Α. Καποδίστριας και Λεμπτσέλτερν να έχουν επίσημα τα αξιώματα των πληρεξουσίων υπουργών. Με αυτά τα αξιώματα, ήταν σε θέση να πιέσουν τα δεκαεννέα ελβετικά καντόνια να ενταχθούν στο ‘‘Ομοσπονδιακό σύστημα’’ και να γίνουν Κράτος.

Στην πραγματικότητα όλη αυτή η διαδικασία ήταν επίπονη και δύσκολη. Διότι τα ελβετικά καντόνια αντί να ενωθούν υπό την ‘‘ομπρέλα’’ του ‘‘Ομοσπονδιακού Συστήματος’’, διαχωρίστηκαν ακόμα περισσότερο. Συγκεκριμένα, έγινε γνωστό ότι μία αντίπαλη ‘‘Δίαιτα’’ λειτουργούσε στην πόλη της Λουκέρνης, περιλαμβάνοντας τα οκτώ καντόνια που αντιδρούσαν στην ηγεσία της πόλης της Βέρνης. Ένα ελβετικό καντόνι, το καντόνι της πόλης Γκριζόν, αποφάσισε να δεχθεί την προστασία της Αυστρίας.

Μετά από συνεδριάσεις, το ζήτημα των ελβετικών καντονιών ανέλαβε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ανέλαβε το ζήτημα των ελβετικών καντονιών και μετά από πληθώρα υπομνημάτων, έφερε εγκαίρως το ζήτημα στο ‘‘Συνέδριο της Βιέννης’’.⁷²

⁷¹ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ.Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020,σ. 147-150

⁷² Στο ίδιο ,σ. 151-152

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας προσκλήθηκε από τον τσάρο της Ρωσικής Αυτοκρατορίας να συμμετάσχει στο "Συνέδριο της Βιέννης". Δεν ήταν επίσημο μέλος της αντιπροσωπείας. Επίσημα μέλη ήταν οι: Ραζουμόφσκι, Stackelberg και Nesselrode. Γρήγορα όμως και σχεδόν άμεσα άρχισε να επηρεάζει τους συμμετέχοντες και τις αντιπροσωπείες του "Συνεδρίου της Βιέννης". Το "Συνέδριο της Βιέννης" ξεκίνησε τις εργασίες του τον Σεπτέμβριο του έτους 1814.⁷³

Για να συμμετάσχει στο "Συνέδριο της Βιέννης", ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έφυγε από την Ελβετία. Η διαμονή του εκεί δεν του άφησε και τις καλύτερες αναμνήσεις. Και αυτό διότι και στα Ιόνια Νησιά και στην Ελβετία ασχολήθηκε με το "Συνταγματικό πλαίσιο" των κοινοτήτων. Τα "Συντάγματα" τότε αποτελούσαν νεωτερισμό και ουδείς στην Ευρώπη συμμερίστηκε την πείρα και τις γνώσεις του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, επάνω στο "Συνταγματικό Δίκαιο". Και αυτό του προκάλεσε απογοήτευση.

Από την άλλη πλευρά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, στην Ευρώπη και ιδίως στην Ελβετία απέκτησε την φήμη του δύσκολου αλλά και αλαζονικού ανθρώπου.⁷⁴

Βασική αντίληψη του Ιωάννη Α. Καποδίστριας, στο "Συνέδριο της Βιέννης" ήταν να μην επαναληφθεί το σκηνικό και το κακό της Επαναστατικής Γαλλίας.

Σε ελληνικό επίπεδο, τον ενδιέφερε η Απελευθέρωση των υπόδουλων Ελλήνων.

Επιπρόσθετα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας πέτυχε το εξής καθοριστικό στο "Συνέδριο της Βιέννης". Να αναγνωρισθεί η Ρωσία ως Ευρωπαϊκή Δύναμη και όχι απλά ως κατακτητική Δύναμη.

⁷³ Πουκαμισάς, Γεώργιος, *Ιωάννης Καποδίστριας, Το Ελληνικό Ζήτημα στο Διεθνές Σύστημα Ισορροπίας Δυνάμεων, 1814-1821*, τίτλος κειμένου, *Το Διεθνές Περιβάλλον*, επ.έκδ. Γ.Πουκαμισάς, Σ.Ζαμπούρας, Σ.Αλειφαντής, Α' έκδοση, εκδ.Κασταλία, Αθήνα, Ιανουάριος 2019, σ. 15

⁷⁴ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ.Σ.ΡΙζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020,σ. 161-162

Ένα ακόμα ζήτημα που έθεσε στο περιθώριο των εργασιών και των χοροεσπερίδων του "Συνεδρίου της Βιέννης" ήταν το ζήτημα για τα δικαιώματα των λαών, υπό την καθοδήγηση των Συνταγματικών Ηγεμονιών. Είχε σύμφωνα με τα λεγόμενά του, πλήρη επίγνωση των συνεπειών και των μη αναστρέψιμων αλλαγών που είχε επιφέρει η Γαλλική Επανάσταση.⁷⁵

Ονόματα και αντιπροσωπείες που συμμετείχαν και συναντήθηκαν με τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, στο "Συνέδριο της Βιέννης" ήταν τα εξής: Άνθιμος Γαζής που ζούσε για χρόνια στην Βιέννη, μητροπολίτης Ιγνάτιος, Ανδρέας Μουστοξύδης από την Κέρκυρα, μία αντιπροσωπεία των Επτανήσων υπό τον Κόμη Βαλσαμάκη.

Ακόμα με τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, στο "Συνέδριο της Βιέννης", συναντήθηκαν λιγότερο επιφανείς και περισσότεροι συνωμοτικοί Έλληνες.

Ένα ακόμα ζήτημα με το οποίο ασχολήθηκε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, στο "Συνέδριο της Βιέννης" ήταν και το ζήτημα των Ιονίων Νήσων. Μέσω των Ιονίων Νήσων, πίστευε ότι μπορούσε να ανοίξει καλύτερος και αποδοτικότερος δρόμος για την Ελλάδα. Με απλά λόγια, η φράση του Ιωάννη Α. Καποδίστρια είχε ως εξής: "θα ανοιγόταν η προοπτική καλύτερου μέλλοντος για την Ελλάδα".⁷⁶

Είναι και ο λόγος που κατέθεσε πληθώρα υπομνημάτων στο "Συνέδριο της Βιέννης", ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας. Πίστευε ότι οι συμμετέχοντες και απεσταλμένοι στο "Συνέδριο της Βιέννης" θα κατέληγαν σε ομοφωνία για την υπόθεση των Ιονίων Νήσων. Διατηρούσε την ελπίδα ότι το Κράτος των Επτανήσων, θα ανακηρύσσονταν ως "Προστατευόμενο Κράτος".⁷⁷

Εκείνο που μπορεί να ειπωθεί με σαφήνεια είναι ότι το ζητούμενο για το "Συνέδριο της Βιέννης" ήταν η σταθεροποίηση των σχέσεων των Μεγάλων Δυνάμεων εκείνης της εποχής.

⁷⁵ Πουκαμισάς, Γεώργιος, *Ιωάννης Καποδίστριας, Το Ελληνικό Ζήτημα στο Διεθνές Σύστημα Ισορροπίας Δυνάμεων, 1814-1821*, τίτλος κειμένου *Το Διεθνές Περιβάλλον*, επ. έκδ. Γ. Πουκαμισάς, Σ. Ζαμπούρας, Σ. Αλειφαντής, Α' έκδοση, εκδ. Κασταλία, Αθήνα, Ιανουάριος 2019, σ. 15-16

⁷⁶ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Σ. Αργυροπούλου, πρ. ελ. έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 179-181

⁷⁷ Δαφνής, Γρηγόριος, *Ιωάννης Α. Καποδίστριας Η γένεση του ελληνικού κράτους*, 2^η έκδ., εκδ. Κάκτος, Αθήνα, 2018, σ. 290

Ο Stein σημείωσε την εξής σκέψη του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, που καταγράφηκε στο *''Συνέδριο της Βιέννης''*. Έλεγε και υποστήριζε την εξής σκέψη ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας. *''Η Ρωσία θα απελευθερώσει την Ελλάδα. Η ιδέα της αυτή δύσκολα μπορούσε να υλοποιηθεί, γιατί η Αγγλία και η Αυστρία δεν επιθυμούσαν την έξωση της Πύλης από την Ευρώπη. Ήθελε να είναι η Ρωσία σε θέση να εφαρμόσει τα σχέδιά της εναντίον της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας''*.⁷⁸

Το μόνο βέβαιο είναι ότι υπήρχαν αντικειμενικές και ανυπέρβλητες δυσκολίες στο *''Συνέδριο της Βιέννης''* για την ρωσική διπλωματία. Ήταν και ο λόγος που ο Ρώσος τσάρος Αλέξανδρος Α' θέλησε να συνάψει μία παράλληλη Συνθήκη, την γνωστή *''Ιερά Συμμαχία''*, η οποία είχε σκοπό να προωθήσει με καλύτερο και ευνοϊκότερο διπλωματικό πλαίσιο, τον ευρωπαϊκό ρωσικό ρόλο.

Μερικά χρόνια αργότερα η *''Ιερά Συμμαχία''* θα γίνει αποδεκτή, μέσω των δύο Αρχών της. Της *''Αρχής της Νομιμότητας''* και της *''Αρχής της Μοναρχικής Αλληλεγγύης''*.⁷⁹

Το μόνο βέβαιο είναι ότι από το έτος 1815 και μετέπειτα η σταδιοδρομία του Ιωάννη Α. Καποδίστρια είχε ανοδική πορεία.

Συγκεκριμένα, το έτος 1815, πραγματοποιήθηκαν σημαντικές συμφωνίες Συνθηκών και επικυρώσεις Συνθηκών, οι οποίες επί της ουσίας άλλαξαν και τον ρου της Ιστορίας.

Συγκεκριμένα, τον Μάρτιο του έτους 1815, διευθετήθηκε το ζήτημα της Ελβετίας, υπογράφεται το ζήτημα της Ελβετίας τις 20 Μαρτίου του έτους 1815 και δύο μήνες αργότερα γίνεται δεκτή η απόφαση της διευθέτησης, από την *''Δίαιτα της Ελβετικής Συνομοσπονδίας''*.

⁷⁸ Αλειφαντής, Στέλιος, *Ιωάννης Καποδίστριας Διεθνείς Θεσμικές και Πολιτικές Προσεγγίσεις (1800-1831)*: τίτλος κειμένου: *Ο Προ-επαναστατικός Καποδίστριας και το Ελληνικό Ζήτημα: Η Ρωσική Ανατολική Πολιτική και το Συνέδριο της Βιέννης*, επ.έκδ. Αν.Σαμαρά-Κρίσπη, Σ. Μωραΐτη, Στ.Αλειφαντής, Ίδρυμα Διεθνών Νομικών Μελετών Καθ.Ηλ.Κρίσπη & Δρ. Αν.Σαμαρά-Κρίσπη, εκδ. Κασταλία, Αθήνα, Ιούνιος 2021, σ. 82-83

⁷⁹ Στο ίδιο, σ. 84-85

Σε αυτές τις συνεδριάσεις και επικυρώσεις, συμμετείχε από κοντά και ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, ο οποίος συνήθιζε να στέλνει επιστολές για τα πολιτικά τεκταινόμενα στον πατέρα του, τον Κόμη Αντώνιο-Μαρία Καποδίστρια.⁸⁰

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ήδη από την Βιέννη, άρχισε να αναβαθμίζεται σε νευραλγικές θέσεις ως γραμματέας και διπλωματικός σύμβουλος. Υπήρξε πολύτιμος συνεργάτης στον σχεδιασμό συμφωνιών και προσχεδίων. Ήταν ειδήμων σε θέματα όπως το ζήτημα των Ιονίων Νήσων. Ακόμα, με τις γνώσεις και την σκέψη του βοήθησε τα μέγιστα στην χάραξη των συνόρων μεταξύ της Ελβετίας και του Πεδεμοντίου.

Κορυφαία έκφανση στην ευρωπαϊκή του πολιτική και διπλωματική σταδιοδρομία ήταν το εξής γεγονός: Η επίσημη δημοσιοποίηση του "Όμοσπονδιακού Συμφώνου" της Ελβετίας, τον Αύγουστο του έτους 1815.

Τις 20 Νοεμβρίου του έτους 1815, οι σύμμαχοι της Ελβετίας υπέγραψαν Συνθήκη, με την οποία αναγνωρίστηκε η "μόνιμη ουδετερότητα της Ελβετίας". Και σίγουρα αυτή η επιτυχία για την υπόθεση της Ελβετίας, πιστώθηκε στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Το ζήτημα των Ιονίων Νήσων, χρειαζόταν άλλου είδους διαπραγμάτευση. Είναι κάτι που θα επιτευχθεί στο μέλλον με αργά αλλά σταθερά βήματα.⁸¹

Μέσα σε όλο αυτό το ευρωπαϊκό κλίμα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, αφού έγινε Υπουργός Επικρατείας επιτετραμμένος σε θέματα εξωτερικής πολιτικής, έστρεψε το ενδιαφέρον του ακόμα περισσότερο στο θέμα των Επτανήσων. Αυτό συνέβη και μέσα από γνωριμίες και φιλίες που οικοδόμησε στην Ευρώπη όλα αυτά τα χρόνια. Διατηρούσε επαφές με εξέχοντα ονόματα όπως ήταν οι παρακάτω: Άνθιμος Γαζής, Ιωάννης Καρατζάς, οικογένεια Υψηλάντη, Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος – Φιραρής, Δούκας Richelieu που εν συνεχεία έγινε Πρωθυπουργός της Γαλλίας υπό τον Βασιλιά Λουδοβίκο ΙΗ΄. Ακόμα, διατήρησε στενές επαφές και με τον Μητροπολίτη Ιγνάτιο.

⁸⁰ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ.Σ.Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ.Μίνωας, 2020, Αθήνα, σ. 198-199

⁸¹ Στο ίδιο ,σ. 200-203

Βασικός του ανταγωνιστής και σκληρός ανθέλληνας υπήρξε ο Metternich. Και όλη αυτή η έχθρα διότι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας “απολάμβανε” και είχε την εύνοια του Ρώσου τσάρου Αλέξανδρου του Α΄.⁸²

Επιπρόσθετα, μέσα από αυτή του την θέση, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας επιχείρησε να ανανεώσει την ρωσική ανατολική πολιτική από το έτος 1815 έως και το έτος 1822. Και όλα αυτά, συμβαίνουν με την θέρμη της αρχής του Ελληνικού Απελευθερωτικού Αγώνα.⁸³

Σκοπός του Ιωάννη Α. Καποδίστρια ήταν η ανάδειξη τόσο του ζητήματος των Ιονίων Νήσων όσο και του Ελληνικού Απελευθερωτικού Αγώνα σε Διεθνή ζητήματα. Και αυτό διότι σε αυτά τα δύο πολύ σημαντικά πολιτικά γεγονότα, επιζητούσε την στήριξη του τσάρου.⁸⁴

Εκείνος που αντέδρασε στην “προώθηση” του Ελληνικού ζητήματος με σθένος ήταν ο Metternich.⁸⁵

Από την άλλη πλευρά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έθετε μέσω της άποψής του το ζήτημα αυτό ως εξής: Υποστήριξε ότι λύση τόσο στο ζήτημα των Ιονίων Νήσων όσο και για την Ελλάδα, θα προέλθει από την Ρωσία.⁸⁶

⁸² Πουκαμισάς, Γεώργιος, *Ιωάννης Καποδίστριας, Το Ελληνικό Ζήτημα στο Διεθνές Σύστημα Ισορροπίας Δυνάμεων, 1814-1821*, τίτλος κειμένου, *Το Διεθνές Περιβάλλον*, επ.έκδ. Πουκαμισάς Γεώρ., Σ. Ζαμπούρας, Στ. Αλειφαντής, Α΄ έκδοση, εκδ. Κασταλία, Αθήνα, Ιανουάριος 2019, σ. 21-22

⁸³ Αλειφαντής, Στέλιος, *Ιωάννης Καποδίστριας Διεθνείς Θεσμικές και Πολιτικές Προσεγγίσεις (1800-1831)* τ.κειμ, *Ο Προ-επαναστατικός Καποδίστριας και το Ελληνικό Ζήτημα Η Ρωσική Ανατολική Πολιτική και το Συνέδριο της Βιέννης*, επ.έκδ. Αν. Σαμαρά-Κρίσπη, Σ. Μωραΐτη, Στ. Αλειφαντής, Ίδρυμα Διεθνών Νομικών Μελετών Κ. Ηλία Κρίσπη & Δρ. Αν. Σαμαρά-Κρίσπη, εκδ. Κασταλία, Αθήνα, Ιούνιος 2021, σ. 89-90

⁸⁴ Στο ίδιο, σ. 90-91

⁸⁵ Στο ίδιο, σ. 91

⁸⁶ Στο ίδιο, σ. 91-92

Τα Ιόνια Νησιά εκείνη την περίοδο αποτελούσαν βρετανικό προτεκτοράτο. Για τον ίδιο τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, το θέμα εστίαζε τόσο στα Ιόνια Νησιά όσο και στην Ανεξαρτησία της Ελλάδας. Πίστευε ακράδαντα ότι η Διεθνής κατοχύρωση της ‘‘Επτανήσου Πολιτείας’’ θα αποτελούσε εφελτήριο για την Διεθνή και την Ευρωπαϊκή προώθηση του ευρύτερου ‘‘Ελληνικού ζητήματος’’.

Σε όλα αυτά που προσεκτικά σχεδίαζε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, για τα Ιόνια Νησιά, δηλαδή ισχύς του Συντάγματος του 1806, διορισμός μελών Εκτελεστικού Σώματος για μια δεκαετία και εγγυήσεις συμμάχων για τα Ιόνια Νησιά στην Μεγάλη Βρετανία, αντίθετος ήταν ο Βρετανός Castlereagh υποστηρίζοντας ότι το βρετανικό προτεκτοράτο των Ιονίων Νήσων θα έφθινε γρηγορότερα και θα έδινε την θέση του στην ‘‘Ανεξαρτησία των Ιονίων Νήσων’’.

Καθότι Ιωάννης Α. Καποδίστριας και Castlereagh δεν μπορούσαν να συμφωνήσουν ούτε να συναινέσουν, τον Νοέμβριο του έτους 1815, οι τέσσερις Δυνάμεις υπέγραψαν Συνθήκη, μέσω της οποίας στα Ιόνια Νησιά επιβλήθηκε το βρετανικό προτεκτοράτο τόσο στα εσωτερικά όσο και στα εξωτερικά ζητήματα. Η Συνθήκη άφηνε να εννοηθεί ότι η Μεγάλη Βρετανία ήταν η Προστάτιδα Δύναμη των Ιονίων Νήσων.

Αυτή την Συνθήκη την υπέγραψε και ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, την 17^η Νοεμβρίου του έτους 1815 ως πληρεξούσιος του Ρώσου τσάρου. Αυτό έκανε λίγο καιρό αργότερα, τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια να ισχυρισθεί ότι μία μερική παλινόρθωση της ‘‘Επτανήσου Πολιτείας’’ υπό της βρετανικής σημαίας και προστασίας ήταν η καλύτερη έως εκείνη την στιγμή λύση.⁸⁷

Όλο αυτό το διάστημα της βρετανικής προστασίας των Ιονίων Νήσων, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, ανέχονταν την προστασία ιδίως, από όταν έμαθε ότι Αρμόδιος Ύπατος Αρμοστής ήταν ο Sir Thomas Maitland. Θέλοντας να αλλάξει την μοίρα των Ιονίων Νήσων, αλληλογραφούσε τόσο με την ‘‘Ιόνιο Γερουσία’’ όσο και με Ηγέτες Σουλιώτικων Στρατευμάτων, οι οποίοι είχαν υπηρετήσει διαδοχικά τόσο την ρωσική όσο και την γαλλική διοίκηση.

Παρόμοια πολιτική με τον Sir Maitland ακολούθησε και ο Αρμοστής Campbell, ο οποίος προσπάθησε να απαγορεύσει στην ‘‘Ιόνιο Γερουσία’’ να αλληλογραφεί με τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Κάτι που ευτυχώς δεν πέτυχε.

Εντωμεταξύ, ο Ρώσος τσάρος κάλεσε τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, λίγο προτού εγκαταλείψει το Παρίσι, να του πει ότι πρόκειται να διορισθεί στην νευραλγική θέση του Υπουργού Εξωτερικών Υποθέσεων. Αυτό σήμαινε ότι θα ακολουθούσε τον τσάρο στα ταξίδια του αλλά και στην Αγία Πετρούπολη της Ρωσίας καθώς και στην εκστρατεία στο Παρίσι.

Εκείνος ήθελε πάση θυσία να εκπληρώσει το χρέος που είχε τόσο στα Ιόνια Νησιά όσο και στο Ελληνικό ζήτημα. Για να του αποδείξει την εμπιστοσύνη του στο πρόσωπό

⁸⁷ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020,σ. 205-206

του, ο τσάρος συμφώνησε οι διαπραγματεύσεις που θα γίνονταν για τα Ιόνια Νησιά, να τις πραγματοποιούσε εξ' ολοκλήρου ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας.⁸⁸

Σε όλο αυτό το διάστημα ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας είχε στην αντιπέρα πλευρά και τον ανθέλληνα Clemens Von Metternich. Ο Metternich θέλοντας με την πάροδο του χρόνου να αλλάξει πολιτική προς όφελός του, άρχισε σιγά-σιγά να αλλάζει πολιτική και στην σχέση του με τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Θέλησε να στείλει τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια αντί της Αγίας Πετρούπολης με τον τσάρο στην Βιέννη. Και στην Βιέννη θα υποστήριζε αποφάσεις συναρτώμενες με το ευρωπαϊκό σύστημα.

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας αρνήθηκε κατηγορηματικά τις όποιες προτάσεις του Metternich. Έτσι, διέταξε την μυστική του αστυνομία να παρακολουθεί στενά και κρυφά τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια και να του δίνει πληροφορίες αναφορικά με τις όποιες σχέσεις και διασυνδέσεις του Ιωάννη Α. Καποδίστρια με την "Φιλόμουσο Εταιρεία".⁸⁹

Είναι γνωστό ότι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας είχε διασυνδέσεις κατά την διάρκεια του πολιτικού του βίου με την "Φιλόμουσο Εταιρεία". Και αυτό διότι η ίδρυση της στην Βιέννη ήταν μία επιτυχής πολιτική πράξη του Ιωάννη Α. Καποδίστρια και Ελλήνων ομογενών, με απώτερο σκοπό να παροτρύνουν τον Ρώσο τσάρο Αλέξανδρο τον Α' να υποστηρίξει το Ελληνικό ζήτημα. Συγκεκριμένα, η "Φιλόμουσος Εταιρεία" υπήρξε σπουδαίο πολιτικό και οργανωτικό επίτευγμα με στόχο την ανάδειξη της Ελλάδας στο Ευρωπαϊκό Πολιτικό Γίγνεσθαι και την ταυτόχρονη υποστήριξη της απαρχής του Ελληνικού Απελευθερωτικού Αγώνα.

⁸⁸ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 206-219

⁸⁹ Στο ίδιο , σ. 219 επ.

Αναλυτικότερα, ο Νικόλαος Υψηλάντης υποστήριξε τα εξής για την “Φιλόμουσο Εταιρεία”.

Η “Φιλόμουσος Εταιρεία” υπήρξε έμπνευση του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, κατά την διάρκεια του “Συνεδρίου της Βιέννης”, να εγγράψει συνδρομητή την “Ιερά Συμμαχία” σε μια εταιρεία ονομαζόμενη των Φιλομούσων. Όλη η Ευρώπη άκουσε να μιλούν για αυτήν.⁹⁰

Στα χρόνια που ακολούθησαν έως την Ελληνική Επανάσταση το έτος 1821, η “Φιλόμουσος Εταιρεία” θα αλλάξει έδρα και θα ακολουθήσει τον δικό της δρόμο. Από την Βιέννη μεταφέρθηκε στο Μόναχο, με την φροντίδα τόσο της Ρωξάντρας Στούρτζα όσο και του Μητροπολίτη Ιγνατίου. Πάντοτε βρίσκονταν υπό την στενή παρακολούθηση του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.⁹¹

Αυτό που ενδιέφερε πλέον τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια ήταν να επενδύσει στα δύο σημαντικά πολιτικά και εθνικά ζητήματα: το “Έπτανησιακό Ζήτημα” και το “Ελληνικό Ζήτημα”. Και φυσικά τον ενδιέφερε πλέον η διαμόρφωση της μετά το έτος 1815 ρωσικής ανατολικής πολιτικής.⁹²

Τα επόμενα έξι έτη ήταν πολύ σημαντικά από πολιτικής και διπλωματικής απόψεως. Στην εξαετία 1816-1822, στις Διεθνείς Ευρωπαϊκές σχέσεις δέσποζαν κυρίως τρία ονόματα: ο Βρετανός Castlereagh, ο Metternich και ο Κερκυραίος Ιωάννης Α. Καποδίστριας. Και οι τρεις γόνοι αριστοκρατικών οικογενειών. Κοινό σημείο.

Από την άλλη πλευρά, έβλεπαν την Ευρώπη εντελώς διαφορετικά και αντιμετώπιζαν τις ευρωπαϊκές υποθέσεις εντελώς διαφορετικά.

Σε εκείνο που διέφερε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας από τους δύο ομολόγους του ήταν στο ζήτημα της “Ίσορροπίας των Δυνάμεων”. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας και ο Ρώσος τσάρος Αλέξανδρος ο Α΄ πίστευαν σε ένα ενοποιημένο σύστημα εντός του οποίου, οι “Μεγάλες Δυνάμεις” θα ρύθμιζαν το σύνολο.

⁹⁰ Αλειφαντής, Στέλιος, *Ιωάννης Καποδίστριας Διεθνείς Θεσμικές και Πολιτικές Προσεγγίσεις(1800-1831)* τίτλ.κειμ, *Ο Προ-επαναστατικός Καποδίστριας και το Ελληνικό Ζήτημα, Το Ελληνικό Ζήτημα στο Συνέδριο της Βιέννης*, επ.έκδ.Αν.Σαμαρά-Κρίσπη, Σ. Μωραΐτη,Στ.Αλειφαντής,Ίδρυμα Διεθνών Νομικών Μελετών Κ.Ηλία Κρίσπη & Δρ.Αν.Σαμαρά- Κρίσπη, εκδ. Κασταλία, Αθήνα,Ιούνιος 2021, σ. 93-94

⁹¹ Στο ίδιο, σ. 94

⁹² Στο ίδιο, σ. 94

Πίστευε σε ομόδοξους λαούς, τόσο στους Έλληνες όσο και στους Σέρβους, ότι έπρεπε να δραστηριοποιηθούν πολιτικά και να μην αποκλειστούν από τα σημαντικά ευρωπαϊκά πολιτικά ζητήματα.⁹³

Το έτος 1816 ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, ως Υπουργός Εξωτερικών του τσάρου, υπεύθυνος για την ανατολική πολιτική προετοίμαζε εισηγήσεις και οδηγίες για τον Στρόγκανοφ, ο οποίος έγινε ο Ρώσος Πρέσβης στην Κωνσταντινούπολη. Ουσιαστικά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας προετοίμασε το πολιτικό πλαίσιο του νέου Πρέσβη της Ρωσίας στην Κωνσταντινούπολη, κατά την εντολή του Ρώσου τσάρου Αλέξανδρου του Α΄. Κάτι τέτοιο μπορεί να μην του άρεσε αλλά αναγκάστηκε να υπακούσει. Σαφέστατα, πέρα από τις εισηγήσεις και τις οδηγίες προς τον νέο Ρώσο Πρέσβη της Κωνσταντινούπολης, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας μπορούσε από την θέση που πλέον κατείχε να δημιουργήσει ένα καλύτερο πολιτικό πλαίσιο εναρμόνισης των ρωσικών και των ελληνικών επιδιώξεων.⁹⁴

Εκείνο δηλαδή που επεδίωκε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας είναι μία νέα τάξη πραγμάτων. Τον ενδιέφερε στις παρεμβάσεις που μπορούσε να πραγματοποιήσει, να θέτει το ζήτημα της Ελλάδας.

Η θέρμη του για την Ελλάδα ήταν απεριόριστα μεγάλη. Θεωρούσε μέσα από τις παρεμβάσεις και τις προτάσεις που πραγματοποιούσε ότι η Ελλάδα χρειάζεται να ανεξαρτητοποιηθεί. Ό,τι έχει λόγο ύπαρξης. Έχει ιδιάζουσα ταυτότητα και παράλληλα ότι θα μπορούσε να αποτελέσει εξισορροπητική Δύναμη. Διότι αποτελούσε ‘‘σταυροδρόμι’’ μεταξύ της Δύσης και της Ανατολής. Επιχείρημα και αλήθεια που ισχύει και τις μέρες μας.⁹⁵

⁹³ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ.Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 227-232

⁹⁴ Αλειφαντής, Στέλιος, *Ιωάννης Καποδίστριας Διεθνείς Θεσμικές και Πολιτικές Προσεγγίσεις(1800-1831)* τ.κειμ, *Ο Προ-επαναστατικός Καποδίστριας και το Ελληνικό Ζήτημα: Ρωσική ανατολική πολιτική Αντιφάσεις και Περιορισμοί,1816-1818*, επ.έκδ. Αν.Σαμαρά -Κρίστη, Σ. Μωραΐτη, Στ. Αλειφαντής, Ίδρυμα Διεθνών Νομικών Μελετών Κ. Ηλία Κρίστη & Δρ.Αν.Σαμαρά -Κρίστη, εκδ. Κασταλία, Αθήνα, Ιούνιος 2021, σ. 96

⁹⁵ Βερέμης, Θάνος, Διεθνές Συνέδριο, *Ιωάννης Καποδίστριας Ο Οραματιστής*, Δήμος Κεντρικής Κέρκυρας & Διαποντίων Νήσων – Τμήμα Πολιτισμού, Κέρκυρα, Οκτώβριος 2021

Προσπαθούσε με κάθε τρόπο να αποδείξει στον Ρώσο τσάρο ότι ήταν επιτακτική η αλλαγή της ρωσικής πολιτικής έναντι της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Σκοπός του ήταν να ενισχύσει τους χριστιανικούς πληθυσμούς και να θέσει τα θεμέλια για την Ανεξαρτησία της Ελλάδας. Θεωρούσε ακόμα ότι ο Ρώσο -τουρκικός πόλεμος θα βοηθούσε τόσο τους χριστιανικούς πληθυσμούς της Μολδοβλαχίας και της Σερβίας όσο και την ίδια την Ελλάδα. Αυτή του ακριβώς η πεποίθηση είναι που πολύ αργότερα τον ώθησε να παραιτηθεί από την Διπλωματική Υπηρεσία της Ρωσίας.⁹⁶

Το βέβαιο είναι ότι ολόκληρη η Διπλωματική παροικία στην Αγία Πετρούπολη δεν αμφέβαλλε διόλου για τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, για τις προθέσεις του και την κυριαρχία του στο χρονικό διάστημα 1816-1818.⁹⁷

Την ίδια περίοδο έφθαναν στην Αγία Πετρούπολη και στην Μόσχα ειδήσεις για την κατάσταση των Ιονίων Νήσων. Τα Ιόνια Νησιά ασφυκτιούσαν υπό την ηγεσία του Thomas Maitland. Για την κατάσταση στα Ιόνια Νησιά αλληλογραφούσε τακτικά με τον πατέρα του τον Κόμη Αντώνιο-Μαρία Καποδίστρια. Όλα αυτά κατά το έτος 1817.

Σε κάθε περίπτωση εννοούσε την "Προστασία της Ρωσίας" στους Έλληνες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Διότι είναι ήδη γνωστό ότι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ενδιαφερόταν με ζέση για δύο πολιτικά ζητήματα: Το ζήτημα των Ιονίων Νήσων και το Ελληνικό Ζήτημα.

Ένα εξίσου σημαντικό γεγονός την διετία 1816-1818 ήταν η ίδρυση της "Φιλικής Εταιρείας".

Είναι ήδη γνωστό ότι από την στιγμή της ίδρυσής της, ότι η "Φιλική Εταιρεία" καθόρισε σε μεγάλο βαθμό την έναρξη και την εξέλιξη του Ελληνικού Απελευθερωτικού Αγώνα. Είναι και ο λόγος που μυστικά προσχωρούν στην "Φιλική Εταιρεία" πολλοί Αγωνιστές και Πατριώτες. Ανάμεσά τους οι: Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης, Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος, Νικόλαος Υψηλάντης, Δημήτριος Υψηλάντης, Μητροπολίτης Ιγνάτιος. Στους κόλπους της "Φιλικής Εταιρείας" προσχώρησαν ακόμα και άτομα από το περιβάλλον του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

⁹⁶ Κούκκου, Ε. Ελένη, *Ιωάννης Καποδίστριας Ο Άνθρωπος Ο Ευρωπαίος διπλωμάτης 1800-1828*, Βρ. Ακ. Αθηνών, 16^η έκδ., εκδ. Πατάκη, Αθήνα, 2005, σ. 75-76

⁹⁷ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Σ. Αργυροπούλου, πρ.ελ. έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 251-252

Όλοι αυτοί είχαν την πεποίθηση ότι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ήταν ο καθοδηγητής της. Πίστευαν ότι εκείνος ήταν ο Ηγέτης της "Φιλικής Εταιρείας" παρόλο που ο ίδιος είχε αρνηθεί να εμπλακεί στους κόλπους της "Φιλικής Εταιρείας".

Πίστευαν ότι ο ίδιος ήταν η "Αρχή" της "Φιλικής Εταιρείας".⁹⁸

Ούτε, όλοι όσοι είχαν προσχωρήσει στην "Φιλική Εταιρεία" απόρησαν, μόλις έμαθαν ότι στις αρχές του έτους 1819 είχε προσχωρήσει ο αδελφός του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, ο Βιάρος Α. Καποδίστριας. Μαζί με Επτανήσιους.

Αμέσως μετά από αυτή την προσχώρηση, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δέχθηκε επισκέψεις στην Ρωσία. Δέχθηκε ακόμα επίσκεψη στην Ρωσία από οπλαρχηγούς, τον χειμώνα του έτους 1817-1818. Αυτές τις επισκέψεις και κινήσεις, τις γνώριζε ο Ρώσος τσάρος.

Λίγο καιρό αργότερα, συγκεκριμένα τον Μάιο του έτους 1818, ο Ρώσος τσάρος ξεκίνησε με τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια περιοδεία σε περιοχές της Νότιας Ρωσίας. Πέρασαν τόσο από την Οδησό όσο και από το Κισινιόφ. Εκεί, στην περιοχή της Οδησσού, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έπρεπε επιτακτικά να συναντήσει και τα μέλη της "Φιλικής Εταιρείας".

Συγκεκριμένα, ένα μέλος της "Φιλικής Εταιρείας", ο Αναγνωσταράς τον χαιρέτισε με το κρυφό σημάδι της "Φιλικής Εταιρείας". Και κατά τον ίδιο τον Αναγνωσταρά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ανταποκρίθηκε με τον ίδιο χαιρετισμό.

Πάντως, η επίσκεψη του Ρώσου τσάρου και του Ιωάννη Α. Καποδίστρια σε περιοχές της Νότιας Ρωσίας, απέκρυπτε και κάτι ακόμα. Με αυτό το ταξίδι κατέληξαν στο να μεταφέρουν το στρατηγείο της "Φιλικής Εταιρείας" από την Οδησό της Ρωσίας στην Κωνσταντινούπολη. Και αυτή η κίνηση έγινε σκόπιμα, υπό τον φόβο εκδίωξης της "Φιλικής Εταιρείας" από την ρωσική επικράτεια.

⁹⁸ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ. Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ.Σ.ΡΙζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020 σ.259

Στην Ρωσία επιπρόσθετα συνάντησαν τόσο τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο όσο και τον Κωνσταντίνο Πανταζόγλου, δύο άτομα που έγιναν μέλη της ``Φιλικής Εταιρείας``. Ήταν ο τσάρος που τους εμπιστευόταν και τους επιφύλαξε θερμή υποδοχή. Εκείνοι με την σειρά τους, επιχείρησαν να πείσουν τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια λέγοντάς του, ότι η Συνθήκη ειρήνης της Ρωσίας με την Οθωμανική Αυτοκρατορία δεν θα διαρκούσε και ότι ήταν οι Έλληνες, εκείνοι που επιθυμούσαν διακαώς να ακούσουν ότι τα ρωσικά στρατεύματα ήταν σε θέση να τους συνδράμουν και να διασχίσουν για χάρη της τον ποταμό Προύθο. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας επιχείρησε να κατευνάσει τις προσδοκίες. Θέλησε να δώσει έμφαση στην άποψή του: Τέτοιος πόλεμος εκείνη την στιγμή θα κατέληγε όχι στην Ανεξαρτησία αλλά στην αλλαγή κυριαρχίας.⁹⁹

Το μόνο σίγουρο ήταν ότι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ήθελε διακαώς ως Έλληνας την Ανεξαρτησία των Ελλήνων.¹⁰⁰

Προσπαθώντας να αποκωδικοποιηθεί το Όραμα του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, γίνεται κατανοητό ότι εκείνος όσο διακαώς επιθυμούσε την Ανεξαρτησία των Ελλήνων άλλο τόσο διακαώς επιθυμούσε το Πολίτευμα της ``Συνταγματικής Διακυβέρνησης`` για τις Ευρωπαϊκές χώρες. Απαραίτητη προϋπόθεση για τις Ευρωπαϊκές χώρες ήταν ο διαφορετικός βηματισμός. Φυσικά και η Ελλάδα συμπεριλαμβάνονταν σε αυτό το Όραμα παρόλο που ακόμα βρίσκονταν υπό ξένη κυριαρχία. Και φυσικά το πλάνο του για την εξέγερση των Ελλήνων ήταν να γίνει με προσεκτικούς χειρισμούς, ούτως ώστε να μην υπάρξει διχογνωμία και πιθανότητα αποτυχίας.¹⁰¹

Εκτός της πιθανής μελλοντικής Ελληνικής Εξέγερσης, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ασχολήθηκε κατά το έτος 1818 και με τα επίκαιρα και φλέγοντα ζητήματα της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Σκηνής.

⁹⁹ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ. Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ.Σ. Ριζάς, 1^η έκδ.,εκδ. Μίνωας, Αθήνα,2020, σ. 262-263

¹⁰⁰ Στο ίδιο, σ. 263

¹⁰¹ Στο ίδιο, σ. 264

Αρχικά, το γεγονός που τον προβλημάτιζε ήταν το εξής: Μετά το έτος 1818, ο Ρώσος τσάρος Αλέξανδρος ο Α΄, έκανε μία συντηρητική στροφή στην Διπλωματική πολιτική της Αυτοκρατορίας του. Δεν προέβαινε σε πιέσεις έναντι της “Υψηλής Πύλης” και αυτόματα και ταυτόχρονα περιόριζε την ρωσική ανατολική πολιτική, στην διατήρηση και στην ήπια εφαρμογή του δικαιώματός της για “προστασία μόνο των ομόδοξων”.¹⁰²

Σημαντικό ακόμα πολιτικό γεγονός στο οποίο συμμετείχε και ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ήταν η διεξαγωγή του “Συνεδρίου του Aachen” στα τέλη του έτους 1818. Μέσα από τις εργασίες του Συνεδρίου, έγινε δεκτή η Γαλλία στην “Ιερά Συμμαχία”.¹⁰³

Πρόκειται αναμφίβολα για πολύ σπουδαίο πολιτικό και διπλωματικό γεγονός.

Την ίδια χρονική περίοδο βρισκόταν σε ευθεία αντιπαράθεση με τον Metternich. Διότι ο ίδιος πίστευε ότι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ενδιαφερόταν μόνο για την Απελευθέρωση της Ελλάδας.

Παράλληλα, κατά την διάρκεια του έτους 1818, τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια ταλάνιζαν και ιδιαιτέρως σημαντικά προσωπικά προβλήματα. Του ίδιου και του πατέρα του.

¹⁰² Αλειφαντής, Στέλιος, *Ιωάννης Καποδίστριας Διεθνείς Θεσμικές και Πολιτικές Προσεγγίσεις(1800-1831)*,τιτ.κειμ, *Ο Προ-επαναστατικός Καποδίστριας και το Ελληνικό Ζήτημα, Ρωσική ανατολική πολιτική, Αντιφάσεις και Περιορισμοί, 1816-1818*,επ.έκδ. Αν.Σαμαρά -Κρίσπη, Σ. Μωραΐτη, Στ.Αλειφαντής,Ιδρυμα Διεθνών Νομικών Μελετών Κ.Ηλία Κρίσπη & Δρ. Αν.Σαμαρά-Κρίσπη,εκδ. Κασταλία, Αθήνα,Ιούνιος 2021, σ. 105-106

¹⁰³ Πουκαμισάς, Γεώργιος, *Ιωάννης Καποδίστριας, Το Ελληνικό Ζήτημα στο Διεθνές Σύστημα Ισορροπίας Δυνάμεων,1814-1821*, τιτλ.κειμ. *Το Διεθνές Περιβάλλον*, επ.έκδ. Γ.Πουκαμισάς, Σ.Ζαμπούρας, Στ.Αλειφαντής, Α΄έκδ., εκδ. Κασταλία, Αθήνα,Ιανουάριος 2019, σ. 23

Όλα αυτά τα σημαντικά γεγονότα ταλάνιζαν και προβληματίζαν τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, κατά το πρώτο εξάμηνο του έτους 1818.¹⁰⁴

Όταν επανέκαμψε από τα θέματα της υγείας του, αλληλογραφούσε με τον Αδαμάντιο Κοραή, κατά τον Σεπτέμβριο του έτους 1818 για την Ελλάδα. Και φυσικά ασχολήθηκε διεξοδικά με τα ζητήματα της ευρωπαϊκής και διεθνούς πολιτικής σκηνής.(έτος 1818).

Φυσικά, πάντοτε βρίσκονταν σε ευθεία αντιπαράθεση με τον έτερο γόνο αριστοκρατικής οικογένειας της Ευρώπης και σκληρό ανθέλληνα, τον Πρίγκιπα και πολιτικό Metternich.¹⁰⁵

Παρόλο που γνώριζε όσο κανείς την ανατολική ρωσική εξωτερική πολιτική και πίστευε ότι η βοήθεια για την Απελευθέρωση της Ελλάδας θα έρθει από την Ρωσία, υπήρξαν ορισμένα γεγονότα κατά την διάρκεια του έτους 1818, που δεν τα είδε με θετικό πρόσημο. Αναλυτικά τα γεγονότα:

α. συνεχείς συνομιλίες της Ρωσίας με την “Υψηλή Πύλη”

β. διατήρηση ειρήνης με την “Υψηλή Πύλη”

γ. συντηρητική πολιτική του Ρώσου τσάρου Αλέξανδρου Α΄ τόσο σε ζητήματα εσωτερικής όσο και εξωτερικής πολιτικής, κατά το έτος 1818

δ. κανένα μεταρρυθμιστικό εγχείρημα ως προς το ζήτημα της χειραφέτησης των υπόδουλων χριστιανικών και ελληνικών πληθυσμών της Οθωμανικής Επικράτειας.¹⁰⁶

¹⁰⁴ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Σ. Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 265-269

¹⁰⁵ Στο ίδιο, σ. 282

¹⁰⁶ Αλειφαντής, Στέλιος, *Ιωάννης Καποδίστριας Διεθνείς Θεσμικές και Πολιτικές Προσεγγίσεις (1800-1831)*, τ.κειμ., *Ο Προ-επαναστατικός Καποδίστριας και το Ελληνικό Ζήτημα, Ρωσική ανατολική πολιτική, Αντιφάσεις και Περιορισμοί, 1816-1818*, επ.έκδ. Αν.Σαμαρά-Κρίσπη, Σ. Μωραΐτη, Στ.Αλειφαντής, Ίδρυμα Διεθνών Νομικών Μελετών Κ.Ηλία Κρίσπη & Δρ.Αν.Σαμαρά-Κρίσπη, εκδ. Κασταλία, Αθήνα, Ιούνιος 2021, σ. 106

Όλοι αυτοί οι λόγοι και τα γεγονότα ώθησαν τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια να κατανοήσει ότι οι εξελίξεις στο "Ελληνικό Ζήτημα", για την "Απελευθέρωση" δεν θα προέρχονταν από ρωσικές πρωτοβουλίες. Αυτό ήταν κάτι που αναμφισβήτητα τον δυσαραστούσε.¹⁰⁷

Παρόλες τις ανησυχίες και τα εμπόδια που ανέκυπταν στην πολιτική σταδιοδρομία του Ιωάννη Α. Καποδίστρια στην Ευρώπη, το βέβαιο ήταν ότι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας αναγνωρίζονταν εν έτει 1818 ως "Διεθνής Πολιτική Προσωπικότητα".¹⁰⁸

2.7 Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας κατά το έτος 1819: Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας συναντήθηκε στα τέλη του έτους 1818 με τον Ρώσο τσάρο Αλέξανδρο τον Α'. Σε αυτή την συνάντηση, ο τσάρος είχε πει στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια ότι επιθυμία του ήταν να πάρει ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας άδεια από την εργασία του και αργότερα να επιστρέψει υγιής και ξεκούραστος στα καθήκοντά του. Για αυτόν ακριβώς τον λόγο, είχε ετοιμάσει και επιστολή για τον πατέρα του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, τον Κόμη Αντώνιο-Μαρία Καποδίστρια. Σε αυτή την επιστολή του εξέφραζε τα εγκάρδια συναισθήματά του για την οικογένειά του και την επιθυμία να λάβει διαβεβαίωση ότι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας θα επέστρεφε στα καθήκοντά του.

Ξεκίνησε προς τα πάτρια εδάφη του, με τον αδελφό του Βιάρο Καποδίστρια, τα Χριστούγεννα του έτους 1818. Πέρασε οκτώ περίπου μήνες σε άδεια από τα καθήκοντά του, στο εξωτερικό. Αργότερα, ο ίδιος αυτή του την κίνηση, την θεώρησε πολιτικό σφάλμα.

Θεώρησε ότι η απουσία από τα καθήκοντά του δημιουργούσε επαναστατικές συνωμοσίες.

¹⁰⁷ Αλειφαντής, Στέλιος, *Ιωάννης Καποδίστριας Διεθνείς Θεσμικές και Πολιτικές Προσεγγίσεις(1800-1831)* τίτ.κειμ., *Ο Προ-επαναστατικός Καποδίστριας και το Ελληνικό Ζήτημα, Ρωσική ανατολική πολιτική, Αντιφάσεις και Περιορισμοί, 1816-1818*, επ.έκδ.Αν.Σαμαρά-Κρίσπη, Σ. Μωραΐτη, Στ. Αλειφαντής, Ίδρυμα Διεθνών Νομικών Μελετών Κ. Ηλία Κρίσπη & Δρ.Αν.Σαμαρά-Κρίσπη, εκδ. Κασταλία,Αθήνα,Ιούνιος 2021, σ. 106

¹⁰⁸ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Σ. Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς, 1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 284

Από την άλλη πλευρά, η “Φιλική Εταιρεία” βρίσκονταν σε “πυρετό” εργασιών. Με δεδομένη την άνοδό της, πολλοί ήταν εκείνοι που εξέφρασαν την άποψη ότι η “Φιλική Εταιρεία” είχε την υποστήριξη της Ρωσίας.

Επιπρόσθετα, η επιστροφή του στα πάτρια νησιά πυροδότησε φήμες ότι έλαβε ουσιαστικά άδεια για αναδιοργάνωση της “Φιλικής Εταιρείας”, με την αμέριστη υποστήριξη της Ρωσίας.

Αυτή η φημολογία πυροδοτήθηκε από πλήθος σημαντικών γεγονότων:

α. Ο Εμμανουήλ Ξάνθος ασχολήθηκε με ζέση εκείνη την περίοδο για την αναδιοργάνωση της Ηγεσίας της “Φιλικής Εταιρείας” τις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες, προτού φύγει για την Αγία Πετρούπολη της Ρωσίας.

β. Απώτερος σκοπός του Εμμανουήλ Ξάνθου ήταν η προσέγγιση του Ιωάννη Α. Καποδίστρια στους “κόλπους” της “Φιλικής Εταιρείας”

γ. Νωρίτερα είχε μνηθεί στην “Φιλική Εταιρεία” ο αδελφός του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, ο Βιάρος Καποδίστριας

δ. Ο Αλή Πασάς των Ιωαννίνων είχε ως στόχο την υποκίνηση εξέγερσης κατά του Σουλτάνου, με την βοήθεια της Ρωσίας

ε. οι κινήσεις του Ιωάννη Α. Καποδίστρια καταγράφονταν από ανθρώπους της μυστικής αστυνομίας του Metternich.¹⁰⁹

Όλα αυτά τα γεγονότα ήταν ουσιαστικές ενδείξεις και αφορμές για μία δριμεία κριτική εις βάρος του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Φυσικά αυτές οι ενέργειες ήταν προσπάθεια συκοφαντίας και εκτοπισμού του από την πολιτική και την διπλωματική σκηνή της Ευρώπης.

¹⁰⁹ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Σ. Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 291-294

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έφθασε στην Κέρκυρα αρχές Μαρτίου του έτους 1819. Η μητέρα του ήταν ήδη νεκρή ενώ ο πατέρας του ήταν ήδη υπέργηρος.

Πολιτικά και διπλωματικά βρήκε στο νησί της Κέρκυρας πολλούς καπετάνιους από την Ηπειρωτική χώρα που υπηρετούσαν στην "Επτάνησο Πολιτεία".

Ο Thomas Maitland τους είχε απολύσει από τις υπηρεσίες τους στην "Επτάνησο Πολιτεία". Και αυτό ήταν ένα πλήγμα για τους ανθρώπους.

Λίγο καιρό αργότερα, ζήτησε να μεταβεί στο Λονδίνο πριν την επιστροφή του στην Αγία Πετρούπολη Ρωσίας. Εκεί σκόπευε να προβεί σε παράσταση διαμαρτυρίας στην βρετανική κυβέρνηση για το ζήτημα των Επτανήσων.

Αργότερα πήγε στο Παρίσι. Συναντήθηκε όχι και τόσο πρόθυμα με τον Πρωθυπουργό της Γαλλίας, τον Ντεκάζ.

Στο Παρίσι εκείνη την χρονική περίοδο, είχε συναντηθεί τόσο με τον Δούκα Richelieu, που είχε υποπέσει σε δυσμένεια όσο και με τον Αδαμάντιο Κοραή.

Για άλλη μια φορά, λίγο καιρό αργότερα βρέθηκε στο Λονδίνο από το Παρίσι. Έγραψε στον πατέρα του δύο επιστολές από το Λονδίνο με ημερομηνίες 17 και 29 Αυγούστου 1819.

Κατά την επιστροφή του, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας πέρασε από την Κοπεγχάγη και συναντήθηκε με τον βασιλιά της Δανίας. Ο βασιλιάς της Δανίας τον δέχθηκε σε ακρόαση και ταυτόχρονα τον παρασημοφόρησε με το παράσημο του "Ελέφαντος".¹¹⁰

Αυτό που χρειάζεται να σημειωθεί είναι το εξής: Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ως πρόσωπο και προσωπικότητα της διεθνούς πολιτικής σκηνής γνώρισε την δημόσια καταξίωση. Είναι και ο λόγος που έλαβε συνολικά δεκαεπτά παράσημα κατά την διάρκεια της θητείας του στην ευρωπαϊκή πολιτική σκηνή.¹¹¹

¹¹⁰ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ.Σ. Ριζάς, 1^η έκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020,σ. 295-311

¹¹¹ Βερέμης, Θάνος, Διεθνές Συνέδριο, *Ιωάννης Καποδίστριας Ο Οραματιστής*, Δήμος Κεντρικής Κέρκυρας και Διαποντίων Νήσων-Τμήμα Πολιτισμού, Κέρκυρα, Οκτώβριος 2021

Ιωάννης Α. Καποδίστριας και Ρώσος τσάρος Αλέξανδρος ο Α΄ συναντήθηκαν ύστερα από οκτώ μήνες στην Βαρσοβία της Πολωνίας τον Οκτώβριο του έτους 1819.¹¹²

Λίγο καιρό αργότερα, ο Metternich συγκάλεσε συνεδρίαση για εννέα γερμανικά κρατίδια στο Carlsbad. Σε αυτές τις συνεδριάσεις συμμετείχε τόσο ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας όσο και ο τσάρος Αλέξανδρος ο Α΄. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας σημείωσε στις συνεδριάσεις του Carlsbad κατά το έτος 1819, κάποιες μικρές αλλά σημαντικές επιτυχίες έναντι της πολιτικής του Metternich. Συγκεκριμένα, παρουσίασε κατά τις συνεδριάσεις του Carlsbad αίτημα για περισσότερο ‘‘Συνταγματικές κυβερνήσεις’’.

Αυτή η ενέργεια ήταν επιτυχημένη αφού μετά από αυτή την ενέργεια, ο Ρώσος τσάρος Αλέξανδρος ο Α΄ συμφώνησε να μην υποστηρίζει τα Διατάγματα που προωθούσε ο Metternich στο Carlsbad.

Παρόλα αυτά, τα Διατάγματα επικυρώθηκαν από την Διάσκεψη της ‘‘Γερμανικής Συνομοσπονδίας’’ στην Βιέννη τις 25 Νοεμβρίου του έτους 1819.

Το απίστευτα μελανό σημείο σε αυτές τις συνεδριάσεις ήταν το εξής: Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δέχθηκε απίστευτα άσχημη κριτική τόσο από τον Castlereagh όσο και από τον Hardenberg. Και φυσικά από τον ίδιο τον Metternich, θεωρώντας ότι ο ίδιος ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δεν μπόρεσε ποτέ να καταλάβει πραγματικά την σκέψη και τις δραστηριότητες της ‘‘Γερμανικής Συνομοσπονδίας’’. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας κατά τον Metternich δεν ήταν σε θέση να κατανοήσει την σκέψη και την δράση της ‘‘Γερμανικής Συνομοσπονδίας’’, θεωρώντας ότι οι δύο Δυνάμεις, η Αυστρία και η Πρωσία το μόνο που επιδιώκουν ήταν να επέμβουν στην ελευθερία και στην κυριαρχία μικρών κρατών ή και μικρότερων κρατιδίων της Γερμανίας.

Επιπρόσθετα, μέσα σε όλα αυτά, ο Metternich πίστευε ότι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας φοβόταν ότι θα υπήρχε μείωση της ρωσικής επιρροής.

Αυτές είναι σκέψεις που διατυπώθηκαν από Ηγέτες Απολυταρχικών Γερμανικών Δυνάμεων.

Ήταν απολύτως εσφαλμένες.¹¹³

¹¹² Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ. Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 311

¹¹³ Στο ίδιο, σ. 312-314

Σαφέστατα, εκείνη την χρονική περίοδο σημειώθηκαν και διάφορα γεγονότα που έθεσαν τους προβληματισμούς στα ύψη. Προβληματισμούς για τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Τα γεγονότα που συνέβησαν ήταν τα εξής:

α. βοηθήθηκε η εκστρατεία του Metternich

β. η βρετανική κυβέρνηση φοβήθηκε επανάσταση τον Νοέμβριο του έτους 1819. Για αυτόν τον λόγο, ψήφισε “Εξι Πράξεις”

γ. ο τσάρος ξεκίνησε να αναζητά την κρυφή Ηγεσία του “Επαναστατικού Διευθυντηρίου” ακόμα και στην Ρωσία

δ. ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ένιωθε ότι μειώνονταν η επιρροή του στον Ρώσο τσάρο Αλέξανδρο τον Α’.¹¹⁴

Φαίνεται ότι ουσιαστικά και σοβαρά ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας προβληματιζόταν και με την στάση του Ρώσου τσάρου Αλέξανδρου του Α’. Και αυτό ήταν που τον ωθούσε να είναι ακόμα πιο σκεπτικός.

Ακόμα, πιο σκεπτικός φάνηκε να ήταν ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, όταν κατάλαβε ότι ο Ρώσος τσάρος Αλέξανδρος ο Α’ δεν έλαβε και την καλύτερη δυνατή υποστήριξη από την βρετανική κυβέρνηση, αναφορικά με το ζήτημα των Επτανήσων. Και αυτό επιβεβαιώθηκε τόσο από την στάση του Sir Thomas Maitland όσο και από τον Ρώσο τσάρο καθώς και από την άκαρπη αλληλογραφία που ακολούθησε και κράτησε περίπου δεκαοκτώ μήνες. Σε αυτές τις άκαρπες συζητήσεις και ενέργειες επιχείρησε από τον Ιανουάριο του έτους 1820 να απαντήσει ο Castlereagh στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια από το Υπουργείο Αποικιών, ισχυριζόμενος ότι το “Σύνταγμα του Maitland” το έτος 1817 ήταν πιο κοντά στο “Σύνταγμα του έτους 1803”.

Και φυσικά ισχυρίστηκε ότι με αίτημά τους οι Επτανήσιοι ήταν εκείνοι που ζητούσαν φρούρηση από τα βρετανικά στρατεύματα και όχι από Επτανήσιους κληρωτούς διότι οι ίδιοι οι Επτανήσιοι πίστευαν ότι είναι ακατάλληλοι για στρατιωτική υπηρεσία. Φυσικά, αυτές οι κατηγορίες ήταν ψευδείς. Το βασικό σκεπτικό ήταν το πώς ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας θα υποστεί ήττα και ακόμα περισσότερο το πώς θα υποστεί πανωλεθρία εκείνη την χρονική περίοδο. Όλο το πολιτικό σκηνικό ήταν προσεκτικά προσχεδιασμένο για πανωλεθρία του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

¹¹⁴ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 314

Από την άλλη πλευρά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας συνέχιζε να πιστεύει στο Δίκαιο.¹¹⁵

2.8 Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας κατά το έτος 1820: Κατά την διάρκεια του έτους 1820, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δεν μπορούσε να εμπιστευθεί σε απόλυτο βαθμό κανέναν.

Από την άλλη πλευρά, στην εξωτερική πολιτική караδοκούσε τόσο ο Nesselrode όσο και ο Metternich, προκειμένου να εκμεταλλευθούν το οποιοδήποτε λάθος του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.¹¹⁶

Αυτές τις κακοτοπιές και τα διαρκή εμπόδια ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας τα γνώριζε από κοντά, υπηρετώντας στην πρώτη γραμμή τον τσάρο Αλέξανδρο τον Α΄, την ρωσική και την ευρωπαϊκή πολιτική. Είχε αποκτήσει εμπειρία, γνώσεις, αντοχές και πείρα. Και φυσικά πλήρη κατανόηση ως Υπουργός Εξωτερικών του Τσάρου και της Ρωσικής Αυτοκρατορίας.¹¹⁷

Τέλη του ίδιου έτους, συγκεκριμένα τον Οκτώβριο του 1820 συγκλήθηκε μετά από πρόταση του Ρώσου τσάρου Αλέξανδρου του Α΄, ‘‘Συνέδριο στο Troppau’’, νυν Ορανα της Τσεχίας, ως ‘‘Συνέδριο της Πενταπλής Συμμαχίας’’. Σε αυτό το Συνέδριο έλαβαν μέρος εξέχοντα ονόματα της τότε πολιτικής σκηνής. Όπως οι: Αυστριακός Αυτοκράτορας Φραγκίσκος ο Α΄, Ρώσος τσάρος Αλέξανδρος ο Α΄, Υπουργός Metternich, Υπουργός Ιωάννης Α. Καποδίστριας και εκ μέρους της Πρωσίας ο κόμης Hardenberg.

Αυτό το Συνέδριο ξεκίνησε τις εργασίες του με το ‘‘Πρωτόκολλο του Troppau’’ που υπογράφηκε τις 19 Νοεμβρίου του έτους 1820. Από εκεί και πέρα, το Συνέδριο μεταφέρθηκε στο Laubach, νυν Ljubljana με ημερομηνία την 26^η Ιανουαρίου του έτους 1821. Οι εργασίες του συγκεκριμένου Συνεδρίου είχαν περατωθεί τις 12 Μαΐου του έτους 1821, δύο μήνες μετά την έναρξη του ‘‘Ελληνικού Απελευθερωτικού Αγώνα’’.

¹¹⁵ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 315-316

¹¹⁶ Στο ίδιο, σ. 317-319

¹¹⁷ Αλειφαντής, Στέλιος, *Ιωάννης Καποδίστριας Διεθνείς Θεσμικές και Πολιτικές Προσεγγίσεις (1800-1831)*, τίτλ.κειμ., *Ο Προ-επαναστατικός Καποδίστριας και το Ελληνικό Ζήτημα, Με τις Δικές μας Δυνάμεις*, επ.έκδ., Αν.Σαμαρά-Κρίσπη, Σ. Μωραΐτη, Στ. Αλειφαντής, Ίδρυμα Διεθνών Νομικών Μελετών Κ. Ηλία Κρίσπη & Δρ. Αν. Σαμαρά-Κρίσπη, εκδ. Κασταλία, Αθήνα, Ιούνιος 2021, σ. 119

Εκείνο που με σαφήνεια μπορεί να διατυπωθεί είναι ότι το “Συνέδριο του Troppau” αποτέλεσε το κύκνειο άσμα του Ιωάννη Α. Καποδίστρια στην ρωσική πολιτική ζωή. Διότι οι νέες συνθήκες που επικρατούσαν τότε, διευκόλυναν την επικράτηση των ιδεών του πολιτικού του αντιπάλου Metternich. Αυτές τις ιδέες είχε πλέον ασπαστεί πλήρως και ο Ρώσος τσάρος Αλέξανδρος ο Α΄.

Το μόνο που είχε καταφέρει σε εκείνο το Συνέδριο ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ήταν να καταστήσει σαφές ότι χρειάζεται να πραγματοποιηθούν αυστηρά Διαβήματα στην “Υψηλή Πύλη”, προκειμένου οι χριστιανικοί πληθυσμοί να τεθούν σε Προστασία. Η αδιαλλαξία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας οδήγησε στην αποχώρηση του Πρέσβη της Ρωσίας, Στρογκάνωφ από την Κωνσταντινούπολη τον Ιούλιο του έτους 1821.

Το έτος 1822 ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας εγκατέλειψε την Αγία Πετρούπολη και εγκαταστάθηκε στην Γενεύη της Ελβετίας.¹¹⁸

Επιπρόσθετα, εκείνη η περίοδος ήταν δύσκολη και για έναν ακόμα προσωπικό - οικογενειακό λόγο. Εκείνη την χρονιά έχασε και τον πατέρα του, τον κόμη Αντώνιο-Μαρία Καποδίστρια.¹¹⁹

Εκτός του Συνεδρίου της “Πενταπλής Συμμαχίας” το έτος 1820, προτού ακόμα παραιτηθεί ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας από το αξίωμα του Υπουργού των Εξωτερικών Υποθέσεων της Ρωσικής Αυτοκρατορίας, συνέβησαν και διάφορα άλλα σημαντικά γεγονότα μέχρι την ευόδωση της “Ελληνικής Επανάστασης”.

Σημαντικά γεγονότα του έτους 1820: α. στρατολόγηση μελών στην “Φιλική Εταιρεία” από τις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες, β. τοπικές εξεγέρσεις στα νησιά του Ιονίου ενάντια στο καθεστώς του Maitland, γ. αναταραχή στους Έλληνες της ηπειρωτικής χώρας διότι ο Αλή Πασάς των Ιωαννίνων ζητούσε βοήθεια τόσο από την βρετανική κυβέρνηση όσο και από την “Φιλική Εταιρεία” με απώτερο σκοπό να ηγηθεί Ανεξαρτησίας και να πάρει την εξουσία.

¹¹⁸ Πουκαμισάς, Γεώργιος, *Ιωάννης Καποδίστριας, Το Ελληνικό Ζήτημα στο Διεθνές Σύστημα Ισορροπίας Δυνάμεων, 1814-1821*, τιτ.κειμ., *Το Διεθνές Περιβάλλον*, επ.έκδ., Γ. Πουκαμισάς, Σ.Ζαμπούρας, Στ. Αλειφαντής, Α΄ έκδ.,εκδ. Κασταλία, Αθήνα, Ιανουάριος 2019, σ. 24-25

¹¹⁹ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ. Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ.Μίνωας, Αθήνα,2020,σ. 319

Ένα ακόμα πολύ σημαντικό γεγονός για το έτος 1820 και με άμεσο αντίκτυπο στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια ήταν ότι η συνεχής άνοδος της “Φιλικής Εταιρείας” δημιούργησε την εντύπωση ότι τα νήματά της κινούνταν από τον ίδιο τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Και σε αυτή την εντύπωση συνηγόρησαν και οι ιδρυτές της “Φιλικής Εταιρείας”, αφήνοντας να εννοηθεί πώς είτε ο τσάρος της Ρωσίας είτε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ήταν η “Ανώνυμη Αρχή” της Οργάνωσης.

Η αλήθεια είναι ότι η καρδιά του Ιωάννη Α. Καποδίστρια βρίσκονταν πάντοτε στο πλευρό των Ελλήνων.¹²⁰

Εκείνο που διαφαίνεται κατά το έτος 1820 και πιστεύει και ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας είναι ότι ουσιαστικά επήλθε το τέλος της “Πενταπλής Συμμαχίας”. Διότι κάθε μία από αυτές τις χώρες σκέπτονταν μόνο και αποκλειστικά με γνώμονα το ατομικό συμφέρον.

Και ο Metternich ήταν αποφασισμένος να επιβάλει στην Ευρώπη τις ιδέες του και να “εκδιώξει” τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια θεωρώντας τον ατιμωτικά ως “η μάστιγα της Ευρώπης”. Δεν άντεχε την επιρροή που είχε και ασκούσε τόσο στην Ευρώπη όσο και στον Ρώσο τσάρο Αλέξανδρο τον Α’.¹²¹

Και φυσικά μία τέτοια κατάσταση προκαλούσε φθόνο και έχθρα στους ανταγωνιστές και πολιτικούς αντιπάλους του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Λίγο διάστημα αργότερα, συγκεκριμένα το καλοκαίρι του έτους 1820, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ξεκίνησε εκ νέου περιοδεία, την παλιά με τον Ρώσο τσάρο Αλέξανδρο τον Α’, σε περιοχές της Νότιας Ρωσίας. Ήταν από τις τελευταίες φορές ίσως και η τελευταία φορά που Ιωάννης Α. Καποδίστριας και Αλέξανδρος ο Α’ είχαν εμπιστοσύνη ο ένας στο πρόσωπο του άλλου και συζητούσαν σε ήπιο τόνο. Όλα αυτά έως τον Οκτώβριο του έτους 1820. Από εκεί και πέρα τα περισσότερα πολιτικά και στρατιωτικά γεγονότα καθώς και οι επαφές κρίθηκαν από έναν “στενό κύκλο συμφερόντων”.

¹²⁰ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Σ. Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 320-323

¹²¹ Στο ίδιο, σ. 350

Χαρακτηριστικά παραδείγματα: α. σύστημα με υπερβολική ανισότητα σε ζητήματα ιδιοκτησίας, ηθικής, φορολογίας και καταπίεσης των φτωχών κοινωνικών στρωμάτων, β. απώλεια εμπιστοσύνης του Ρώσου τσάρου της Γάλλους λόγω της εύρεσης του 'Έπαναστατικού Διευθυντηρίου' στο Παρίσι, γ. δυσαρέσκεια του Ιωάννη Α. Καποδίστρια με την στάση και την άποψη του Ρώσου τσάρου Αλέξανδρου του Α'.¹²²

Για την διάθεση του Ιωάννη Α. Καποδίστρια κατά το έτος 1820, ο μελετητής γνωρίζει μέσα από υπαρκτές και διασωθείσες επιστολές προς τον Richelieu, τον Σεπτέμβριο του έτους 1820.

Τον Οκτώβριο του ίδιου έτους (1820) πραγματοποιήθηκε η 'Διάσκεψη του Τρορραυ', στην οποία παραβρέθηκαν όλα τα εξέχοντα ονόματα της τότε πολιτικής σκηνής. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας σε εκείνη την χρονική συγκυρία και Διάσκεψη πίστευε ακράδαντα ότι μπορούσε να προωθήσει υποθέσεις για 'Συνταγματική Διακυβέρνηση μη επαναστατικού χαρακτήρα'. Σε αυτή του την σκέψη απέτυχε.

Συγκεκριμένα, μέσα από την 'Διάσκεψη του Τρορραυ' επιβεβαιώθηκε η διάλυση της 'Πενταπλής Συμμαχίας' αλλά και το αναπόφευκτο τέλος του Ιωάννη Α. Καποδίστρια στην ρωσική πολιτική σκηνή.¹²³

Εκείνο που τον ενδιέφερε άμεσα ως πολιτικό γεγονός ήταν η κρίση στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες.

Αυτή η κρίση υπήρξε πολύ σημαντική για την ευόδωση της Έλληνικής Επανάστασης'. Διότι υπήρξαν συγκεκριμένα γεγονότα που την έκαναν να είναι ιδιαίτερος σημαντική. Αυτά τα γεγονότα ήταν: α. Ο Θ. Κολοκοτρώνης πέρασε μέσω της Ζακύνθου στην Πελοπόννησο με απώτερο σκοπό να πείσει και να πιέσει τους τοπικούς ηγέτες της Πελοποννήσου να δράσουν και να ξεσηκωθούν ενάντια στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, β. η 'Υψηλή Πύλη' διαμαρτυρήθηκε στον Στρογκάνωφ για τον ρωσικό στρατό και γ. αξιωματούχοι από την 'Υψηλή Πύλη' πληροφορούσαν για υποκλοπή αλληλογραφίας. Ο Στρογκάνωφ δεν μπορούσε να αρνηθεί την συνενοχή των Ρώσων αξιωματούχων.¹²⁴

¹²² Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 352-354

¹²³ Στο ίδιο, σ. 355-359

¹²⁴ Στο ίδιο, σ. 366

Όλα αυτά τα γεγονότα και την κρίση στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες τα χρησιμοποίησε ο Metternich ενάντια στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια αλλά και ενάντια στην "Φιλική Εταιρεία", ότι υποκινούσε επαναστατικές ιδέες.

Ο Metternich πίστευε ότι ο "Κάπο ντ'Ιστρια χτυπήθηκε και θα πρέπει να πληρώσει το κόστος της υπόθεσης".¹²⁵

2.9 Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας κατά το έτος 1821: Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας παρόλο που γνώριζε για την κρίση στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες στις αρχές του έτους 1821, δεν γνώριζε τίποτα για τον χειρισμό αυτών των γεγονότων.

Τότε, στις αρχές Μαρτίου του έτους 1821, συνέβη η "Επανάσταση στο Πεδεμόντιο", η οποία σύντομα κατεστάλη υπό τον φόβο της απειλής της επέμβασης των Αυστριακών. Στα γεγονότα εκείνης της χρονικής συγκυρίας αναμείχθηκαν και παλαιοί συνεργάτες του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Ο κόμης Μοντσενίγος που τότε υπηρετούσε ως Ρώσος Πρέσβης στο Τορίνο. Καθώς και ο Αλέξανδρος Στούρτζας.

Εν τέλει, οι επαναστάτες συνετρίβησαν και η τάξη αποκαταστάθηκε πριν από τα τέλη Μαρτίου του έτους 1821.

Για εκείνη την ευαίσθητη χρονική συγκυρία, αυτή η παράτολμη κίνηση της "Φιλικής Εταιρείας" δημιούργησε προβλήματα τόσο σε μονάρχες όσο και σε Υπουργούς.

Λίγο αργότερα, ήρθε στο φως και η προκήρυξη του Υψηλάντη. Όσοι γνώριζαν για αυτή την προκήρυξη υπαινίχθηκαν ρωσική υποστήριξη.¹²⁶

Λίγο καιρό αργότερα, ο Αλέξανδρος Υψηλάντης έγραψε στον Ρώσο τσάρο και υπέβαλε την παραίτησή του, δίνοντας εξηγήσεις για αυτή του την πράξη παραίτησης. Η πράξη παραίτησης πραγματοποιήθηκε στο Ιάσιο, τις 8 Μαρτίου του έτους 1821.¹²⁷

¹²⁵ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 366 επ.

¹²⁶ Στο ίδιο, σ. 368

¹²⁷ Στο ίδιο, σ. 368

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας μαθαίνοντας όλα αυτά τα νέα έγραψε επιστολή στην Ρωξάνη Στούρτζα, τις 16 Μαρτίου του έτους 1821. Περιέγραψε με γλαφυρό τρόπο τα γεγονότα που συνέβησαν το τελευταίο διάστημα.

Από εκεί και πέρα, έγραψε επιστολές και σε άλλα άτομα και εξέχοντα ονόματα της εποχής. Όπως στον Επτανήσιο Διονύσιο Ρώμα που με την έναρξη του “Απελευθερωτικού Αγώνα” βρίσκονταν στην Βενετία, τόπος διαμονής του εκείνη την περίοδο. Η επιστολή του Ιωάννη Α. Καποδίστρια στον Επτανήσιο Διονύσιο Ρώμα γράφτηκε με ημερομηνία την 18^η Απριλίου του έτους 1821.¹²⁸

Προφανέστατα εννοούσε ότι η εξωτερική βοήθεια στον “Απελευθερωτικό Αγώνα” είναι αρωγός αλλά όχι το μοναδικό κίνητρο. Χρειάζεται η πίστη, η δύναμη και η θέληση του ίδιου του δοκιμαζόμενου πληθυσμού και λαού.

Χαρακτηριστικό γνώρισμα των επιστολών του Ιωάννη Α. Καποδίστρια είναι το εξής:

Τις επιστολές τις έκλεινε με ιδιαίτερη αναφορά στην “Θεία Πρόνοια”.¹²⁹

Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε και επιστολή – απάντηση του Ιωάννη Α. Καποδίστρια στον πρίγκιπα Υψηλάντη. Σε αυτή την επιστολή ουσιαστικά ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας εξέφρασε την δυσαρέσκεια και την λύπη του Ρώσου τσάρου Αλέξανδρου του Α΄ προς το πρόσωπο του Αλέξανδρου Υψηλάντη.¹³⁰

Διότι κατέφυγε κατά την άποψη του Ρώσου τσάρου σε ύποπτες συνωμοσίες, που οδηγούν σε Επανάσταση και Εμφύλιο πόλεμο.

Χείριστο σε όλη αυτή την κατάσταση ήταν το γεγονός ότι ο Αλέξανδρος Υψηλάντης κατά τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, υποσχέθηκε ότι θα έρχονταν βοήθεια από την Ρωσική Αυτοκρατορία για την “Ελληνική Επανάσταση” ενώ ήδη η Ρωσική Αυτοκρατορία είχε συνάψει Συνθήκη ειρήνης με την Οθωμανική Αυτοκρατορία.

¹²⁸ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ.ΡΙζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020,, σ. 371

¹²⁹ Στο ίδιο, σ. 372

¹³⁰ Στο ίδιο, σ. 372

Λίγο καιρό αργότερα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έγραφε επιστολή στον Στρογκάνωφ, με σκοπό να τον διαφωτίσει για τα μέτρα που χρειάστηκε να λάβει, προκειμένου να αποφευχθεί εξέγερση. Ήταν και ο λόγος που ο Στρογκάνωφ συνέταξε επίσημο ανακοινωθέν προς την "Υψηλή Πύλη", αρνούμενος οποιαδήποτε ανάμειξη της Ρωσικής Αυτοκρατορίας σε τυχόν μελλοντικές εξεγέρσεις στις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες.¹³¹

Από εκεί και πέρα, υπήρξε στο προσκήνιο για άλλη μια φορά, η διένεξη μεταξύ του Ιωάννη Α. Καποδίστρια και του Metternich. Με φόντο την ελεύθερη διάβαση του πρίγκιπα Δημήτριου Υψηλάντη από την Αυστρία. Όλα αυτά ειπώθηκαν κατά την διάρκεια του "Συνεδρίου του Laubach", το έτος 1821.¹³²

Μετά το "Συνέδριο του Laubach" φάνηκε ότι η εμπιστοσύνη του Ιωάννη Α. Καποδίστρια στον Ρώσο τσάρο Αλέξανδρο τον Α' είχε κλονιστεί.

Είναι και ο λόγος που ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας διαμόρφωσε σταδιακά μία αντίληψη στρατηγικού επιπέδου για τον "Ελληνικό Απελευθερωτικό Αγώνα" και τόλμησε να την προωθήσει προς τα έξω. Για αυτόν τον λόγο, τον Ιούλιο του έτους 1821 ως Υπουργός Εξωτερικών της Ρωσικής Αυτοκρατορίας, έθεσε ευθέως στους επαναστατημένους Έλληνες την σημασία και την προοπτική του Αγώνα.¹³³

Παρόλες τις προσπάθειες του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, τελικά υποχρεώθηκε στα μέσα του έτους 1821 να συνυπογράψει με τους Υπουργούς της Αυστρίας και της Πρωσίας κοινό ανακοινωθέν με ημερομηνία την 12^η Μαΐου του έτους 1821, για τα "Συνέδρια Troppau και Laubach".

Το επίσημο ανακοινωθέν που είχε υπογράψει ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, είχε συνταχθεί από τους Metternich και Nesselrode.

Βάσει του επίσημου ανακοινωθέντος, καταγγέλλθηκαν οι εξεγέρσεις αλλά και οι εξεγέρσεις τόσο στο Βασίλειο της Νεαπόλεως όσο και στο Πεδεμόντιο

¹³¹ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 372-374

¹³² Στο ίδιο, σ. 375-377

¹³³ Αλειφαντής, Στέλιος, *Ιωάννης Καποδίστριας Διεθνείς Θεσμικές και Πολιτικές Προσεγγίσεις (1800-1831)*, τίτ.κειμ., *Ο Προ-επαναστατικός Καποδίστριας και το Ελληνικό Ζήτημα: Με τις Δικές μας Δυνάμεις*, επ.έκδ.: Αν.Σαμαρά -Κρίσπη, Σ. Μωραΐτη, Στ. Αλειφαντής, Ίδρυμα Διεθνών Νομικών Μελετών Κ.Ηλία Κρίσπη & Δρ. Αν.Σαμαρά-Κρίσπη, εκδ. Κασταλία, Αθήνα, Ιούνιος 2021, σ. 121-122

Παρόλα αυτά, τα γεγονότα που ακολούθησαν, επιβεβαίωσαν τα προαισθήματα του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Ό,τι δηλαδή η κατάσταση ήταν εκρηκτική και έδωσε την απαραίτητη υποστήριξη του Ρώσου τσάρου Αλέξανδρου του Α΄, στο πρόσωπο του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Με απλά λόγια, άρχισε να διαφαίνεται ότι οι υπόδουλοι Έλληνες ήταν αποφασισμένοι να εξασφαλίσουν την “Ανεξαρτησία” τους.

Το μόνο που φοβόταν ακράδαντα ο Ρώσος τσάρος Αλέξανδρος ο Α΄ ήταν να μην χρειαζόταν να εισχωρούσε σε πολεμική σύρραξη με την Οθωμανική Αυτοκρατορία χωρίς συμμάχους.¹³⁴

Από την πλευρά της βρετανικής κυβέρνησης, τα ηνία πήρε ο Βρετανός Castlereagh.

Αναφέρονταν με υπαινικτικούς χαρακτηρισμούς κατά του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, θεωρώντας ότι συνέπραξε εκείνο το χρονικό διάστημα σε μία “πνευματική συμμαχία” με τον Αυστριακό πρίγκιπα και πολιτικό Metternich.

Από την πλευρά του, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δεν εμπιστευόταν τον Βρετανό Castlereagh. Έστρεψε αυτόματα το ενδιαφέρον του στην Γαλλία, θέλοντας από εκεί να διατηρήσει ελπίδες.

Τα πράγματα εξελίχθηκαν διαφορετικά. Οι ελπίδες που έτρεφε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας από την γαλλική κυβέρνηση, ξεθώριασαν όταν ο Γάλλος Πρωθυπουργός Richelieu αντικαταστάθηκε τον Δεκέμβριο του έτους 1821 από τον Ville, ο οποίος ελάχιστα ενδιαφέρονταν για τις υποθέσεις της Ανατολής.

Για άλλη μια φορά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας στράφηκε αλλού. Στράφηκε στην Πρωσία για το “Έλληνικό Ζήτημα” και έλαβε υποστήριξη μέσω της συλλογικής επέμβασης.

Για άλλη μια φορά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας στράφηκε αλλού. Στράφηκε στην Πρωσία για το “Έλληνικό Ζήτημα” και έλαβε υποστήριξη μέσω της συλλογικής επέμβασης.

¹³⁴ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ.Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 379-381

Λίγο καιρό αργότερα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας συνέταξε επιστολή, με γνώμονα να υπάρξει βελτίωση της κατάστασης.¹³⁵

Προφανέστατα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, ήθελε να τονίσει τον ρόλο της Ρωσικής Αυτοκρατορίας στα πολιτικά πράγματα τόσο της Ευρώπης, της Μεσογείου όσο και της Ανατολής. Να υπερασπιστεί την χώρα που υπηρετούσε όλα αυτά τα χρόνια. Ότι και εκείνη είναι έτοιμη να συνδράμει στον Αγώνα των Ελλήνων ενάντια στον οθωμανικό ζυγό.

Από την πλευρά της η Οθωμανική Αυτοκρατορία, έθεσε τον εαυτό της σε κατάσταση εχθρότητας έναντι του χριστιανικού κόσμου.

Ερχόμενοι για ακόμα μία φορά στην άποψη του Ιωάννη Α. Καποδίστρια για τον Έλληνικό Απελευθερωτικό Αγώνα, αυτό που πίστευε ήταν ότι οι Έλληνες έπρεπε να στηριχθούν τόσο στην Έθια Πρόνοια όσο και τις δυνάμεις της. Αυτή την άποψη την επαναδιατύπωσε ουκ ολίγες φορές. Το έτος 1821 πρόσθεσε ότι οι Έλληνες έπρεπε να πράξουν με βάση το συμφέρον της. Αυτές τις απόψεις ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας τις διατύπωσε σε επιστολή του προς τον Μητροπολίτη Ιγνάτιο, που ζούσε μόνιμα πλέον στην Πίζα. Μετά από αυτή την επιστολή, απόσπασμα της επιστολής σχολιάστηκε από τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο, ο οποίος συμφώνησε με την συγκεκριμένη άποψη του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Λίγο αργότερα, κοινοποιήθηκε και αναγγέλθηκε έναρξη της Πολιορκίας, τις 25 Μαρτίου του έτους 1821.¹³⁶

Από εκεί και έπειτα, η θέση του Ιωάννη Α. Καποδίστρια έγινε πιο δύσκολη προς τα έξω. Διότι την πολεμική σύρραξη με την Οθωμανική Αυτοκρατορία, ο Ρώσος τσάρος Αλέξανδρος ο Α΄ δεν την υποστήριζε. Και αυτό φαίνεται ήταν ένα αιχμηρό αγκάθι. Προσπάθησε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας να πείσει τον Ρώσο τσάρο ότι η Έλληνική Επανάσταση ήταν άμεσα συνυφασμένη με την μη υποδούλωση των Ελλήνων στον οθωμανικό ζυγό και σε ξένες κατ' επέκταση Δυνάμεις.

¹³⁵ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020,, σ. 382-384

¹³⁶ Στο ίδιο , σ. 385-389

Στον μητροπολίτη Ιγνάτιο, το ίδιο κείμενο το παρουσίασε ως πρόγραμμα πρώιμης Ανεξαρτησίας για την Ελλάδα, με υποχρεωτικές συνθήκες βελτιωμένης υποδούλωσης. Και φυσικά οι βελτιωμένες συνθήκες υποδούλωσης, θα οδηγούσαν κατά τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια στην τελική “Ανεξαρτησία της Ελλάδας”.¹³⁷

Όμως, οι προτάσεις του Ιωάννη Α. Καποδίστρια στον Ρώσο τσάρο Αλέξανδρο τον Α΄ για το “Ελληνικό Ζήτημα” έπεσαν στο κενό.

Το φθινόπωρο του έτους 1821 επιβεβαιώθηκε η Συμμαχία μεταξύ του Metternich και του Castlereagh.

Όποτε συναντιόντουσαν, συζητούσαν την πολιτική που σκόπευαν να ακολουθήσουν ενάντια στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας το έμαθε αυτό αργότερα, καθώς δεν έτρεφε καμία εμπιστοσύνη στο πρόσωπο του Βρετανού Castlereagh.

Τον Οκτώβριο του ίδιου έτους (1821), ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας αλληλογραφεί στον αδελφό του Βιάρο Καποδίστρια όλα αυτά τα γεγονότα.

Παράλληλα, στην επιστολή του προς τον αδελφό του Βιάρο Καποδίστρια αναφέρεται σε κάποιο απόσπασμα και στις “ελληνικές υποθέσεις”.

Αυτή η επιστολή στάλθηκε την ίδια περίοδο και στον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο.¹³⁸

Από εκεί και έπειτα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας αγωνίσθηκε να μην πραγματοποιηθεί νέο Συνέδριο, όπως ήταν δομημένα τα Συνέδρια των Troppau και Laubach, που δεν έπαιρναν θέση για φιλελληνική πολιτική.¹³⁹

¹³⁷ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020,, σ. 390-393

¹³⁸ Στο ίδιο , σ. 395

¹³⁹ Στο ίδιο, σ. 397

3.1 Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας κατά το έτος 1822: Η θέση του Ιωάννη Α. Καποδίστρια υπονομεύθηκε κατά το έτος 1822, από δύο βασικούς αντιπάλους του: τον Metternich και τον Castlereagh. Οι δύο τους θέλησαν βαθμιαία να αποδυναμώσουν τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια στα μάτια του Ρώσου τσάρου Αλέξανδρου του Α' και σιγά-σιγά να χάσει την εύνοια που του έδειχνε ο Ρώσος μονάρχης. Όλα αυτά τα περιστατικά εις βάρος του Ιωάννη Α. Καποδίστρια γνωστοποιήθηκαν στον Ρώσο μονάρχη αλλά φαίνεται ότι ο ίδιος να μην έδωσε ιδιαίτερη σημασία. Ο μοναδικός φόβος του Ρώσου τσάρου Αλέξανδρου του Α' όσο και των ξένων αντιπροσώπων στην Αγία Πετρούπολη ήταν μήπως ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας εργάζονταν τόσο μεθοδικά για να ξεσπάσει ο "Έλληνικός Απελευθερωτικός Αγώνας".

Το μόνο βέβαιο καθ' όλη την διάρκεια του έτους 1822 ήταν ότι Metternich και Ιωάννης Α. Καποδίστριας υποστήριζαν εκ διαμέτρου αντίθετες πολιτικές απόψεις και πράξεις. Αυτή ακριβώς την θέση υποστήριξε και ο Metternich σε ιδιωτική του αλληλογραφία, το ίδιο έτος (1822).

Σε αυτές τις κινήσεις και πράξεις διαφαίνεται μία έντονη εχθρότητα ανάμεσα στους δύο Υπουργούς: τον Metternich και τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.¹⁴⁰

Από την άλλη πλευρά, στην υπόδουλη Ελλάδα είχε ήδη συγκληθεί η "Α' Εθνοσυνέλευση", στο Άργος, τον Δεκέμβριο του έτους 1821. Από την "Α' Εθνοσυνέλευση", είχε προέλθει και επίσημα το "Α' Ελληνικό Σύνταγμα".

Θεωρείται ιδιαίτερος σημαντική η "Α' Εθνοσυνέλευση", διότι έθεσε σε τροχιά ευρωπαϊκής θέσεως την "Ελληνική Επανάσταση". Θεωρήθηκε ουσιαστικά μέσω της διαμεσολάβησης της "Α' Εθνοσυνέλευσης", αξιοσέβαστος ο "Έλληνικός Απελευθερωτικός Αγώνας" και επίκεντρο έγινε η περιοχή της Πελοποννήσου και συγκεκριμένα η περιοχή της Τριπολιτσάς.

Παρόλα αυτά, υπήρξαν μεγάλα ζητήματα όταν χρειάστηκε να πραγματοποιηθεί "Αναθεώρηση" του "Συντάγματος", που προήλθε από την "Α' Εθνοσυνέλευση".

Με παρόμοιες διαδικασίες, πραγματοποιήθηκε και η "Β' Εθνοσυνέλευση", στην περιοχή του Άστρους, τον Μάρτιο του έτους 1823.

Με ακριβώς τις διαδικασίες προήλθε και η "Γ' Εθνοσυνέλευση" της Τροιζήνας, τον Απρίλιο του έτους 1827.¹⁴¹

¹⁴⁰ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 399-401

¹⁴¹ Στο ίδιο, σ. 403

Επιστρέφοντας στο πρόσωπο “Ιωάννης Α. Καποδίστριας” κατά το έτος 1822, παρόλες τις μηχανογραφίες των Metternich και Nesselrode, ο Ρώσος μονάρχης αρνήθηκε να απολύσει τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια από την θέση του Υπουργού Εξωτερικών Υποθέσεων της Ρωσικής Αυτοκρατορίας.

Είναι σημαντικό να ειπωθεί ότι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ήταν ενήμερος για τις σχεδόν καθημερινές συκοφαντίες και λεκτικές επιθέσεις του Metternich εις βάρος του και σε πολλές περιπτώσεις ανέμενε την απόλυσή του από την ρωσική πολιτική ζωή.

Αυτό κατέγραψε και σε μία από τις επιστολές του στην Ρωξάνη Στούρτζα. Προσπαθώντας όμως να προλάβει την απόλυσή του, έγραψε για πρώτη φορά επιστολή παραίτησής του, το έτος 1822. Έτσι, ο τσάρος απέρριψε την πρώτη επιστολή παραίτησης, του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.¹⁴²

Και ο λόγος απόρριψης της παραίτησης ήταν πολύ απλός. Δεν ήθελε να χάσει τις Υπουργικές και Πολιτικές Απόψεις του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Προσπαθούσε μέσω του Ιωάννη Α. Καποδίστρια να αναβάλλει δυσάρεστες αποφάσεις τόσο για τον ίδιο όσο και για την μεγάλη Ρωσική Αυτοκρατορία.

Εκείνο που με σαφήνεια γίνεται γνωστό από την ιστοριογραφία είναι ότι και το έτος 1822 υπήρξε εκρηκτικό και δύσκολο για τον Επτανήσιο – Κερκυραίο πολιτικό, τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Ουσιαστικά από τον Φεβρουάριο του έτους 1822, ξεκίνησαν πολλά σημαντικά πολιτικά και διπλωματικά γεγονότα, τα οποία έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην από εκεί και πέρα πορεία του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

¹⁴² Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ.Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 405

Συγκεκριμένα, ο Αυστριακός πρίγκιπας και πολιτικός Metternich ζήτησε από τον Ρώσο τσάρο Αλέξανδρο τον Α΄, την επανεκκίνηση διαπραγματεύσεων, ορίζοντας ως περιοχή, την Κωνσταντινούπολη. Η αντίδραση του Ρώσου τσάρου σε αυτή την πρόταση ήταν άμεση. Ζήτησε άμεσα την συμβουλή του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Ο Ι. Α. Καποδίστριας του εφιστούσε την προσοχή αναφορικά με τις προτάσεις του Metternich. Διότι δεν ήταν λίγοι οι Ρώσοι που αποκαλούσαν τον Metternich, "το τσιράκι της Αγγλίας στην Ευρώπη". Ήταν και ο λόγος που ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας αντιπρότεινε στον Ρώσο τσάρο Αλέξανδρο τον Α΄ να στείλει νέους απεσταλμένους σε Βιέννη και Λονδίνο, με απώτερο σκοπό να τεθούν σε λειτουργία νέα διπλωματικά μέσα και να αποφασηθισθούν με ακρίβεια οι προθέσεις και οι πολιτικές ιδέες του Metternich.¹⁴³

Το χειρότερο όλων ήταν ότι ο Metternich απέρριψε οποιαδήποτε "Αναδιοργάνωση" της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, με απώτερο σκοπό το όφελος των Ελλήνων.

Ήδη από το έτος 1822, έφθασε στην Αυστρία, ανώνυμη πρόταση, στην οποία, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας είχε προταθεί να γίνει "Βασιλέας της Ανεξάρτητης Ελλάδας". Αυτή την ανώνυμη κατά τα άλλα πρόταση, ο ίδιος ο Metternich την αντιμετώπισε με περιφρόνηση. Για άλλη μία φορά, εκ νέου επιτέθηκε δριμύτατα στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, κατηγορώντας τον για επιχείρηση "σχεδιασμού ελληνικής Πολιτείας και Πανωλεθρία στην αποστολή του Τατίσεφ".¹⁴⁴

Λίγο καιρό αργότερα, ο Metternich πρότεινε να πραγματοποιηθεί Συνέδριο στην Βιέννη. Ουσιαστικά, ενήργησε τεχνηέντως, επιχειρώντας να εξοργίσει τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Ο Ρώσος τσάρος Αλέξανδρος ο Α΄ ενημέρωσε τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια με αντίγραφα εγγράφων. Ήθελε να μάθει τις απόψεις του Ιωάννη Α. Καποδίστρια για όλα αυτά τα εκρηκτικά γεγονότα στην πολιτική σκηνή της Ευρώπης.

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας συνέταξε μία διαφορετική πρόταση επί των προτάσεων της αυστριακής κυβέρνησης και την έδειξε τόσο στον Τατίσεφ όσο και στον Nesselrode. Ο Τατίσεφ παρατήρησε ότι η πρόταση του Ιωάννη Α. Καποδίστρια ήταν διαφορετική και αντίθετη των προθέσεων του Ρώσου τσάρου, Αλέξανδρου του Α΄.

¹⁴³ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ.Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 409

¹⁴⁴ Στο ίδιο , σ. 411-412

Αποδείχθηκε ότι ο Ρώσος τσάρος Αλέξανδρος ο Α΄, είχε ενστερνιστεί τις απόψεις του Metternich με μεγαλύτερη ευκολία από ότι τις απόψεις του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Ως συνέπεια, συνέβη κατά το έτος 1822, το εξής γεγονός: Όταν ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας και οι ομόλογοί του επισκέφθηκαν τον Ρώσο μονάρχη, με σκοπό να συζητήσουν την πρόοδο της Αποστολής του Τατίσεφ, τον βρήκαν σε κατάσταση πεισματικής αποφασιστικότητας. Διότι ο Ρώσος μονάρχης Αλέξανδρος ο Α΄ αποδοκίμασε με εμφαντικό τρόπο, τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Διέταξε τους Υπουργούς να συντάξουν απάντηση, την οποία ο Τατίσεφ μετέφερε στην Βιέννη, αποδεχόμενος την πρόσκληση Συνεδρίου του Metternich. Τις Διαπραγματεύσεις στο ΄΄Συνέδριο΄΄ θα τις αναλάμβανε προσωπικά ο Ρώσος τσάρος. Το Συνέδριο όμως, πραγματοποιήθηκε στην Βερόνα.

Αυτή ακριβώς η απάντηση του Ρώσου τσάρου στον Metternich ήταν και η διαχωριστική γραμμή στην πολιτική με τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.¹⁴⁵

Από την άλλη πλευρά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας συνειδητοποίησε ότι πέρα από το Αξίωμα της ευρωπαϊκής και της ρωσικής πολιτικής σκηνής, τον ενδιέφερε σε προσωπικό επίπεδο, το ζήτημα της ΄΄Ελληνικής Ανεξαρτησίας΄΄.¹⁴⁶

Σύμφωνα με αυτή την θέση του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, η κατάκτηση της ΄΄Εθνικής Ανεξαρτησίας΄΄ των Ελλήνων ήταν υπόθεση των ιδίων και κανενός άλλου ξένου παράγοντα.

¹⁴⁵ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ.Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 412-415

¹⁴⁶ Ζαμπούρας, Σέργιος, *Ιωάννης Καποδίστριας Διεθνείς Θεσμικές και Πολιτικές Προσεγγίσεις(1800-1831)*, τίτ.κειμ., *Για την Πολιτική Προσωπικότητα του Ιωάννη Καποδίστρια*, επ.έκδ. Αν.Σαμαρά-Κρίσπη, Σ. Μωραΐτη, Στ.Αλειφαντής, Ίδρυμα Διεθνών Νομικών Μελετών Κ.Ηλία Κρίσπη & Δρ. Αν.Σαμαρά-Κρίσπη,εκδ. Κασταλία,Αθήνα,Ιούνιος 2021, σ. 169

Σκεπτόμενος τις πλευρές και τις θέσεις, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, το έτος 1822, παραδέχθηκε στον τσάρο της Ρωσικής Αυτοκρατορίας, τον Αλέξανδρο τον Α΄ ότι η σταδιοδρομία του ως Υπουργός Εξωτερικών Υποθέσεων της Ρωσικής Αυτοκρατορίας είχε όντως φθάσει στο τέλος της. Η απόλυτη ρήξη ήλθε έναν χρόνο αργότερα, το έτος 1823.¹⁴⁷

Λίγο διάστημα μετέπειτα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, περίπου τον Ιούνιο του έτους 1822, έστειλε δύο μηνύματα στην `` Προσωρινή Κυβέρνηση της Ελλάδας``. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έκανε γνωστό στην ελληνική πλευρά, την Αποστολή Αντιπροσωπείας στο ``Συνέδριο της Βερόνας``.

Η προτροπή της Αποστολής Αντιπροσωπείας εκ μέρους της ελληνικής πλευράς, στο ``Συνέδριο της Βερόνας`` εκείνη την περίοδο αποδείχθηκε καταστροφική.¹⁴⁸

Από την άλλη πλευρά, υπήρχε έγγραφο στα αρχεία του Κερκυραίου αριστοκράτη, Ιωάννη Μπατίστα Θεοτόκη, που πιθανότατα να γράφτηκε τον Ιούλιο του έτους 1822, υπογραμμίζοντας ότι οι Οθωμανοί δεν πρέπει να βρίσκονται σε εδάφη που είναι τα παρακάτω: Κρήτη, Πελοπόννησος, Εύβοια, Θερμοπύλες και Αμβρακικός κόλπος. Αυτό το έγγραφο όσο οξύμωρο και αν ακούγεται αποδόθηκε στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Από αυτό το έγγραφο, που χρονολογείται κατά το έτος 1822, φαίνεται γλαφυρά ότι οι δύο ισχυροί άνδρες, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας και ο Ρώσος τσάρος Αλέξανδρος ο Α΄, διαφώνησαν σε έντονο ύφος. Ήταν και ο λόγος που ο Ρώσος μονάρχης ζήτησε από τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια να χωρισθούν οι δρόμοι τους.¹⁴⁹

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δέχθηκε αυτή την απόφαση του Ρώσου τσάρου. Παρέμεινε στην θέση του και ύστερα πήρε άδεια επ΄αόριστον. Στα μέσα Αυγούστου του έτους 1822, έφυγε από την Αγία Πετρούπολη.

¹⁴⁷ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.ΡΙζάς,1^ηέκδ.,εκδ.Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 415

¹⁴⁸ Στο ίδιο ,σ. 416

¹⁴⁹ Στο ίδιο, σ. 417-420

Από την πλευρά του, ο αιώνιος αντίπαλός του Clemens Metternich, δήλωσε ικανοποιημένος από την “πτώση” του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.¹⁵⁰

Από την άλλη πλευρά, επί ελληνικού εδάφους σημειώθηκαν κατά το έτος 1822, σημαντικές νίκες και εξελίξεις. Οι: α. επιτυχής πυρπόληση του τουρκικού στρατού στην Χίο από τον Κ. Κανάρη, β. παράδοση τουρκικής φρουράς των Αθηνών. Αυτά τα δύο σημαντικά γεγονότα ήταν η αρχή για την άνοδο της “Ελληνικής Επανάστασης” αλλά και ταυτόχρονα η αρχή ανόδου του “ευρωπαϊκού φιλελληνισμού”.¹⁵¹

Τί απέγινε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας; Μετά την επ’ αόριστον άδεια, παρέμεινε στην θέση του Υπουργού Εξωτερικών Υποθέσεων της Ρωσικής Αυτοκρατορίας αλλά πήγε να μείνει στο Έμς της Ελβετίας.¹⁵²

3.2 Μετεγκατάσταση Ιωάννη Α. Καποδίστρια στην Ελβετία: Τέλη Οκτωβρίου του έτους 1822 ταξίδεψε στην Ελβετία μέσω του Στρασβούργου, μαζί με τον αδελφό του Αυγουστίνο Καποδίστρια. Αμέσως μετά, ακολούθησε μία εκτεταμένη περιοδεία σε πόλεις και περιοχές της Ελβετίας όπως είναι οι: Ζυρίχη, Βέρνη, Χόφβιλ, Λοζάνη και Γενεύη. Στην Γενεύη μάλιστα τα δύο αδέρφια έφθασαν στις αρχές Δεκεμβρίου του έτους 1822.

Τα εν λόγω καταγεγραμμένα ταξίδια του Ιωάννη Α. Καποδίστρια έγιναν γνωστά μέσα από τον Τύπο αλλά και από Δυτικούς Διπλωμάτες όπως ήταν οι: Άγγλοι, Γάλλοι και Αυστριακοί.

Εκτός των ταξιδιών σε διάφορα μέρη της Ελβετίας, ταξίδεψε αρκετές φορές και στην Φρανκφούρτη. Οι λόγοι ήταν εκπαιδευτικοί καθώς ήθελε να μελετήσει τα νέα εκπαιδευτικά εργαλεία που είχε ήδη γνωρίσει εκεί αλλά πριν περίπου από μία δεκαετία. Η επίσκεψη στην Φρανκφούρτη ήταν άκρως ενδιαφέρουσα. Για το συγκεκριμένο μάλιστα ταξίδι έλαβε και την άδεια του Ρώσου μονάρχη. Νωρίτερα, είχε στείλει επιστολή στην “Προσωρινή Κυβέρνηση της Ελλάδας”, με σκοπό να γνωρίζουν στην Ελλάδα ότι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας θα επισκεφθεί την Φρανκφούρτη και θα έχει επαφές με την επίσημη ιδιότητά του. Λίγο καιρό αργότερα, ταξίδεψε και στο Παρίσι.¹⁵³

¹⁵⁰ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ.Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 420-421

¹⁵¹ Στο ίδιο, σ. 422

¹⁵² Στο ίδιο, σ. 422 επ.

¹⁵³ Στο ίδιο, σ. 424

Την ίδια περίοδο ξεκίνησε και το ‘‘Συνέδριο της Βερόνας’’, στο οποίο δεν παραβρέθηκε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας. Η απουσία του υπήρξε αισθητή.

Σημαντική πληροφορία που αξίζει μνείας είναι ότι στο ‘‘Συνέδριο της Βερόνας’’, την βρετανική κυβέρνηση εκπροσωπούσε ο Canning.

Περαιτέρω, στο εν λόγω Συνέδριο πραγματοποιήθηκαν ορισμένες τροποποιήσεις και καινοτομίες από τα προηγούμενα Συνέδρια. Συγκεκριμένα, μία μόνο συνεδρίαση αξιοποιήθηκε προκειμένου να συζητηθεί το ‘‘Ελληνικό Ζήτημα’’. Στο ‘‘Συνέδριο της Βερόνας’’ αποφασίσθηκε λοιπόν να αναγνωρισθούν οι Έλληνες ως εμπόλεμοι με προσεκτικούς λεκτικούς χειρισμούς έναντι των Οθωμανών.

Η ελληνική πλευρά, παρόλο που ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δεν παραβρίσκονταν στο ‘‘Συνέδριο της Βερόνας’’, ακολούθησε τις συμβουλές του. Την αποστολή στην Βερόνα συνόδεψαν οι παρακάτω: ο Γάλλος κόμης Ζουρντέν, ο μητροπολίτης Παλαιών Πατρών Γερμανός, ο Ανδρέας Μεταξάς από την Κεφαλονιά και ο γιός του Πετρόμπε, ο Γεώργιος Μαυρομιχάλης. Μετά την Βερόνα κατευθύνθηκαν στην Ανκόνα.¹⁵⁴

Τελικά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας εγκαταστάθηκε στην Γενεύη της Ελβετίας. Μόλις μετακόμισε εκεί, έστειλε πίσω στην Κέρκυρα τον αδελφό του Αυγουστίνο Καποδίστρια.¹⁵⁵

Χαρακτηριστικό ήταν ότι όλο το διάστημα που παρέμεινε στην Ελβετία, η υγεία του παρουσίαζε διακυμάνσεις. Όταν λοιπόν χρειαζόταν να μετακινηθεί για ιατρικούς λόγους, οι πολιτικοί του αντίπαλοι πίστευαν ότι ήταν για κάποιο κρυφό πολιτικό λόγο. Πάντοτε υπήρξε στόχος πολλαπλών σχολίων, με σκοπό την υποβάθμισή του. Και πάντοτε οι πολιτικοί του αντίπαλοι έκαναν λόγο για μηχανορραφίες από την πλευρά του.

Στην Ελβετία γνώρισε και τον Ζαν Γκαμπριέλ Εϋνάρ. Μετέπειτα επιστήθιο φίλο του. Μεταξύ τους υπήρχε στενή αλληλογραφία.¹⁵⁶

Εκτός του Ελβετού φίλου του, αλληλογραφούσε και με τον Nesselrode.

¹⁵⁴ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ.Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ.Μίνωας,Αθήνα,2020,σ. 425-426

¹⁵⁵ Στο ίδιο, σ. 426-427

¹⁵⁶ Στο ίδιο , σ. 427

Τον Μάρτιο του έτους 1823, υπάρχει καταγεγραμμένη αλληλογραφία του Ιωάννη Α. Καποδίστρια με τον αδελφό του Βιάρο Καποδίστρια. Θέμα της αλληλογραφίας ήταν τα οικονομικά ζητήματα.

Από εκεί και έπειτα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ζούσε απλοϊκά χωρίς σπατάλες. Αποτέλεσμα της λιτής ζωής του ήταν στα τέλη του έτους 1824 να αντιμετωπίσει οικονομικές δυσχέρειες. Και αυτό διότι από ότι φαίνεται στο νου του είχε περισσότερο τον "Αγώνα" των Ελλήνων παρά τον ίδιο του τον εαυτό.¹⁵⁷

Από την αντίθετη πλευρά και παρόλες τις προσδοκίες του Metternich, η κρίση στην Οθωμανική Αυτοκρατορία δεν είχε μειωθεί ούτε στο ελάχιστο και μετά την απομάκρυνση του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Το μόνο βέβαιο και καταγεγραμμένο ήταν ότι οι Οθωμανοί είχαν ξεκινήσει να φεύγουν από τις Παραδουνάβιες Ηγεμονίες και ότι οι Έλληνες συνέχιζαν τον "Αγώνα" για την "Ανεξαρτησία".

Την ίδια περίοδο, δημιουργήθηκε στο Λονδίνο, το "Φιλελληνικό Κομιτάτο Λονδίνου", με μέλη εξέχοντα πρόσωπα όπως ήταν ο Byron και ο Jeremy Bentham. Παρεμφερή "Κομιτάτα" δημιουργήθηκαν περίπου την ίδια εποχή και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Τέτοιο ίδιο "Κομιτάτο" είχε ήδη δημιουργηθεί στην Ελβετία με μέλος, το εξέχον όνομα και μετέπειτα φίλος του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, τον Ιωάννη-Γαβριήλ Εϋνάρδο. Πλούσιος Ελβετός τραπεζίτης. Φυσικό και επόμενο ήταν ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας να βρισκόταν σε επαφή και επικοινωνία μαζί του.

Με μία τέτοιου είδους υποστήριξη, η "Ανεξαρτησία" των Ελλήνων ήταν βέβαιη.¹⁵⁸

Κατά το έτος 1823 ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, διαμένοντας στην Γενεύη της Ελβετίας και αντιλαμβανόμενος την έκρυθμη πολιτική κατάσταση γράφει με δυσaréσκεια την αυτοβιογραφία του.¹⁵⁹

Ουσιαστικά, μέσα από την αυτοβιογραφία του, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας παραδέχθηκε ότι υπήρξε προσπάθεια από συγκεκριμένες κυβερνήσεις, να πιστέψουν οι Έλληνες, ότι οι Ρώσοι τους εγκατέλειψαν αμετάκλητα.

¹⁵⁷ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 428-429

¹⁵⁸ Στο ίδιο , σ. 429

¹⁵⁹ Στο ίδιο , σ. 430-431

Και αυτό φάνηκε ότι μεταδόθηκε με ρυθμούς “ταχύτητας φωτός” από το εξής γεγονός: Κατά το έτος 1823, οι ίδιοι οι Έλληνες δεν εμπιστεύονταν απόλυτα και αποκλειστικά τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Συγκεκριμένες περιοχές και κέντρα αποφάσεων δεν εμπιστεύονταν απόλυτα και αποκλειστικά τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια για την μελλοντική τύχη του Ελληνικού Ζητήματος. Επί παραδείγματι, α. οι Ιωαννίτες Ιππότες, οι οποίοι παρέμεναν άστεγοι από την εποχή της έξωσής τους από την Μάλτα, β. τα αιγαιοπελαγίτικα καθολικά νησιά αναζητούσαν βοήθεια τόσο από τον Πάπα της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας, την Γαλλία αλλά και από τον βασιλιά Λουδοβίκο της Βαυαρίας, γ. πρωτεύουσες κρατών αλλά και σημαντικές πόλεις προσπάθησαν να “παίξουν” κεντρικό ρόλο στις αποφάσεις για την “Ανεξαρτησία” της Ελλάδος. Τέτοια μεγάλα κέντρα αποφάσεων ήταν οι εξής πόλεις: Αγία Πετρούπολη, Λονδίνο, Παρίσι αλλά και Βερολίνο.

Λίγο καιρό αργότερα, στην ελληνική γη άρχισαν να καταφθάνουν φιλέλληνες από ολόκληρη την Ευρώπη. Παρόλα αυτά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας παρέμεινε από τις αφίξεις έκπληκτος και ξαφνιασμένος διότι δεν υπήρχαν Ρώσοι. Ο μόνος που κατέφθασε από την Ρωσία ήταν ο πρίγκιπας Δημήτριος Υψηλάντης με ορισμένους συνεργάτες του και κατευθύνθηκε στην Πελοπόννησο μέσω της Τεργέστης.

Είναι αλήθεια ότι αυτή η εξέλιξη προκάλεσε απογοήτευση στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.¹⁶⁰

Επιπρόσθετα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας είχε κατά το έτος 1823, συναντήσεις με τον Συνταγματάρχη Lester Stanhope, μετέπειτα ονομασθέντα σε κόμη Harington. Βετεράνος των Ναπολεόντειων Πολέμων.

Ο Harington επισκέφθηκε τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια στην Ελβετία δύο φορές, τον Οκτώβριο του έτους 1823.

Εκτός του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, ο κόμης Harington επισκέφθηκε τόσο τον Ανδρέα Μουστοξύδη στο Μιλάνο, τον Ρίζο Νερουλό στην Φλωρεντία όσο και τον μητροπολίτη Ιγνάτιο στην Πίζα.

¹⁶⁰Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ.Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 431-432

Αργότερα, από την Ιταλία ταξίδεψε στα Επτάνησα και συγκεκριμένα στην Κεφαλονιά. Από την Κεφαλονιά πήγε στην Ελλάδα.¹⁶¹

Μετά το πέρας αυτών των επαφών, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας αποφάσισε στα τέλη του έτους 1823 να μετακομίσει στην Κέρκυρα. Για αυτόν ακριβώς τον λόγο, έγραψε δύο επιστολές με ημερομηνία την 13^η Νοεμβρίου του έτους 1823, Προς: α. Nesselrode και β. Ρώσο τσάρο.

Υποστήριξε στις επιστολές, ότι το μέλλον του έπρεπε να το αποφασίσει ο Ρώσος μονάρχης. Παρόλα αυτά, ήθελε όσο τίποτα άλλο να επιστρέψει στα πάτρια εδάφη του. Σε αυτή του την πρόταση, ο τσάρος δεν συναίνεσε.¹⁶²

Αυτή η μη συναίνεση του Ρώσου τσάρου προς τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια αντικατοπτρίστηκε σε συγκεκριμένες ενέργειες. Από: α. Τον Οκτώβριο του έτους 1823, ο Ρώσος τσάρος Αλέξανδρος ο Α΄ συνάντησε τον Αυτοκράτορα της Αυστρίας στο Τσέρνοβιτς και σύναψε μαζί του μία σειρά από εμπορικές συμφωνίες. Σε αυτές τις εμπορικές συμφωνίες, μερίδιο είχε και η Οθωμανική Αυτοκρατορία, β. υπέβαλε νέα πρόταση στους Συμμάχους, τον Ιανουάριο του έτους 1824 για την δημιουργία αυτόνομων Ηγεμονιών στην Ελλάδα, σύμφωνα με τα πρότυπα της Μολδαβίας και της Βλαχίας. Αυτό το Σχέδιο δεν άρεσε στους Συμμάχους.

Φάνηκε εκ των υστέρων ότι όλοι αυτοί οι λόγοι ήταν αφορμές για την μη υλοποίηση ταξιδιού του Ιωάννη Α. Καποδίστρια στην Κέρκυρα.

Σε καμία όμως περίπτωση, ο Ρώσος μονάρχης δεν κατάφερε να απαγορεύσει στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια την μετάβασή του στην Κέρκυρα.¹⁶³

¹⁶¹ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.ΡΙζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020,σ. σ. 432-433

¹⁶² Στο ίδιο, σ. 433

¹⁶³ Στο ίδιο , σ. 434

Σε όλα αυτά τα περιστατικά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δέχθηκε επιστολή από τον κόμη Harington τις 5 Απριλίου του έτους 1824. Σε αυτή την επιστολή υποστηρίχθηκε ότι η παραμονή του στην Ελβετία δεν εξυπηρετούσε καμία σκοπιμότητα. Ούτε απέφερε καρπούς. Με αυτή την επιστολή, συμφωνούσε και ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης, πρόκριτος από την Μάνη της Πελοποννήσου. Του είχε στείλει και εκείνος επιστολή κάπου τον Ιανουάριο του έτους 1824, πιέζοντας και λέγοντάς του να αναλάβει *''τα ηνία της εξουσίας''*. Αυτή η επιστολή έφθασε στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια με μεγάλη καθυστέρηση, περίπου τον Σεπτέμβριο του έτους 1824. Και φυσικά η απάντηση του Ιωάννη Α. Καποδίστρια εκτός από *''καθυστερημένη''* ήταν και αρνητική. Και ο λόγος ήταν συγκεκριμένος από την πλευρά του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Γνώριζε τις μηχανορραφίες και τον παραλογισμό των Δυνάμεων. Αυτό που πρέσβευε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ίσχυε τόσο για τις Μεγάλες Δυνάμεις όσο και για την τσαρική Ρωσία.¹⁶⁴

Από την πλευρά του, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας το μόνο που κατάφερε την δεδομένη στιγμή να προσφέρει (έτος 1824) ήταν να συμβουλευτεί τον Ρώσο τσάρο Αλέξανδρο τον Α' για το αδιέξοδο της ρωσικής διπλωματίας, την αύξηση των διμερών τριβών εξαιτίας της αδιαλλαξίας της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και της *''μετακίνησης''* του Ρώσο-τουρκικού πολέμου, το έτος 1828.¹⁶⁵

Εξακολουθούσε να παρακολουθεί τα πολιτικά, διπλωματικά και στρατιωτικά γεγονότα από την Ελβετία. Και να υποστηρίζει την θέση: οι Έλληνες δεν έπρεπε να καταθέσουν τα όπλα. Αντίθετα, έπρεπε να κάνουν τις Μεγάλες Δυνάμεις να κατανοήσουν το γεγονός της Εξέγερσης. Και φυσικά να πείσουν τις Μεγάλες Δυνάμεις να αναγνωρίσουν ότι ένα νέο Έθνος θα εγγραφόταν οριστικά και αμετάκλητα στον ευρωπαϊκό χάρτη.¹⁶⁶

Από την άλλη πλευρά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δεν έμεινε άπραγος στην Ελβετία. Αλληλογραφούσε με τον Γκαίτε, με τον Φόσκολο. Και αυτή η αλληλογραφία σε κάθε περίπτωση βοήθησε αργότερα τον *''Αγώνα''* των Ελλήνων.¹⁶⁷

¹⁶⁴ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020,, σ. 435-436

¹⁶⁵ Αλειφαντής, Στέλιος, *Ιωάννης Καποδίστριας, Το Ελληνικό Ζήτημα στο Διεθνές Σύστημα Ισορροπίας Δυνάμεων 1814-1821*, τιτ.κειμ., *Προ-Επαναστατικός Καποδίστριας 1814-1821*, επ.έκδ., Γ. Πουκαμισάς, Σ. Ζαμπούρας, Στ. Αλειφαντής, Α' έκδ., εκδ. Κασταλία, Αθήνα, Ιανουάριος 2019, σ. 60

¹⁶⁶ Στο ίδιο, σ. 437

¹⁶⁷ Στο ίδιο, σ. 438

Αυτό φάνηκε από το γεγονός ότι οι ίδιοι οι Επαναστατημένοι Έλληνες άρχισαν να αναζητούν βοήθεια και σε διαφορετικές κατευθύνσεις.

Σημαντικό στοιχείο σε αυτή την στιγμή του ‘Έλληνικού Απελευθερωτικού Αγώνα’ ήταν και το εξής γεγονός: Ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης έστειλε επιστολή στην βρετανική κυβέρνηση και ζητούσε να τεθεί η περιοχή της Πελοποννήσου, υπό βρετανική προστασία. Η βρετανική κυβέρνηση από πλευράς της, έστειλε στην ελληνική γη, τον Βρετανό Canning.

Από την άλλη πλευρά, ο Metternich συνέχιζε να πιστεύει ακράδαντα στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Διότι εκείνη την περίοδο, η Οθωμανική Αυτοκρατορία είχε ξαναρχίσει να ανακτά τον έλεγχο της θάλασσας, ερημώνοντας τα νησιά της Κάσου και των Ψαρών.

Ένα ακόμα μεγάλο πλήγμα σε αυτή την φάση του ‘Αγώνα Ανεξαρτησίας’ κατά το έτος 1824, ήταν και ο θάνατος του φιλέλληνα Λόρδου Byron.¹⁶⁸

Από εκεί και πέρα, τα πράγματα πήραν μία διαφορετική τροπή. Με συγκεκριμένα περιστατικά: α. πεσμένο ηθικό για τους Έλληνες, β. ανάκτηση ισχύος των Οθωμανών, γ. Εμφύλιος πόλεμος μεταξύ των Ελλήνων Ηγετών της Πελοποννήσου, δ. μεταστροφή των διπλωματικών απόψεων στην Αγία Πετρούπολη της Ρωσικής Αυτοκρατορίας και ε. αποστολή νέου Γάλλου Πρέσβη στην Κωνσταντινούπολη. Στάλθηκε ο κόμης Rib pier.

Αναπόφευκτο ήταν όλα αυτά τα γεγονότα να προκαλέσουν δυσαρέσκεια και απογοήτευση στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, που παρατηρούσε τα πολιτικά γεγονότα από μια κάποια απόσταση.¹⁶⁹

3.3 Έτη 1825 -1827: Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ήταν δυσαρεστημένος κατά το έτος 1825 από τις ξένες κυβερνήσεις. Έτσι, κατά τα έτη 1825 και 1826, υπήρξαν ορισμένες κινήσεις από εξέχοντα ονόματα Ελλήνων, με απώτερο σκοπό να πείσουν την οικογένεια Καποδίστρια (συγκεκριμένα τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια και τον αδελφό του Βιάρo Καποδίστρια) να εγκατασταθούν στην ελληνική γη. Αυτή η κίνηση πραγματοποιήθηκε με προεξάρχοντα τον Ιωάννη Κωλέττη, τότε Υπουργό στην ‘Προσωρινή Κυβέρνηση της Ελλάδος’.

¹⁶⁸ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς,1^ηέκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα,2020, σ. 439

¹⁶⁹ Στο ίδιο ,σ. 440

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας γνώριζε ότι οι Έλληνες δεν ήταν δυνατόν να επιβιώσουν χωρίς την υποστήριξη των Μεγάλων Δυνάμεων. Και αυτό διότι βοήθεια από την Ρωσία και τον Ρώσο τσάρο Αλέξανδρο τον Α΄ στην ελληνική γη δεν ερχόταν. Ισχυρότερος ανταγωνιστής της Ρωσίας εκείνη την εποχή ήταν η Μ. Βρετανία. Η ίδια ήθελε να επιτελέσει σε κάθε περίπτωση τον ρόλο του 'Προστάτη'.

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας σε κάθε περίπτωση απεχθάνονταν την ιδέα του βρετανικού προτεκτοράτου τόσο για τα Ιόνια Νησιά όσο και για την Ελλάδα. Ήταν ο λόγος που προτιμούσε τους Γάλλους ή τους Πρώσους. Είχε φίλους και στις δύο πλευρές. Για αυτόν τον λόγο, κατά το έτος 1825, προσπάθησε να έρθει σε επαφή μαζί τους. Σε αυτές τις ζυμώσεις, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας πίστευε ότι οι Γάλλοι ήταν πιο διαχειρίσιμοι σύμμαχοι στην Ελλάδα.

Είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας κατά την διάρκεια αυτών των ζυμώσεων εκείνης της περιόδου, δεν επισκέφθηκε ούτε μία φορά τον Αδαμάντιο Κοραή. Πιθανότατα, διότι το κίνητρό του εκείνη την περίοδο ήταν να δημιουργήσει προσωπική συμμαχία με τα γαλλικά συμφέροντα. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας πλέον σκεπτόταν και φερόταν καθαρά ως Έλληνας και όχι ως Ρώσος. Είχε πλέον απογοητευθεί από τον Ρώσο τσάρο.¹⁷⁰

Τον Δεκέμβριο του έτους 1825, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έγραψε επιστολή στον Nesselrode. Στην επιστολή εξέφραζε το παράπονό του. Το παράπονό του ήταν ότι δεν τον άφηναν στην αφάνεια και στην απραξία.

Την επόμενη χρονιά, οι σκέψεις του Ιωάννη Α. Καποδίστρια στράφηκαν και πάλι στο Παρίσι. Η Γαλλία ήταν πλημμυρισμένη από παλαιούς φίλους και συνεργάτες του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Όπως: Πότσο ντι Μπόργκο, Ναύαρχος Chichagof, Richelieu, Αλέξανδρος Στούρτζας. Υπήρχε ακόμα και ο πρίγκιπας Λεοπόλδος, ο οποίος ξανάρχισε την αλληλογραφία με τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Έχοντας κατά νου αυτές τις επαφές, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ταξίδεψε μέσω της Βέρνης της Ελβετίας στο Παρίσι. Το ταξίδι του διήρκεσε από τις 8 Μαΐου έως τις 17 Ιουνίου του έτους 1826. Συναντήθηκε με εξέχοντα ονόματα. Επί παραδείγματι: Ντεκάζ, Πασκίε, Σουαζέλ, Σταλ, Στούρτζας, Πότσο ντι Μπόργκο, Chichagof.

Στις αγγλικές επαφές του περιλαμβάνονταν ο Πρέσβης και Λόρδος Granville καθώς και ο Sir Frederic Adam.

¹⁷⁰ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020,, σ. 441-445

Εκείνο που έκανε εντύπωση ήταν ότι στην αλληλογραφία του με τον Nesselrode ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δεν ανέφερε κανένα από τα ονόματα ατόμων που συνάντησε στο Παρίσι. Αντί αυτού, υποστήριζε ότι οι Έλληνες και οι Οθωμανοί δεν μπορούν να συνυπάρξουν σε καμία περίπτωση.

Αξιομνημόνευτο είναι ότι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ζήτησε από τον Sir Frederic Adam να παρέμβει για την σωτηρία της Ελλάδος αλλά ο ίδιος του απάντησε ότι έπρεπε να τηρηθεί απαρέγκλιτα αυστηρή ουδετερότητα.¹⁷¹

Στην ελληνική πλευρά, κατά το έτος 1826, τα πράγματα ήταν αρκετά διφορούμενα. Διότι εκείνη την περίοδο αναπτύχθηκε μία έντονη αντιπαλότητα στην Ελλάδα, αναφορικά με την ηγεσία της Ανεξάρτητης Ελλάδας.

Σημαντική απώλεια στα πολιτικά γεγονότα τόσο της Ευρώπης όσο και της Ρωσίας υπήρξε ο θάνατος του Ρώσου τσάρου Αλέξανδρου του Α΄, στις αρχές Δεκεμβρίου του έτους 1826.¹⁷²

Τον διαδέχθηκε στον τσαρικό θρόνο, ο νεότερος αδελφός του Νικόλαος ο Α΄. Και αυτή η ανάρρηση στον θρόνο της Ρωσικής Αυτοκρατορίας αυτόματα άλλαξε τις ισορροπίες. Συγκεκριμένα, για τους Έλληνες δεν έτρεφε ιδιαίτερη συμπάθεια.

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας όντας ακόμη στην υπηρεσία της Ρωσικής Αυτοκρατορίας επίσημα, παρόλο που δεν ενδιαφερόταν για τις ρωσικές υποθέσεις, πήγε στην Βέρνη της Ελβετίας και πάλι για να δώσει "Όρκο Πίστεως" στον Ρώσο τσάρο Νικόλαο τον Α΄. Αυτό το ταξίδι πραγματοποιήθηκε τον Φεβρουάριο του έτους 1826. Ο Ρώσος μονάρχης τον υποδέχθηκε εγκάρδια. Ο Ρώσος τσάρος θέλησε να κρατήσει εγκάρδιες σχέσεις με τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Από την πλευρά του, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δεν ήθελε πλέον να ταυτίζει το πεπρωμένο του Ελληνικού Ζητήματος- της Ελλάδας με την πολιτική της Ρωσικής Αυτοκρατορίας.¹⁷³

¹⁷¹ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 447-453

¹⁷² Στο ίδιο, σ. 453-455

¹⁷³ Στο ίδιο, σ. 455-456

Σημαντικό γεγονός: Τον Απρίλιο του έτους 1826, ο Δούκας του Wellington στάλθηκε στην Αγία Πετρούπολη για να συγχαρεί τον νέο Ρώσο τσάρο, τον Νικόλαο τον Α΄. Παράλληλα, στάλθηκε στην Αγία Πετρούπολη της Ρωσικής Αυτοκρατορίας για να υπογράψει Πρωτόκολλο για την Ελλάδα. Αποτελώντας αυτό το Πρωτόκολλο την βάση για κάθε μελλοντική διαπραγμάτευση. Ουσιαστικά, το ΄΄Πρωτόκολλο της Αγίας Πετρούπολης΄΄ πρότεινε η Ελλάδα να γίνει φόρου υποτελής στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, με Αυτονομία αλλά ο Σουλτάνος να συμμετέχει στον διορισμό των Διοικητών της. Για τα σύνορα που θα είχε η Ελλάδα δεν είχε ειπωθεί τίποτα.¹⁷⁴

Ακόμα, τον Απρίλιο του έτους 1826, η Ελλάδα συνταράχθηκε από την ηρωική πτώση της πόλης του Μεσολογγίου και φυσικά τον θάνατο του φιλέλληνα Λόρδου Byron. Από εκεί και έπειτα, τα ζοφερά αυτά γεγονότα γύρω από το Μεσολόγγι απέφεραν στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια την συμπαράσταση των Γάλλων. Αποτέλεσαν θέμα συζήτησης τόσο σε έργα του Ουγκό όσο και σε γραπτά κείμενα του Chateaubriand.

Από εκεί και πέρα, έγραψε εκ νέου στον Nesselrode και στην τσαρική Ρωσία για να μάθει τις προθέσεις που είχε ο τσάρος Νικόλαος ο Α΄ απέναντί του.¹⁷⁵

Από την άλλη πλευρά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας είχε όλο το έτος 1826 επαφές και συναντήσεις με εξέχοντα πρόσωπα της τότε πολιτικής σκηνής. Τον επισκέφθηκαν αρκετά άτομα στην Ελβετία όπως οι: Γεώργιος Τυπάλδος, Αλέξανδρος και Δημήτριος Υψηλάντης, Ρίζος Νερουλός.

Με το πέρασμα του χρόνου και αντιλαμβανόμενος ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ότι ο Ρώσος τσάρος Νικόλαος ο Α΄ δεν θα τον δεχόταν εκ νέου και εάν και εφόσον δεν του επέτρεπε να ξαναγυρίσει στην Αγία Πετρούπολη της Ρωσικής Αυτοκρατορίας, σκέφθηκε ότι θα ήταν καλύτερα να ζητήσει απαλλαγή από την ρωσική υπηρεσία. Για να λάβει απάντηση σε αυτή την επιστολή, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας θα περίμενε περίπου ένα τετράμηνο.

¹⁷⁴Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ.Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020 , σ. 456

¹⁷⁵Στο ίδιο , σ. 457-459

Παράλληλα, τον Οκτώβριο του έτους 1826 πραγματοποιήθηκε και η ``Συνθήκη του Άκερμαν``, στην οποία υπαινίχθηκε ότι ίσως κάποτε η Ελλάδα να αποκτούσε την ``Ανεξαρτησία`` της ή καλύτερα μία ``περιορισμένη Αυτονομία``.¹⁷⁶

Εκτός της Συνθήκης, σε ελληνικό έδαφος το έτος 1826 πραγματοποιήθηκε και η ``Εθνοσυνέλευση της Επιδαύρου``, η οποία ψήφισε την εξής απόφαση: Η ``Αυτονομία`` της Ελλάδας να είναι εκείνη την περίοδο διαπραγματεύσιμη και παράλληλα θα υπόκειντο στην οθωμανική κυριαρχία. Από πλευράς της ``Εθνοσυνέλευσης της Επιδαύρου``, οι Έλληνες υποχρεώνονταν να καταβάλλουν καθορισμένο ``φόρο υποτελείας``. Σε αυτή την απόφαση διαμαρτυρήθηκε σθεναρά αλλά αποδείχθηκε μάταιη η διαμαρτυρία, ο Δημήτριος Υψηλάντης.¹⁷⁷

Από εκεί και πέρα, κατά την διάρκεια των πρώτων μηνών του έτους 1827, το γόητρο του Ιωάννη Α. Καποδίστρια πήρε ανοδική πορεία. Άρχισε μέσω του φιλέλληνα Βρετανού Blacker να απορρίπτεται η ιδέα ότι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ήταν ``ο πράκτορας της Ρωσίας``.

Εν τέλει, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας υπέβαλλε την παραίτησή του από την ρωσική υπηρεσία στα τέλη του έτους 1826 στον Ρώσο τσάρο Νικόλαο τον Α΄. Η εν λόγω ``Πράξη Παραίτησης`` υπογράφηκε από τον Ρώσο τσάρο Νικόλαο τον Α΄ και στάλθηκε στην Γενεύη, τις 26 Δεκεμβρίου του έτους 1826.¹⁷⁸

¹⁷⁶ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ.Σ.Πιζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020,, σ. 460-462

¹⁷⁷ Στο ίδιο, σ. 462-464

¹⁷⁸ Στο ίδιο, σ. 465-466

Το κρίσιμο ζήτημα τόσο για την ελληνική πλευρά όσο και για τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια ήταν πλέον το εάν θα καλούνταν στην Ελλάδα. Κάποιοι τάχθηκαν υπέρ ενώ κάποιοι άλλοι κατά. Συγκεκριμένα, ο Θ. Κολοκοτρώνης τάχθηκε υπέρ της πρόσκλησης για άφιξη στην Ελλάδα του Ιωάννη Α. Καποδίστρια ενώ ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος ήταν κατά της πρόσκλησης. Το ζήτημα διευθετήθηκε μέσω των Blacker, Chorch και Cochran. Ήταν σπουδαίοι φιλέλληνες. Μετά από συσκέψεις, ο Βρετανός πλοίαρχος Hamilton εκφωνεί την παρακάτω φράση για την άφιξη ή μη του Ιωάννη Α. Καποδίστρια στην Ελλάδα. Υποστηρίζει: 'Ό,τι χρειαζόμαστε υπεράνω όλων είναι μία Ελλάς'.¹⁷⁹

Προκρίθηκε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας καθώς ήταν ο μοναδικός άνδρας Επτανήσιος και Έλληνας που τα προσόντα του ανταποκρίνονταν πλήρως σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας θεώρησε την εκλογή του δεδομένη.

Υπέρ της εκλογής του Ιωάννη Α. Καποδίστρια ήταν και ο Βρετανός Canning. Ο Canning δεν είχε συναντηθεί ποτέ με τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια αλλά κατά έναν περίεργο τρόπο ήταν που ουσιαστικά καθόρισε τόσο την μοίρα της Ελλάδας όσο και του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.¹⁸⁰

Προτού όμως αναλάβει τα καθήκοντά του στην Ελλάδα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας οργάνωσε μεθοδικά τις κινήσεις του σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Επιπλέον, συνάντησε για άλλη μια φορά στο ταξίδι του στην Ευρώπη εξέχοντα πρόσωπα που ήλπιζε να του φανούν χρήσιμοι και αργότερα. Από το Παρίσι έγραψε επιστολή στον φίλο του τραπεζίτη Εϊνάρ με σκοπό να αναφερθεί στις προθέσεις των Μεγάλων Δυνάμεων.

Στα μέσα Ιουνίου του έτους 1827, αφού ήδη βρίσκονταν στην Αγία Πετρούπολη της Ρωσικής Αυτοκρατορίας έλαβε από τον αδελφό του Βιάρο Καποδίστρια, το Κείμενο του Διατάγματος, το οποίο υιοθέτησε η 'Έθνοσυνέλευση της Τροιζήνας', εκλέγοντάς τον Κυβερνήτη για μία επταετία.¹⁸¹

¹⁷⁹ Γουντχάουζ Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφρ.Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 467-469

¹⁸⁰ Στο ίδιο , σ. 469-473

¹⁸¹ Στο ίδιο, σ. 474-476

Υπέρ της εκλογής του Ιωάννη Α. Καποδίστρια ήταν και ο Βρετανός Canning. Ο Canning δεν είχε συναντηθεί ποτέ με τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια αλλά κατά έναν περίεργο τρόπο ήταν που ουσιαστικά καθόρισε τόσο την μοίρα της Ελλάδας όσο και του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.¹⁸²

Προτού όμως αναλάβει τα καθήκοντά του στην Ελλάδα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας οργάνωσε μεθοδικά τις κινήσεις του σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Επιπλέον, συνάντησε για άλλη μια φορά στο ταξίδι του στην Ευρώπη εξέχοντα πρόσωπα που ήλπιζε να του φανούν χρήσιμοι και αργότερα. Από το Παρίσι έγραψε επιστολή στον φίλο του τραπεζίτη Εϊνάρ με σκοπό να αναφερθεί στις προθέσεις των Μεγάλων Δυνάμεων.

Στα μέσα Ιουνίου του έτους 1827, αφού ήδη βρίσκονταν στην Αγία Πετρούπολη της Ρωσικής Αυτοκρατορίας έλαβε από τον αδελφό του Βιάρo Καποδίστρια, το Κείμενο του Διατάγματος, το οποίο υιοθέτησε η Έθνοσυνέλευση της Τροιζήνας, εκλέγοντάς τον Κυβερνήτη για μία επταετία.¹⁸³

Από την αρχή της θητείας του στην Ελλάδα, τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια τον απασχόλησε η υλική και πνευματική υποστήριξη της Ελλάδας. Αναζητούσε διακαώς πόρους. Εννοούσε ξένες επιχορηγήσεις και ξένα στρατεύματα. Αυτά τα ζητήματα είχε εκθέσει με επιστολή του κατά τους πρώτους μήνες της εκλογής του στον Ρώσο τσάρο. Γράφει επιστολές για υλική υποστήριξη σε φιλέλληνες καθώς και στον φίλο του, τον Ελβετό τραπεζίτη Εϊνάρ. Ζήτησε να του χορηγηθούν δάνεια από τις Μεγάλες Δυνάμεις ή από οποιαδήποτε άλλη πηγή.

Επιπρόσθετα, επέμεινε και στην οποιαδήποτε συνεισφορά των Ελλήνων του εξωτερικού. Αυτές οι επιστολές χρονολογούνται από τον Ιούλιο έως και τον Οκτώβριο του έτους 1827.

¹⁸² Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 469-473

¹⁸³ Στο ίδιο, σ. 474-476

Ήταν και ο λόγος που πραγματοποίησε ταξίδια και στις μεγαλύτερες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες.¹⁸⁴

Εκτός των ταξιδιών του Ιωάννη Α. Καποδίστρια το έτος 1827 είχε υπογραφεί στο Λονδίνο και η “Συνθήκη του Λονδίνου”, η οποία προέβλεπε ειρήνευση της Ελλάδας. Μέσω της “Συνθήκης του Λονδίνου”, καθιερώθηκε για την Ελλάδα, ο θεσμός της “εγγύησης” και της “κηδεμονίας” από τις Μεγάλες Δυνάμεις. Παρόλα αυτά, η “Συνθήκη του Λονδίνου” προέβλεπε αποκατάσταση της Ελλάδος ως χώρας.

Η “Συνθήκη του Λονδίνου” προδημοσιεύθηκε ότι ήταν σε ισχύ από την αγγλική εφημερίδα “Times” στο Λονδίνο. Μετέπειτα, δημοσιεύθηκε και στα Ιόνια Νησιά από την εφημερίδα “Gazzetta degli stati uniti delle Isole Ionie”.¹⁸⁵

Καθώς τα ταξίδια του Ιωάννη Α. Καποδίστρια συνεχίστηκαν για λόγους οικονομικής, υλικής και πνευματικής υποστήριξης της Ελλάδος από τις Μεγάλες Δυνάμεις, η “Προσωρινή Κυβέρνηση της Ελλάδος” είχε εγκατασταθεί στην Αίγινα, προτού έρθει επίσημα ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας.

Οι δύο άνδρες, Ιωάννης Α. Καποδίστριας και ο Πρόεδρος της “Προσωρινής Κυβέρνησης της Ελλάδος” τελικώς συναντήθηκαν δια θαλάσσης. Συναντήθηκαν για πρώτη φορά στο κατάστρωμα του HMS Warspite. Τις 24 Ιανουαρίου του έτους 1828. Εκεί λοιπόν μετά την συνομιλία τους, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας αποβιβάστηκε στην Αίγινα, γίνοντας δεκτός με δεκαεννέα τιμητικούς κανονιοβολισμούς. Την επίσημη δοξολογία την τέλεσε ο Θεόφιλος Καΐρης, καλλιεργημένος ιερέας.

Μετά το πέρας της επίσημης τελετής, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας συνειδητοποίησε ότι τα προβλήματα για την ίδρυση του Νέου Ελληνικού Κράτους, είχαν ήδη ξεκινήσει. Επρόκειτο να αναμετρηθεί με πολλά γεγονότα και πρόσωπα, αφού το Έργο αποδείχθηκε ανυπέρβλητο.¹⁸⁶

¹⁸⁴ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ.Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 478-480

¹⁸⁵ Κούκκου, Ε. Ελένη, *Ιωάννης Καποδίστριας Ο Άνθρωπος Ο Ευρωπαίος διπλωμάτης 1800-1828*, Βρ.Ακ.Αθηνών,16^ηέκδ., εκδ. Πατάκη,Αθήνα,2005, σ. 234-235

¹⁸⁶ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ.Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 482-500

3.3 Ιωάννης Α. Καποδίστριας : Πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος : Η προσπάθεια ίδρυσης του Νέου Ελληνικού Κράτους αποδείχθηκε έργο κοπιώδους σημασίας με σημαντικά εμπόδια. Είχε ήδη μία μικρή εμπειρία από τα πατρώα νησιά του, για τον τρόπο λειτουργίας της Κυβέρνησης.

Θεμελιώδη ζητήματα Διακυβέρνησης ήταν και είναι έως και σήμερα τα εξής: Εξωτερική Πολιτική, Άμυνα, Εμπόριο, Οικονομικά, Παιδεία, Νόμος, Τάξη.¹⁸⁷

Εκτός των επιμέρους τμημάτων, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ενδιαφέρθηκε σε μέγιστο βαθμό για δύο ζωτικές ιδέες του Κράτους, οι οποίες ήταν οι εξής: "Εθνική Ανεξαρτησία" και "Συνταγματική Διακυβέρνηση". Ταυτόχρονα, έπρεπε να διαχειρισθεί συμπτώματα άμεσης κρίσης για την ίδρυση Κράτους και την δημιουργία βιώσιμου κρατικού μηχανισμού.¹⁸⁸

Με την αρχή της Διακυβέρνησής του, ζήτησε να ανασταλεί το "Σύνταγμα της Τροιζήνας". Πρότεινε στα μέλη της να εγκατασταθεί μία νέα "Προσωρινή Κυβέρνηση", με νέο Συμβούλιο, το οποίο θα ονομάζονταν "Πανελλήνιο", αποτελούμενο από είκοσι επτά μέλη επιλεγμένα από τον ίδιο και χωρισμένα σε τρεις τομείς με εννέα μέλη, ο κάθε τομέας ξεχωριστά. Κάθε τομέας είχε Πρόεδρο, επονομαζόμενο "Πρόβουλο" και δύο γραμματείς. Επικεφαλής θα ήταν ο "Γραμματέας της Επικρατείας".

Επιπρόσθετα, υπήρχε το "Υπουργικό Συμβούλιο", το οποίο λογοδοτούσε κατευθείαν στον Κυβερνήτη. Η λειτουργία του "Υπουργικού Συμβουλίου" τέθηκε από το έτος 1829. "Γραμματέας της Επικρατείας" είχε ορισθεί ο Σπυρίδων Τρικούπης.¹⁸⁹

¹⁸⁷ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 505

¹⁸⁸ Στο ίδιο, σ. 505-506

¹⁸⁹ Στο ίδιο, σ. 507-508

Ήδη από την αρχή φάνηκε ότι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, εκτιμούσε πως η Ελλάδα έπρεπε να διακυβερνηθεί με τρόπο αυστηρό . Και αυτό διότι πίστευε, και πράγματι ήταν, ότι η χώρα βρισκόταν σε τραγική κατάσταση και έπρεπε να ανασυγκροτηθεί από το μηδέν.¹⁹⁰

Από εκεί και πέρα, το κάθε Διάταγμα εκδίδονταν μόνο με την υπογραφή του Ιωάννη Α. Καποδίστρια ενώ μερικά Διατάγματα ξεκινούσαν με την φράση *''Ο Κυβερνήτης διατάσσει''*. Ορισμένα πάλι Διατάγματα ξεκινούσαν με την φράση *''Ο Πρόεδρος ψηφίζει''*.¹⁹¹

Επισημως, η νέα Κυβέρνηση, με *''Πρώτο Κυβερνήτη της Ελλάδος''* τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια ορκίσθηκε τις 7 Φεβρουαρίου του έτους 1828. Το κείμενο που εκφώνησε ήταν γραμμένο από τον ίδιο.¹⁹²

Άμεσα κάλεσε τον αδελφό του Βιάρο Καποδίστρια και τον επιστήθιο φίλο και συνεργάτη του Ιωάννη Γεννατά να έρθουν από την Κέρκυρα. Και τους δύο τους ήθελε κοντά του, σε αυτό το νέο ξεκίνημα λόγω των νομικών τους γνώσεων.

Αυτή την πρόσκληση, ο *''Υπατος Αρμοστής''* των Ιονίων Νήσων, ο Βρετανός Frederic Adam την εξέλαβε ως προσπάθεια ταύτισης των Ιονίων Νήσων με την Ελλάδα.¹⁹³

Με την πάροδο του χρόνου, διακήρυξε την κυκλοφορία του έντυπου Τύπου. Επιτράπηκε η κυκλοφορία μόνο δύο εφημερίδων. Στην ελληνική γλώσσα και στην γαλλική γλώσσα. Φυσικά και οι δύο εφημερίδες βρίσκονταν υπό την επιτήρηση του *''Κυβερνητικού Επιθεωρητή''*.

¹⁹⁰ Γεωργής, Γιώργος, *Ι.Α. Καποδίστριας Η Διακυβέρνηση και η Ανατολική Πολιτική του, Η Πρώτη Προσπάθεια Εγκαθίδρυσης Ελληνοτουρκικών Σχέσεων*, τίτ.κειμ.,*Κρίσεις για το Καποδιστριακό Πραξικόπημα*,1^ηέκδ.,εκδ. Καστανιώτη Α.Ε., Αθήνα, Απρίλιος 2021, σ. 85

¹⁹¹ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς, 1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 509

¹⁹² Στο ίδιο, σ. 510-511

¹⁹³ Στο ίδιο, σ. 512

Αυτό το έκανε και για εκπαιδευτικούς λόγους. Διότι είναι γνωστό από τα ιστορικά στοιχεία ότι το πάθος του 'Πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδος' ήταν η Παιδεία.

Ένας ακόμα τομέας που τον ενδιέφερε λόγω σταδιοδρομίας αλλά και λόγω ικανοτήτων και προσόντων ήταν ο τομέας της Διπλωματίας και της Εξωτερικής Πολιτικής. Μάλιστα ήταν και ο πρωταρχικός λόγος που ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας επιλέχθηκε να γίνει ο 'Πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος'.

Και φυσικά υπερεκτίμησε τις δυνάμεις του θεωρώντας ότι οι Μεγάλες Δυνάμεις ήθελαν και επεδίωκαν την 'Ανεξαρτησία της Ελλάδας'.¹⁹⁴

Κατά την διάρκεια της θητείας του, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας συνάντησε και πληθώρα εμποδίων στις επαφές του με ξένους Ηγέτες της Ευρώπης και της Ρωσικής Αυτοκρατορίας. Σε ένα από τα χειρίστα εμπόδια για τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια εξελίχθηκε ο Ρώσος τσάρος Νικόλαος ο Α΄ στις αρχές της θητείας του Ιωάννη Α. Καποδίστρια στην Ελλάδα. Και αυτό διότι η Ρωσική Αυτοκρατορία κατά το έτος 1828 αδιαφόρησε πλήρως για την Ελλάδα. Ο Ρώσος τσάρος Νικόλαος ο Α΄ κήρυξε ουδετερότητα στην Μεσόγειο και παράλληλα κατήγγειλε τους Έλληνες ως 'Επαναστατημένους Υπηκόους', οι οποίοι κατά τον ίδιο, ήταν απεχθείς. Κατά βάση, αυτή του η εχθρότητα στράφηκε ενάντια στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια προσωπικώς διότι στις αρχές του 1828 κατέφθασαν στον Ρώσο τσάρο 'αποδείξεις' που ενέπλεκαν τον Κυβερνήτη Ιωάννη Α. Καποδίστρια, με απαρχές της εξέγερσης των Ελλήνων.¹⁹⁵

Παρόλα αυτά ο Ρώσο-τουρκικός πόλεμος της περιόδου 1828-1829 ευνόησε την Ελλάδα. Διότι, ο ρωσικός στόλος εγκαταστάθηκε στην Μεσόγειο.

Αυτό από μόνο του ήταν σημαντικό γεγονός πολιτικά, στρατιωτικά και διπλωματικά για την Ελλάδα. Φυσικά, σε αυτή την εξέλιξη είχε συμβάλει τα μέγιστα η 'Ναυμαχία του Ναβαρίνου', το έτος 1827. Συγκεκριμένα, τον Οκτώβριο του έτους 1827.¹⁹⁶

¹⁹⁴ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδος*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ. έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 512-513

¹⁹⁵ Στο ίδιο, σ. 514 - 515

¹⁹⁶ Στο ίδιο, σ. 515-516

Το επόμενο ζήτημα που απασχόλησε εντόνως τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια ήταν η *''Εδαφική Κυριαρχία''*. Σε αυτό το ζήτημα χρειάστηκε την συναίνεση και την καλή θέληση των Μεγάλων Δυνάμεων για να κερδίσει όσο περισσότερα εδάφη γινόταν και φυσικά να αναγνωρισθεί ένα αποδεκτό *''Καθεστώς''*. Χρειάστηκε να δώσει έναν σκληρό Αγώνα για την επιβίωση της Ελλάδας ως *''Ανεξάρτητο Κράτος''*.

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας κατανόησε και ήξερε βάσει του σκληρού Αγώνα που έδωσε για την εδαφική ακεραιότητα της Ελλάδας, ότι η εγκαθίδρυση της βιώσιμης και Ανεξάρτητης Ελλάδος εξαρτιόταν πρωτίστως από τις προσπάθειες των Ελλήνων και των Διοικητών των διαφόρων περιοχών.¹⁹⁷

Ο σκληρός Αγώνας και οι υπολογισμοί του Ιωάννη Α. Καποδίστρια ανταμείφθηκαν στην *''Διάσκεψη του Πόρου''*, η οποία συνεδρίασε από τον Σεπτέμβριο έως και τον Δεκέμβριο του έτους 1828. Αγγλία, Γαλλία και Ρωσία υπό την εκπροσώπηση των Πρέσβων της, συναντήθηκαν στον Πόρο και συζήτησαν για τα σύνορα της Ελλάδας, το Καθεστώς της χώρας, την Εθνική Κυριαρχία αλλά και τον *''φόρο υποτέλειας''* και την αποζημίωση που έπρεπε να δοθεί στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Από τα όρια της Ελλάδος στις συζητήσεις δεν είχαν αποκλειστεί περιοχές όπως είναι η Κρήτη και η Πελοπόννησος.

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έμεινε ευχαριστημένος από την *''Διάσκεψη του Πόρου''* αλλά και συνολικά με την εξωτερική κατάσταση, στα τέλη του έτους 1828.

Αυτά τα νέα καθημερινά διαβίβαζε και στο *''Πανελλήνιο''*.¹⁹⁸

Παρόλη την ευχαρίστηση, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας λίγο καιρό αργότερα είχε να αντιμετωπίσει εκ νέου προβλήματα. Και φυσικά αυτού του είδους τα προβλήματα τα ανέφερε στον Stratford Canning, εξάδελφο του George Canning. Του γνωστοποίησε ότι οι σχέσεις του με το Συμβούλιό του βρίσκονταν σε οριακό σημείο. Δέχθηκε παραιτήσεις αλλά και του γνωστοποιήθηκαν περιστατικά που υπονοούσαν ότι οι Έλληνες δεν είχαν την δύναμη και την πυγμή να επιβάλουν πολιτισμένα πρότυπα Διακυβέρνησης.¹⁹⁹

¹⁹⁷ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 518-521

¹⁹⁸ Στο ίδιο, σ. 540-547

¹⁹⁹ Στο ίδιο, σ. 547-548

Εκείνο που αξίζει να τονισθεί είναι το εξής σημαντικό γεγονός: Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας διαρκώς παραγκώνιζε επιφανείς Έλληνες, ιδίως από το καλοκαίρι του έτους 1828. Αναλάμβανε προσωπικά όλο και περισσότερες εξουσίες καθώς συνειδητοποιούσε ότι στενοί συνεργάτες του είχαν έλλειψη ικανοτήτων και προσόντων για την Διακυβέρνηση του νεοσύστατου Έθνους.

Ξαναρχίζει στενή αλληλογραφία με τον Ελβετό τραπεζίτη φίλο του Εϊνάρ από τον Αύγουστο του έτους 1828. Για οποιοδήποτε θέμα. Ακόμα και για την υγεία του.

Και βεβαίως μέσα από την αλληλογραφία, έκανε γνωστό ότι δεν επιθυμούσε η Ελλάδα, η χώρα που κυβερνούσε να γίνει ο ``δορυφόρος της Ρωσίας``.²⁰⁰

3.4 Έτη 1828-1829: Είναι χαρακτηριστικό ότι στην αρχή της θητείας του ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας υπήρξε πηγή ιδεών για όλα τα ζητήματα που απασχολούσαν ένα νεοσύστατο Κράτος. Από εκεί και πέρα, τα πράγματα άρχισαν να λαμβάνουν διαφορετική τροπή.

Η οικογένεια και φατρία των Μαυρομιχαλαίων ήταν ένα από τα πολλαπλά χτυπήματα που δέχθηκε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας. Η συγκεκριμένη οικογένεια από την Μάνη της Πελοποννήσου είχε δημιουργήσει γύρω της έναν άρρηκτο μηχανισμό που δεν δεχόταν οποιεσδήποτε αρνήσεις από την Κυβέρνηση.

Ταυτόχρονα, η οικογένεια Μαυρομιχάλη είχε στην περιοχή της Μάνης αντιπαλότητα με μία άλλη οικογένεια, που υπέσκαπτε τα δικά της συμφέροντα. Πρόκειται για την οικογένεια Μούρτζινου. Για λόγους προσωπικής αντιπαλότητας με την οικογένεια Μαυρομιχάλη, κάποια άτομα της οικογένειας υποστήριξαν τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Και αυτό το γεγονός ήταν η ``σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι`` για την αντιπαράθεση. Υπέσκαπταν σε επικίνδυνο βαθμό τα θεμέλια του Κράτους που ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας επιχειρούσε να δημιουργήσει.²⁰¹

²⁰⁰ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ.Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020 σ. 549-551

²⁰¹ Στο ίδιο, σ. 552-553

Ένα ακόμα πρόβλημα που κλήθηκε να αντιμετωπίσει ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ήταν η έχθρα του Στρατηγού Μακρυγιάννη, στενού φίλου του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη και σκληρού αντιπάλου του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη.

Ο Κυβερνήτης Ιωάννης Α. Καποδίστριας ζούσε μόνο για το έργο της δημιουργίας Κράτους.²⁰²

Από εκεί και έπειτα, συνεχώς προέκυπταν διοικητικά προβλήματα, τα οποία έπρεπε να λύνονται σε σύντομο χρονικό διάστημα. Σε όλο αυτό το διάστημα αλληλογραφεί με τον επιστήθιο φίλο του, τον τραπεζίτη Εϊνάρ ζητώντας και οικονομική ενίσχυση. Ουσιαστικά, ο φίλος του και τραπεζίτης Εϊνάρ υπήρξε ο προσωπικός του αντιπρόσωπος για την σύναψη ιδιωτικών δανείων στην Δυτική Ευρώπη.²⁰³

Εκτός των Οικονομικών του Κράτους, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας είχε να αντιμετωπίσει και ένα σοβαρό υγειονομικό ζήτημα κατά το έτος 1828. Το ξέσπασμα της επιδημίας πανούκλας κατά το έτος 1828. Χρειάστηκε να λάβει αυστηρότατα μέτρα. Αυτό ήταν που προκάλεσε πολιτική δυσaráσκεια τόσο στο νησί της Ύδρας όσο και στο νησί των Σπετσών.²⁰⁴

Ένα ακόμα σημαντικό και ουσιαστικό εμπόδιο ήταν η οικονομική αντιπαλότητα του Κυβερνήτη Ιωάννη Α. Καποδίστρια με την οικογένεια Μαυρομιχάλη. Και αυτό διότι η οικογένεια Μαυρομιχάλη εκείνη την περίοδο είχε υποστεί ζημιές από τον Πόλεμο και είχε όντως όπως κάθε οικογένεια στην Μάνη οικονομικές απώλειες. Η εν λόγω οικογένεια απαιτούσε άμεσες αποζημιώσεις. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δεν ικανοποίησε το αίτημά της διότι δεν υπήρχαν κεφάλαια που να καλύπτουν τις απαιτήσεις της. Έτσι, το ρήγμα μεταξύ του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη και του Ιωάννη Α. Καποδίστρια δυστυχώς βάθαινε.

²⁰² Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ.Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020 σ. 554-557

²⁰³ Στο ίδιο, σ. 558-559

²⁰⁴ Στο ίδιο, σ.560

Ένα ακόμα ζήτημα που ταλάνιζε την οικογένεια Μαυρομιχάλη είναι το εξής: Ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης ζήτησε την απελευθέρωση πλοίου που άνηκε στον αδελφό του Κωνσταντίνο Μαυρομιχάλη και είχε κυριευθεί από το γαλλικό ναυτικό. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας εκείνη την στιγμή του απάντησε ότι δεν μπορούσε να κάνει κάτι παρά να αναμένει την δράση του Γάλλου Πρέσβη.²⁰⁵

Όλα αυτά όξυναν σε επικίνδυνο βαθμό την μεταξύ τους σχέση. Κάτι που θα έφερνε στο τέλος μελλοντικά προβλήματα.²⁰⁶

Σε όλα όμως τα τμήματα όσο περνούσε ο καιρός, υπήρχαν εμπόδια ως προς την ορθή Διακυβέρνηση. Και αυτό διότι μοναδικός στόχος των επιμέρους τμημάτων ήταν η επιχορήγηση από την Κυβέρνηση.

Ήταν και ο λόγος που ήθελε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας να δημιουργηθεί ‘‘Στρατιωτικό Συμβούλιο’’, το οποίο θα λογοδοτούσε μόνο σε εκείνον. Την Γενική Επιμέλεια στο ‘‘Στρατιωτικό Συμβούλιο’’ θα την είχε ο Δημήτριος Υψηλάντης. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας θεώρησε αυτή του την κίνηση ως τρόπο Αναδιοργάνωσης. Ουσιαστικά, το ‘‘Στρατιωτικό Συμβούλιο’’ που ήθελε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ήταν ένα ενδιάμεσο όργανο μεταξύ των αντάρτικων ομάδων και του τακτικού στρατού. Για αυτή του την κίνηση συμβουλευθηκε τους παρακάτω: Ιωάννης Κωλέττης, Ανδρέας Μεταξάς και Δημήτριος Υψηλάντης. Η εν λόγω Μεταρρύθμιση ανακοινώθηκε από την ‘‘Γενική Εφημερίδα της Ελλάδος’’. Το νέο όμως σχήμα δεν ήταν καθόλου επιτυχές.²⁰⁷

²⁰⁵ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 560 επ.

²⁰⁶ Στο ίδιο, σ. 562

²⁰⁷ Στο ίδιο, σ. 565-569

Αυτό ήταν κάτι που φάνηκε άμεσα. Διότι δεν είχε σύμπνοια και ομοφωνία με τους Διοικητές του. Εν προκειμένω, με τον Δημήτριο Υψηλάντη και τον Chorch. Το τελικό χτύπημα τόσο για τον Δημήτριο Υψηλάντη όσο και για τον Chorch δόθηκε τον Φεβρουάριο του έτους 1829. Ταυτόχρονα, οι δύο τους πληροφορήθηκαν ότι ο αδελφός του Κυβερνήτη Ιωάννη Α. Καποδίστρια, ο Αυγουστίνος Καποδίστριας θα αποστέλλονταν στον Βορρά ως "Πληρεξούσιος Τοποτηρητής". Ένα γεγονός διορισμού που οι δύο τους δεν ήθελαν να πραγματοποιηθεί.²⁰⁸

Το μόνιμο πάντως πρόβλημα που όξυνε όλα τα επιμέρους ζητήματα κατά το έτος 1829 ήταν η έλλειψη οικονομικών πόρων. Σημαντικό επιπρόσθετο ζήτημα ήταν και η φορολογία.

Το φορολογικό σύστημα που ίσχυε, ήταν από την εποχή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Αποτελούνταν από τρεις έκτακτους φόρους και τις έκτακτες επιβαρύνσεις. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας από την αρχή της θητείας του ανήγγειλε ότι μόνο δύο τακτικές και αξιόπιστες πηγές εισοδήματος παρέμεναν εντός του Κράτους. Αυτές ήταν οι εξής:

Συγκεκριμένα, ο φόρος ακίνητης περιουσίας βασιζονταν στην "δεκάτη".

Εκείνο που ενδιέφερε ιδιαίτερα τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια ήταν η "γη" ως πηγή εισοδήματος. Αυτή κατά τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια έπρεπε να αποτελέσει τόσο ηθικό όσο και οικονομικό θεμέλιο του Κράτους. Την θεωρούσε σημαντικό οικονομικό πόρο για την βιώσιμη ανάπτυξη τόσο των ανθρώπων όσο και του Κράτους εν γένει.²⁰⁹

Το ίδιο ακριβώς πίστευε και για το ζήτημα της "εργασίας". Την θεωρούσε στόχο για τα "Πολιτισμένα Έθνη". Η "εργασία" κατά τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια συμβάδιζε με το "ιδιοκτησιακό καθεστώς".²¹⁰

²⁰⁸ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδος*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ. έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 570-572

²⁰⁹ Στο ίδιο, σ.573-575

²¹⁰ Στο ίδιο, σ. 576

Όλα αυτά συνδέονται με τις εξής σκέψεις: Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας σχεδίαζε να καθιερώσει ένα εθνικό νόμισμα και σχεδίαζε επιπρόσθετα να εκδώσει χαρτονόμισμα. Ήταν και ο λόγος ίδρυσης κεντρικής Τράπεζας. Την περίοδο της Διακυβέρνησής του ιδρύθηκε Τράπεζα με την επωνυμία "Εθνική Χρηματιστική Τράπεζα". Όσο ζούσε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δεν λειτούργησε ποτέ ως τέτοια. Διότι ποτέ δεν τον εμπιστεύθηκαν σε απόλυτο βαθμό. Διατηρήθηκε έως και το έτος 1834 και αργότερα αντικαταστάθηκε από έναν ορθόδοξο τύπο κεντρικής τράπεζας, υπό την Διοίκηση του Γεώργιου Σταύρου, ο οποίος υπήρξε και φίλος με τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Ονομάστηκε "Εθνική Τράπεζα".²¹¹

Σε αυτό το σημείο είναι ουσιώδες να καταγραφεί ότι το Συμβούλιό του, το γνωστό "Πανελλήνιο" δεν είχε διευρυμένες αρμοδιότητες. Κάποιες μόνο φορές συσκέπτονταν με το Συμβούλιό του, το "Πανελλήνιο" και κυρίως για ζητήματα "Πολιτικής Διοίκησης". Για αυτό και στο τέλος το Συμβούλιο, που ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας σύστησε, άρχισε να καταρρέει. Η μεγαλύτερη σύγκρουση καταγράφηκε τόσο για το νομικό όσο και για το δικαστικό σύστημα.²¹²

Διαμάχη είχε ξεσπάσει και για τον "Εκλογικό Νόμο". Και ο λόγος; Διαιώνιση της ολιγαρχίας και του παραδοσιακού τρόπου διοικητικού συστήματος.²¹³

Κατά το έτος 1829, έγινε πραγματικότητα η σύσταση "Υπουργικού Συμβουλίου". Το "Υπουργικό Συμβούλιο" ήταν ένα μεταβατικό τέχνασμα για την ευκολότερη διευθέτηση διοικητικών προβλημάτων. Το "Υπουργικό Συμβούλιο" συγκλήθηκε τον Φεβρουάριο του έτους 1829, με δύο επιστολές του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Μία το "Πανελλήνιο" και άλλη μία το "Υπουργικό Συμβούλιο". Περιγράφηκε ως συμπληρωματικό του "Πανελληνίου Συμβουλίου". "Γραμματέας της Επικρατείας" εκείνη την περίοδο ήταν ο Σπηλιάδης και "Γραμματέας Εξωτερικών" ο Τρικούπης. Οι αποφάσεις στο "Υπουργικό Συμβούλιο" λαμβάνονταν κατά πλειοψηφία.

Το "Υπουργικό Συμβούλιο" ουσιαστικά ήταν ένα εργαλείο του Κυβερνήτη.²¹⁴

²¹¹ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 577

²¹² Στο ίδιο , σ. 592

²¹³ Στο ίδιο, σ. 596-597

²¹⁴ Στο ίδιο, σ. 598-599

Μακροπρόθεσμο πρόβλημα ήταν και το ζήτημα της “εκπαίδευσης” την εποχή της Διακυβέρνησης του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Επέμενε ότι η βελτίωση της “εκπαίδευσης” αποτελούσε προκαταρκτικό όρο για την βελτίωση της γενικής ευημερίας. Η “εκπαίδευση” κατά τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια έπρεπε να αποτελέσει το μέσο για την ορθή εγκαθίδρυση τόσο της κοινωνικής όσο και της πολιτικής συνοχής. Η “εκπαίδευση” κατά τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια το έτος 1829 έπρεπε να επικεντρωθεί στην “Ένωση” του λαού σε “Έθνος”.

Στην “εκπαίδευση” βασικό ρόλο έπαιζαν ορισμένοι σταθεροί πυλώνες. Όπως: α. η “Ορθόδοξη Εκκλησία”, β. η Ιστορία του έndoξου παρελθόντος της Ελλάδας και γ. ο “Πατριωτισμός” των Ενόπλων Δυνάμεων. Κατά τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, αυτοί οι τρεις πυλώνες ήταν τα εξέχοντα στοιχεία του εκπαιδευτικού συστήματος που ο Κυβερνήτης οραματιζόταν για την Πατρίδα του.²¹⁵

Τον ενδιέφερε η νεολαία καθ’ όλη την διάρκεια της θητείας του. Ενδιαφερόταν με ιδιαίτερο ζήλο για όλα τα παιδιά και για τις δραστηριότητες τους. Αισθανόταν ευθύνη για την ίδρυση σχολείων, για την αγορά βιβλίων, για την ένδυση των φτωχών και άπορων παιδιών είτε επρόκειτο για κορίτσια είτε για αγόρια. Τον ενδιέφερε ως Κυβερνήτης η σωστή διδασκαλία των παιδιών με μαθήματα γενικής παιδείας όπως ήταν και είναι ακόμα και σήμερα τα εξής: κλασικές επιστήμες, μαθηματικά, γλώσσες, σχέδιο και ορθόδοξη θρησκεία.

Στις πιο πρακτικές δραστηριότητες συγκαταλέγονταν οι εξής δράσεις: οικοδόμηση, τυπογραφία, εμπόριο, γεωργία, βιβλιοδεσία αλλά και η στρατιωτική επιστήμη. Με αυτές τις δραστηριότητες τα παιδιά αποκτούσαν γενική μόρφωση, η οποία τα εφοδίαζε με τα απαραίτητα προσόντα για την επιβίωσή τους στην ενήλικη ζωή.²¹⁶

Αυτός ακριβώς ήταν και ο λόγος που ψηφίστηκε Νόμος από την Εθνοσυνέλευση, προκειμένου ο Κυβερνήτης να μπορούσε να πραγματοποιεί δωρεές στα σχολεία της Επικράτειας.

Πολλές ήταν οι φορές που επισκέπτονταν σχολεία για να δει από κοντά τις ελλείψεις ή και την λειτουργία τους. Για να έχει προσωπική εκτίμηση για το ζήτημα της “εκπαίδευσης”. Χαρακτηριστικό παράδειγμα σχολείου την εποχή της Διακυβέρνησης του Ιωάννη Α. Καποδίστρια ήταν το “Σχολείο Θηλέων της Σύρου”. Το επισκέφθηκε προσωπικά τον Οκτώβριο του έτους 1829.

²¹⁵ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδος*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 600-601

²¹⁶ Στο ίδιο, σ.601 επ.

Επιπρόσθετα, ίδρυσε πλήθος “αλληλοδιδασκικών σχολείων” στις Απελευθερωμένες περιοχές. Και φυσικά στην περιοχή του Άργους ίδρυσε ένα “Κεντρικό Σχολείο”.

Η “εκπαίδευση” για τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια υπήρξε αναπόσπαστο στοιχείο της οικονομικής ανάπτυξης και της κοινωνικής και πολιτικής συνοχής.

Για το απώτερο μέλλον, προσανατολίζονταν στην ίδρυση “Κεντρικού Πολεμικού Σχολείου”. Πρόκειται για την “Σχολή Ευελπίδων”.

Ακόμα, ήθελε να ιδρύσει “Εμπορική Σχολή” και “Κεντρικό Σχολείο” στην Αίγινα, το οποίο θα αποτελούσε εν μέρει και “Παιδαγωγική Σχολή” καθώς και Πανεπιστήμιο.

Στον ρου της Ιστορίας έμεινε το άσβεστο πάθος του για την εξάπλωση της “εκπαίδευσης”.²¹⁷

Φυσικά, η “εκπαίδευση” ήταν συνυφασμένη με την Εκκλησία και την Ορθόδοξη Θρησκεία.

Παρόλα αυτά, είχε και μία Οικουμενική στάση έναντι των άλλων Εκκλησιών και των άλλων Δογμάτων. Με την Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία και τον Προτεσταντισμό.

Ουσιαστικά, από τα έως τώρα καταγεγραμμένα στοιχεία, φαίνεται ότι ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας επεδείκνυε μία ανεκτική στάση έναντι της ανεξιθρησκίας.²¹⁸

Επιπρόσθετα, με την “εκπαίδευση” τον ενδιέφερε ο “πολιτισμός”. Υποχρεωτικά, η προώθηση του εθνικού πολιτισμού είχε τις ρίζες του στην Ευρώπη.

Ο ευρωπαϊκός Πολιτισμός είχε τις ρίζες του στην Κλασική Ελλάδα.

Άρα, εθνικός και ευρωπαϊκός Πολιτισμός, ήταν ιστορικά τεκμήρια αλληλένδετα.

²¹⁷ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς, 1^η έκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020,σ. 603-607

²¹⁸ Στο ίδιο, σ. 607 επ.

Όλα τα επιμέρους έως τώρα καταγεγραμμένα στοιχεία συντελούσαν την εποχή της Διακυβέρνησης του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, στην δημιουργία ‘Γενικής Μόρφωσης’. Και επίκεντρο της ‘Μόρφωσης’ ήταν ο ‘Άνθρωπος’, και στην Κλασική Αρχαιότητα.²¹⁹

Εκτός της κλασικής Παιδείας και του Πολιτισμού, ο Κυβερνήτης Ιωάννης Α. Καποδίστριας ενδιαφέρθηκε για τον Τύπο και την δημοσιογραφία. Στην άνοδο της δημοσιογραφίας και του έντυπου Τύπου, συνέβαλαν καθοριστικά και οι πρώτες εκδόσεις της ‘Γενικής Εφημερίδος Ελλάδος’. Αυτές οι εκδόσεις περιείχαν εκτός από λογοτεχνικά και πρακτικά Άρθρα. Παραδείγματος χάριν, αυτές οι εκδόσεις ταυτόχρονα περιείχαν ένα δοκίμιο του Τρικούπη με τον ‘Ύμνος εις την Ελευθερίαν’ του Διονυσίου Σολωμού αλλά και άρθρο για τον τρόπο καλλιέργειας του γεώμηλου.²²⁰

Ακόμα, χρηματοδότησε την ίδρυση Μουσείου, με γνώμονα την αρχαιολογία και τις αρχαιολογικές ανασκαφές.²²¹

Γίνεται αντιληπτό από όλα αυτά που έχουν καταγραφεί και παρουσιασθεί ότι ο Κυβερνήτης Ιωάννης Α. Καποδίστριας μερίμνησε με γνώμονα το ‘Καλό’ του Ανθρώπου τόσο σε θεωρητικό πλαίσιο όσο και σε πρακτικό επίπεδο.

Παρόλες όμως τις ευεργεσίες που πραγματοποίησε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας κατά το χρονικό διάστημα 1828-1829, το έτος 1829 παρότι έμοιαζε με έτος θριάμβου ήταν στην πραγματικότητα η αρχή της μοιραίας Πτώσης. Κορυφαίο πολιτικό γεγονός του έτους 1829 και της αρχής της Πτώσης του Ιωάννη Α. Καποδίστρια ήταν η σύγκλιση και η διεξαγωγή της ‘Δ’ Εθνοσυνέλευσης’ στην περιοχή του Άργους.²²²

²¹⁹ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς,1^ηέκδ., εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 609

²²⁰ Στο ίδιο, σ. 609

²²¹ Στο ίδιο, σ. 609

²²² Στο ίδιο, σ. 612

3.5 Έτη 1829-1830: Με την παύση των Ρώσο-τουρκικών εχθροπραξιών, η στάση των Μεγάλων Δυνάμεων έναντι της Ελλάδας άλλαξε άρδην. Στις Συνεδριάσεις των Μεγάλων Δυνάμεων, το “Ελληνικό Ζήτημα” βρίσκονταν χαμηλά μεταξύ των προτεραιοτήτων τους. Συγκεκριμένα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έτρεφε ελπίδες σχετικά με τον τρόπο διεξαγωγής της Διάσκεψης με τίτλο “Το Πρωτόκολλο του Λονδίνου”. Οι ελπίδες του διαψεύστηκαν. Το “Πρωτόκολλο του Λονδίνου” πραγματοποιήθηκε τις 22 Μαρτίου του έτους 1829 και ήταν άκρως απογοητευτικό για την Ελλάδα. Διότι, βάσει του “Πρωτοκόλλου του Λονδίνου”, η Κρήτη και η Σάμος έμειναν εκτός των ορίων της Ελλάδας. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας τότε έγραψε επιστολή στον Γάλλο Υπουργό Εξωτερικών τον Μαιζόν να υποστηρίξει τους Έλληνες της Ρούμελης και να ζητήσει την βοήθειά τους προκειμένου να εκδιωχθούν από την Κρήτη, οι Αιγύπτιοι. Ακόμα, ζήτησε δάνειο 60 εκατομμυρίων φράγκων και εγγύηση για την μελλοντική μορφή της Ελληνικής Κυβέρνησης. Πίστευε ότι εις βάρος του υπήρχε προκατάληψη τόσο από το Λονδίνο όσο και από το Παρίσι λόγω του ρωσικού παρελθόντος του.

Έκλεισε τον κύκλο της αλληλογραφίας, με επιστολή για τον φίλο και τραπεζίτη, τον Ελβετό Εϊνάρ, ζητώντας του να αντικρούσει την εις βάρος του προπαγάνδα, με ταξίδι στο Παρίσι.²²³

Τα πράγματα ήταν ρευστά και δύσκολα έως και την υπογραφή της “Συνθήκης της Αδριανούπολης”. Η “Συνθήκη της Αδριανούπολης” υπεγράφη στις 14 Σεπτεμβρίου του έτους 1829. Η συγκεκριμένη Συνθήκη έπρεπε να υποχρεώσει τον Σουλτάνο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας να αναγνωρίσει τόσο την “Συνθήκη του Λονδίνου” της 6^{ης} Ιουλίου του έτους 1827 όσο και το “Πρωτόκολλο του Λονδίνου” στις 22^{ης} Μαρτίου του έτους 1829.

Επιπρόσθετα, με γνώμονα την “Συνθήκη της Αδριανούπολης”, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας είχε προσδοκίες για εδαφικές διεκδικήσεις, οι οποίες περιλάμβαναν τις παρακάτω περιοχές: Ήπειρος, Θεσσαλία και Μακεδονία.

²²³ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ.,εκδ. Μίνωας, Αθήνα,2020, σ. 613-615

Παρόλα αυτά, δέχθηκε απογοητεύσεις διότι εντέλει η έκταση των εδαφών που βρίσκονταν σε ελληνικά χέρια ήταν κατώτερη των προσδοκιών του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.²²⁴

Καθ' όλη την διάρκεια του έτους 1829, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας είχε ιδιαίτερες δύσκολες επικοινωνιακές σχέσεις με τις Μεγάλες Δυνάμεις. Οι αντιπρόσωποι των Μεγάλων Δυνάμεων παρακολουθούσαν επικριτικά κάθε του κίνηση. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, κατά την εκτίμησή του, αντιλαμβανόταν την έλλειψη εμπιστοσύνης των Μεγάλων Δυνάμεων στο πρόσωπό του. Ένωσε απίστευτα απογοητευμένος τόσο από το αποτέλεσμα της 'Δ' Εθνοσυνέλευσης' στο Άργος όσο και από την 'Συνθήκη της Αδριανούπολης'. Ένωσε ότι η πολιτική των Μεγάλων Δυνάμεων τον περιόριζε και τον περιόριζε σε ασφυκτικό επίπεδο. Και αυτό δεν μπορούσε να το δεχθεί.²²⁵

Στα τέλη του έτους 1829, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας είχε την πεποίθηση ότι πλέον οι Μεγάλες Δυνάμεις ήθελαν πάση θυσία να τον εκδιώξουν. Η οικονομική στήριξη των Μεγάλων Δυνάμεων στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια δεν ήρθε. Πίστευε σε μεγάλο βαθμό ότι οι καπεταναίοι της Ύδρας και των Σπετσών δωροδοκούνταν από τις Μεγάλες Δυνάμεις. Και αναμφίβολα, η Ύδρα και οι Σπέτσες, δεν ήταν νησιά υποστήριξής του. Την ίδια στιγμή, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έφθασε στο σημείο να πιστεύει ότι οι Μεγάλες Δυνάμεις 'ετοίμαζαν' για την Ελλάδα έναν νέο Κυβερνήτη, που εκείνος αγνοούσε την ταυτότητά του. Τα πάντα πίστευε ότι ήταν σχεδιασμένα εναντίον του.

Η αγωνία του αυξήθηκε και στο εσωτερικό του Κράτους καθ' όλη την διάρκεια του έτους 1830. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας κατονόμαζε ως εχθρούς του, την οικογένεια Μαυρομιχάλη, τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο αλλά και τον Ανδρέα Ζαΐμη. Μάλιστα, η εφημερίδα 'Courrier de Smyrne' τάχθηκε ενάντια στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Ένα ακόμα εμπόδιο κατά την διάρκεια της θητείας του ήταν ότι δεν δεχόταν τις απαιτήσεις της οικογένειας Μαυρομιχάλη για τις αποζημιώσεις. Μάλιστα, σε μία ένδειξη αβρότητας στο πρόσωπο του Κυβερνήτη, τον επισκέφθηκε στο Ναύπλιο επ' ευκαιρία των γενεθλίων του, ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης, για να συζητήσει μαζί του τις απαιτήσεις στα αιτήματά του. Αυτή η απαίτηση από την πλευρά της οικογένειας Μαυρομιχάλη αλλά και η παράλληλη άρνηση του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, να προσπεράσει την τάξη, τον Νόμο και την ηθική ήταν που εν τέλει οδήγησε σε ρήγμα τις σχέσεις τους.

²²⁴ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020,σ. 618-620

²²⁵ Στο ίδιο, σ. 640-645

Το πρώτο ξέσπασμα ήρθε τον Μάιο του έτους 1830, όταν η περιοχή της Μάνης επαναστάτησε κατά του "Επαρχιακού Διοικητή" του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, κατά του Γενοβέλλη, υπό την ηγεσία του Ιωάννη Μαυρομιχάλη.

Εντέλει, η ανταρσία κατεστάλη.²²⁶

Επιπρόσθετα, είχε να αντιμετωπίσει και τον κρίσιμο αγώνα με τις Μεγάλες Δυνάμεις, αναφορικά με το ζήτημα της "Εθνικής Κυριαρχίας της Ελλάδας". Αυτό το ζήτημα ήταν εξουθενωτικό και χρονοβόρο, καλύπτοντας το εξάμηνο από τον Νοέμβριο του έτους 1829 έως και τον Μάιο του έτους 1830. Αυτό που είχε ξεκινήσει απροκάλυπτα, το είχε υποπτευθεί και ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας μετά και την διευθέτηση και της "Συνθήκης της Αδριανούπολης", ήταν η συζήτηση για την επιλογή πρίγκιπα στην Ελλάδα. Λίαν συντόμως, το ζήτημα δεν προχώρησε διότι υπήρχε ζηλοφθονία από την πλευρά των Μεγάλων Δυνάμεων. Υπήρξαν εμφανείς αντιρρήσεις στο να αναλάβει την θέση της μοναρχίας στην Ελλάδα, ο Λεοπόλδος. Οι αντιρρήσεις σε αυτό το ζήτημα διατυπώθηκαν τόσο από τον Wellington όσο και από τον Γεώργιο τον Δ'. Διότι ο Γεώργιος ο Δ' δεν ήθελε άλλο μέλος της οικογένειάς του να φέρει βασιλικό τίτλο. Για όλο αυτό το ζήτημα, αναφορικά με το όνομα του Λεοπόλδου, για την μοναρχία της Ελλάδος, δεν είχε ενημερωθεί επίσημα ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας. Και αυτό συνιστούσε ατόπημα.²²⁷

Από την άλλη πλευρά, ο Λεοπόλδος, όταν του παρουσίασαν την συνοριακή γραμμή της Ελλάδας, απαίτησε να συμπεριληφθεί εντός της και η Κρήτη. Εντέλει, έγραψε επιστολή στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια ότι δέχθηκε τον θρόνο. Αυτή η επιστολή στάλθηκε τις 28 Φεβρουαρίου του έτους 1830. Χωρίς ενθουσιασμό.

Από την πλευρά του, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας επέδειξε προθυμία το να συνεχίσει να υπηρετεί υπό τις διαταγές ξένου Πρίγκιπα .

²²⁶ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020,σ. 645-648

²²⁷ Στο ίδιο, σ. 648-649

Λίγο καιρό όμως αργότερα, εξέφρασε τις επιφυλάξεις του και ζήτησε να αποσυρθεί στο Παρίσι, σε περίπτωση που κυβερνούσε την Ελλάδα «ξένος πρίγκιπας».²²⁸

Ένα ακόμα ζήτημα που τον δυσαρέστησε, ήταν το Κείμενο από το «Πρωτόκολλο της 3^{ης} Φεβρουαρίου 1830». Βάσει αυτού του Κειμένου καθορίστηκαν τα σύνορα της Ελλάδας. Ακόμα, το Κείμενο έλεγε ότι έπρεπε να παρασχεθούν εγγυήσεις για την ασφάλεια των Μουσουλμάνων που ήθελαν να παραμείνουν στην Ελλάδα.²²⁹

Ζητήθηκε με σαφήνεια η εγγύηση της ασφαλούς παραμονής και διαβίωσης των Μουσουλμάνων που επέλεξαν το νεοσύστατο Ελληνικό Κράτος. Και αυτό το ζήτημα εντάσσονταν στο πλαίσιο της ευρύτερης αντιμετώπισης και βελτίωσης των σχέσεων της Ελλάδας και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.²³⁰

Σύμφωνα με το «Πρωτόκολλο της 3^{ης} Φεβρουαρίου 1830» έπρεπε να διασφαλισθούν τα πολιτικά δικαιώματα όλων των πολιτών ανεξαρτήτως θρησκείας. Ακόμα, και εκείνων που προέρχονταν από την Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία.

Σε όλα αυτά τα αιτούμενα ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έπρεπε να συμφωνήσει. Να συμφωνήσει για το δικό του καλό.²³¹

Από την άλλη πλευρά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας συνέχισε να στέλνει επιστολές στον φίλο του και τραπεζίτη, τον Ελβετό Εϊνάρ. Πλέον οι επιστολές του διακατέχονταν από μία έντονη μελαγχολία.²³²

²²⁸ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.ΡΙζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020,σ. 650-651

²²⁹ Στο ίδιο, σ. 651

²³⁰ Γεωργής, Γιώργος, *Ι.Α. Καποδίστριας Η Διακυβέρνηση και η Ανατολική Πολιτική του, Η Πρώτη Προσπάθεια Εγκαθίδρυσης Ελληνοτουρκικών Σχέσεων*, τίτ.κειμ., *Πρόνοιες Συνθηκών για τις Ελληνοτουρκικές Σχέσεις*,1^ηέκδ.,εκδ. Καστανιώτη Α.Ε., Αθήνα, Απρίλιος 2021, σ. 154

²³¹ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ. Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.ΡΙζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 651

²³² Στο ίδιο, σ. 651 επ.

Στο μεσοδιάστημα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ήταν επιφορτισμένος με τις απαντήσεις που έπρεπε να δώσει επισήμως στις Μεγάλες Δυνάμεις. Αυτό το έκανε τις 16 Απριλίου του έτους 1830. Τόνισε στις τρεις Μεγάλες Δυνάμεις ότι το "Πρωτόκολλο της 3^{ης} Φεβρουαρίου 1830" αντέφασκε με το Πρώτο Διάταγμα της "Δ' Εθνοσυνέλευσης". Αμέσως μετά, έστειλε αντίγραφα των απαντήσεών του τόσο σε Αντιπρεσβευτές των Συμμάχων όσο και στην Γερουσία. Τόσο ο Βρετανός όσο και ο Γάλλος Αντιπρεσβευτής αντέδρασαν έντονα και οργισμένα. Σε καμία περίπτωση δεν μπορούσαν να απορρίψουν το "Συνταγματικό Ζήτημα" του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Σε κάθε περίπτωση ένα πράγμα χρειάζεται να αναγνωρισθεί και επίσημα στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Ότι υπερασπιζόταν το μέλλον της Ελλάδος και όχι απλώς την θέση του.²³³

Κλείνοντας, το γραπτό υπόμνημα η Γερουσία τόνισε τον λόγο, που χρειάζεται να διευρυνθούν τα σύνορα της Ελλάδας: α. για αποφυγή αιματοχυσίας, β. για υπεράσπιση των συνόρων, γ. για αποφυγή απώλειας πληθυσμού και εσόδων και δ. για προστασία της Ελλάδας από τους πρόσφυγες. Φυσικά, ζήτησε Δάνειο, το οποίο δεν έπρεπε να περιοριστεί μόνο σε Στρατιωτικές ανάγκες. Επικρατούσα θρησκεία για την Ελλάδα, η Γερουσία ζήτησε να είναι η "Ορθοδοξία".²³⁴

Πρέπει να επισημανθεί ότι στο υπόμνημα της Γερουσίας, υπήρχαν ιδιαίτερες παρεμβάσεις και το ύφος του γραπτού λόγου, παρέπεμπε σε γραπτό κείμενο του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Υποστηρίχθηκε μάλιστα ότι το συνέταξε ο ίδιος ενώ δεν εξεπλάγη ούτε ο ίδιος μόλις το παρέλαβε.

Εντέλει, ο Λεοπόλδος αποδέχθηκε την υποψηφιότητα. Και από την πρώτη στιγμή θέλησε να βελτιώσει τους όρους για την Ελλάδα.

Παρόλο που ήθελε να έρθει στην Ελλάδα, ήταν επιφυλακτικός διότι έμαθε από φήμες ότι στην Ελλάδα ένιωθαν αρνητικότητα απέναντί του. Για αυτόν τον λόγο, παρακάλεσε και τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια να του πει την αλήθεια.²³⁵

²³³ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδος*, μτφ. Σ. Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 652-653

²³⁴ Στο ίδιο, σ. 655

²³⁵ Στο ίδιο, σ. 656-657

Στην άρνηση που υπήρχε στην Ελλάδα, ως προς το πρόσωπο του πρίγκιπα Λεοπόλδου υπήρχαν και κρυφά κίνητρα. Ο Λεοπόλδος είχε διαβάσει το κείμενο του Chorch, "Observations on the Greek Frontier" και είχε δυσανεσκηθεί από τα ισχυρά επιχειρήματα εναντίον του. Όλα αυτά τα γεγονότα, συνέτειναν στο ένα και μοναδικό γεγονός: Είχε περιέλθει σε απόγνωση αναφορικά με την ενθρόνισή του στην Ελλάδα. Από την άλλη πλευρά, ο βαρόνος Stock mar τον επέκρινε σφόδρα επειδή ο πρίγκιπας Λεοπόλδος δεν υιοθέτησε από την αρχή μία ξεκάθαρη στάση για το "Έλληνικό Ζήτημα".

Ο Stock mar κατέκρινε και τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια για "διπλό παιχνίδι".

Επιπρόσθετα, θεωρήθηκε ότι οι αντιδημοφιλείς φήμες στην Ελλάδα κατά του πρίγκιπα Λεοπόλδου, τις υποκινούσε ο αδελφός του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, ο Βιάρος Καποδίστριας.²³⁶

Από την άλλη πλευρά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας υποστήριξε ότι η επιλογή του Λεοπόλδου για τον ελληνικό θρόνο "έχαιρε πλήρως της έγκρισής του".²³⁷

Ο Λεοπόλδος πολύ αργότερα αναγνώρισε στο πρόσωπο και τις θυσίες του Ιωάννη Α. Καποδίστρια το εξής: "Ενδιαφέρονταν για το όφελος της χώρας του".²³⁸

Παρόλα, τα ισχυρά κίνητρα που είχε ο Λεοπόλδος για την ενθρόνισή του στην Ελλάδα, δεν είχε καλή και ορθή διαπραγματευτική ικανότητα. Μιλούσε για την αδυναμία του, να επηρεάσει τις κρίσεις και τις αποφάσεις του βρετανικού θρόνου. Τέτοιες ομιλίες και εκφράσεις δεν ήταν σε καμία περίπτωση υπέρ του. Και φυσικά, απογοήτευαν και την κρίση του Ιωάννη Α. Καποδίστρια έναντι του πρίγκιπα Λεοπόλδου. Τελικά, ο πρίγκιπας Λεοπόλδος απέσυρε την αποδοχή του θρόνου της Ελλάδας, τις 21 Μαΐου του έτους 1830. Με την δικαιολογία ότι δεν ήταν ιδιαίτερως δημοφιλής στην Ελλάδα. Παρόλα αυτά, συνέχισε να αλληλογραφεί με τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, κατά τους καλοκαιρινούς μήνες του έτους 1830. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας του έγραφε ότι υπήρχαν "μηχανορράφοι" που δεν ήθελαν τον Λεοπόλδο στην Ελλάδα. Σε αυτούς τους "μηχανορράφους" συμπεριέλαβε και την εφημερίδα "Courrier de Smyrne". Οι φήμες έλεγαν ότι οι εχθροί "μηχανορράφοι" στρέφονταν κατά του απλού λαού και φυσικά κατά του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

²³⁶ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδος*, μτφ. Σ. Αργυροπούλου, πρ.ελ. έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 657

²³⁷ Στο ίδιο, σ. 658

²³⁸ Στο ίδιο, σ. 659

Είχε υπονοηθεί ότι οι Μεγάλες Δυνάμεις μπορούσαν να επηρεάσουν για αλλαγή στάσης.²³⁹

Από την άλλη πλευρά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έστειλε και πάλι επιστολή στον Ελβετό φίλο του και τραπεζίτη, τον Εϊνάρ, λέγοντάς του ότι με μία Εγκύκλιο που εξέδωσε, κατατρόπωσε τους μηχανορράφους εις βάρος του. Πλέον κατηγορούνταν ότι προκάλεσε ο ίδιος την παραίτηση του πρίγκιπα Λεοπόλδου, από τον ελληνικό θρόνο. Ξαναέγραψε στον Λεοπόλδο να ξανασκεφτεί την απόφασή του και να ανακαλέσει την αποδοχή της παραίτησής του.²⁴⁰

Λίγο καιρό αργότερα, έγραψε επιστολή και στον Φαναριώτη πρίγκιπα Μιχαήλ Σούτσο, ο οποίος ήταν “Διπλωματικός Αντιπρόσωπος” στο Παρίσι. Τον ενημέρωσε για την επικρατούσα κατάσταση και τον παρακάλεσε για την επίσπευση της εκλογής νέου μονάρχη, στον θρόνο της Ελλάδος. Με την ένδειξη “κατ’ επείγον”.²⁴¹

Τα πολιτικά γεγονότα εκείνης της περιόδου ήταν σε έκρυθμη κατάσταση. Οι Μεγάλες Δυνάμεις πλέον είχαν ελάχιστο χρόνο αλλά και διάθεση να συσχεφθούν για το “Ελληνικό Ζήτημα”.

Τελικώς, ο Λεοπόλδος βρήκε στην διάθεσή του τον θρόνο του Βελγίου έναντι της Ελλάδος.

Από την άλλη πλευρά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έμεινε πλέον μόνος.²⁴²

²³⁹ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδος*, μτφ. Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 660-661

²⁴⁰ Στο ίδιο, σ. 661

²⁴¹ Στο ίδιο, σ. 662

²⁴² Στο ίδιο, σ. 663

3.6 Έτος 1831: Μένοντας πλέον μόνος ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας, το επόμενο έτος δηλαδή το έτος 1831 είχε να αντιμετωπίσει εις διπλούν εχθρική συμπεριφορά.

Αρχικά, ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος έστρεψε με επιδέξιο τρόπο τον Τύπο της εποχής ενάντια στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Κατά δεύτερον, η αντιπολίτευση την εποχή της Διακυβέρνησης του Ιωάννη Α. Καποδίστρια “ξεθάρρεψε” μετά και την κατ’ έφεσιν αθώωση του ιερέα Θεόκλητου Φαρμακίδη.

Επιπρόσθετα, ο Ιωάννης Κωλέττης στράφηκε κατά του Κυβερνήτη Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Το ίδιο και ο Ανδρέας Μιαούλης. Μόνο ο Κωνσταντίνος Κανάρης παρέμεινε πιστός στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Ακόμα, και κάποιοι φιλέλληνες ή που υποστήριζαν ότι ήταν φιλέλληνες, στράφηκαν κατά του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Με γνώμονα όλα αυτά τα περιστατικά, γίνεται απολύτως κατανοητό ότι στις πλάτες του Ιωάννη Α. Καποδίστρια προστέθηκαν πολλά εμπόδια και πολλά βάρη.²⁴³

Δεν λειτουργούσαν όμως όλα υπό πλήρη ασυδοσία, κατά τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Υπήρχαν και στοιχεία σταθερότητας. Για παράδειγμα η Δικαιοσύνη με τα αστικά και τα ποινικά δικαστήρια. Ταυτόχρονα και παράλληλα, η Παιδεία, ένα ιδιάζον θέμα παρουσίαζε προόδους. Παρακάτω παρατίθενται ορισμένα παραδείγματα σχολείων και δημοσίων φορέων: Όπως ήταν τα: Κεντρικό Σχολείο Αίγινας, Εκκλησιαστική Σχολή Πόρου, Σχολή Ευελπίδων Ναυπλίου, Πρότυπο Αγροκήπιο Τίρυνθας. Όλα αυτά τα δημόσια κτίρια αποδείκνυαν ότι εκείνη την περίοδο είχε επιτευχθεί “Άθλος”.²⁴⁴

²⁴³ Γουντχάουζ, Μ.Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020 σ. 664

²⁴⁴ Στο ίδιο , σ. 664

Σημαντικό πολιτικό γεγονός ήταν και το εξής παρακάτω: Η “Διάσκεψη του Λονδίνου” δεν συγκλήθηκε από τον Ιούλιο του έτους 1830 έως και τον Σεπτέμβριο του έτους 1831. Και φυσικά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας σε αυτήν την χρονική περίοδο δεν ήξερε πώς να αντιμετωπίσει τις νέες Κυβερνήσεις που προέκυψαν τόσο στο Λονδίνο όσο και στο Παρίσι, οι οποίες έδειχναν να μην ενδιαφέρονται καθόλου για το “Ελληνικό Ζήτημα”. Ο μόνος δίαυλος επικοινωνίας που είχε ακόμα ήταν με τον πρίγκιπα Μιχαήλ Σούτσο, ο οποίος ήταν πλέον μόνιμα εγκατεστημένος στο Παρίσι. Ήθελε λοιπόν μέσω του Μιχαήλ Σούτσο, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας να μάθει τα συναισθήματα που έτρεφαν οι ίδιοι οι Γάλλοι για το πρόσωπό του. Σημαντικό είναι να καταγραφεί και το εξής: Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας και στους Γάλλους δήλωνε ότι το πιο σημαντικό από τις προτεραιότητες της Κυβέρνησής του ήταν δύο ζητήματα: α. το ζήτημα της Παιδείας και β. η καλλιέργεια γης, συμπεριλαμβανομένης και της διανομής γης. Πίστευε ότι με αυτά τα δύο στοιχεία ήταν δυνατή η “Εισαγωγή Συντάγματος” χωρίς τον κίνδυνο της Επανάστασης ή της επιβολής Τυραννικού Καθεστώτος.

Σε όλα αυτά είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι τα πολιτικά γεγονότα του περασμένου έτους δηλαδή του έτους 1830 είχαν απροσδόκητες συνέπειες μεταξύ των Μεγάλων Δυνάμεων. Νέες απόψεις άρχισαν να κυριαρχούν τόσο για την Ελλάδα όσο και για τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Η χώρα και ο Κυβερνήτης της, Ιωάννης Α. Καποδίστριας απομονώνονταν όλο και περισσότερο από την σφαίρα υπολογισμών των Μεγάλων Δυνάμεων.²⁴⁵

Πλέον ακόμα και ο Ρώσος τσάρος αντιμετώπιζε την Ελλάδα και τους Έλληνες με εχθρικές διαθέσεις. Ήθελε όμως και να κρατήσει τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια στην θέση του.

²⁴⁵ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 665-667

Θετικά διακείμενες προς την Ελλάδα, σε σύγκριση με το παρελθόν ήταν τόσο η Μεγάλη Βρετανία όσο και η Γαλλία. Και οι δύο Μεγάλες Δυνάμεις όμως ήταν πλήρως δυσαρεστημένες με τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας πίστευε ότι και οι δύο Μεγάλες Δυνάμεις ήταν προκατειλημμένες απέναντί του και αυτό έως έναν βαθμό ήταν αληθές.

Ένα ακόμα καταληκτικό γεγονός στην ενθάρρυνση της Αντιπολίτευσης ήταν η αρνητική στάση που είχε και κράτησε ο Αδαμάντιος Κοραής για τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Ο λόγος πάντως της αρνητικότητας του Αδαμάντιου Κοραή έναντι του Ιωάννη Α. Καποδίστρια προέρχονταν κυρίως από την πολιτική της Ρωσικής Αυτοκρατορίας. Διότι, κατά τα άλλα, Ιωάννης Α. Καποδίστριας και Αδαμάντιος Κοραής συμφωνούσαν σε πολλά. Διαφωνούσαν σφόδρα στο θέμα της Ρωσικής Αυτοκρατορίας.²⁴⁶

Εκτός από τον Αδαμάντιο Κοραή, την θέση του Ιωάννη Α. Καποδίστρια επιχείρησαν να προπαγανδίσουν και άλλοι. Συγκεκριμένα, ο Νικόλαος Υψηλάντης, ο οποίος ήταν ο νεότερος αδελφός του Αλέξανδρου Υψηλάντη, που βγαίνοντας από την φυλακή της Αυστρίας, εγκαταστάθηκε στο Παρίσι. Εκεί ίδρυσε μυστική εταιρεία, η οποία υποστηρίχθηκε τόσο από τον Αδαμάντιο Κοραή όσο και από τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο, με απώτερο σκοπό την υπονόμευση του ονόματος και της θέσης του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Ορισμένοι αφοσιωμένοι φίλοι του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, πίστεψαν ότι οι γαλλικές αρχές υποστήριζαν την συνωμοσία με απώτερο σκοπό την εξολόθρευση και πιθανότατα την δολοφονία του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Και όλα αυτά, για να γίνει η Ελλάδα, γαλλικό προτεκτοράτο.²⁴⁷

Ο Μηνάς Μηνωΐδης φιλόλογος και υποστηρικτής του Ι. Α. Καποδίστρια, κατονόμασε ως συνωμότη του Ι. Α. Καποδίστρια, τον Νικόλαο Υψηλάντη, ο οποίος βρίσκονταν σε συνεννόηση τόσο με τον Αδαμάντιο Κοραή όσο και με τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο. Είπε ευθαρσώς ότι ''στόχος των συνωμοτών ήταν να απαλλαγούν πάση θυσία από τον Κυβερνήτη''.²⁴⁸

²⁴⁶ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020,σ. 668

²⁴⁷ Στο ίδιο, σ. 668 επ.

²⁴⁸ Στο ίδιο, σ. 670

Είναι βέβαιο κατά τον Μηνά Μηνωΐδη, ότι την αντιπολιτευτική γραμμή κατά του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, την ενθάρρυνε ο Αδαμάντιος Κοραής. Και είναι αδιαμφισβήτητο και πάλι κατά τον Μηνά Μηνωΐδη, ότι την αντιπολίτευση στην Ελλάδα κατά του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, την ενθάρρυνε η ηθική υποστήριξη του Αδαμάντιου Κοραή.

Για άλλη μια φορά, η εφημερίδα "Courrier de Smyrne" επέμενε τις επιθετικές και ατιμωτικές δηλώσεις της ενάντια στον Κυβερνήτη Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Τόσο το έτος 1830 όσο και το έτος 1831.²⁴⁹

Παρόλα αυτά, η αντιπολιτευτική γραμμή κατά του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, δεν αρκέστηκε σε μία εφημερίδα που εκδίδονταν σε ξένη Επικράτεια αλλά επιχείρησε να εκδώσει εφημερίδα και στην Πρωτεύουσα της Ελλάδας, στο Ναύπλιο. Η πρώτη απόπειρα έκδοσης εφημερίδας αντιπολιτευτικής γραμμής κατά του Ιωάννη Α. Καποδίστρια κατέρρευσε. Η εφημερίδα ονομάστηκε "Ήως" με εκδότη τον Εμμανουήλ Αντωνιάδη (αντιπολίτευση). Η εφημερίδα αναγκάστηκε να κλείσει τον Ιούνιο του έτους 1830 διότι από λογοτεχνική επιχείρησε να γίνει πολιτική εφημερίδα.

Λίγο καιρό αργότερα, μία νέα απόπειρα πραγματοποιήθηκε στα μέσα του ίδιου έτους με εκδότη τον Αναστάσιο Πολυζωΐδη και εμπνευστή της εφημερίδας τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο. Αυτή η εφημερίδα ονομάστηκε "Απόλλων". Η εφημερίδα στόχευε στο να σχολιάζει ελεύθερα τις ελληνικές υποθέσεις, κάτι που η Κυβέρνηση απαγόρευσε κατά το έτος 1831.

Η κατάληξη του συγκεκριμένου συμβάντος και της έκδοσης της εφημερίδας "Απόλλων" δημιούργησε το εξής συμπέρασμα. Ο υποστηρικτής και εμπνευστής της εφημερίδας "Απόλλων", ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος και οι υποστηρικτές του πλέον δρούσαν αψηφώντας το Κράτος.

Για τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, αυτή η απείθεια ήταν ένα ξεκάθαρο πλήγμα στην πολιτική του και στην πολιτική σκηνή της Ελλάδος.²⁵⁰

Είναι χαρακτηριστικό το εξής: Το τελευταίο έτος της ζωής του, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας μπορούσε περίτρανα να ισχυριστεί ότι οι πάντες ήταν εναντίον του πλην του απλού Λαού. Μπορεί αυτή η εξαίρεση να ήταν ευρεία για την ευόδωση του Κυβερνητικού του Έργου. Όμως, δεν αρκούσε.²⁵¹

²⁴⁹ Γουντχάουζ,Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδος*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς,1^η έκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 670

²⁵⁰ Στο ίδιο, σ. 671

²⁵¹ Στο ίδιο, σ. 673

Ένα ακόμα εμπόδιο της πολιτικής της Κυβέρνησης του Ιωάννη Α. Καποδίστρια προέρχονταν από την οικογένεια Μαυρομιχάλη. Εκ νέου. Το έτος 1831. Είναι ήδη γνωστό από τα ιστορικά στοιχεία ότι η οικογένεια-φατρία Μαυρομιχάλη, δεν αποζημιώθηκε για τις απώλειες που υπέστη κατά την διάρκεια του "Απελευθερωτικού Αγώνα". Και αυτό διότι το Κράτος δεν είχε να διαθέσει χρήματα για αποζημιώσεις. Και διεκδικούσε το δικαίωμα να συλλέγει φόρους. Ένα δικαίωμα που η οικογένεια Μαυρομιχάλη δεν παραχώρησε ευχάριστα ούτε στους Οθωμανούς. Η οικογένεια Μαυρομιχάλη λοιπόν ουσιαστικά ίδρυσε μία αυτόνομη πρωτεύουσα στην περιοχή Λιμένα της Μάνης. Δεν άφηναν το Κράτος υπό την καθοδήγηση του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη να συλλέγουν τους οφειλόμενους φόρους αλλά το έκαναν τα ίδια τα μέλη της οικογένειας Μαυρομιχάλη. Έτσι, μία μέρα ο Κωνσταντίνος Μαυρομιχάλης, αδελφός του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη αναχώρησε για την περιοχή Λιμένα με σκοπό δήθεν να αποκαταστήσει την τάξη. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας αποδέχθηκε στην αρχή αυτό το ταξίδι ως ένδειξη καλής πρόθεσης και αποκατάστασης της τάξης στην περιοχή. Μάλιστα συνέταξε επιστολή στον "Γραμματέα της Επικρατείας", στα μέσα του Ιανουαρίου του έτους 1831.²⁵²

Ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης όμως είχε φύγει ήδη από το Ναύπλιο με την ιδιωτική θαλαμηγό του Συνταγματάρχη Gordon, η οποία έπλεε με την σημαία των Ιονίων Νήσων. Την 19 Ιανουαρίου του έτους 1831, η θαλαμηγός του Συνταγματάρχη Gordon και επιβάτη τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη προσάραξε στο λιμάνι του Κατάκολου. Η κακοκαιρία το οδήγησε στο Κατάκολο και έτσι η κυβερνητική Αστυνομία του Ιωάννη Α. Καποδίστρια συνέλαβε τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη. Κατήγγειλε τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη για λιποταξία. Παράλληλα, διαμαρτυρήθηκε στον Sir Frederic Adam για κατάχρηση της ουδετερότητας των Ιονίων Νήσων.

Λίγο καιρό αργότερα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας με Εγκύκλιό του ενημέρωσε τους Επαρχιακούς Αξιωματούχους για τις αδικοπραγίες τόσο του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη όσο και μελών της οικογένειάς του.

Επιπρόσθετα, έστειλε και επιστολή στους Αντιπρεσβευτές για ενημέρωση. Σε αυτή την επιστολή κατέγραψε αναλυτικά τις αδικοπραγίες του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη αλλά και των μελών της οικογένειάς του.

Μετά το πέρας της διεκπεραίωσης της συγγραφής επιστολών, επισκέφθηκε ο ίδιος προσωπικά την περιοχή της Μεσσηνίας, προκειμένου να πεισθεί ότι η ειρήνη και η ηρεμία είχαν αποκατασταθεί.²⁵³

²⁵² Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς, 1^η έκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020,σ. 673-674

²⁵³ Στο ίδιο, σ. 674-675

Το Πάσχα του έτους 1831, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας περιόδευσε στην Νότια Πελοπόννησο, προσπαθώντας να αποκαταστήσει την τάξη στην περιοχή της Μεθώνης, ζητώντας παράλληλα και την υποστήριξη του Στρατηγού Schneider. Ο Στρατηγός Schneider δέχθηκε.

Κατά την διάρκεια εκείνης της περιοδείας, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έγραψε για άλλη μια φορά επιστολή στον παλιό του φίλο Αλέξανδρο Στούρτζα.²⁵⁴

Από εκεί και έπειτα, ολόκληρη η χώρα βρίσκονταν σε γενικό αναβρασμό. Οι επιστολές του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, στα τέλη της Άνοιξης του έτους 1831 στον Ελβετό φίλο του και τραπεζίτη, τον Εϊνάρ ήταν ιδιαιτέρως αγωνιώδεις και μελαγχολικές προμηνύοντας “ολική χρεοκοπία”. Και ο λόγος ήταν πολύ απλός. Οι Μεγάλες Δυνάμεις δεν ασχολούνταν εκείνη την περίοδο με το “Ελληνικό Ζήτημα”, το οποίο πράγματι έχριζε άμεσης οικονομικής ανάγκης. Διότι χωρίς δυνατή χρηματοδότηση, δεν γινόταν να επέλθει τάξη, ηρεμία και αρμονία. Η οικονομική ανάπτυξη και χρηματοδότηση ήταν ζωτικής σημασίας για την ανάκαμψη του Έθνους.

Εκτός του Εϊνάρ, έγραψε και στον Μιχαήλ Σούτσο. Περιγράφοντάς του την τραγική κατάσταση του θησαυροφυλακίου του.²⁵⁵

Είναι χαρακτηριστικό το εξής γνώρισμα από τις επιστολές του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, στον Μιχαήλ Σούτσο. Πικρή απογοήτευση από τις Μεγάλες Δυνάμεις. Ακόμα, και η Οθωμανική Αυτοκρατορία είχε αντιληφθεί την έλλειψη στήριξης στο πρόσωπό του.

Βεβαίως, η ελληνική αντιπολίτευση ήταν ενήμερη για την στάση των Μεγάλων Δυνάμεων στο πρόσωπο του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Και φυσικά ήταν ευχαριστημένη με αυτή την κατάσταση.²⁵⁶

Σε αυτή την άσχημη προς το πρόσωπό του απαξίωση, διαμαρτυρήθηκε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας τόσο στον Στρατηγό Schneider όσο και στον Στρατηγό La land. Διότι εάν ξεσπούσε γενικευμένος πόλεμος, η Ελλάδα θα ζημιώνονταν κατά την άποψή του, ανεπανόρθωτα.

²⁵⁴ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδος*, μτφ. Σ. Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020 σ. 676

²⁵⁵ Στο ίδιο, σ. 676-677

²⁵⁶ Στο ίδιο, σ. 677

Από την άλλη πλευρά, Γαλλία και Μεγάλη Βρετανία τάχθηκαν υπέρ της ελληνικής αντιπολίτευσης και συγκεκριμένα με εκείνους που αυτοαποκαλούνταν 'Συνταγματικοί Πατριώτες'. Μόνοι πολιτικοί που έδειξαν πιο θετική στάση απέναντι στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, ύστερα βέβαια από οδηγίες που έλαβαν να δράσουν κατά αυτόν τον τρόπο, ήταν οι Ρίκμαν και Ρίκορντ.

Από εκεί και πέρα, οι πάντες στράφηκαν ενάντια στον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.²⁵⁷

Από τα τέλη της Άνοιξης και κατά την διάρκεια του καλοκαιριού του έτους 1831, η κατάσταση άρχισε να γίνεται όλο και πιο δύσκολη για τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Συγκεκριμένα γεγονότα πυροδότησαν αυτή την έκρηξη. Τον Μάιο του έτους 1831, ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος πήγε επίσκεψη σε νησιά. Αυτά τα νησιά ήταν η Τήνος και η Ύδρα. Με ορμητήριο τα νησιά που προαναφέρθηκαν, ενθάρρυνε την Επανάσταση. Ουσιαστικά, αυτό το γεγονός σήμαινε μια 'Διακήρυξη Ανεξαρτησίας'.

Τα ονόματα ατόμων που βρίσκονταν στην 'Διακήρυξη Ανεξαρτησίας' και συγκεκριμένα από τα νησιά Ύδρα, Τήνος και Σύρος στάλθηκαν να διαπραγματευτούν με τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας αρνήθηκε τις οποιεσδήποτε παραχωρήσεις. Σε αντίποινα απάντησης, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας διέταξε τον Κωνσταντίνο Κανάρη να προετοιμάσει έναν στόλο στον Πόρο με σκοπό να αποκλείσει τα επαναστατημένα νησιά.

Παράλληλα, έστειλε Εγκύκλιο στους Επαρχιακούς Διοικητές για να τονώσει το ηθικό. Και ζήτησε την βοήθεια του βεζίρη της Ρούμελης. Και εντέλει ξεκίνησε μία σοβαρή συζήτηση με τους Γάλλους Διοικητές για ενίσχυση σε περίπτωση ανάγκης.

Πάντως, οι συνομιλίες του Ιωάννη Α. Καποδίστρια με τους Γάλλους Διοικητές δεν έμειναν κρυφές. Μαθεύτηκαν στο νησί της Ύδρας.

Μία ακόμη σημαντική πληροφορία εκείνης της περιόδου, ήταν ότι συνέχιζε να αλληλογραφεί σχεδόν καθημερινά με τον φίλο του και τραπεζίτη, τον Εϊνάρ.

Ταυτόχρονα, έγραψε επιστολή και στον παλαιό του φίλο τον κόμη Μοντσενίγο, ο οποίος πλέον βρίσκονταν στο Τορίνο.²⁵⁸

²⁵⁷ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδος*, μτφ. Σ. Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 677-678

²⁵⁸ Στο ίδιο, σ. 679-680

Στην Ύδρα από την άλλη πλευρά, οι στασιαστές συγκάλεσαν την δική τους Συνέλευση και δημοσίευσαν Διακηρύξεις. Ήθελαν να παύσουν τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια από Κυβερνήτη και στην θέση του να ορίσουν τον ακόμα φυλακισμένο Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη.

Από την άλλη πλευρά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας απέστειλε επιστολή διαμαρτυρίας στο Λονδίνο, εκφράζοντας την λύπη του, ότι το Λονδίνο στήριζε τους στασιαστές και όχι τον ίδιο τον Κυβερνήτη. Η επιστολή στάλθηκε με ημερομηνία την 1^η Ιουλίου του έτους 1831.

Αμέσως μετά, επέτρεψε σε δύο βασικούς του συνεργάτες να παραιτηθούν από τα καθήκοντά τους στην Κυβέρνηση. Πρόκειται για τον αδελφό του Βιάρο Καποδίστρια, ο οποίος ήταν Υπουργός Ναυτικών και τον Γεννατά, ο οποίος ήταν τότε Υπουργός Δικαιοσύνης. Μονομιάς απέλυσε δύο Επτανήσιους Αξιωματούχους της Κυβέρνησής του.

Ακόμα, απέλυσε και τον "Γραμματέα της Γερουσίας", τον Παναγιώτη Σούτσο λόγω παράνομης επικοινωνίας του με το επαναστατημένο νησί της Ύδρας.

Σε μία ύστατη προσπάθεια εμψύχωσης των υποστηρικτών του, εξέδωσε Εγκύκλιο, καταγγέλλοντας τους μηχανορράφους. Έστειλε τέλος από ένα Αντίγραφο της Εγκυκλίου σε κάθε Αντιπρεσβευτή των Μεγάλων Δυνάμεων.

Οι προετοιμασίες του είχαν ολοκληρωθεί, θέτοντας και υπενθυμίζοντας μέσω της Εγκυκλίου, την ευθύνη που είχαν οι Μεγάλες Δυνάμεις για αυτή την κατάσταση.

Τέλος, τα πάντα πλέον κατά την άποψη του Κυβερνήτη Ιωάννη Α. Καποδίστρια βρίσκονταν στα χέρια της "Θείας Πρόνοιας".²⁵⁹

²⁵⁹ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020 σ. 680-683

3.7 Η τελική Τραγωδία, 1831: Αναφορές για τις προθέσεις του Ιωάννη Α. Καποδίστρια κυκλοφορούσαν παντού. Οι στασιαστές ήθελαν πάση θυσία να προλάβουν αυτές τις αναφορές. Ο Ναύαρχος Μιαούλης ανέλαβε την επιχείρηση ενάντια στον Κυβερνήτη Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Με ποιο τρόπο; Ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα των στασιαστών για δράση. Απέπλευσε για τον Πόρο την νύχτα της 26^{ης} προς 27^{ης} Ιουλίου του έτους 1831.

Από την άλλη πλευρά, στο λιμάνι του Πόρου ήταν αραγμένο το πλοίο ‘‘Σπέτσαι’’ του Κωνσταντίνου Κανάρη. Λίγο παραπέρα, βρίσκονταν αραγμένη στο λιμάνι του Πόρου και η Ναυαρχίδα του ελληνικού στόλου, η αμερικανικής κατασκευής φρεγάτα ‘‘Ελλάς’’. Η ομάδα του Μιαούλη κυριεύσε όλα τα πλοία σχεδόν χωρίς αντίσταση και συνέλαβε τον Ναύαρχο Κωνσταντίνο Κανάρη, διότι αρνήθηκε να τους ακολουθήσει. Την επόμενη ημέρα, την 28^η Ιουλίου του έτους 1831, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έγραψε στους Αντιπρεσβευτές και ζήτησε την Συμμαχική Συνεργασία. Δέχθηκε μια σαφή ένδειξη αντίδρασης. Η βρετανική φρεγάτα ‘‘HMS Madagaskar’’ παρέκαμψε το λιμάνι του Πόρου με προορισμό την Αθήνα. Τότε, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έστειλε τον Στρατηγό Καλλέργη με χερσαίες δυνάμεις να επιχειρήσουν την ανακατάληψη της πόλης του Πόρου. Η άμεση αποκατάσταση δεν ήταν δυνατή ούτε από ξηράς ούτε από θαλάσσης. Τότε και μην έχοντας άλλη ελπίδα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ήλπιζε ότι οι Σύμμαχοι θα έσωζαν την κατάσταση με αυστηρές αναφορές και επίδειξη δύναμης. Την 3^η Αυγούστου του έτους 1831, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας παρότρυνε τον Στρατηγό Καλλέργη να διατηρήσει την πειθαρχία του και να μην αφήσει άντρες του να δωροδοκηθούν από στασιαστές. Του ζήτησε να τον ενημερώνει και να αναμένει ενισχύσεις.²⁶⁰

Την 7^η Αυγούστου του έτους 1831, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έγραψε εκ νέου επιστολή στον Στρατηγό Καλλέργη, υποσχόμενος να του στείλει ενισχύσεις υπό τις οδηγίες του Νικήτα. Εκείνος να μην αναλάβει δράση μόνος του.

Λίγα 24ωρα αργότερα, ο Στρατηγός Καλλέργης ενισχυμένος από τον Νικήτα, υπερέβη τις οδηγίες του Ιωάννη Α. Καποδίστρια και βομβάρδισε την πόλη του Πόρου από ξηράς.

²⁶⁰ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδος*, μτφ. Σ. Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ. Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020 σ. 684-686

Έτσι, πιεσμένος όπως ήταν από τους Αντιπρεσβευτές, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δήλωσε τις 15 Αυγούστου του έτους 1831, ότι η Εθνοσυνέλευση θα συγκαλούνταν στα μέσα Σεπτεμβρίου του έτους 1831.²⁶¹

Η πόλη του Πόρου λεηλατήθηκε βάναισα από τον Νικήτα. Ο Μιαούλης διέφυγε σώος και αβλαβής.

Οι στασιαστές στο νησί της Ύδρας δεν παραδίδονταν. Συνέχισαν τις ετοιμασίες για ξεχωριστή Εθνοσυνέλευση, αγνοώντας τις υποσχέσεις του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Από την άλλη πλευρά, ο Μιαούλης κατέφυγε στο νησί της Ύδρας και από εκεί στην Σύρο.

Πλοία των στασιαστών στάλθηκαν τόσο στην Ρούμελη όσο και στην Πελοπόννησο.²⁶²

Ανοικτό ζήτημα παρέμενε ακόμα η οικογένεια-φατρία Μαυρομιχάλη. Παραδόξως, εκείνο το διάστημα ήταν διχασμένη. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας πήρε την εξής πρωτοβουλία: Εξουσιοδότησε τον γιο και τον αδελφό του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη, τον Γεώργιο και τον Κωνσταντίνο Μαυρομιχάλη να πάνε στο Λιμένι να αποκαταστήσουν την τάξη. Έθεσε έναν όρο. Να πάνε με έναν νομιμόφρονα Γερουσιαστή, ο οποίος θα εγγυηθεί την επιστροφή τους. Μετά από αυτό το ταξίδι, θα μπορούσαν να φύγουν από το Ναύπλιο για την Αίγινα.

Σταδιακά, η εξουσία της Κυβέρνησης άρχισε να αποκαθίσταται εκτός της νήσου Ύδρας.²⁶³

Πολύ αργότερα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έμαθε ότι οι δύο συνωμότες είχαν προσεταιριστεί τον εντεταλμένο με την φρούρηση Ιωάννη Καραγιάννη, τον οποίο αργότερα κατέστησαν συνεργό, στο Σχέδιο Δολοφονίας του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.²⁶⁴

²⁶¹ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020,σ. 686

²⁶² Στο ίδιο, σ. 686 επ.

²⁶³ Στο ίδιο, σ. 687-688

²⁶⁴ Γεωργής, Γιώργος, *Ι.Α. Καποδίστριας Η Διακυβέρνηση και η Ανατολική Πολιτική του, Η Πρώτη Προσπάθεια Εγκαθίδρυσης Ελληνοτουρκικών Σχέσεων*, τίτ.κειμ., *Η Δολοφονία του Κυβερνήτη*,1^ηέκδ.,εκδ. Καστανιώτη Α.Ε., Αθήνα, Απρίλιος 2021, σ. 229

Λίγες ημέρες αργότερα, παραιτήθηκε από Υπουργός Εξωτερικών και Εμπορικού Ναυτικού, ο Ιάκωβος Ρίζος Νερουλός. Άμεσα προσχώρησε στην Αντιπολίτευση. Αυτή η Πράξη ήταν ευθεία επίθεση στο πρόσωπο του Ιωάννη Α. Καποδίστρια διότι ο Ρίζος Νερουλός ήταν μαζί του στην Ελβετία και τον συνόδευσε στο ταξίδι της επιστροφής στην Ελλάδα, τον χειμώνα του έτους 1827-1828.

Αμέσως μετά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας στράφηκε στον νέο Υπουργό Δικαιοσύνης, τον Σικελιανό. Του ανέθεσε να συντάξει Έκθεση για τα γεγονότα που προηγήθηκαν. Το Πόρισμα του Σικελιανού ήταν ότι αναμφίβολα υπήρξε συνωμοσία, η οποία δικαιολογούσε την δίωξη. Κέντρο της συνωμοσίας ήταν η Ύδρα. Στόχος ήταν η ανατροπή της Κυβέρνησης Καποδίστρια και η ανάληψη εξουσίας από την Αντιπολιτευτική Γραμμή. Απώτερος σκοπός ήταν η αμφισβήτηση της καθεστηκυίας τάξης αλλά και η πρόκληση ανοικτής εξέγερσης. Η Αντιπολίτευση διεκδίκησε την εξουσία με κάθε μέσο και κάθε κόστος. Τέθηκε σε κίνδυνο η ασφάλεια του Κράτους.

Επειδή αδυνατούσε πλέον να ενεργήσει μόνος του, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας ζήτησε και πάλι τις αρχές Σεπτεμβρίου του έτους 1831, την αρωγή των Συμμάχων. Έστειλε μακροσκελή επιστολή στα μέλη της "Διάσκεψης του Λονδίνου" για ανάληψη βοήθειας.²⁶⁵

Η επιστολή του Ιωάννη Α. Καποδίστρια στο Λονδίνο, με ημερομηνία την 5^η Σεπτεμβρίου του έτους 1831, περιείχε ολόκληρη την υπόθεση με λεπτομέρειες. Σε αυτή την επιστολή ρωτούσε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας εάν οι Μεγάλες Δυνάμεις ήταν σε θέση και φυσικά διάθεση να "κανονίσουν" το μέλλον της Ελλάδας, μέσω συλλογικών οδηγιών.

Εάν οι Μεγάλες Δυνάμεις κανόνιζαν το ποιος θα ήταν ο πρίγκιπας της Ελλάδος από εκεί και πέρα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας θα θεωρούσε ότι βρίσκονταν στο τέλος της σταδιοδρομίας του.²⁶⁶

Κατά την διάρκεια όλων αυτών των ημερών, είχε αλληλογραφία με τον Μιχαήλ Σούτσο, για τα πολιτικά γεγονότα τόσο της Ευρώπης όσο και της Ελλάδας που τον απασχολούσαν ιδιαίτερα. Περίπου στα μέσα Σεπτεμβρίου του έτους 1831, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας είχε πεισθεί ότι η κατάσταση στην Ευρώπη ήταν εκρηκτική.

²⁶⁵ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020,σ. 689-696

²⁶⁶ Στο ίδιο, σ. 696-697

Είναι χαρακτηριστικό το εξής γεγονός: Από τους Αντιπροσώπους των Συμμάχων, ο μόνος που εξακολουθούσε να τον πιστεύει σε απόλυτο βαθμό, ήταν ο Ναύαρχος Ρίκορντ. Ήταν αδύνατο ο Ρίκορντ να δράσει μόνος του και αποφασιστικά κατά των στασιαστών.²⁶⁷

Από την άλλη πλευρά, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας είχε να αντιμετωπίσει και τους στασιαστές του Αντιπολιτευόμενου νησιού της Ύδρας. Ήταν το Κέντρο της Αντιπολίτευσης, το νησί της Ύδρας. Και αυτό όξυνε το πρόβλημα. Διότι οι Υδραίοι ενώθηκαν όλο αυτό το χρονικό διάστημα με μέλη της οικογένειας Μαυρομιχάλη. Αυτό το γεγονός ήταν επιπρόσθετα και μία οξεία και τελειωτική κρίση στην σχέση του Ιωάννη Α. Καποδίστρια με Υδραίους αλλά και με τα μέλη της οικογένειας Μαυρομιχάλη. Εκείνο το εμβληματικά κρίσιμο χρονικό σημείο ολόκληρη σχεδόν η οικογένεια Μαυρομιχάλη βρίσκονταν υπό κράτηση στην Πελοπόννησο, τόσο στο Ναύπλιο όσο και στην Μάνη. Ήταν και ο πρωταρχικός λόγος που δυσχέραινε την “σωστή” σχέση του Ιωάννη Α. Καποδίστρια με την οικογένεια Μαυρομιχάλη. Μάλιστα, υπήρξαν ορισμένα άτομα όπως ο Ανδρέας Ζαΐμης που αποπειράθηκαν να τους συμφιλιώσουν. Το ίδιο επιχείρησε να κάνει και ο Ναύαρχος Ρίκορντ.

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας απέρριψε χωρίς εξηγήσεις το αίτημα Μαυρομιχάλη για μερική απελευθέρωση από την συνοδεία. Με αυτή την απόφαση, ο αρχηγός της οικογένειας Μαυρομιχάλη, ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης εξοργίσθηκε. Ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης δεν δυσκολεύθηκε να επικοινωνήσει τόσο με τον Κωνσταντίνο όσο και με τον Γεώργιο Μαυρομιχάλη για να φθάσει η Τελική Τραγωδία του έτους 1831, στο Αποκορύφωμά της.

Στο Ναύπλιο διακινούνταν εκείνη την περίοδο έντονοι ψίθυροι για παράνομες ενέργειες τριών μελών της οικογένειας-φατριάς Μαυρομιχάλη. Στον ίδιο τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια στάλθηκαν μέσω του Ντώκινς, του Διοικητή του Ναυπλίου, προειδοποιήσεις για συνωμοτικές ενέργειες Γάλλων Αξιωματικών με Έλληνες.²⁶⁸

²⁶⁷ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020,σ. 697-698

²⁶⁸ Στο ίδιο, σ. 698-699

Στην αρχή, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δεν μπορούσε να φαντασθεί ότι θα υπήρχε Έλληνας που θα επιβουλευόταν την ζωή του. Τα γεγονότα θα τον διαψεύσουν λίγες μέρες αργότερα.²⁶⁹

Ακόμη μία προσπάθεια συμφιλίωσης επιχειρήθηκε να γίνει από αξιосέβαστους Έλληνες, με σκοπό να βελτιωθούν οι σχέσεις του Ιωάννη Α. Καποδίστρια με την οικογένεια Μαυρομιχάλη. Και αυτό διότι υπήρχαν αξιосέβαστοι Έλληνες που φοβόντουσαν πραγματικά για το μέλλον της χώρας τους. Ένας εξ αυτών ήταν και ο Μακρυγιάννης, ο οποίος πληροφορήθηκε ότι ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης θα εγκατέλειπε τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια εάν εκείνος επιχειρούσε να συμφιλιωθεί με τον Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη. Ο Μακρυγιάννης δεν εγκατέλειψε την προσπάθεια της μεταξύ τους συμφιλίωσης. Μόλις το έμαθε ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ζήτησε να συλληφθεί ο Μακρυγιάννης. Ο Μακρυγιάννης γνωρίζοντας τα όσα προηγήθηκαν κατέφυγε από το Άργος στο Ναύπλιο, με κατεύθυνση το σπίτι του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Εκεί του γνωστοποίησε τα όσα είχαν προηγηθεί.²⁷⁰

Μετά από όλα αυτά τα γεγονότα, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας συνέχισε να είναι απορροφημένος με τις καθημερινές του ενασχολήσεις. Για ακόμη μία φορά, ακύρωσε την Εθνοσυνέλευση και ξεκίνησε να κανονίζει τις διαδικασίες για την Διεξαγωγή των Εκλογών, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν σε Συνθήκες αστάθειας.

Παράλληλα, επανεκκίνησε η συζήτηση για τον Διορισμό στην Ελλάδα, πρίγκιπα από την Βαυαρία. Στις συζητήσεις που διεξήχθησαν, προκρίθηκε ο πρίγκιπας Όθωνας της Βαυαρίας. Σε αυτή την επιλογή αντέδρασε έντονα και αρνητικά η Ρωσία.

Από την άλλη πλευρά, Βαυαρός απεσταλμένος στάλθηκε στην Ελλάδα από τον πατέρα του Όθωνα, τον Λουδοβίκο Α΄ της Βαυαρίας, με σκοπό να διερευνήσει την κατάσταση στην Ελλάδα. Ο απεσταλμένος ήταν ο Βαυαρός καθηγητής Τίερς.

²⁶⁹ Γεωργής, Γιώργος, *Ι.Α. Καποδίστριας Η Διακυβέρνηση και η Ανατολική Πολιτική του, Η Πρώτη Προσπάθεια Εγκαθίδρυσης Ελληνοτουρκικών Σχέσεων*, τίτ.κειμ., *Η Δολοφονία του Κυβερνήτη*, 1^η έκδ., εκδ. Καστανιώτη Α.Ε., Αθήνα, Απρίλιος 2021, σ. 229

²⁷⁰ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 699-700

Για την επικείμενη άφιξη του Τίερς, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας έστειλε Εγκύκλιο στους Επαρχιακούς Διοικητές.²⁷¹

Με αυτήν την Εγκύκλιο, γνωστοποιούσε ουσιαστικά τί θα γινόταν στο μέλλον στην Ελλάδα.

Όλο αυτό διάστημα των γενικευμένων ταραχών, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δεν ξέχασε τον Ελβετό φίλο του και τραπεζίτη, τον Εϊνάρ. Συνέχισε να αλληλογραφεί μαζί του. Έως το τέλος.

Πώς όμως ``γράφτηκε`` το τέλος του Ιωάννη Α. Καποδίστρια;

Συγκεκριμένα, ο Γεώργιος και ο Κωνσταντίνος Μαυρομιχάλης συνοδευόμενοι από δύο στρατιώτες, τον Καραγιάννη και τον Γεωργίου μπήκαν χαράματα στην εκκλησία του ``Αγίου Σπυρίδωνα`` στο Ναύπλιο. Ο Γεώργιος Μαυρομιχάλης βγήκε από την εκκλησία και στάθηκε στα αριστερά της εισόδου της Εκκλησίας. Ο Κωνσταντίνος Μαυρομιχάλης στάθηκε από την αντίθετη πλευρά. Αργότερα, έφθασε στην εκκλησία του ``Αγίου Σπυρίδωνα``, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας με δύο φρουρούς του. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας δίστασε όταν είδε τους δύο άνδρες στην είσοδο της εκκλησίας αλλά εν τέλει προχώρησε. Τότε, ο Γεώργιος Μαυρομιχάλης κτύπησε τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια με μαχαίρι στην βουβωνική χώρα. Ο Κωνσταντίνος με το πιστόλι κάτω από τον μανδύα του, πυροβολεί τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια στο πίσω μέρος του κεφαλιού του και ύστερα ρίχνει και δεύτερο πυροβολισμό που απλώς εξοστρακίζεται. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας σωριάστηκε καταγής. Την ίδια στιγμή, ο Καραγιάννης πυροβολεί έναν από τους φρουρούς του Ιωάννη Α. Καποδίστρια και ένας πυροβολεί τον Κωνσταντίνο Μαυρομιχάλη, που επιχειρούσε να διαφύγει. Ο Κωνσταντίνος Μαυρομιχάλης έπεσε στο έδαφος και τον λίντσαρε επί τόπου το πλήθος. Ο Γεώργιος Μαυρομιχάλης κατέφυγε στο σπίτι του βαρόνου Ruap και τελικά παραδόθηκε.

Κατά την παράδοσή του, ψέλλισε διάφορα ``Περί Τιμής και Πατρίδας``. Δεν αρνήθηκε το έγκλημα και οι Γάλλοι Αντιπρόσωποι δεν είχαν άλλη επιλογή, από το να τον παραδώσουν στις ελληνικές αρχές με υπονοούμενα για σύμπραξη της Δολοφονίας μαζί τους.²⁷²

²⁷¹ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου,πρ.ελ.έκδ. Σ.Ριζάς,1^ηέκδ.,εκδ. Μίνωας,Αθήνα,2020, σ. 701

²⁷² Στο ίδιο, σ. 703-704

Ενώ ο Κωνσταντίνος Μαυρομιχάλης λιντσαρίστηκε από το μαινόμενο πλήθος, ο Γεώργιος Μαυρομιχάλης καταδικάστηκε σε θάνατο από Έκτακτο Στρατοδικείο, το οποίο συστάθηκε από την Γερουσία. Εισαγγελέας ορίστηκε ο Κάρπος Παπαδόπουλος.²⁷³

Με τον θάνατο του Κυβερνήτη Ιωάννη Α. Καποδίστρια, ενθουσιάστηκε η Αντιπολίτευση. Απέδωσε στους Δολοφόνους, Δάφνες Τυραννοκτόνων, προσομοιάζοντάς τους, με τον Αρμόδιο και τον Αριστογείτονα. Οι αντίπαλοι του Ιωάννη Α. Καποδίστρια πανηγύριζαν παντού, ιδιαίτερος στην Ύδρα, που αποτέλεσε το Επιχειρησιακό Κέντρο της Αντιπολίτευσης, την εποχή της Διακυβέρνησης του Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Το ίδιο κλίμα και στο νησί της Αίγινας, παρόλο που ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας το ευεργέτησε όσο κανένα άλλο νησί. Με την ίδρυση του “Ορφανοτροφείου της Αίγινας” επί των ημερών του.²⁷⁴

Από την πλευρά της αναγγελίας του θανάτου του Κυβερνήτη Ιωάννη Α. Καποδίστρια έγιναν οι εξής ενέργειες: α. Η “Γενική Εφημερίς της Ελλάδος”, ημιεπίσημο κυβερνητικό φύλλο και όργανο, έγραψε για τον θάνατο του Κυβερνήτη Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Χαρακτήρισε τους δολοφόνους ως “εθνοκατάρατους πατροκτόνους”.²⁷⁵

3.8 Ταφική διαδικασία Ιωάννη Α. Καποδίστρια: Μετά την στυγερή Δολοφονία του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, το νεκρό σώμα του, μεταφέρθηκε στο Κυβερνείο του Ναυπλίου. Εκεί ταριχεύθηκε από τον Ζακύνθιο γιατρό, τον Σπύρο Καρβελλά και στη συνέχεια τέθηκε η σορός του σε λαϊκό προσκύνημα για μέρες στον Μητροπολιτικό Ναό του “Αγίου Γεωργίου” Ναυπλίου. Από τον Μητροπολιτικό Ναό μεταφέρθηκε η σορός του μετά το προσκύνημα, στο “Αρχείο” έως ότου αποφασίσει η Εθνοσυνέλευση για την ταφή του.

Η Γερουσία συνήλθε την ίδια ημέρα της Δολοφονίας, διορίζοντας “τριμελή Κυβερνητική Επιτροπή”. Μέλη της διορίστηκαν οι: Αυγουστίνος Καποδίστριας, Θεόδωρος Κολοκοτρώνης και Ιωάννης Κωλέττης. Με το Ψήφισμά της γνωστοποίησε τον Θάνατο του Κυβερνήτη και την Πολιτική Μεταβολή.²⁷⁶

²⁷³ Γεωργής, Γιώργος, *Ι.Α. Καποδίστριας Η Διακυβέρνηση και η Ανατολική Πολιτική του, Η Πρώτη Προσπάθεια Εγκαθίδρυσης Ελληνοτουρκικών Σχέσεων*, τίτ.κειμ., *Η Δολοφονία του Κυβερνήτη*, 1^η έκδ., εκδ. Καστανιώτη Α.Ε., Αθήνα, Απρίλιος 2021, σ. 230

²⁷⁴ Στο ίδιο, σ. 230-231

²⁷⁵ Στο ίδιο, σ. 234

²⁷⁶ Στο ίδιο, σ. 239-240

Αμέσως μετά, η ‘‘Συνταγματική Επιτροπή’’ στην Ύδρα, με Ψήφισμά της, εξασφάλισε την Κυβερνητική συνέχεια και προσπάθησε να αποτρέψει την αναρχία και την χαοτική κατάσταση στην χώρα.²⁷⁷

Το μόνο που έμενε ήταν να πραγματοποιηθεί η κηδεία. Η κηδεία του Κυβερνήτη Ιωάννη Α. Καποδίστρια πραγματοποιήθηκε τις 18 Οκτωβρίου του έτους 1831, είκοσι ημέρες μετά την Δολοφονία του. Ήταν κατά γενική ομολογία η πρώτη μεγάλη επίσημη κηδεία στην Ελλάδα. Στην νεκρική πομπή συμμετείχαν μέχρι και τα άλογα του Κυβερνήτη Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Επρόκειτο κατά γενική ομολογία για μία μεγαλοπρεπή κηδεία, που αρμόζει σε Κυβερνήτη Έθνους. Είναι επιπρόσθετα γνωστό ότι στην μεγαλοπρέπεια της κηδείας του εν λόγω προσώπου, στήριζε και η ‘‘Διοικητική Επιτροπή’’ τις εντυπώσεις για την μετέπειτα πολιτική της κυριαρχία. Ολόκληρο το τελετουργικό της επικήδειας και ταφικής διαδικασίας του Κυβερνήτη Ιωάννη Α. Καποδίστρια περιέγραψε με λεπτομέρεια η ‘‘Γενική Εφημερίς της Ελλάδος’’.²⁷⁸

Εκτός της ‘‘Γενικής Εφημερίδος Ελλάδος’’, για τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια έγραψε και ο βιογράφος του Τρύφωνας Ευαγγελίδης.²⁷⁹

Ουσιαστικά, ο βιογράφος του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, ο Τρύφωνας Ευαγγελίδης, παρόλο που ήταν σφόδρα κριτικός απέναντί του, σκιαγράφησε με λεπτομερή και περιγραφικό τρόπο, τον χαρακτήρα του Ανθρώπου που έδωσε και την ζωή του για την χώρα του, την Ελλάδα και τους υπηκόους της, τους Έλληνες.

Αναμφίβολα, επρόκειτο για χαρισματικό Άνθρωπο και Ηγέτη, που άφησε ανεξίτηλη την Σφραγίδα του.

²⁷⁷ Γεωργής, Γιώργος, *Ι.Α. Καποδίστριας Η Διακυβέρνηση και η Ανατολική Πολιτική του, Η Πρώτη Προσπάθεια Εγκαθίδρυσης Ελληνοτουρκικών Σχέσεων*, τίτ.κειμ., *Η Δολοφονία του Κυβερνήτη*, 1^η έκδ., εκδ. Καστανιώτη Α.Ε., Αθήνα, Απρίλιος 2021, σ. 240

²⁷⁸ Στο ίδιο, σ. 240-241

²⁷⁹ Στο ίδιο, σ.244

3.9 Πολιτική Κατάσταση μετά την Δολοφονία Ιωάννη Α. Καποδίστρια: Ο Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης συνέχισε να αρνείται ότι γνωρίζει το οτιδήποτε για την Δολοφονία του Κυβερνήτη Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Την “Κυβερνητική Γερουσία” με διορισμένα μέλη της, τους Αυγουστίνο Καποδίστρια, Θεόδωρο Κολοκοτρώνη και Ιωάννη Κωλέττη, αναγνώρισαν προσωρινά οι Μεγάλες Δυνάμεις. Πραγματοποιήθηκε τον Δεκέμβριο του έτους 1831, η “Ε’ Εθνοσυνέλευση” στο Άργος. Η “Ε’ Εθνοσυνέλευση” κατάφερε να συντάξει Σύνταγμα. Αυτό το Σύνταγμα ονομάστηκε “Βασιλικό ή Ηγεμονικό Σύνταγμα”, με σκοπό να επιβληθεί στον μελλοντικό μονάρχη της Ελλάδος. Σε αυτό το Κυβερνητικό Σχήμα, κάθε μέλος επικαλούνταν ότι υποστηρίζονταν από συγκεκριμένες ευρωπαϊκές χώρες. Ο Αυγουστίνος Καποδίστριας από την Ρωσία, ο Ιωάννης Κωλέττης από την Γαλλία και ο Canning επικαλούνταν την συμφιλίωση όλων των πλευρών. Έτσι, υπό αυτές τις χαοτικές συνθήκες μόνο η “Διάσκεψη του Λονδίνου” ήταν σε θέση να επιβάλλει έναν Διακανονισμό.²⁸⁰

4.1 Έτος 1832: Τον Ιανουάριο του έτους 1832, η “Διάσκεψη του Λονδίνου” αναγνώρισε επισήμως τον Αυγουστίνο Α. Καποδίστρια, ως Επικεφαλής της Κυβέρνησης. Ταυτόχρονα, διέταξε τους Αντιπρεσβευτές να τον υποστηρίξουν.

Αυτοί ήταν απρόθυμοι να πραγματοποιήσουν μία τέτοια ενέργεια. Έτσι, τον Μάιο του έτους 1832, η “Διάσκεψη του Λονδίνου” ανέτρεψε την πρότερη απόφασή της και εγκατέλειψε τον Αυγουστίνο Α. Καποδίστρια.

Ο Ιωάννης Κωλέττης βρίσκοντας την ευκαιρία και υποστηριζόμενος από την Γαλλία, προήλασε κατά του Ναυπλίου, ως Επικεφαλής της περιοχής της Ρούμελης.

Τότε, ο Αυγουστίνος Α. Καποδίστριας διέφυγε στην Κέρκυρα, παίρνοντας μαζί του, το λείψανο του αδελφού του, Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Λίγο καιρό νωρίτερα, είχε εγκαταλείψει την Ελληνική Επικράτεια και ο άλλος αδελφός του, ο Βιάρος Α. Καποδίστριας.

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας κηδεύθηκε το έτος 1832 στην γενέτειρά του, την Κέρκυρα. Κηδεύθηκε στην “Μονή Υπεραγίας Θεοτόκου Πλατυτέρας” με μία λιτή επιγραφή με το όνομά του και τα εξής λόγια: ²⁸¹

<< Ι· Α· ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ >>

²⁸⁰ Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, μτφ.Σ.Αργυροπούλου, πρ.ελ.έκδ.Σ.Ριζάς, 1^η έκδ., εκδ.Μίνωας, Αθήνα, 2020, σ. 708

²⁸¹ Στο ίδιο, σ.708

Γ. ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΤΩΟΥ ΑΡΧΕΙΑΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΤΗΣ
ΜΟΝΙΜΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΤΟΥ 'ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ''

ΜΚ319

Αριθ. 3. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ LE PRESIDENT DE LA GRECE)

Διακηρύττει

Πρός τούς Έλληνας.

“ Έάν ό Θεός μεθ ’ ημῶν ”.

Τέλος πάντων εἶμαι ἐν μέσω ὑμῶν, τῆς διά τοῦτο αποδίδω χάριτας τῆς Ὑψιστον.

Ἡ διάχυσις τῆς ψυχῆς, τῆς τήν ὁποίαν υποδέχθητε, τά δείγματα τῆς εμπιστοσύνης, τῆς τά ὁποία ευαρεστεῖσθε τῆς περιστοιχῆτε, νύττον βαθέως τήν καρδίαν μου. Τήν βλέπω τήν στιγμήν να Σᾶς δώσω ὅλον ολόκληρον το μέτρον τῆς αφοσιώσεως τῆς ευγνωμοσύνης μου.

Θέλετε λάβει, ἐλπίζω, ευθύς, αφοῦ οἱ Αντιπρόσωποι τῆς νομίμως κατασταθέντες εἰς Εθνικήν Συνέλευσιν, θέλουν γνωρίσει τάς διακοινώσεις τάς ὁποίας οφείλω να κάμω .

Τότε θέλει' ἐμπορέσει βεβαιωθῆτε, ὅτι τά ταξείδια μου, ὡς αἱ προσπάθειάί μου ἀπό τον Μάϊον μῆνα, εἶχον μόνον ἐξαίρετον σκοπόν, να ἐξάγουν τήν αγαπητήν μάς Πατρίδα ἀπό τήν ὀλεθρίαν μονήρη θέσιν, εἰς τήν ὁποίαν εἰσέτι εὐρίσκεται, καταστήσουν, ὥστε ν' ἀπολαύῃ χωρίς αργοπορίαν τ' αγαθά ὅσα τῆς ὑπόσχεται ὁ πρῶτος παράγραφος τοῦ προσθέτου ἄρθρου τῆς ἐν Λονδίῳ συνθήκης τῶν 6 Ιουλίου τοῦ παρελθόντος ἔτους, προμηθεύσουν ἀκόμη χρηματικά τίνα μέσα ἐκ μέρους ὅλων ανεξαιρέτως τῶν Δυνάμεων, αἵτινες υπέγραψαν τήν συνθήκην αὐτήν.

Αἱ τιμαί τῆς ια (24) τοῦ παρόντος μηνός, ἔχουσαι ἀντικείμενον τήν σημαίαν Τῆς, καθιέρωσιν τῆς Κυβερνήσεώς Σᾶς, θέλουν Σᾶς ἐνθαρρύνει πιστεύσετε μετ' ἐμοῦ, ὅτι, ἐάν ὁ ἀνωτέρω σκοπός κατωρθώθῃ ἀκόμη, θέλει κατορθωθῇ στιγμήν, καθ' ἣν ἐσωτερική Διοίκησις ἰσχύουσα μόνον διά τῶν Νόμων, θέλει δυνηθῇ

Σας διασώση από τήν φρικτήν ἀναρχίαν, και οὕτω βαθμηδόν Σας ὁδηγήσῃ εἰς τήν πρόοδον τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς ἀναγεννήσεώς Σας.

Τότε μόνον θέλετε δυνηθῇ να ἀποδώσετε εἰς τοὺς συμμάχους Μονάρχας τά δι αὐτοὺς ἀπαραίτητα ἐνέχυρα, ὥστε να ἀμφιβάλλουν πλέον περὶ τῆς ὁδοῦ, ὁποῖαν θέλετε γνωρίσει δυνηθῇ ὁδεύσετε ἐκπλήρωσιν τῶν σωτηρίων σκοπῶν, οἵτινες ἐγέννησαν πρᾶξιν τῆς 6 Ιουλίου εἰς αἰῶνα ἀξιομνημόνευτον ἡμέραν τῆς 8 (20) Ὀκτωβρίου.

Πρὶν τούτον ἔχετε δίκαιον να ἐλπίζετε τὰς ὁποίας ὑπὲρ ὑμῶν ἐπικαλέσθην βοηθείας, οὔτε κάμμιαν ἄλλην συνδρομήν, διὰ δυνηθῆτε καὶ εὑρετε τὰ μέσα εἰσάγετε τήν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν, φυλάξετε τήν υπόληψιν Σας εἰς τόν ἔξω κόσμον.

Τοί αὐτα συλλογιζόμενος αισθάνομαι ζωηράν θλίψιν, ὅτι ἡ ἐν Τροιζῆνι Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐφωδιάσι τήν Βουλὴν με ἀποχρώσας δυνάμεις, διὰ νὰ ἔχῃ τήν ἐξουσίαν κυρώσῃ τὰ μέτρα, ἅτινα ἡ κοινὴ σωτηρία ἀποκαθιστᾷ εἰς ἑξῆς ἐξ ἀνάγκης κατεπειγούσης ἀπαραίτητα.

Μία Ἐθνικὴ Συνέλευσις δεν ἐμπορεῖ συνέλθῃ παντελῶς πρό τοῦ Ἀπριλλίου μηνός.

Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ ἐξακολουθοῦσα ἡ ἐνεστῶσα κρίσις ἐμπορεῖ μηδενώσει ὅλας τὰς ἐλπίδας Τῆς, ἀποστερήσῃ τοὺς καρπούς τῶν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἀπειρῶν θυσιῶν, ἀγῶνος, ὁποῖον τοσαύτην ἀνδρίαν καρτερίαν υποστηρίζατε.

Πεπεισμένος πόσαν ἀνυπομονησίαν ἐπιθυμεῖτε νὰ τρυγήσετε τοὺς καρπούς τῶν θυσιῶν τούτων, πιστώσετε τήν προσδοκίαν τῶν συμμάχων Δυνάμεων, ὡς τὴν ὑπὲρ ὑμῶν πρόνοιαν, τήν ὁποῖαν ὁ χριστιανικὸς πολιτισμένος κόσμος Σας τιμᾷ, ἀποφασίζω Σας προμηθεύσω κατ' ἐμέ μόνον μέσον σκοπόν, συγκαλῶν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τόν Ἀπρίλλιον μῆνα, ἕως τῆς συγκροτήσεως αὐτῆς δεχόμενος σύστημα προσωρινῆς Κυβερνήσεως, θεμελιωμένον ἐν τοσοῦτῳ ἐπάνω εἰς τὰς βάσεις τῶν πράξεων τῆς Ἐπιδάφρου, τοῦ Ἀστρους τῆς Τροιζῆνος.

Τό ἐδέχθην μολαταῦτα σύστημα τοῦτο, εἰμὶ ἀφοῦ ἔλαβα τήν γνώμην τῆς Βουλῆς τῶν μεταξύ πλέον φωτισμένων ἀπὸ τὰ φῶτα τῆς πείρας. Οὗτο βάλλω τοῦτο εἰς ἐκτέλεσιν χωρὶς τῆς συμπράξεως τοῦ ἐνός ἢ τοῦ ἄλλου, μάλιστα ἐκείνων οἵτινες διὰ τῶν ψήφων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἐπικρατείας ἀνέβησαν ἤδη εἰς ἔντιμον βαθμόν τῆς πρώτης Ἀρχῆς, ἢ τῆς ἀντιπροσωπίας τοῦ ἔθνους.

Κοινοῦντες μετ' ἐμοῦ θέλουν μεθέξει τῶν ἀγῶνων τοῦ ὑπευθύνου μου. Περί τούτων θέλει κρίνει ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις.

Ὅλη ὁλόκληρος ἡ ζωὴ μου, τόν δημόσιον στάδιον, τόν ὁποῖον διέτρεξα πλέον τῶν τριάκοντα χρόνων, ἡ εὐνοια τήν ὁποῖαν ἐντεῦθεν ἀπήλαυσα εἰς πολλοὺς τῆς Εὐρώπης τόπους, Σας προμηνύουν ὅτι ὁ μόνος σκοπὸς τῆς ἀποράσεως μου ταύτης εἶναι να καταταχθῇτε τέλος ὑπὸ τήν Αἰγίδα τῶν Νόμων, να διαφυλαχθῇτε ἀπὸ τὰς ὀλεθρίους συνεπειὰς Κυβερνήσεως αυθαιρέτου.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 20 Ἰανουαρίου 1828.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

ΜΚ320

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐγκύκλ.

Ἀριθ. 6.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς Δημογέροντας τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἐπικρατείας.

Τὴν πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν θεῖαν βοήθειαν ἰδοὺ ἀναδέχομαι τὰς ἡνίας τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, τὰς ὁποίας αὐτὸ το ἔθνος μ' ἐνεπιστεύθη, καὶ ἀφοσιούμενος εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερῶν χρεῶν μου προτίθεμαι μόνον κύριον σκοπὸν τὴν σωτηρίαν καὶ εὐδαιμονίαν τῆς φίλης Πατρίδος.

Κανεῖς ἀμφιβάλλει ὅτι τῶν Νόμων ἡ πραγματικὴ ἐνέργεια εἶναι μόνον, τὸ ὅποῖον θέλει φέρει τὴν ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν τὴν εὐταξίαν, ἐν ταυτῷ θέλει προμηθεύσει εἰς τὸ ἔθνος τὴν ἐξωτερικὴν ὑπόληψιν. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν ἀπὸ μέρους ὅλων ὑμῶν ἀμετάτρεπτος ἀφοσίωσις εἰς τοὺς Νόμους, ἐνθερμος προσπάθεια εἰς τὴν δραστήριον ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Εἶμαι πεπεισμένος εἰς τὴν φιλόνομον τὴν φιλοπατρί σᾶς, διὰ τοῦτο ἀμφιβάλλω, ὅτι ὡς φέροντες τὸ πρόσωπον τῶν λαῶν θέλετε σπεύσει, τὴν ἐμπνεύσετε εἰς ἅπαντας τοὺς Νόμους ὑποταγὴν, τὴν πειθαρχίαν τῆς ἀλλήλους ὁμόνοιαν.

Ὁ επισυναπτόμενος κανονισμὸς θέλει ἀποτελεῖ τὸ σύστημα τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως, μέχρις ὅτου συγκροτηθῇ ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἥδη ἐκδοθείσας διακηρύξεως, ἀντίτυπα τῶν ὁποίων ἐγκλείονται, διὰ νὰ δημοσιευθῶσιν εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 20 Ἰανουαρίου 1828.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

ΜΚ321

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐγκύκλ.

Αριθ. 7. Πρὸς ἅπαντας τοὺς Πολεμικοὺς

Τὴν πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν θεῖαν βοήθειαν, ἰδοὺ ἀναδέχομαι τὰς ἡνίας τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, τὰς ὁποίας αὐτό τό ἔθνος μ' ἐνεπιστεύθη, ἀφοσιούμενος εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερῶν χρεῶν μου, προτίθεμαι μόνον κύριον σκοπὸν τὴν σωτηρίαν τὴν εὐδαιμονίαν τῆς φίλης Πατρίδος.

Κανεῖς ἀμφιβάλλει, ὅτι τῶν νόμων ἡ πραγματικὴ ἰσχὺς εἶναι μόνον, ὁποῖον θέλει φέρει, τὴν ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν τὴν εὐταξίαν, τὴν ἐν τοῦτῳ θέλει προμηθεύσει εἰς τό ἔθνος τὴν ἐξωτερικὴν ὑπόληψιν. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν ἀπὸ μέρους ὅλων ὑμῶν ἀμετάτρεπτος ὑποταγὴ ἀφοσίωσις εἰς τοὺς νόμους, τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως τελεία εὐπειθεία. Ταῦτα χαρακτηρίζουν τὸν καλὸν Πολίτην.

Ἐἶμαι πεπεισμένος εἰς τὴν ἀνδρίαν τὴν καρτερίαν Σᾶς, ἀμφιβάλλω, ὅτι οἱ εἰς μέλλον ἀγῶνες Σᾶς θέλουν ἐπισφραγίσαι τὴν δόξαν τῶν μέχρι τοῦδε κατορθωμάτων Σᾶς.

Ἀλλὰ χρέος μου ἀπαιτεῖ σᾶς προτρέψω πατρικῶς σᾶς διατάξω νὰ ἐπιμείνετε εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκεσθε θέσεις μαχόμενοι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ὑπὲρ Πατρίδος, ποσῶς ἀπομακρυνθῆτε προτοῦ λάβετε τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς ὅθεν ἀνήκει.

Ἐκπληροῦντες ταῦτα, θέλετε δεῖξει πρῶτον δεῖγμα εἰς τοὺς νόμους ὑποταγῆς καὶ εὐπειθείας σᾶς.

Ὁ ἐπισυναπτόμενος κανονισμὸς θέλει ἀποτελεῖ τό σύστημα τῆς Προσωρινῆς Διοικήσεως, μέχρις ὅτου συγκροτηθῇ ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις, κατὰ τό πνεῦμα τῆς ἡδὴ ἐκδοθείσης διακηρύξεως, ἀντίτυπα τῶν ὁποίων ἐγκλείονται, διὰ δημοσιευθῶσιν εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 20 Ἰανουαρίου 1828.

Ὁ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ .

ΜΚ322

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ψηφ. Δ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθ. 15 . Ψ η φ ί ζ ε ι .

Άρθρον Α.

Καθίσταται Ἐκκλησιαστική Ἐπιτροπή επιφορτιζομένη προμηθεύη εἰς τήν Κυβέρνησιν ὅλας τάς παρ' αὐτῆς αἰτουμένας πληροφορίας περί τῆς καταστάσεως τῶν χρεῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Β .

Ἐν διάταγμα κανονίζει τόν ὀργανισμόν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, προσδιορίζει μερικώτερον τά προσήκοντα αὐτῆς.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 23 Ιανουαρίου 1828.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ψήφ. στ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθ. 18. *Ψ η φ ί ζ ε ι .*

Άρθρον Α΄

Ἡ καθίδρυσις τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως ἐκτελεῖται τούς πλέον ἀπλοῦς τρόπους. Πᾶσα ἐορτή, ἥτις ἤθελεν ἐπιφέρει ἔξοδα, ἀντιβαίνει, εἰς τήν δυστυχή θέσιν τῆς Πατρίδος τῆς,

Ὁ μόνος τρόπος ἐκτελεσθῆ ἢ εἰς τόν θεόν εἰς τό ἔθνος εὐάρεστος αὕτη τελετή εἶναι γίνῃ πραγματική περίθαλψις εἰς τούς δυστυχεῖς πολίτας, οἵτινες ἔχασαν τήν καλύβαν τῶν. Θέλομεν προσπαθῆσαι μολαταῦτα προμηθεύσωμεν εἰς τοιαύτην εὐκαιρίαν κάποιαν παρηγορίαν εἰς τήν ἀθλιότητά τῶν τηροῦντες τήν ἐντολήν τοῦ Κυρίου “ *Τῇ γυνῶτι ἢ ἀριστερά σου τί ποιεῖ ἢ δεξιὰ σου.*”

Ἡ Προσωρινή Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος καθιδρύεται ὀρκιζομένη ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Μητροπόλεως τῆς Αἰγίνης τῇ 26 Ἰανουαρίου [7 φεβρουαρίου] εἰς τάς 10 ὥρας πρό τοῦ μεσημερίου.

Β΄

Τάς 10 ὥρας πρό τοῦ μεσημερίου οἱ τρεῖς Πρόβουλοι οἱ τρεῖς Α΄ Γραμματεῖς τοῦ Πανελληνίου (τά μέλη, ἅτινα ἤδη διωρίσθησαν, ἔρχονται εἰς τήν οἰκίαν τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ὑποδέχεται αὐτούς, τούς παρeisάγει εἰς τόν Κυβερνήτην.

Γ΄

Ὁ Κυβερνήτης συνωδευμένος ἀπὸ πρεσβείαν ταύτην ἔρχεται εἰς τήν ἐκκλησίαν, ὅπου μετὰ τήν παράκλησιν τελοῦνται τά ἐφεξῆς.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Κυβερνήτου εὐρίσκεται μικρά τράπεζα, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶναι θαμένον κατάστιχον τῶν ὄρκων.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας καλεῖ ἐξ ὀνόματος τά ἤδη διορισθέντα μέλη τοῦ Πανελληνίου, κατατάσσει τά ὀνόματα αὐτῶν εἰς τό κατάστιχον.

Ὁ Κυβερνήτης ἴσταται κατὰ πρόσωπον τοῦ Μητροπολίτου, ἔμπροσθεν τῆς ὥραίας πύλης ἱσταμένου, τό ἱερόν εὐαγγέλιον εἰς χεῖρα κατὰ τήν συνήθειαν, ἐπαναλέγει τρόπον τοῦ ὄρκου, ὁποῖον ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας μεγαλοφώνως, ἀναγινώσκει, ὁ Κυβερνήτης ἀσπάζεται τό ἱερόν εὐαγγέλιον, ὑπογράφει τόν τρόπον τοῦ ὄρκου εἰς τό κατάστιχον.

.

Δ΄

Τά εἰρημένα μέλη τοῦ Πανελληνίου, ὀλικῶς μετὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας ὀρκίζονται ὡσαύτως κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον.

Ε΄

Δοξολογία εἰς τὸν Θεόν ἀποπληροῖ τὴν τελετὴν.

Ὁ Κυβερνήτης ἀπέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ συνωδευμένος ἀπαράλλακτα, ὡς ἦλθεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐν Αἴγινη, τῇ 23 Ἰανουαρίου 1828.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

ΜΚ324

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Διάταγμα

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθ. 26

Δ ι α τ ά τ τ ε ι .

Ἄρθρον Α΄.

Διορίζονται μέλη τοῦ Πανελληνίου ἐπὶ τοῦ παρόντος οἱ Κύριοι Γεώργιος Κουντουριώτης, Ἀνδρέας Ζαΐμης, Πέτρος Μαυρομιχάλης, Ν. Σπηλιάδης, Γεώργιος Ψύλλας, Κ. Ζωγράφος, Α. Παπαδόπουλος Χρ. Αἰνιάν, Χρ. Κλονάρης.

Β΄.

Τ μ ῆ μ α τ ῆ ς Ο ἰ κ ο ν ο μ ί α ς .

Διορίζεται Πρόεδρος ὁ Κύριος Γεώργιος Κουντουριώτης.

Πρῶτος Γραμματεὺς ὁ Κύριος Ν. Σπηλιάδης.

Δεύτερος Γραμματεὺς ὁ Κύριος Α. Παπαδόπουλος.

Τ μ ἦ μ α τ ῶ ν Ε σ ω τ ε ρ ι κ ῶ ν

Πρόβουλος ὁ Κύριος Ἀνδρέας Ζαΐμης.

Πρῶτος Γραμματεὺς ὁ Κύριος Γεώργιος Ψύλλας.

Δεύτερος Γραμματεὺς ὁ Κύριος Χρ. Αινίαν.

Τ μ ἦ μ α τ ῶ ν Π ο λ ε μ ι κ ῶ ν

Πρόβουλος ὁ Κ. Πέτρος Μαυρομιχάλης.

Πρῶτος Γραμματεὺς ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Ζωγράφος.

Δεύτερος Γραμματεὺς ὁ Κ. Χρ. Κλονάρης.

Γ.

Ἡ ἐκλογή τῶν λοιπῶν δεκαοκτῶ μελῶν, ὅσα ἀπαιτοῦνται κατὰ το ψήφισμα ὑπ' αριθμ.4 τὸν ἀπαρτισμὸν τοῦ Πανελληνίου, ἀναβάλλεται πρὸς τό παρόν.

Δ.

Ἡ ἐκλογή τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῶν λοιπῶν πολιτικῶν ἐπιτροπῶν, ὡς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς ἀναβάλλεται ὡσαύτως πρὸς τό παρόν.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 23 Ἰανουαρίου 1828.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗ

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

ΜΚ325

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Διάταγμα . Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθμ . 27 .

Δυνάμει του άρθρου Θ της καταστάσεως της Προσωρινής Κυβερνήσεως.

Δ ι α τ ά τ τ ε ι .

Ὁ Κύριος Σπυρίδων Τρικούπης διορίζεται Γενικός Γραμματεὺς φέρων τὸν τίτλον Γ ρ
α μ μ α τ ε ύ ς τ ῆ ς Ἑ π ι κ ρ α τ ε ί α ς .

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 23 Ἰανουαρίου 1828 .

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ .

ΜΚ326α

243

Ἀριθ. 60

Ἔτους Δ .

Τιμὴ τῆς Συνδρομῆς

Ετησίᾳ Τάλαρα Δίστηλα 6

Εξαμηνιαία 3

Τριμηνιαία Ι Ι / Ι

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται μέσω τῶν Γραφείων τῆς Ἐφημερίδος, εἰς

Ἑλλάδι τὰ λοιπὰ μέσω τοῦ Κράτους, παρὰ ταῖς ἐπιστάταις τοῦ

Ταχυδρομείου.

**ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ .**

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1829 .

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως

Αρ. 13,702 **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Π. Α. Αναγνωστόπουλος διορίζεται Ἐκτακτος Ἐπίτροπος τῆς Ἡλίδος τοῦ Κ. Σπυρίδωνος Καλογεροπούλου, μετατιθεμένον εἰς τό Α' Ἀνέκκλητον Δικαστήριον.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νά ενεργήσῃ τό παρόν διάταγμα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 14 Αυγούστου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 13,703 . **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Πελοπίδας διορίζεται Προσωρινός Διοικητής τῶν Καλαβρύτων καὶ Βοστίτσης ἀντὶ τοῦ Κυρίου Μαρίνου Κλάδου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νά ἐνεργήσῃ τό παρόν διάταγμα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 14 Αυγούστου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 13,704. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κ. Στάμος Δασκαλόπουλος διορίζεται Προσωρινός Διοικητής τῆς Νάξου καὶ τῶν λοιπῶν νήσων τῶν Κεντρικῶν Κυκλάδων ἀντί τοῦ Κ. Γ. Πράδδου, μετατιθεμένον εἰς τό Α' Ἀνέκκλητον Δικαστήριον.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νά ἐνεργήσῃ τό παρόν διάταγμα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 14 Αυγούστου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Ἀρ. 13,705 **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ**

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α.΄ Ὁ Κ. Λυκοῦργος Λογοθέτης διορίζεται Ἐκτακτος Ἐπίτροπος τῆς Λακωνίας, τῆς Κάτω Μεσσηνίας, ἀντί τῶν Κυρίων Ἰω. Γενοβέλη καί Ι. Ψύλλα.

Β.΄ Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νά ἐνεργήσῃ τό παρόν διάταγμα.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 14 Αυγούστου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Αρ. 13,706 **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ**

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α.΄ Ὁ Κ. Αντώνιος Τσεούνης, διορίζεται Ἐκτακτος Ἐπίτροπος τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Β.΄ Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νά ἐνεργήσῃ τό παρόν διάταγμα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 14 Αυγούστου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΜΚ326b 244 Ἀρ. 13,707 **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ**

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΜΚ326b 244 Αρ. 13,707 **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ**

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Α.΄ Ο Κ. Κωνστ. Μεταξᾶς διορίζεται Ἐκτακτος Ἐπίτροπος τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος.

Β.΄ Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νά ἐνεργήσῃ τό παρόν διάταγμα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 14 Αὐγούστου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 13,708 **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ**

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατά συνέπεια τῆς ὑπ' Αρ. 8,268 ψηφίσματος περί τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, τοῦ ὑπ' Αρ.10,152 διατάγματος.

Διατάττομεν.

Α.΄ Οἱ Κύριοι Σπυρίδων Καλογερόπουλος, Μιχαήλ Α. Καΐρης Γ. Πραΐδης διορίζονται μέλη τοῦ Α΄ Ἀνεκκλήτου Δικαστηρίου ἀντί τοῦ παραιτηθέντος Κ. Ἀναγνώστου Οἰκονόμου τοῦ μετατιθεμένον εἰς τήν Γερουσίαν Κυρίῳ Ἰωάνν. Γενοβέλῃ, τοῦ εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν διορισθησομένον Κύριον Ν. Χρυσογέλου.

Β.΄ Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νά ἐνεργήσῃ τό παρόν διάταγμα.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 14 Αὐγούστου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Άρ. 13,709. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ**

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατά τό Γ' άρθρον τοῦ Β' Ψηφίσματος τῆς Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, χρονολογημένον τῆς 21 Ἰουλίου.

Λαβόντες ὑπ' ὅσιν τούς καταλόγους τῶν ὑποψηφίων, τούς ὁποίους μᾶς ἐπαρουσίασαν οἱ Κύριοι Πληρεξούσιοι Ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους.

Διατάττομεν

Α.΄ Διορίζονται Μέλη τῆς Γερουσίας Οἱ Κύριοι, Ἀνδρέας Μιαούλης, Ἀναστάσιος Χαραλάμπους, Ἀνδρέας Καλαμογδάρτης, Ἀθανάσιος Λιδωρίκης, Γεώργιος Κουντουριώτης, Γεώργιος Σεσίνης, Γεώργιος Μαυρομμάτης, Γεώργιος Μ. Ἀντωνόπουλος, Γεώργιος Αινιάν, Γεώργιος Μαυρογένης, Δημήτριος Περρούκας, Διονύσιος Μουρτζίνος, Δημήτριος Καμπόνης, Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, Ἰωάννης Καραπαύλος, Ἰωάννης Γενοβέλης, Ἰωαννούλης Νάκος, Ν. Χ. Δ. Κοτζιάς, Παναγιώτης Δ. Δημητρακόπουλος, Ρήγας Παλαμίδης, Τάτσης Μαγγίνας.

Β.΄ Ὅλα τά εἰς τούς καταλόγους ὑπόλοιπα ὀνόματα θέλουν καταγραφῇ εἰς βιβλίον, θέλουν λαμβάνεσθαι ὑπ' ὅσιν, ὡσάκις ἡ Κυβέρνησις διορίσει ὑπαλλήλους εἰς τά διάφορα δημόσια ὑπουργήματα.

Γ.΄ Κατά τά τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου οἱ Κύριοι Γερουσιασταί θέλουν εὐρεθῇ συνηγμένοι εἰς τήν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, τήν πρώτην τοῦ Ὀκτωβρίου θέλουν ἀρχίσει τάς ἐργασίας τῶν κατά τήν περί ὀργανισμοῦ τῆς Γερουσίας διάταγμα, ὅποιον θέλει δημοσιευθῇ ἐντός ὀλίγου.

Δ.΄ Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργήσῃ τό παρόν διάταγμα.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 14 Αὐγούστου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ἰ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Αρ. 8,435. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.

Τήν 11 τοῦ Ἀπριλίου τοῦ παρόντος ἔτους ἐξεδόθη παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης γραμμάτιον ὑπ' Ἀρ. 154 διὰ Γρός. 2.877 1/40 εἰς ὄνομα τοῦ Ταμία τοῦ Γεν. Φροντιστηρίου, πληρωτέον παρὰ τοῦ Ταμία τῆς Ἑλλάδος τήν 10 τοῦ παρόντος μηνός Αὐγούστου. Τό γραμμάτιον τοῦτο, τό ὅποιον ἀγοράσθη εἰς ὄνομα τοῦ πλοιάρχου Γρηγορίου Βαλιάνου, εἶναι εἰς ὄνομα τοῦ ἐν Σύρα Κυρίου Νικολάου Βαλσαμάκη, ἐχάθη, ὡς ἀναφέρουν ἀπό τήν Ἐπιτροπὴν ταύτην οἱ διαληφθέντες ὅ τι πλοιάρχου, Βαλιάνος, ὁ Κύριος Βαλσαμάκης.

Ἐάν, ἐντός τριῶν μηνῶν ἀπό τῆς α' τοῦ μέλλοντος Σεπτεμβρίου, δὲν παρουσιασθῇ εἰς τήν Ἐπιτροπὴν ταύτην περί οὗ ὁ λόγος γραμμάτιον, τὰ μὲν πρὸς ἐξόφλησιν αὐτοῦ γρόσια 2.877 16/40 θέλουν πληρωθῇ εἰς τὸν διαληφθέντα Κύριον Νικόλαον Βαλσαμάκην, αὐτό θέλει μείνει βάρος. Ταῦτα εἰδοποιήσιν τοῦ κοινοῦ.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 29 Αὐγούστου 1829.

Ἡ Ἐπιτροπή

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ

Π ρ ᾱ ξ ε ι ς Δ ι κ α σ τ ι κ ῆ

Αρ. 552 **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ**

Πρόγραμμα

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ, ΩΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

Ἐπειδὴ μεταξύ τῶν δικογραφιῶν ἐστάλησαν παρὰ τῆς Ἀνεμοθαλασσίου Δικαστήριον Ἐπιτροπῆς εἰς τοῦτο Δικαστήριον κατὰ διαταγὴν τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἐμπεριέχεται ἐκείνη ἀφοροῦσα γύμνουσιν, ὑπέφερεν ὁ Κ. Μάρκος Μοροζίνη, εἰς Πάνορμον τῆς Τήνου κατὰ τὸν Ἀπρίλλιον τοῦ 1827 ἔτους, ἐκεῖθεν ἀναγόμενος μ' ἓνα Ἰονικόν Μαρτίγον ὀνομαζόμενον, ἡ τ υ χ ε ρ ί ς, διοικούμενον παρὰ τοῦ Κ. Σπύρου Μορφέτου ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτῆτας ναυτοσυντρόφους Γεώργιον Μαλλίον, Γεώργιον Διάκον, Μικέ Διασσάκην, Δημήτριον Χατζιλετούδενα, Νικόλαον Μαρούκαν, ὅλοι Ψαρριανοὶ ἔχοντες πρό χρόνων τὴν κατοικίαν τῶν εἰς Μύκονον, μεταξύ τῶν ὁποίων εὐρίσκετο

ΜΚ326c

Ὁ εἰς Σύραν κάτοικος Ἀναγνώστης Καρδαμηλέσης, τὰς πραγματείας ἐλήστευσαν, τὰς ἔδωσαν εἰς τὸν Ἰωάννην Καλοπόδαρον Μυκόνιον ἐπειδὴ ὁ διαληφθεὶς Μοροζίνης ἥνοιξεν ὅλους αὐτοὺς τὴν ἀναφορὰν εἰς τοῦτο τὸ Δικαστήριον τῇ 10 Ἰουλίου παρελθόντος ὑπ' Ἀρ. 116,

Διὰ τὴν ἀπόδοσιν ἐνὸς γροσίου με διάφορα νομίσματα ἀπὸ Γρ. 6,091

Διὰ μετάξι καναρί καὶ ἄλλα, ὡς ἡ καταγραφή τῆς ὤ 5,076

Τὴν διὰ 17 μηνῶν ἔξοδα πρεστωτικά Δικαστηρίου τῶν ἄλλων Ἀρχῶν 3,000

Ἄθροισμα Γρ. 14,167

Διὰ τοὺς ὁποίους ἀφήθησαν αἱ τακτικαὶ προσκλήσεις Ἀρ. 117 ἀλλ' εἰ μὲν Ψαρριανοὶ ἀναφορᾶς τῆς ἐν Μυκόνῳ Δημογεροντίας φαίνεται ὅτι εὐρίσκονται ἐκεῖ, ὁ Καλοπόδαρος ὅτι ἀπέθανε ὁ Καρδαμηλέσης μ' ὅλον ὅτι ἐθεάθη ἐν τάξιν, μέχρι τοῦδε ἔδωσε καμμίαν ἀπόκρισιν.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο διὰ τοῦ παρόντος γνωστοποιεῖ ὅλους τοὺς ἄνω ὀνοματισμένους τοὺς κληρονόμους τοῦ διαληφθέντος Μυκονίου Καλοπόδαρου ὅτι (ἀγκαλὰ τοὺς φαίνεται ἡ δικογραφία τελειωμένη εἰς τοῦ Ἀντι-θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴν οἱ ὡ εἰρημένην) παρρησιασθῶσιν ἢ μόνας τῶν δι' ἐπιτρόπου, ἢ συνηγόρου τῶν ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν μετὰ τὴν καταχώρησιν τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος προγράμματος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐφημερίδα, διὰ νὰ παραστήσουν ἄλλα δικαιώματα ἂν ἔχουν, εἰδὲ, περασμένης τῆς προθεσμίας, μὴ παρρησιασθέντων αὐτῶν, τὸ Δικαστήριον θέλει ἐκδώσει κατ' ἐρήμην περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως ἀποφασιν τοῦ.

Τὸ παρὸν θέλει κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου τούτου εἰς τὰ συχνάζοντα μέρη ταύτης τῆς πόλεως • θέλει σταλθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τυπογραφίαν, ἵνα καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τὴν εἰδοποίησιν τῶν ὅσων ἀποβλέπη.

Ἐν Τήνῳ, τῇ 19 *Αὐγούστου* 1829

Ὁ Πρόεδρος Π. ΣΚΥΛΙΤΣΗΣ ΟΜΗΡΙΔΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς Παναγιώτης Μορίζος

Συνδρομὴ ὑπὲρ Σχολείου.

Πρός τον εὐγενέστατον Προσωρινόν Διοικητὴν τῶν Ἐπαρχιῶν Ξηρομέρου, Βάλτου τῆς Βονίτισης.

Κύριον Μάρκον Δαμηράλην.

Εὐγενέστατε Κύριε,

Αἱ προτροπαὶ οἱ καταπιεστικοὶ λόγοι σὰς ἔκαμαν τόσῃ ἐντύπωσιν εἰς τὴν ψυχὴν μᾶς, ὥστε ἀπεφασίσαμεν ὅλην μᾶς τὴν ἔνδειαν οἰκοδομήσωμεν αἱ ἰδίῳ μᾶς ἐξόδῳ τὸ σχολεῖον κατὰ τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν μέθοδον τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, τῶν δύο διδασκάλων τούτων τοὺς μισθοὺς πληρώσωμεν κατ' ἔτος τῶν φωτισμῶν τῆς νεολαίας τῆς ἐπαρχίας μᾶς.

Σὰς εἶναι γνωστὴν, Κύριε ἡ κατερήμωσις τῶν μοναστηρίων μᾶς ὁ ἀφανισμὸς τῶν ἀγρῶν μᾶς, προερχόμενα ἀπὸ τὰ δεινὰ τοῦ πολύχρονου πολέμου μ' ὅλα ταῦτα ἐκ τοῦ ὑστερήματός μᾶς προσφέρομεν ἕκαστος ἡμῶν αὐτοπροαιρέτως διὰ τὸ ἱερὸν τοῦτο ἔργον τὰ χρήματα ταῦτα, ὡς κάτωθιν.

Ὁ ἡγούμενος Λιγοβίσζη Ἰωαννίκιος Γρ. 1,300

Ὁ ἡγούμενος Προφήτου Ἡλιοῦ Ἀμβρόσιος 1,150

Ὁ ἡγούμενος Λεσινίου Ἰωαννίκιος 1,750

Ὁ ἡγούμενος τοῦ Ροῦμπιο Μελέτιος 1,500

Ὁ ἡγούμενος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Δαμιανός 600

Ὁ ἡγούμενος τῆς Πόρτας Γεράσιμος 700

Ὁ ἡγούμενος τοῦ Ἀχυρᾶ Θεοφάνης 400

Ὁ ἡγούμενος τῆς Κατοχῆς Διονύσιος 150

Ὁ ἡγούμενος τῆς Παναγούλας 400

Ὁ ἡγούμενος Ἁγίων Ἀποστόλων Κανδήλας Πανᾶ Παναγιώτης 150

Το ὅλον Γρος. 8, 100

Τὰ ὅποια ἐλπίζομεν τὴν ἐξορκίσουν διὰ τὰς οἰκοδομὰς διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν διδασκάλων τοῦ πρώτου χρόνου ἀλλ' ἐπειδὴ δυνάμεθα νὰ ἐξοικονομήσωμεν κατὰ τὸ παρὸν μετρήσωμεν αὐτὴν τὴν ποσότητα, ἐπιθυμοῦμεν ἀρχίσῃ ἡ οἰκοδομὴ μετὰ δύο μῆνας τουλάχιστον ἀπὸ τῆς σήμερον, ὅπου ἕως τότε εὐκολυόμεθα, πληρώσωμεν τ' ἀναγκαῖα ἐξοδα διὰ τοὺς κτίστας ἄλλα, ἕως ὅτου τελειώσουν αἱ οἰκοδομαί.

Παρακαλοῦμεν τὴν εὐγενεῖαν σὰς νά καθυποβάλετε αὐτό τοῦτο ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτη τὴν ἀπαιτουμένην πρόνοιαν διὰ τὴν σχολὴν ταύτην, πέμψη ἄνδρα ἱκανόν διὰ νά διευθύνῃ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ κτιρίου, νά συστήσῃ μίαν τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἀπὸ ἄνδρας τιμίους εὐυπόληπτους τῆς πατρίδος, διὰ ἔχῃ τὴν φροντίδα τῆς οἰκοδομῆς τῶν σχολείων, διορίσῃ διδασκάλους εἰδήμονας ἐναρέτους εἰς αὐτά, μένομεν.

Ἐν Δραγαμίστῳ, τῇ 8 Ἰουλίου 1829.

Οἱ ἐν χριστῷ εὐχέται σοῦ.

Ἡγούμενος τοῦ Μοναστηρίου Ξηρομέρου.

Ἡγούμενος ἀπὸ Λιγοβίσζης Ἰωαννίκιος.

Ἡγούμενος τοῦ Προφήτου Ἡλίου Ἀμβρόσιος.

Θεοφάνης ἡγούμενος ἀπὸ Ἀχυρά

Ἡγούμενος ἀπὸ Κατοχὴν Διονύσιος

Ἡγούμενος Λεσινίου Ἰωαννίκιος.

Ἡγούμενος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Δαμιανός.

Αρ. 358 **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς τῶν Ἐπαρχιῶν Ξηρομέρου, Βάλτου τῆς Βονίτσης

Π ρ ό ς τ ο ύ ς ό σ ι ω τ ά τ ο υ ς ά γ ί ο υ ς κ α θ η γ ο υ μ έ ν ο υ ς τ ῶ ν
Μ ο ν α σ τ η ρ ί ω ν τ ῆ ς Ἐ π α ρ χ ί α ς Ξ η ρ ο μ έ ρ ο υ.

Πατέρες ἅγιοι, ἡ γενναία σὰς ἀπόφασις ἡ συνεισφορά, τὴν ὁποίαν καταβάλετε διὰ νά οἰκοδομηθοῦν τὰ δύο σχολεῖα, ἐν κατὰ τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν μέθοδον, ἄλλον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν, ἡ ὑπόσχεσίς σας δίδετε κατ' ἔτος τοὺς μισθοὺς τῶν δύο τούτων διδασκάλων τόν φωτισμόν τῆς νεολαίας τῆς ἐπαρχίας σας, ἀποδεικνύει τό εὐαίσθητον τῆς ἱερᾶς ψυχῆς σας, τὴν προθυμίαν νά θίγετε διὰ νά φωτίσετε τοὺς πατριώτας σας.

Ἡ ὁσιότης σὰς εἴσθε ἀληθῶς αἱ ἐνάρετοι καλόγεροι, οἱ ὅποιοι οὐ κρύπτετε τὸν τάλαντον, γνωρίζετε κάλλιστα ὅτι ὁ φωτισμένος Ἕλλην ἐκεῖνος μόνος ἐξεύρει λατρεῦν τὰ θεῖα πρεπόντως ἀπολαμβάνει τὰ ἀγαθὰ, ὅσα ὑπόσχεται ἡ ἀνεξαρτησία τὴν εὐνομία ἐνός ἔθνους ἐλευθέρου.

Ἀς εἴσθε βέβαιοι, πατέρες ἅγιοι, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εὐαρεστεῖται ἡ Σ. Κυβέρνησις, ὑποχρεώνετε ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς ἐπαρχίας σὰς ἐκπληρεῖτε τὸ ἱερόν χρέος σὰς προσφέροντας ἐκ τοῦ ὑστερήματός σὰς χρήματα ἱκανὰ διὰ νὰ φωτίσετε τὰ τέκνα τῆς Πατρίδος σὰς.

Θέλω ἀναφέρει κατὰ χρέος τὸν Ἐξοχώτατον Σεβαστόν Κυβερνήτην μὰς ὅσα τῆς προσφορᾶς γράμμα σὰς μού παραγγέλλετε, εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἄσμενος θέλει δεχθῇ τὴν προσφορὰν σὰς ταύτην, θέλει λάβει ὑπὸ τὴν κηδεμονικὴν αὐτοῦ προστασίαν τὴν σχολὴν ταύτην, ἐκπληρώσει τὰ πάντα κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σὰς.

Θέλει δημοσιευθῇ δέ τὴν διὰ τοῦ τύπου, ἐλπίζω, τὸ ἴδιον γράμμα τῆς προσφορᾶς σὰς ταύτης, διὰ νὰ γίνῃ γνωστόν εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, νὰ λάβετε ἐπομένως τὰς εὐχὰς τὰς εὐλογίας παντός τοῦ ἴδιου.

Ἐν Δραγαμίστῳ, τῇ 9 Ἰουλίου 1829.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητής

Μάρκος Δαμηραλῆς.

Π Ρ Ο Ε Ι Δ Ο Π Ο Ι Η Σ Ι Σ

Εἶναι γνωστή βέβαια εἰς ὅλον τον πεφωτισμένον κόσμον ἡ μεγίστη ἀνάγκη, ἡ ἀναντίρρητος ὠφέλεια τῆς πολυτίμου ἐπιστήμης τοῦ Π ο σ ο ῦ αὕτη καλλιιεργεῖ μορφώνει τόν νοῦν, ἐπειδή ἀναπτύσσει, ρυθμίζει εὐκόλα τάς λογικάς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου, ὅθεν αἱ πρῶται τουλάχιστον αὐτῆς ἰδίας θεωροῦνται εἶναι τῷ ὄντι μάθημα χρήσιμον συντελέσας εἰς πᾶν σχεδόν εἶδους παιδείας, μελέτης • ἐν συντόμῳ οὐδεὶς δὲν ἀγνοεῖ τὴν ὁποίαν δοκιμάζει συναισθάνοντος καθ' ὥραν πᾶσα τάξις ἀνθρώπων εἰς τόν κοινωνικόν βίον.

Βλέπουν λοιπόν ὅλοι ἐν γένει οἱ φιλόμουσοι ὁμογενεῖς, πόσον ἀναγκαῖον εἶναι ἤδη εἰς σπουδάζουσας Ἑλληνικὴν νεολαίαν ἐν ἐγχειρίδιον Ἀριθμητικῆς καθαρᾶς περιέχον τὴν συντομίαν τὰς πρώτας γενικῶς ἐν χρήσει μαθηματικῆς ἰδίας, ἐκθεμένας με τάξιν τὴν μέθοδον ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν ταχεῖαν πρόοδον αὐτῆς. Δύναται βέβαια ν' ἀναπληρώσῃ κάλλιστα τὴν τοιαύτην ἄφευκτον ἡμῶν χρεῖαν ἡ χρησιμωτάτη Στοιχειώδης Ἀριθμητικὴ τοῦ περίφημου Γάλλου μαθηματικοῦ Λακρουᾶ (Lacroix), ἣτις χαίρει ἀξίως τῷ οὐτε μεγάλῃν ὑπόληψιν διὰ τὴν σύντομον παράστασιν τὴν σαφῆ ἐν ταύτῃ ἔκφρασιν τῶν ἐν αὐτῇ προειρημένων ἰδεῶν διὰ τὴν εὐμέθοδον τάξιν αὐτῆς κυρίως, καθαρὰ οὕσα ἀπὸ πάντα Ἀλγεβραϊκόν τόπον, κατασταίνεται προφανεστάτη τῆς πολὺ κατάλληλος εἰς τὴν παρούσαν ἄμεσου χρεῖαν τῆς πρωταπεῖρον φιλομούσου νεολαίας τῆς Ἑλλάδος.

Μεταγλωττίσας πρό ὀλίγου τὴν εἰρημένην Ἀριθμητικὴν εἰς τὴν νεοελληνικὴν μᾶς διάλεκτον, τό ὕφος, ὅσον τό δυνατόν, εὐκατάληπτον σαφές, ἐνθαρρύνομαι ἤδη ὑπὸ τὴν φιλομούσαν, γνωστοποιήσω ταύτην διὰ τοῦ τόπου εἰς τό γένος μᾶς, διὰ χρησιμεύσῃ ὥς βάσις, ὁδηγὸς τῶν πρώτων μαθηματικῶν ἀσκήσεων τῶν φιλομούσων νέων τῆς Ἑλλάδος.

Ὅσοι λοιπόν φιλόκαλοι Ἕλληνες θέλουν συνδράμουν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς κλασικῆς ταύτης Ἀριθμητικῆς, ἡ καταβολὴ τῆς φιλομούσου αὐτῶν συνδρομῆς τῆς θέλ' εἶσθαι παρὰ μόνον ἡμῖς δίστηλον.

Ἐπειδὴ δ' ἐπεχειρίσθην τὴν ἔκδοσιν τοῦ ποιηματίου τούτου σκοπεύων κυρίως προφθάσω, ὅσον τάχιστα τὴν ἀπαραίτητον χρεῖαν τῆς νεολαίας μᾶς, ἐπομένως συνεισφέρω ὅ, τι μικρόν δύναμαι εἰς τὴν ἐποικοδομὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως, διὰ τοῦτο εἶμαι εὐελπὶς, ὅτι κατὰ τὰς Ἑλληνικὰς ἐπαρχίας, ἡ ἄλλαχεν διατριβούντες φιλόμουσοι ὁμογενεῖς, θέλουν βέβαια καταφρονήσει τὴν μ' ἐνθαρρύνωσι προθύμως, διὰ τῆς φιλομούσου συνδρομῆς τῶν στοχάζομαι ὅτι πολλοὶ μάλιστα θέλουν φιλοτιμηθῇ μεθέξωσι τῆς κοινωφελούς ταύτης ἐπιχειρήσεως διὰ τῆς προτροπῆς τῆς συνεργείας τῶν.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 25 Ἰουλίου (7 Αυγούστου) 1829.

Ι. Λεοντίδης.

Διεφημίσθη ὅτι ὁ Κύριος Ἀρκίτος μέλος τοῦ ἐν Γαλλία ἐπιστημονικοῦ καταστήματος ἔκαμεν ἀνακάλυψιν τίνα ἦτις ἐπαγγέλλεται εὐτυχέστατα ἐπικόλουθα κατορθῶσε νά κατασκευάσῃ μὲν τῶν ζωμόν τῶν κοκκάλων τὰ γεώμηλα ἄρτιον πάντῃ ἔμενον κατὰ τό φαινόμενον τήν γεῦσιν , τήν ἐκ σιτίρου ἀλεύρου γινόμενον. Ἀλλεπάλληλαι δοκιμαῖ ἀπέδειξαν κατορθωτόν τό ἐφεύρημα τοῦτο ἐφαρμοζόμενον εἰς μικράς ποσότητας, ἔμενε νά δοκιμασθῇ εἰς μεγάλας• ἂν ἐπιτύχῃ, ὁ ἄρτος οὗτος ἤθελεν ἀξίζει τό ἥμισυ μόνον τῆς τοῦ σιτίρου τιμῆς.

Πολιτογραφικός τίς ὑπολογισμός τῆς Βαυαρίας παρουσιάζει περίεργα ἀποτελέσματα. Ο πληθυσμός ἀνεβαίνει εἰς 399 κωμοπόλεις, 2,90 κώμας 28,450 χωρία. Συνίσταται ἐκ 2,720,000 Καθολικῶν, 1,103,000 χριστιανῶν τῆς Ἀυγουστιανῆς ὁμολογίας, 81,000 μετερρυθμισμένων ἀπό τὰς ἄλλας θρησκείας, 56,000 Ἰουδαίων. Εἰς τήν δημόσιον ἐκπαίδευσιν δαπανᾷ κατ' ἔτος ἡ Κυβέρνησις 755 φλωρίνια, τουτέστι ἐκτημόριον τῆς ὅλης δαπάνης τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως. Ἐπαριθμοῦνται ἐν τῇ Βαυαρίᾳ 5, 530 καταστήματα ἀφιερωμένα εἰς τήν παιδείαν, λογίζονται, εἰς 500,000 τόν ἀριθμόν οἱ εἰς αὐτά διδασκόμενοι.

ΜΚ 327^α – ΜΚ 327c: Πρόκειται γιά κείμενο, το οποίο εἶναι γραμμένο στην γαλλική γλώσσα, ὑπό τον ἐξῆς τίτλο: " *GOUVERNEMENT GREC*". Σημαίνει "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ".

ΜΚ 328^α

Ἀριθ. 92

Ἔτους ΣΤ'.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἐτησία....φοίνικος 36.

Ἐξαμηνιαία.... 18

Τριμηνιαία.... 9

Αἱ συνδρομαί γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος εἰς ὅλα τὰ λοιπά μέρη τοῦ Κράτους παρά τοῖς Ἐπιστάτοις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1831.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αἱ διά τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καί ἂν εἶναι, ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐν Ναυπλίου, 27 Νοεμβρίου.

Τό πλεῖστον μέρος τῶν Πληρεξουσίων εὐρίσκεται ἤδη συνηγμένον εἰς τό Ἄργος, ἐντός ὀλίγων ἡμερῶν ἄρχονται αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐθνικοῦ συλλόγου.

Προχθές κατέπλευσεν ἐνταῦθα τό πολεμικόν βρίκιον ὁ Θεμιστοκλῆς ἐκ Σύρας, φέρων ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματέα τῆς Κυβερνήσεως Κύριον Χρυσόγελον, Μέλος τῆς ἐκτάκτου Ἐπιτροπῆς τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, τον Γερουσιαστήν Κύριον Κομπάνην, διαφόρων Πληρεξουσίων ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους τόν Διοικητήν Τήνου Κ. Βαλλιάνου.

Κατά τά ἐκ Μεσολογγίου ἀπό τῆς 8 ἕως 10 τοῦ λήγοντος γράμματα, ἐκ ὑπολογίῃ ἐκεῖ ἀπό τούς ἐξ Ἰωαννίνω ἐλθόντας ὅτι ὁ τῆς Σκόνδρας πασᾶς παρεδόθη, ὡ μὲν τινές λέγουν, ἀπό τούς νομιζομένους ὁπαδούς τοῦ μεταφέρθη εἰς τήν εἰρημένην πρωτεύουσιν.

Τήν εἶδῃσιν ταῦτην ἐπιβεβαίωσε πλοῖον, τό ὁποῖον ἐρχόμενον ἐκ Τεργέστης, ἐπίασεν εἰς τά παράλια τῆς Σκόνδρας.

Οἱ ἐκ τῆς Ἠπείρου νεωστί ἔλθοντες εἰς τό Μεσολόγγιον λέγουν τούτους ὅτι ὁ τῆς Ἠπείρου σατράπης ἡγγάρευε τά φορτηγά ζῶα ὅλων τῶν χωρίων μετὰ σπουδῆς ἐξεκίνησεν εἰς ἄλλο μέρος ὅσα στρατεύματα εἶχον εἰς διαφόρους θέσεις τῆς Ἠπείρου μετακαλέσας ὅσους Ἀλβανούς εἶχον εἰς τήν θέσιν τοῦ Κομποτίου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ὁ στρατάρχης Πέσκοβιτς διορίσθη παρά τοῦ Αυτοκράτορος Νικολάου Γενικός Διοικητής τοῦ βασιλείου τῆς Πολλωνίας, ἐπιφορτισμένος ἐν ταῦτῳ παρά τῆς Α. Α. Μ. κατά τόν διαγωνισμόν τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως. Ἰδού ἡ προκήρυξις τήν ὁποίαν ἐξέδωσεν ὁ Διοικητής.

“ Ὁ Αὐτοκράτωρ Βασιλεύς, ἐπιβλέψας εἰς τήν κατάστασιν, εἰς τήν ὁποίαν εὐρίσκεται τό βασιλεῖον τῆς Πολλωνίας μετά τήν ἐπανάστασιν, εὐηρεστήθη νά συστήσῃ ὑπερτάτην Κυβέρνησιν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ τήν ἐπαναγάγῃ εἰς εὐταξίαν τήν εὐδαιμονίαν. Εἰς τὰ ἀγαθὰ ταῦτα ἀπεβλέπων ὁ Μεγαλειότατος, διώρισεν ἐμέ Ἐξαρχον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ, τόν Γενικόν Διοικητήν τοῦ βασιλείου τῆς Πολλωνίας. Ὃταν ἐκυρίευσεν τήν Βαρσοβίαν ὁ ὑπό τήν ὁδηγίαν πόσον μεγάλην συμφοράν ἐπροξένησεν ἡ ἐπανάστασις.

Τό βασιλεῖον τῆς Πολλωνίας, διά τέ τήν ἰδίαν αὐτοῦ ὑπαρξιν διά τήν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους, ζητεῖ ταχεῖαν ἐπάνοδον τῆς εὐταξίας, τῆς ἡσυχίας. Διά νά κατορθώσω δέ τόν ἐπιθυμητόν τοῦτον σκοπόν, ἀκολουθῶν τήν θέλησιν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, σπεύδω νά συστήσω τήν Ὑπερτάτην Προσωρινήν Κυβέρνησιν τοῦ βασιλείου τῆς Πολλωνίας, ἐπιτρέπων εἰς αὐτήν τήν διοργανώσῃ, τόν τόπον, τήν βεβαιώσῃ τήν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους. Ἐπειδὴ ἡ Προσωρινή αὕτη Κυβέρνησις προεδρευομένη ὑπό τοῦ τῆς Πολιτείας Συμβούλου Ἑγγελ, συγκείμενη ἐξ ἰσαρίθμων Ρώσων καί Πολλωνῶν συνέδρων ἀνδρῶν καλοπροαίρετων, ἤρχισεν ἐν Βαρσοβίᾳ τὰς ἐργασίας τῆς, σπεύδω εἰδοποιήσω τοῦτο εἰς τοὺς ἐγκατοίκους ὅλας τὰς ἀρχάς τοῦ βασιλείου τῆς Πολλωνίας ὥστε εἰς ὅλας ταύτας ὑποθέσεις διευθύνωνται ἀπό τήν εἰρημένην Προσωρινήν Κυβέρνησιν τό νά ὑπακούσῃ προθύμως τήν ἀπαρασαλεύτως εἰς τὰς διαταγὰς αὐτῆς, ὡ ἀνωτάτης ἀρχῆς τοῦ βασιλείου τῆς Πολλωνίας, φερούσις τήν δύναμιν καὶ ἐξουσίαν αὐτῆς διά τήν εὐδαιμονίαν τοῦ Πολλωνικοῦ ἔθνους.

Ἐκ Παρισίων, 19 Ὀκτωβρίου.

Ἀπό τὰ ἐξ Ἀλγερίου γράμματα εἰδοποιούμεθα ὅτι ὁ στρατηγός Βαρθιζήνος

MK 328b

μαθὼν ὅτι οἱ Βεδουῖνοι ἐμελλον κυριεύσωσι τήν Βόναν, ἔστειλεν ἐν βοηθείᾳ τῆς ἐν σῶμα Ζηνάβου ὑπό τήν ὁδηγίαν τοῦ λοχαγοῦ Οὐδερ, ἀξιωματικοῦ Γάλλου. Ἄλλ’ ὅμως μετά πεισματικὴν ἀντίστασιν ἐξήκοντα ἐκ τοῦ στρατοῦ τούτου ἐσφράγησαν οὐδέ λοιποὶ ἠναγκάσθησαν νά καταφύγωσιν εἰς πλοῖον εὐρεθὲν ἐν τῷ λιμένι. Ἡ πόλις ἐκυριεύθη, εὐθύς οἱ Βάρβαροι πορθήται ἤρχισαν τήν σφαγὴν καὶ τήν πυρκαϊάν.

Ὁ λοχαγός Οὐδερ λέγεται ὅ τι, ἐθανατώθη ἐνῶ ἐπέβαινεν εἰς τό πλοῖον.

Ἄμα ἔφθασεν ἡ ἀνωτέρω εἶδησις εἰς τὴν Γαλλίαν, ἐστάλησαν ἐκ Τολῶνος δύο δίκροτα, δύο φρεγάται, τέσσαρα βρικία ἐν μονοκανόνιον. Φέρει ὁ στόλος οὗ τέσσαρα τάγματα πεζῶν. Γράφον ἐκ Μαδρίτου, ἀπὸ 6 τοῦ ἐνεστῶτος 7 ἐξ περὶ τῶν Τοπικῶν πραγμάτων διαπραγματευτές ἐξακολουθοῦν μετὰ μεγίστης σπουδῆς μεταξύ τῆς Αὐλῆς τῆς Ἰσπανίας τῶν τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀγγλίας, αἵτινες ἔχουν ἐπίτηδες ἀπεσταλμένον πρέσβην ἐνταῦθα. Τὰ συζητούμενα εἶναι τὰ ἐξῆς : Διὰ τοὺς φυγάδας• λοιπόν, ἐγγυημένη ἀπὸ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, β. Ἀναγνώρισις τῆς αὐτονομίας τῶν Ἀμερικανικῶν Ἀποικιῶν τῆς Ἰσπανίας, γ. Μεταβολὴ τὰς πολλωνικὰς τῆς Ἰσπανίας συντάξεις κ.τ.λ. . Ἐάν γίνουν δεκταὶ αἱ προτάσεις οὗ αὐτῶν εἰρημέναι δύο Δυνάμεις ὑποχρεοῦται νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἡσυχίαν τῆς Ἰσπανίας, ὅποιαδήποτε ἀποτέλεσμα ὁ ἢ προξενήσῃ ἢ κατὰ τῆς Πορτογαλίας ἐκστρατεία τοῦ Δόν Πέτρου. Ὁ Φερδινάνδος θέλει βιασθῇ νὰ κάμῃ κάμμιαν εἰδικὴν μεταβολὴν εἰς τὰς ἐνεστῶτας συντάξεις ἄλλ' ἀφεθῇ νὰ πράξῃ ἐλεύθερα, ὅπως ἀπαιτοῦν αἱ χρεῖαι ζητήσῃ τοῦ ἔτους. Διεφημίζεται ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ὅτι ὁ στρατηγὸς Βελλιάρδος ἔχει νὰ διαδεχθῇ τὸν Κόμητα Ἀρκοῦρτονα. Φαίνεται βέβαιον ὅτι ἀνεκαλύφθη νέα συνωμοσία τίνες τῶν συνωμοτῶν κατεδικάσθησαν καὶ θανατώθηκαν.

Ἐκ Λονδίνου 16 Ὀκτωβρίου - ἐκ τῆς Ὁλλανδίας ἐλθοῦσαι σήμερον εἶδησις λέγουσιν ὅτι ταῖς συγκατένευσεν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὴν παράτασιν τῆς ἀνακωχῆς, ἐφάνέρωσε ὅτι θέλει μὲν ἀναλάβῃ τὰς ἐχθροπραξίας εὐθὺς μετὰ τῆς 13 τοῦ ἐνεστῶτος, θέλει νὰ προπαρασκευασθῇ εἰς ἐπιχείρησιν αὐτῶν ὅτι τώρα θέλει ἀρχίσῃ ἡ Ὁλλανδία αὐτὰ ἐννοεῖτο ὅτι ἤθελε δώσῃ ἀποκρισιν ἀποφασιστικὴν πρὶν ἢ λάβῃ γράμματα παρὰ τῆς Ἀγγλίας ἀναφερόμενα • κυρίως, εἰς τὸ δίκαιον τῶν Βέλγων τὴν ἄδειαν τοῦ διαπλέωσι τὰς διόρυγας, διὰ μέσου τοῦ Ἀμβούργου ὡς, ἐπὶ τοῦ Ρήνου. Ὁ τῆς Ὁλλανδίας Βασιλεὺς λέγεται ὅτι ἔγραψεν ἰδίως ἐπιστολὴν περὶ τούτου εἰς τῆς Ἀγγλίας Βασιλέαν. Πρὸς αὐτὸ περὶ τοῦ δημοσίου χρέους, προσθέτουν, ὅτι παρέχει δυσκολίας. Ἐντούτοις λαμβάνονται μετὰ ταχύτητος μέτρα παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Ὅλος ὁ στόλος εἶχον ἀφίχθῃ εἰς τὸν Δούναβιν, ὅθεν θέλει ἀναπλεύσει εἰς τὴν Σκάλδιν, εὐθύς ὡς προμηθευθῇ τοὺς εἰς τὴν προκείμενον ἱκανῶς, ὑπὸ τὸν ἀντιναύαρχον Βάρθην. Προστίθενται τὰ ἕτερα πλοῖα εἰς τὸν στόλον τοῦτον, τὰ ὅποια ἐτοιμάζονται μετὰ σπουδῆς. (Ἐφ. τῆς Μάλτας.).

Λέγεται ὅτι ὁ Δον Πέτρου κατόρθωσε δάνειον ἐκ δύο ἑκατομμυρίων Λιρῶν δὴ Στερλινῶν διὰ τὸ ἐπιχείρημα, τὸ ὅποιον μελετᾷ νὰ κάμῃ εἰς ὑποστήριξιν τῶν δικαίων τῆς θυγατρὸς σου Μαρίας εἰς τὴν τῆς Πορτογαλίας.

Ἡ ἐν Κερκύρα Ἐπιτροπὴ ἔχει ἤδη εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς 8.000 στρατιώτας, τρεῖς φρεγάτας μετὰ τινῶν ἄλλων μικροτέρων πολεμικῶν πλοίων. Ὁ Δον Πέτρου ἐμελλε νὰ γηγηθῇ αὐτοπροσώπως τῆς ἐκστρατείας. (Ὁ Χρόνος).

Ὁ Αὐστριακὸς Παρατηρητὴς λέγει ὅτι κατὰ τὰς ἐπιτήμου ἀναφορὰς ὅλον τῶν προσβληθέντων ἀπὸ τῆς Χ εἰς 2 0 4 3 πόλεις τῇ χώρᾳ τῆς Οὐγγαρίας ἀφοῦ ἐδόθη ἐκεῖ, ἡ νόσος μέχρι τῆς α' Σεπτεμβρίου, ἐλογίζετο εἰς 208,528 ἐκ τῶν ὁποίων 99.004 ἀπέθανον.

Ἀπό τριῶν ἤδη, ἐτῶν 100.000 σχεδόν μετέβη ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐγκατεστάθησαν εἰς τὸν Καναδᾶ, ἐνῶ κατὰ τὸ παρελθόν θέρος μέχρι τῆ 14 Αὐγούστου, ὑπ' ἀριθμ. ὅχι ἀνωτέρω τῶν 40.300 εἰκάζετο ὅτι ἐφέτος ἐμελλε νά συμπυκνωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποικούντων εἰς 50.000.

Μ' ὅλην τὴν μεγάλην ταύτην συρροήν, τὸ πλῆθος τῶν ἐργατῶν ἀφίχθη εἰς τὸν ζητούμενον ἀριθμόν.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν. Ἀναφορά τῆς ἐπαρχίας Σαλώνων.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ Κ.Α.Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Νέφος σκοτεινὸν κατεκάλυψε τὰς καρδίας μᾶς χεῖμαρροι δακρύων ἔβρεξαν τὰς παροιάς μᾶς, ἅμα ὅπου ἀντήχησεν εἰς τὰ ὦτα μᾶς ἡ μελανόπτερος φήμη τοῦ φρικτοῦ συμβάντος, τοῦ μυρίων ποινῶν ἄξιου τολμήματος, τοῦ φόνου τοῦ Σ. πατρός μᾶς, τοῦ σωτήρος μᾶς. Τῇ ἐκυριεύθημεν εἴμη ἀπὸ ἀπελπισίαν, μαθόντες τὴν στέψην ἐκείνου, ὅστις ἐνησχολεῖτο καὶ ἡδύνατο νά φέρῃ τὴν εὐδαιμονίαν μᾶς, ὅστις ἐφρόντιζε διὰ τὴν ἀσφάλειαν, τὴν ἡσυχίαν μᾶς• ὁδυρόμενοι θρηνοῦμεν ἀπαρηγόρητοι διὰ τὴν ὀρφάνευσιν μᾶς ἀπὸ τοιοῦτον πατέρα.

Ποία παρηγορία εἶναι ἱκανὴ νά μᾶς ἡσυχάσῃ. Πῶς δυνάμεθα νά στεναζώμεν νά μονολογώμεν, ὅταν συλλογιζώμεθα ὅτι ἐχάσαμεν τὸν πατέρα μᾶς, τὸν σωτήρα μᾶς. Πῶς δακρύωμεν, ὅταν ἐνθυμώμεθα τὰς ἀγαθοεργίας τοῦ εἰς τοιαύτην περίστασιν, ποίαν δυνάμεθα νά δώσωμεν παρηγορίαν τῆς ἐκ λαμπρότητός σᾶς, ὅπου ἐχάσατε τοιοῦτον πολύτιμον ἀδελφόν. Τό ἔχουν ἀνάθεμα οἱ πατροκτόνοι Αἰῶνα εἰς αὐτοῦς ἡ κόλασις. Εἰς μαύρην πλάκαν νά χαραχθῶσι τὰ μικρά ὀνόματα τῶν.

Ἐνέπνευσεν ἐν τοσοῦτῳ ἡ θεία πρόνοια τοὺς Γερουσιαστάς μᾶς ἐκλέξαντα, τὴν Ἐκλαμπρότητά σᾶς. Πρόεδρον τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, μ' αὐτὴν τὴν πρᾶξιν, τὰς εὐχὰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἔθνους ἐπρόλαβε καὶ τὸν λαόν ἐπαρηγόρησεν

MK328c

εἰς τοιαύτην στέρησιν. Ἡ Ἐκλαμπρότης σᾶς ἤδη, καθὼς ἐφάνητε εἰς τὴν περίστασιν ἐκείνης τῆς φρικτῆς πράξεως, ἔντιμος ἀπαντήσατε τὰ ἐπακόλουθα δεινὰ, ἤδη αὐτὰ τὰ ἴδια αἰσθήματα παρηγορηθῆτε, νά ἐξακολουθήσετε τὴν Διοίκησιν εἰς ἔθνος, τὸ ὅποιον διὰ πάντα εὐγνώμον διὰ τὰ ἀγαθουργήματα τοῦ μακαρίτου, μένει ἤδη θλιμμένον καὶ ἀπαρηγόρητον διὰ τὴν στέρησιν τοῦ.

Μ' ὅλον τό σέβας ὑποσημιούμεθα.

Ἐν Σαλώνοις, τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ προὔχοντες τῆς ἐπαρχίας Σαλόνων, Παπᾶ Ἰω. Οἰκονόμου, Β. Βασιλείου

Δ. Παπᾶ Νικολόπουλος, Α. Κεχαγιᾶς, Γ. Παπᾶ Ἡλιόπουλος, Δ. Νικολαΐδης, Γ. Πετρόπουλος.

(Ἐπονται αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαί υπ' ἀριθ.11).

Ἡ Δημογεροντία Σαλόνων ἐπικυροῖ τό γνήσιον τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν.

Ἐν Σαλώνοις, τῇ 7 Νοεμβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Α. Κομιανού, Κ. Καραμπίνας, Στ. Φαράντος.

Ἀναφορά τῆς ν ἡ σ ο υ Κ έ α ς

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τό θλιβερόν ἄκουσμα, ὅτι αἱ δολοφόνοι αὐτόχειρες τῶν ἐθνοκαταράτων Κωνσταντίνου καί Γεωργίου Μαυρομιχαλαίων ἐξετέλεσαν ἀπανθρώπως τήν πλέον ἀνούσιον φρικτήν πράξιν κατά τοῦ κοινοῦ πατρός τῆς Ἑλλάδος, τῶν ἡμῶν Κυβερνήτου, ἐπροξένησαν ἀνέκφραστον λύπην εἰς τάς ψυχάς τοῦ λαοῦ τῆς Κέας.

Ὅλοι ὁμοθυμαδόν οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης πενθοῦντες τήν στέρησιν τοῦ προστάτου καί σωτῆρος τῆς Ἑλλάδος, ἔτρεμον μήπως ἡ ἀπουσία τοῦ ρέσπῃ. Ἐκ νέου εἰς τήν ἄβυσσον τῶν δυστυχημάτων τῆς ἀναρχίας, τήν πολυπαθὴ Ἑλλάδα, εἰς τὰ ὅποια εὐρισκόμενα πρό τῆς ἐλεύσεως τοῦ ἀειμνήστου τοῦ Σ. Κυβερνήτου, ἐσώθη ἔν ροπῇ ἀπό μόνην ἐμφήσυσιν τοῦ τήν ὠδεγήθη εἰς τήν ὁδόν τῆς σωτηρίας καί ασφαλείας. Εὐρισκόμενος λοιπόν ὁ λαός τῆς νήσου μάς εἰς τοιαύτην ἀμηχανίαν, ἐπικυρῶθη τήν ἄμεσον σύστασιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ἔλαβε τὰ σωτήρια μέτρα διά τήν ἀσφάλειαν τῶν λαῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐντοσούτω ὁ λαός τῆς νήσου ταύτης ἀφοσιωμένος ἐντελῶς εἰς τήν Σ. Κυβέρνησιν, σπεύδει καί ἤδη νά προσφέρῃ κάθε ὑπακοήν, τήν εὐπείθειαν εἰς τάς διαταγὰς τῆς Σ. Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἔχει ὅλην τήν πεποίθησιν, ὅτι διά τῆς βαθεiᾶς φρονήσεως τῆς θέλει διευθύνει Ἑλληνικόν σκάφος εἰς τόν λιμένα τῆς σωτηρίας τού.

Ταῦτα αἰσθανόμενος ὁ λαός τῆς νήσου ταύτης, τά ἐκφράζεται δι' ἡμῶν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ μένομεν μέ ὅλον τό βαθύτατον σέβας.

Ἐν Κέα, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Δ. Μελισσινός, Δ. Γιακουμάτης.

Ὁ Γραμματεὺς Δ. Δελίνης.

Ἀναφορά τῆς νήσου Σικίνου.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Βαθεῖαν καὶ ἀπαρηγόρητον λύπη ἐκυρίευσεν τὰς ψυχὰς τῶν κατοίκων ὅλων τῆς νήσου ταύτης, ἅμα ἔμαθον τό θλιβερόν συμβάν, τό ὁποῖον ἐστέρησε τὴν ζωὴν τοῦ Κυβερνήτην καὶ πατέρα τοῦ ἔθνους. Εἰς μεγίστην ἀπελπισίαν συγχρόνως ἐρρίφθησαν οἱ ἄνθρωποι, φοβούμενοι τὸν κίνδυνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἕκαστος ἠδύνατο νὰ ἐντοπίσῃ, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἅπαντα τοῦ νὰ ὑπάρχῃ ὁ ἀοίδιμος τούτος πάντων. Δικαίως ἡ λύπη ἔπρεπε τὴν καταθλίψῃ τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων, διότι ἔχασαν ἵνα τοιοῦτου σοφοῦ τὸν ἔνδοξον Ἀρχηγόν. Ἀναγκαίως ὁ φόβος ἔπρεπε νὰ τρομάξῃ τὰς καρδίας τῶν, διότι κἀνεὶς δέν ἐλησμόνησε τὴν ὀλέθριαν τῆς ἐπταετοῦς ἀναρχίας κατάστασιν, διότι κἀνεὶς δέν ἄγνοεῖ, ὅτι διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ σοφίας τοῦ μακαρίτου, ἀπήλαυσε τό ἔθνος, καὶ ἔχαιρεν ἀσφάλειαν καὶ εὐνομίαν.

Εἰς τοιαύτην θλιβεράν ἀμνηχανίαν εὐρισκόμενοι οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ταύτης, μὲν ἐλπίζοντες παρὰ εἰς τὸν ὕψιστον Θεόν, ὅστις ἔλειψε ποτέ ἀπὸ τοῦ τὴν χορηγήσῃ βοήθειαν εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀδυνάτους Ἕλληνας, ἐπαρηγορήθησαν εὐθύς ἅμα διὰ τῆς ἐντίμου Ἐκτάκτου Ἐπιτροπῆς τοῦ Αἰγαίου Πελάγους ἐπληροφορήθησαν, ὅτι ἡ Σ. Γερουσία τοῦ ἔθνους, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. Β ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεὶ Δ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἔσπευσε χωρὶς ἀναβολῆς, ἐξέδωσε τό ὑπ' ἀριθ. 58 ψήφισμα.

Πλήρεις θάρρους τὸν φιλόανθρωπον τοῦτο κατόρθωμα, εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεόν, ὅτι εἰς τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, ἔχομεν μίαν νόμιμον Κυβέρνησιν, εἰς τὴν ὁποίαν προσηλώνοντας τὴν ἀφοσίωσιν μᾶς ἐλπίζομεν ὅτι ἕως οὗ συγκροτηθῇ ἡ ἐν Ἀργεὺς Συνέλευσις, τό κάθε κακόν, ἔλθτω μὲν ἀπὸ πάσαν ἀμοιβὴν τὴν ὁποίαν πρό ὀλίγου καιροῦ ἐβύθισε τινὰς τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν μία ἀξιοκατάκριτος ἀπάτη.

Ἐν Σικίνῳ, τῇ 05 Ὀκτωβρίου 1831.

Μένομεν μέ ὅλον τό βαθύ σέβας. Οἱ εὐπειθεῖς πολῖται, Ὁ κυνόμος Σικίνου, Πρωτοπ. Σικίνου, χωροεπίσκοπος Σικίνου, Α. Γαβαλᾶς, Δ. Πλατύς, Γ. Παπαδόπουλος, Δ. Μάναλης, Μ. Κυρίτσης, Γ. Διβάνης.

(Ἔπονται αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τοῦ Αρ. 17). Ἐπικυροῦται τό γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν παρὰ τῆς Δημογεροντίας ταύτης.

Ἐν Σικίνῳ, τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Π. Αλαφουῆζος, Π. Σερφιώτης, Ζ. Γαβαλᾶς.

Ἀναφοραὶ τῆς ἐπαρχίας Λοιδωρικίου.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὅποιον φαρμακερόν ποτήριον ἔβαλεν ἀκόμη νά μάς ποτίσῃ ἡ βάσανος τύχη τῆς πολυπαθοῦς Ἑλλάδος. Εἰς ποῖον κόσμον ἀκούσθαι ἐπικροτέρη ἀγγαρεία ἀπ' ἱκεσίαν μαύρης χασομικῆς διακηρύξεως τῆς Σ. ταύτης Γερουσίας!

Ὅσα δυστυχήματα ἂν ἔκαμεν ἡ ἀπόρος πατρίς, πῆραμεν κάποιαν παρηγορίαν ἅμα ἡδὴ μάς παρηγορήσῃ διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ πατρός μάς τοῦ ἐνάρετου σωτῆρος μάς Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλοιοῦμενον ἐχάθη δ' ἡμᾶς τό φῶς, παρὰ ἡμῶν φροντίδας. Ὅσα τὰ δυστυχήματα εἶχον κάποιαν διόρθωσιν, ἐν ᾧ ἔζησε προσκηνοῦντος ἐκεῖνος πάσαν τῆς Ἑλλάδος ἀλλά τοῦτο ποῖαν διόρθωσιν ἡμπορεῖ νά ἔχει. Οἱ οὐρανοὶ εἶναι πύρ τό φοβερόν νά ρίψῃς ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπάτησεν οἱ ἀνέντιμοι ἐκεῖνοι δολοφόνοι Κωνσταντῖνος καὶ Γιώργος Μαυρομιχάλης. Ἐκεῖνα τὰ τέρατα τῆς ἀνθρωπότητος, γεννημένα διὰ τὸν ἐχθρόν τῆς πατρίδος, οἱ ἄπιστοι τῆς προδοσίας, ἀπείρων ἀναθεμάτων, κατὰ τῶν ὁποίων, ὃ τι ἂν ἐνθυμηθεῖτε ἀμέσως αἱ σκευωρίαι σάς, αἱ πέτρωσι καρδίαι σάς, τὴν ἔτρεφον εὐγνωμοσύνην εἰς • ἐκεῖνον τὸν εὐεργέτην τῆς Ἑλλάδος • ἐνθυμηθεῖτε ὅτι ἀφαιροῦντες τὴν ζωὴν τοῦ, ! ὀρφανεύετε ἡμᾶς τούτους δυστυχεῖς Ἕλληνας!

ΜΚ328d

Σ. Κύριοι Γερουσιασταί, ὅσα καὶ ἂν προσφέρωμεν, εἶναι ἀδύνατον νά ἐξηγηθοῦμεν, τό ἄλγος τῆς ψυχῆς μάς, εἰς ἡμᾶς τῶρα μένει, παρὰ αἰώνιον μοιρολόγιον τό αἰώνιον ἀνάθεμάτισμα κατὰ τῶν δολοφόνων τοῦ παντός ὑπαιτίου.

Μόλις λαμβάνομεν καιρόν ἀπό τά δάκρυα σάς• ευχαριστοῦμεν διά τήν ταχεῖαν πρόνοιαν, τήν ὁποίαν ἐλάβετε εἰς τό τρομακτικόν τοῦτο δυστύχημα, εὐγνωμονοῦμεν διά τήν ἐκλογήν τῶν ἀτόμων τῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, κατ' ἐξοχήν διά τήν ἐκλογήν τοῦ Προέδρου Κυρίου Α. Α. Καποδίστρια τοῦ πολυαγαπητοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου μᾶς• πολλῶ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους εἶναι τοῦτε.

Σᾶς παρακαλοῦμεν θερμῶς νά κανονίσετε πολλές τιμάς, πολλές θυσίας δι' εὐγνωμοσύνην. Τό ἀθάνατον ὄνομα ἐκείνου τοῦ εὐεργέτου μᾶς ἔμεινεν ἐχαραγμένον καί ἀνεξίτηλον εἰς τάς καρδίας μᾶς, ἡ ἱερά σκιά τοῦ θέλει εἰσθαι πάντοτε πρό ὀφθαλμῶν μᾶς, τά δάκρυα καί οἱ ἀναστεναγμοί μᾶς, μᾶς συγχωροῦν περισσότερον νά ἐκτανθῶμεν, προφθάνομεν μένον νά σᾶς προσφέρωμεν με ὅλον τό σέβας τήν εὐπείθειαν εἰς τά ἐψηφισμένα σάς. Τό ὑποσημειούμεθα ἀπαρηγόρητοι.

Ἐν Λοιδωρικίῳ, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ πρόκριτοι δημογέροντες τῶν κωμοπόλεων καί χωρίων τῆς Ἐπαρχίας Λοιδωρικίου.

Ν. Γρίβας Δημογέρον, Γ. Καμπέρης Α διδάσκαλος, Α. Μπαθάλης Κωνσταντῆς, Π. Κοστήρτσας, Η. Κωστάρτζα.

(Ἔπονται αἱ λοιπαί ὑπογραφαί τοῦ Ἀρ. 54.)

Ἡ Ἐπαρχιακή Δημογεροντία ἐπικυρεῖ τήν γνησιότητα τῶν ὀπισθεν ὑπογραφῶν καί τά διαλαμβανόμενα τῆς παρούσης δι' ἔνδειξιν.

Ἐν Λοιδωρικίῳ, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Α. Παπᾶ Ἀθανασίου, Κ. Φασίτσας, Π. Ἰωάννου.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΟΜΗΤΑ ΚΥΡΙΟΝ Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Θερμοί αναστεναγμοί προοδεύουν εἰς ὅλας τὰς ἐπιχειρήσεις μᾶς. Εἰς ὅλα τὰ κατὰ καιροὺς δυστυχήματα τῆς πολυπαθοῦς πατρίδος μᾶς ἠϋραμεν κάποιαν παρηγορίαν, τέλος πάντων ἐκεῖνος ὁ ἄγγελος τῶν καλῶν τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἀείμνηστος Κυβερνήτης μᾶς, ἐκεῖνος, ὅστις οὐρανόθεν ἐπιμορφωθὴ διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, ἐκεῖνος ἔδωσε τὸ τέλος τῶν δεινῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλλ' εἰς τὸ τέλος, ἀλλοίμονον εἰς ἡμᾶς τὸ ὀλέθριον τέλος τῆς πολυτιμῆτου ζωῆς αὐτοῦ τοῦ πατρός μᾶς, ποῖος νὰ μᾶς παρηγορήσῃ; Χρέος μᾶς ἀπαραίτητον κρίνομεν νὰ παρηγορήσωμεν τὴν Ἐκλαμπρότητά σας δι' αὐτὴν τὴν πικροτάτην στέρησιν τοῦ πολυαγαπητοῦ σας ἀδελφοῦ • ἀλλὰ ποῖα χεῖλη κλεισμένα, ποῖους λόγους, ἐνῶ ἐμείναμεν ἄφωνοι ἔκτοτε ἀπὸ τὴν ἐνδόμυχον θλίψιν; Φρικτὴ σύμπτωσις! Ἀπαρηγόρητοι παρηγοροῦν!

ὦ Θεέ Παντοδύναμε! Κανεῖς τοιαύτην ἐλεεινὴν μᾶς κατάστασιν πρέπει ν' ἀναλάβωμεν τὰς ὀλίγας δυνάμεις μᾶς, πρέπει νὰ παρηγορήσωμεν τὴν διὰ παραμυθίαν τῆς Ἑλλάδος γεννηθέντα ἀδελφόν τοῦ εὐεργέτου τῆς. Πρέπει, Ἐκλαμπρότατε, νὰ μετριάσετε τὴν λύπην σας, διότι ἔχετε συνθηροῦντας ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Πρέπει νὰ ἀναδεχθῆτε ὅλην τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν ἐκεῖνος ὁ ἀοίδιμος Ἀρχηγός τοῦ ἔθνους εἶχε διὰ τὴν πατρίδα, τὴν ἀξίως τῆς ὑπολήψεως, τὴν ὁποίαν τοῦ ζῶντος ἐκείνου τοῦ εὐεργέτου τῆς Ἑλλάδος, εἶχε τὸ ἔθνος εἰς τὸ ὑποκείμενον σας, βαδίσετε τὰ ἵχνη τοῦ πολυαγαπητοῦ σας ἀδελφοῦ.

Τὸ ἔθνος ἡμεῖς μαζί σας εὐγνωμονοῦμεν διὰ τὴν ἀπαραδειγμάτιστον γενναιότητα, τὴν ὁποίαν ἐπρολάβετε τὴν πᾶσαν ἀναρχίαν, ἣτις ἤμποροῦσε ν' ἀκολουθήσῃ, θέλει σας εὐγνωμονήσῃ αἰωνίως, ἀνίσως, καθὼς ἀμφέβαλλον μὲν ἔχοντες τὴν μοναχὴν ἐλπίδα, θέλη ἐπιμένετε νὰ σας ἔχωμεν ἐπικεφαλῆς τῶν πραγμάτων ἀντὶ τοῦ εὐεργέτου τῆς Ἑλλάδος.

Ι. Α. Καποδίστρια.

Τὸ ὑποσημειούμεθα μ' ὅλον τὸ σέβας.

Ἐν Λοιδωρικίῳ, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ προκριτοδημογέροντες τῆς Ἐπαρχίας Λοιδωρικίου, Α. Α. Λοιδωρικός, Κ. Φασίτσας, Κ. Κουτσάγγελος, Δ. Διαμαντογιαννόπουλος, Δ. Καραντριάς, Γ. Κονδύλης.

(Ἔπονται αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τοῦ Ἀρ. 38)

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Λοιδωρικού ἐπικυροῖ τὴν γνησιότητα τῶν ὀπισθεν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν, τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα τῆς παρούσης, δι' ἐνδειξιν.

Ἐν Λοιδωρίκι, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Α. Παπᾶ Ἀθανασίου, Κ. Φασίτσας, Π. Ἰωάννου

•

Π ο ι κ ί λ α,

Ἐφευρέθη πρό ὀλίγων μηνῶν ἐν Λονδίῳ, παρά τούς ἐξ ὀνομαζομένου, νέα μέθοδος τοῦ ψήνειν τόν ἄγιον, ἣτις ἐπαγγέλλεται μεγάλας ὠφελείας. Ἴδου ἡ περιγραφὴ τῆς ἐργασίας, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐφευρέτης ἔλαβε τὸ προνόμιον. Ὁ κλίβανος (φοῦρνος) εἶναι κατασκευασμένος ἐκ σιδήρου, εἰς κυλινδρικόν σχῆμα, τουτοιοτρόπως, ὥστε νὰ κλείεται ἐρμητικῶς. Τὸ πῦρ βάλλεται ἐπὶ πετάλλον, τὸ ὁποῖον ἐκφέρεται ὑποκάτω τόν κλίβανον τόν τρόπον τοῦτον γίνεται ἡ θέρμανσις κατ' ἐλάχιστην δαπάνην. Ἡ ἔνδον θερμοκρασία τοῦ κλιβάνου δηλοῦται ὑπὸ τίνος θερμάστρον, κατὰ τὸ ὁποῖον κανονίζεται ἡ τοῦ πυρός χρήσις. Ὅταν τὸ θερμόμετρον φθάσῃ τούς 800 βαθμούς, ὁ κλίβανος εὐρίσκεται εἰς τὸ πλήρωμα τῆς θερμότητος, τότε δι' ἀπλουστάτης ἐργασίας κλείεται ἡ θύρα τοῦ καὶ αὐτὸς ἀδιαπέραστος ἀπὸ τόν ἀέρα. Εἰς ἓν τέταρτον τῆς ὥρας ὁ ἐκ τῆς ζῦμης ἀπολυμένος ἀτμός διέρχεται διὰ μικρᾶν ὀπῆς ἡνοιγμένης, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ κριβάνου, τῆς συνεχομένης με λαμπίκον, τὴν τοιουτοτρόπως ἀποσταλάζεται εἰς οἰνόπνευμα. Ἡ μόνη ἀναγκαία φροντίς εἶναι νὰ ἀνάβῃ ἡ θερμοκρασία πολὺ ἀνωτέρω τῶν 300 βαθμῶν. Ὅποιαν παύση τοῦ τρέχῃ τὸ οἰνόπνευμα, εἶναι σημεῖον βέβαιον ὅτι ὁ ἄρτος ἐψήθη ἄρκετά. Ἡ ἐψήτις διαρκεῖ μίαν ὥραν καὶ τρία τέταρτα περίπου. Ἄρτος 4 ¼ λιτρῶν γωνία περίπου μίαν οὐγκίαν οἰνοπνεύματος καθαροῦ. Πολλαὶ καὶ προφανεῖς εἶναι αἱ ὠφέλειαι τῆς ἐφευρέσεως ταύτης. Ὁ ἄρτος καθαρίζεται καὶ γίνεται καλλίστης ποιότητος, ἀποχωριζομένης διὰ τῆς ἐξατμίσεως πάσης ὕλης, ἣτις ὅταν μένη μέσα εἰς τόν ἄρτον, ἀποκαθιστᾷ αὐτόν ὄξεινον τόν βλαβερόν. Αὐτὴ ἐκείνη ἡ ὕλη μεταβάλλεται εἰς οἰνόπνευμα εἰς τοσαύτην ποσότητα, ὥστε νὰ θεωρῇται ὡ, σπουδῆς ἄξιον πρᾶγμα. Τὴν οὕτω ψηνόμενον ψωμίον φυλαττόμενον εἰς μίαν ἐβδομάδαν εἶναι πλέον μαλακόν, πλέον ἔγκαιρον παρά τόν τρόπον ψηνόμενον.

Συνεσταίνετο ἐν Λονδίῳ ἐταιρία τῆς διὰ νὰ ψήσῃ τόν ἄρτον κατὰ τὴν νέαν μέθοδον ὑπὸ τὸ προνόμιον τοῦ ἐφευρετοῦ.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

**ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡ. 92 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ.**

Σάββατο, 28 Νοεμβρίου 1831.

ΑΝΑΦΟΡΑΙ.

Ἀναφορά τῆς Ἐπαρχίας Κορίνθου.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατεβρέξαμεν χειμάρρους δακρύων τῆς ὑπ' Ἀρ. 262 ἐγκύκλιον τῆς Γερουσίας διαλαμβάνουσας τὴν πικροτάτην δολοφονίαν τοῦ ἀγαπητοῦ πατρός μᾶς, τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου. Μῆτε γλῶσσα μῆτε κάλαμος δύναται νὰ ἐκθέσῃ κατ' ἑκτασιν τὰ διαρκῆ πένθη, τοὺς ἀδυσωπήτους θρήνους τῶν κατοίκων τῆς Κορινθίας.

Ἐξέλιπον ὁ δίκαιος ὁ φιλόπαργος ἡμῶν πατήρ. Ἐξέλιπον μετ' αὐτοῦ αἱ λαμπραὶ ἐλπίδες τοῦ ἔθνους. Ἀπαρηγόρητον εἰς τὴν βαθυτάτην λύπην τοῦ κλαίου πικρότατα τὴν χήραν τοῦ. Βίαιων ὀδυρμῶν πετυχοῦσι παντοῦ, εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως παρουσιάζεται προτιμητέος ὁ θάνατος.

Ἀπώλεσεν ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ ἢ ἀποτρόπαιος δολοφονία τὴν γλυκύτητα τῶν πλουσίων ἀγαθῶν μιᾶς πατρικῆς Κυβερνήσεως.

Ποία ἀνθρώπινος δικαιοσύνη, ποῖος πολιτικός ἢ ἐγκληματικός νόμος δύναται νὰ ἐπινοήσῃ ποινὴν ἀνάλογον εἰς τό φρικιδέτατον ἔγκλημα τῶν κακούργων Μαυρομιχαλιδῶν;

Οἱ πατροκτόνοι οὗτοι ἐπεβουλεύθησαν ἀπλῆν τὴν πολύτιμον ζωὴν τοῦ λατρευομένου ἅπ' ὅλον τό ἔθνος Κυβερνήτου μᾶς, ἐπροξένησαν εἰδικόν κατ' αὐτοῦ τόν θάνατον, ἐθανάτωσαν ὅλους ἡμᾶς, ἐθανάτωσαν τὴν πολυσύνακτον Ἑλλάδα. Βοᾷ τό ἔθνος δάκρυα πικρότατα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ ἐνώπιον τῆς θείας καὶ ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης. Τό αἷμα, της! Τό ἱερόν αἷμα τοῦ εὐεργετικοῦ πατρός τοῦ σωτῆρος ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τὰς γενεάς τῶν πατροκτόνων Μαυρομιχαλιδῶν.

Ἡ ἐθνοκτόνος κακόνοια, ἡ χαρακτηρίζουσα τοὺς ἀγύρτας, τυχοδιώκτας καὶ σοφιστάς ταραχοποιούς, ἡ διεφθαρμένη συμμορία τῶν ἐκ γενετῆς τουρκοδιδασκέντων, ἡ Φαναριωτικὴ πρό πάντων χολόρροια, τό μίasma ἡ πανωλεθρία ὅλης τῆς Ἑλλάδος ἤρκεσθησαν εἰς ὅσας ἐπέφερον πρό τινός καιροῦ ἐσωτερικὰς ταραχὰς τὰς αὐθεντικὰς ζημίας διὰ μόνην τὴν ἑκβασιν τῶν σπουδαρχικῶν τυραννικῶν σκοπῶν τῶν• ἀφ' οὗ ἐμψύχωσαν τὴν κακούργον γενεάν τῶν Μαυρομιχαλιδῶν.

Εἰς τὴν ἀνταρσίαν τοῦ Λιμενίου, ἐν μέσῳ βαθυτάτης εἰρήνης• ἀφ' οὗ ἐμόλυναν τὸν νοῦν ἐντός μέρους τῶν συναγωνιστῶν μᾶς Ὑδραίων, κατέφερον εἰς πάσαν ἐμπόλεμον ἐναντίον φιλησύχων συμπολιτῶν τοῦ ἀφ' οὗ καταχράσθησαν τὴν ἱερότητα τῆς ἐλευθεροτυπίας, παρουσιάσαντες ἀτίθασον τὸν αἰσχρολόγον Ἐφημερίδας ὡς τὴν ἀξιοκατάκριτον ἐπιτοκίαν τῆς στρατιωτικῆς τιμῆς τὸν Τσάμην εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Στερεάν• ἀφ' οὗ ἐπλημύρηνσαν τὰς λυτρικὰς πράξεις τὰ ὄρη τῆς Ἀχαΐας τῆς Ἡλίδος ἀφ' οὗ ἀπετέφρωσαν τὸν ἐθνικὸν στόλον τὴν ἡμίσειαν δύναμιν τῆς πατρίδος, ἐρήμωσαν τὸν Πόρον, ἐπέφερον τὴν λεηλασίαν τῆς Καλαμάτας μού τὴν τελευταίαν ἀπροσδόκητον τύχην τῆς, τὴν ἐβίασαν εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἀδυνάτων τινὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου, ἐπωρώθησαν εἰς τὸν ἔσχατον βαθμὸν τῆς ἀνοσιουργίας τοῦ παγκοίνου ἀφανισμοῦ, θανατώσαντες τὸν ἀγαθώτατον καὶ εὐεργετικώτατον Ἀρχηγὸν καὶ πατέρα τοῦ ἔθνους, τὸν ἄξιον Κυβερνήτην μᾶς,• κατορθώσαντα διὰ τῶν πλέον εἰρηνικῶν μέτρων τὴν Φαινομένην εἰς ὅλον τὸν φρόνιμον κόσμον ἐσωτερικὴν εὐταξίαν, ἐνῶ ἐχρωματίζετο ἡ Ἑλλάς διὰ διπλωματικούς στοχασμούς ἐνεπίδεκτος ἡσυχίας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὸν ἄξιον Κυβερνήτην μᾶς, εἰς τὸν μέγαν νοῦ, τοῦ ὁποίου χρεωστᾶται ἡ ἐξολόθρευσις τῆς ἐπαναδύτου πειρατείας, ὁ ἀφανισμὸς τῶν κιβδηλοποιῶν, ἡ τάξις τοῦ συμπεφοριμένου στρατιωτικοῦ, ἡ διαμόρφωσις τοῦ πολιτικοῦ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἠθικὴν τοῦ κοινοῦ, ἡ τελευταία ἐλευθέρωσις τῆς Στερεᾶς ἀπὸ τῶν Θερμοπυλῶν μέχρι τοῦ Μακρυνόρους ἡ ἐμψύχωσις τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου, ἡ σύστασις μυρίων κοινοφελῶν καταστημάτων, ἡ προστασία τῆς παιδείας, ἡ περίθαλψις ἀπείρων δυστυχῶν, ὁ θάνατος τοῦ βδελυροῦ συστήματος τῶν κατ' ἐπαρχίας Τιμαριατῶν, τὸν ἄξιον Κυβερνήτην μᾶς, ὅστις ἐπραγματοποίησε πασιφανῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ὁποίαν ἀπῆλυσεν ἐξόχον πνεύματος τῆς διπλωματικῆς δοκιμότητός τοῦ τὴν ἐσωτερικὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν ὑπόληψιν τοῦ ἔθνους.

Ὅλοι οὗτοι οἱ κακοῦργοι οἱ ἔχοντες κληρονομίαν τῶν πράξεων τῶν τούς ἀναστεναγμούς καὶ τὴν κατάραν τῆς πατρίδος, ἐστοχάσθησαν ὅτι δύνανται νὰ τελεσφωρήσωσιν εἰς τούς ἀνέκαθεν ὀλεθρίους σκοπούς τῶν. Φέροντες διὰ τῆς δολοφονίας τὴν παραλυσίαν καὶ ἀναρχίαν τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἀρπάζοντες οὕτω τὰς ἡνίας τῶν πραγμάτων. Δόξα ὁμῶς τῇ τιμῇ εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν πίστιν τῆς Γερουσίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἦσπάθημεν τὴν

MK329b

ἐπίσημον πρᾶξιν τῆς περὶ τῆς ἐγκαίρου συστάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπαινοῦμεν τὴν ὥριμον σκέψιν τῆς, ὡς τὴν διαδοχὴν τῆς προεδρίας εἰς συμπολίτην διαπρέποντα μεταξύ τοῦ ἔθνους διὰ τὰ ὑγιᾶ αἰσθήματα τὸν ὥριμον νοῦν.

Παρηγοροῦμενοι οἱ Κορίνθιοι ἀπ' αὐτὴν τὴν πρᾶξιν, προθυμοῦνται κατὰ χρέος ἀπαραίτητον βεβαιώσωσι τὴν εἰλικρινὴ εὐπειθείαν τῶν.

Ἄν καί ἡμπορούμεν ν' αμφιβάλλωμεν εἰς τὰς σωτηριώδεις ἐργασίας τῆς Σ. Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, τολμῶμεν μ' ὅλον τοῦτο νά παρακαλέσωμεν θερμῶς τὴν ἐξαίρετον προσοχὴν τῆς ὡς τὴν εὐταξίαν, τὴν εἰρήνην, τὸ ἐπιθυμητότερον ἀντικείμενον ὅλου τοῦ ἔθνους, νά ἀφήσῃ ἀτιμωρήτους τοὺς δολοφόνους κατὰ Φαναριωτικὴν κακουργίαν, νά λάβῃ πρόνοιαν, διευθύνῃ ἀντίγραφον τῆς ἀναφορᾶς μᾶς τούτης, ἐπικυρωμένον εἰς τοὺς Συμμάχους Βασιλεῖς διὰ τῶν Κυρίων Ἀντιπροσβέων τῶν, ἀναγγέλουσα αὐτοὺς τὸ μέγα δυστύχημα τῆς δολοφονίας, τὴν ἀθωότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, διὰ νά σφενδονίσωσι τὴν δικαίαν ὀργὴν τῶν κατ' αὐτοῦ διὰ τὰς πράξεις ὀλίγων • νά τοὺς παρακαλέσῃ νά ἐπιταχύνωσι τὰς σωτηριώδεις ἀποφάσεις τῶν ὑπὲρ τῆς μελλούσης τύχης μᾶς, πληροφοροῦσα αὐτοὺς τὴν ἐσχάτην κακουργίαν τινῶν ἀτόμων, οἵτινας ἀμέτοχος οὐδαμῶς τοῦ πολυετοῦς ἀγῶνος μᾶς, τῶν πολυειδῶν δεινῶν τοῦ ἔθνους, πλάνητες νεοφανεῖς, ἰδιοποιοῦνται δικαίωμα παρεμβάσεως εἰς τὰ πράγματά μᾶς, ἀνεγείρονται αὐτόκλητοι δικασταὶ μεταξύ τῆς ὁμολογουμένης ἀπ' ὅλον τὸ ἔθνος Κυβερνήσεως τῶν ὀλίγων κακούργων.

Ἀποστέλλωμεν τοὺς συμπολίτας μᾶς Κυρίου Σταῦρον Νικολάου, Βασίλειον Πρίην, Τριαντάφυλλο Τριανταφυλλόπουλο, Κυριαζὴν Οἰκονομόπουλον, κ. Γεώργιον Μανωλόπουλον, διὰ νά ραντίσωσι τὸ νεκρὸν τοῦ κοινοῦ πατρός με τὰ δάκρυνά μᾶς, διὰ νά προσφέρωσι τὴν εὐπείθειαν τῶν Κορινθίων προσωπικῶς, νά παρακαλέσωσι διὰ τῆς Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀναφορᾶς μᾶς διὰ νά γνωρισθῇ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ὅτι τὸ κακούργημα τῆς πατροκτονίας συνέβη ἀπὸ ὀλίγους τινὰς κακούργους, ὅχι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ὑποσημειούμεθα τὸ σέβας βαθύτατον.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ εὐπειθέστατοι πολῖται οἱ προκριτοδημογέροντες τῆς ἐπαρχίας Κεράβου, Σ. Νικολάου, Σ. Καμπερόπουλος, Π. Θρόνος, Δ. Ευθυμίου, Δ. Λεοναρδόπουλος, Λ. Διδάσκαλος, Χ. Νταρᾶς, Ι. Σταυρόπουλος.

(Ἔπονται αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τοῦ Ἀρ . 4 0 6)

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Κορίνθου ἐπικυρεῖ τὸ γνήσιον τῶν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Λ. Σπυρόπουλος, Ευθ. Κανελλόπουλος, Δ. Τολιόπουλος, ὁ Γραμματεὺς Ἰω. Γραμματικόπουλος.

Ἀναφορά τῆς ἐπαρχίας Βονίτσας.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μόλις ἔφθασε εἰς ἡμᾶς ἡ τρομερά ἀγγελία διὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ ἀειμνήστου κοινοῦ πατρός ἡμῶν τοῦ Κυβερνήτου, ὡς κεραυνὸς ἀπερίγραπτα τὰ περίεργα ἐπέφερε εἰς ἡμᾶς τὰ ἀποτελέσματα. Ὁ γεωργὸς ἐν τῷ μεταξύ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἔμπηξεν εἰς τὴν γῆν τό ἄροτρον τοῦ καὶ ἔμεινον ὡσεὶ νεκρός, αἱ χεῖρες τοῦ τεχνήτου τὴν φωνὴν ταύτην ἀκίνητοι ὡς παραλυμένας, εἰς ὅλων ἐν γένει τὰ πρόσωπα ἡ ὠχρότης, ὁ παλμός, τὰ ὁποῖα συντροφεύουν τὸν ἔσχατον κίνδυνον τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου.

Ὅπως καλὸν ὑποτεθεῖ τό πρᾶγμα, ἀπαραδειγμάτιστον ὡς τὴν συμφορὰν μᾶς.

Τό μόνον, ὅπου μᾶς παρηγορεῖ, εἶναι τὰ συνετά καὶ ἐμβρυθῆ μέτρα τῆς Σ. Γερουσίας, ὡς τὴν περίστασιν ταύτην, διὰ τὴν σύστασιν καὶ τὴν ἐξαίρετον ἐκλογὴν τῶν συμπληροῦντων τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην, ὁ ἀπαραδειγμάτιστος χαρακτήρ, ἡ γενναιοψυχία τοῦ Προέδρου αὐτῇ, τοῦ ἀξίου ἀνταδέλφου τοῦ ἀειμνήστου εὐεργέτου μᾶς πατρός καὶ σωτῆρος.

Εὐχόμεθα διὰ ταῦτα, δακρυρροῦντες τὴν οὐράνιαν εὐλογίαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τού, τὴν θεῖαν πρόνοιαν νὰ διευθύνῃ καὶ ἐνισχύσῃ τὰς βουλὰς σᾶς, τὰς ἐργασίας, ὥστε ἐνώπιον τοῦ κόσμου τῶν ἐθνῶν κατ' ἐξοχὴν, τῶν φιλανθρώπων τῶν κραταιῶν Συμμάχων τῶν προστατῶν μᾶς, νὰ δικαιώσετε καὶ νὰ ἀποδείξετε στό ἔθνος, πόσον εἰς βαθμόν, λατρείας ἐσέβετο τὰ καθεστῶτα, πόσῃν συνηπάντη λύπῃν διὰ τὴν ἀνεκτίμητον ἀπώλειαν τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ, τοῦ ὁποῖον ἀπαρηγόρητα ὀδύρεται τὸν χαμόν διὰ τοὺς ὁποίας ἀπῆλυσεν εὐεργεσίας ἐπὶ τῶν ἀειμνήστων ἡμερῶν τῆς πατρικῆς σοφῆς Κυβερνήσεως τοῦ.

Παραπέμπομεν εἰς αἰώνιον ἀνάθεμά τοὺς ἔθνοκαταράτους πατροκτόνους, τοὺς θεοσεβεῖς κακοβούλους στασιαστάς, τῶν ὁποίων τὰ διαβεβημένα δραματουργήματα ἐπέφερον πληγὰς θανατηφόρους εἰς τό ἔθνος, τὸν ἔσχατον τοῦτον κίνδυνον, τῶν ὁποίων ἐπὶ κεφαλῆς εὐχόμεθα τὰ ἐπίχειρα.

Διερμηνεύομεν τὴν Σ. Ἐπιτροπὴν τὴν

εὐγνωμοσύνην μάς διά τά ὅποια ἔλαβε συνετά δραστήρια μέτρα, διά νά διατηρηθῇ ἡ εὐταξία καί λοιπά, καθομολογοῦντες πρόθυμον τήν εὐπαθεῖ ἀφοσίωσιν, τό πᾶν ὃ, τι δύναται νά συντελέσῃ εἰς ἡσυχον τῶν καθεστώτων διατήρησιν. Παρακαλοῦντες εὐρετηθῇ ὅπως καταχωρηθῇ ἡ παρουσία μάς εἰς τήν Γενικήν Ἐφημερίδα, καί νά διευθύνῃ ἀντίγραφον αὐτῆς ἐπικυρωμένον εἰς τοὺς Συμμάχους Βασιλεῖς διά τῶν ἐδῶ Ἀντιπρέσβειων• ὅπως πληροφορηθῇ συναίσθησιν τοῦ ἔθνους ὡς τήν περίστασιν τοῦ ταύτην τήν ἀγανάκτησιν τοῦ διά τήν συγγεράν πατροκτονίαν τοῦ κοινουῦ πατρός καί εὐεργέτου τοῦ.

Τήν βαθυτάτην ὑποταγήν τό σέβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Βονίτση, τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ εὐπειθεῖς πολῖται τῆς ἐπαρχίας Βονίτσης, Δ. Φραγγόπουλος, Θ. Παπα-
βασίλης, Γ. Ἀδάμης, Θ. Α. Ἀρκάς, Π. Καλόγερος, Ι. Χαλικιόπουλος Λογοθέτου, Δ.
Ντερβέναγκας, Κ. Τζιλημίγκρος.

(Ἔπονται αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τοῦ Ἀρ. 4 7).

Ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῶν ὀπισθεν ὑπογραφῶν παρά ταύτης τῆς Ἐπαρχιακῆς
Δημογεροντίας Βονίτσης.

Ἐν Βονίτση, τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες Γ. Τσιδήμας, Λ. Ἀρκάς, ὁ γραμματεὺς Δ. Τζακαλότος.

Ἀ ν α φ ο ρ á τ ῆ ς ἐ π α ρ χ ί α ς Μ α λ α ν δ ρ ί ν ο υ .

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐ κ λ α μ π ρ ό τ α τ ε ,

Εἶναι ἀδύνατον νά ἡμπορέσωμεν νά ἐκφράσωμεν τήν ἀπαρηγόρητον θλίψιν μάς διά τόν πικρόν καί φαρμακερώτατον θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου μάς τοῦ πατρός τοῦ ἔθνους, ὁ πόνος τῆς ψυχῆς μάς τόσον περισσότερον ἐπαυξάνει, καθ' ὅσον εἴμεθα εἰς κατάστασιν νά σᾶς παρηγορήσωμεν, οἱ ἴδιοι ὄντες ἀπαρηγόρητοι, καί δυνάμενοι νά παύσωμεν τά πικρά δάκρυα, τά ὅποια μόνα μᾶς ἔμειναν κληρονομία παντοτεινῆ τῆς στερήσεως ἱκανοῦ τοῦ κοινουῦ πατρός μάς. Ἄλλ' ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς τῆς ἀθλίας μάς καταστάσεως μ' ὀλίγην ἀναψυχὴν βλέπομεν τήν γενναιότητα, εἰς τήν ὁποίαν ὑποφέρετε τόν πικρότατον θάνατον ἱκανοῦ τοῦ εὐεργέτου τῆς Ἑλλάδος, τοῦ πολυαγαπητοῦ σᾶς ἀδελφοῦ.

Εἶναι τό μοναδικόν παράδειγμα, τό ὁποῖον ἐδείξατε εἰς τόν κόσμον, ὥστε ἀπαρηγόρητος νά παρηγορήσετε τοὺς δυστυχεῖς Ἕλληνας διά τήν συμφοράν, τήν ὁποίαν ἔπαθον, νά τοὺς χορηγήσετε τήν παραμυθίαν καί τήν παρουσίαν σᾶς ἐπί κεφαλῇς τῶν πραγμάτων, ἥτις μόνη ἴσχυσε νά διαφυλάξῃ τά καθεστώτα καί τήν ἡσυχίαν.

Εἰς τό ἀπαρηγόρητον τοῦτο συμβάν, Ἐκλαμπρότατε ἂν σᾶς μοῖνῃ ὡς παρηγορία, ὅτι θέλετε ἔχει συνθρηνοῦντας ἀείποτε ὅλους τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες θέλουν προσφέρει εἰς τό εἶδωλον τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου παντοτινὴν λατρείαν, τήν αἰώνιον εὐγνωμοσύνην εἰς τήν Ἐκλαμπρότητά σᾶς.

Εκεῖνο, τό ὁποῖον σᾶς παρακαλοῦμεν θερμῶς, εἶναι νά θρηνῇτε, προσοῦντες ὅλαις δυνάμεις διά τήν ὀρφανόν ἤδη ἔθνος μᾶς, μεταξύ τοῦ ὁποίου διά τήν ἐσχάτην δυστυχίαν τοῦ ἐγεννήθησαν δύο τέρατα τῆς ἀπονίας τῆς σκληρότητος, τά ὁποῖα ἀπεφάσισαν εἰς μίαν φόνου πρᾶξαντων νά τόν ἐξολοθρεύσουν.

Ὑποσημειούμεθα μέ ὅλον τό βαθύτατον σέβας.

Ἐκ τῆς Ν. Πόλεως τῇ 2 Νοεμβρίου 1831.

Οἱ προκριτοδημογέροντες τῆς Ἐπαρχίας Μαλανδρίνου. Ἰ Λέκας, Παπαδημήτρης Κολάστης, Κ. Δασκαλόπουλος, Δ. Γεωργίου, Παπασπύρος Σκινᾶς, Ν. Ἀθανασίου, Ν. Τσέλος.

(Ἔπονται αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαί της Ἀρ. 32).

Ἀρ . 799 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Μαλανδρίνου ἐπικυροῖ τήν γνησιότητα τῶν ἄνωθεν ὀπισθεν ὑπογραφῶν.

Ἐκ τῆς Ν. Πόλεως τῇ 2 Νοεμβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Ἀναγν. Καστικάκης, Ν. Σταματογιάννης.

Ἀναφορά τῆς νήσου Σαλαμῖνος.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ ΚΥΡΙΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΝ Α.
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Ἡ θλιβερωτάτη ἀπορφάνισις τοῦ ἀειμνήστου πατρός μάς τοῦ σωτῆρος τῆς πατρίδος, εἰς τοῦ ὁποίου τήν μεγαλύνοιαν, τάς ἀθανάτους ἀρετάς τό πολυπαθέστατον ἔθνος μάς μ' ἄπειρον ἐνθουσιασμόν τοῦ ἀφιέρωσον ὅλας τάς ἐλπίδας τῆς εὐτυχοῦς ἀποκαταστάσεως τοῦ, τῆς πολιτικῆς ἀναγεννήσεώς τοῦ, μᾶς κατεβύθισεν εἰς ἀπαρηγόρητα δάκρυα, εἰς ὄδυρμ' ἅν διαιωνίζοντα.

Ἐκλαμπρότατε, τῆς δυστυχοῦς ταύτης νήσου, ἡ ὁποία ἐν τῷ μέσῳ τῶν κατ' ἐξαίρεσιν περιστάσεών τῆς μετά θεοῦ ἐπεστηρίζετο εἰμὴ εἰς τήν ἰσχύ

ΜΚ329d

πᾶν προστασίαν τήν πατρικὴν πρόνοιαν τῆς ἀοιδίμου αὐτοῦ Ἐξοχότητος, θέλει εἶθαι πάθος ἀπαραμύθητον.

Τὴν ἅν μᾶς ἐξωογόνουν αἱ αὐταὶ ἡ Ἐκλαμπρότητα ἐλπίδες, ἠθέλαμεν ρεφθῆν εἰς τὸν Ὠκεανόν τῆς ἀπογνώσεως, ἐνθυμούμενοι τήν φρίκην μάς τὰ ὅσα ἐκ τῆς πρώτης ἀναρχίας μᾶς ἐπλημμύρησαν ἀπερίγραπτα δεινά.

Ἐκφράζοντες τὰ ζωηρότατα τῶν θρήνων μάς αἰσθήματα, ἀφοσιούμεθα ὅλως διόλου εἰς τὴν Υ. Ἐκλαμπρότητα, τὸν γνήσιον κληρονόμον τῆς δόξης, τὸν μιμητὴν τῶν ἀρετῶν τοῦ σεβαστοῦ πατρός μάς, εὐπειθεῖς εἰς τὰς σεβαστάς διαταγὰς αὐτῆς, ὑποσημειούμεθα μ' ὅλον τό βαθύτατον σέβας.

Ἐν Σαλαμῖνι, τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ ταπεινοὶ πολῖται Σαλαμῖνος, Οἰκονόμος Παπα- σταμάτης, Α. Μπιρμπίλης, Α. Καρνίσης, Σ. Περδικούρης, Α. Μυριλῆς, Γ. Π. Παπα- Ἀντωνίου, Σ. Καπετάνος, Ἰ. Πάντος, Ν. Τριαντάφυλλος, Στ. Παχύς.

(Ἔπονται αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τῆς Ἀρ. 94..)

Ἐπικυροῦται τό γνήσιον τῶν ὀπισθεν ἀνωτέρω ὑπογραφῶν τῶν πολιτῶν, ἐπιβεβαιοῦνται τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα.

Ἐν Σαλαμῖνι, τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Α. Μπιρμπίλης, Α. Καρνέσης, Σ. Περδικούρης, ὁ γραμματεὺς Χ. Παπα – ιωάννου.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ .

Αρ . 560 . ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ .

Ένταλμα καθαιρέσεως (ordonnance de decheance .)

ΤΟ Α΄ ΔΙΑΡΚΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ
ΕΛΑΦΡΩΝ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ.

Εν ό νό μα τι τ ή ς Κυ βερ νή σε ω ς

Ό Κ. Αξελός, Λοχαγός Έπιθεωρητής της στρατιωτικής Κεντρικής σχολής, Εισηγητής του Α΄ Διαρκούς Στρατιωτικού Συμβουλίου, των Έλαφρων της Πελοποννήσου, συνεδριάζοντος έν Ναυπλία, έκπληρων ώς τοιούτος είς τάς κατά των στρατιωτικών φυγοδίκων δικογραφίας τά παρά του νόμου αποδιδόμενα χρέη είς τόν Πρόεδρον του τακτικού Έγκληματικού Δικαστηρίου:

Θεωρών τόν όποϊον εξέδωκον ένταλμα συλλήψεως τήν α΄ Νοεμβρίου 1831, ύπ΄ Αρ. 520 διά τόν Χ. Σκορδούλην, τόν Τριαντάφυλλον Ιωάννου έγκαλουμένους δι΄ έγκλημα.

Θεωρών τάς άπαντήσεις των τυπικών Αρχών του Κράτους, διά των όποιών είδοποιούν τό βήμα τουτο ότι ό Χ. Σκορδούλης, ό Τριαντάφυλλος Ιωάννου δι΄ ένεφανίσθησαν.

Θεωρών τό όποϊον εξέδωκεν ένταλμα καταδιώξεως τήν 13 Νοεμβρίου 1831, ύπ΄ Αρ. 540, διά νά γοίνη έρευνα περί των είρημένων φυγοδίκων, τόν έκαστος πολίτης όφείλει νά φανερώση τήν ένεστώταν διαμονήν των έγκαλουμένων.

Θεωρών τάς άπαντήσεις των τυπικών Αρχών του Κράτους, διά των όποιών είδοποιούν τό βήμα τουτο, ότι έδημοσιεύθη τό ένταλμα καταδιώξεως, τήν έγγραφον έκθεσιν της δημοσιεύσεως της προκηρύξεως των δύο είρημένων ένταλμάτων.

Δυνάμοι του ύπ΄ Αρ. 464 άρθρον του Ποινικού Κώδικος.

Κ η ρ ύ τ τ ε ι

Α.΄ Τόν Χ. Σκορδούλην καί Τριαντάφυλλον Ιωάννου άντάρτας κατά του νόμου.

Β.΄ Κατά συνέπειαν καθαιρεί αυτούς των δικαιωμάτων πολίτου Έλληνες.

Γ.΄ Τά κτήματά των θέλουν είθαι θέλουν μείνει υπό μεσέγγυον πρός όφελος της Έπικρατείας είς όλον τό διάστημα της φυγοδικίας των.

Δ.΄ Ἀπαγορεύεται εἰς αὐτούς κάθε πρᾶξις δικαστική καθ΄ ὅλον τοῦτον τόν καιρόν, θέλει δικασθοῦν μ΄ ὅλον ὅτι ἀπόντες.

Ε.΄ Προσκαλοῦνται ἅπασαι αἱ στρατιωτικάί καί πολιτικάί Ἀρχαί νά ἐνεργήσωσι τό παρόν ἔνταλμα, τό ὅποιον θέλει δημοσιευθῇ διά τῆς σάλπιγγος ἥ τῶν τυμπάνων, νά τοιχοκολληθῇ εἰς ὅλα τά ἀπό τόν νόμον διωρισμένα μέρη.

Ἐν Ναυπλίῳ, ἐκ τοῦ Γραφείου μάς, τῇ 23 Νοεμβρίου 1831.

Ὁ Εἰσηγητής Κ. ἈΞΕΛΟΣ .

ΕΝ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ .

ΜΚ330α

Ἀρ. 94 597

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἔτους ΣΤ΄.

Ἐτησία.....Φοῖνικος 36

Ἑξαμηνιαία..... 18

Τριμηνιαία..... 9

Αἱ συνδρομαί γίνονται ἐνταῦθα ἐν Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα τὰ λοιπά μέρη τοῦ Κράτους παρά τοῖς ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ, ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1831.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αἱ διά τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσiai πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καί ἂν εἶναι, ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφῶν ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Ἀργους, 5 Δεκεμβρίου.

Σήμερον ἔγιναν σύν θεοῦ ἀγίῳ τὰ προκαταρκτικά τῆς Ε΄ τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικῆς Συνελεύσεως. Οἱ νόμιμοι πληρεξούσιοι συνήλθον εἰς τόν ναόν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, μετά τήν συνήθη ἱεράν τελετήν ὠρκίσθησαν κατά χρέος• μετά ταῦτα μετέβησαν ὅλοι ὁμοιῶ εἰς τόν διωρισμένον τόπον τῆς Συνεδριάσεως, καί ἐκεῖ

διώρισαν Πρόεδρον τόν Κύριον Δ. Τσαμαδόν, Αντιπρόεδρον τόν Κύριον Λάμπρον Νάκον, Γραμματεῖς τοὺς Κυρίους, Σ. Παρθενόπουλον καί Γ. Αινίαν.

Τήν 7 τοῦ αὐτοῦ μηνός ἔγεινε κυρίως ἡ ἑναρξίς τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ὅπου ἐξεφωνήθη ἀπό τόν Πρόεδρον τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς Κύριον Α. Α. Καποδίστριαν ὁ ἐφεξῆς λόγος.

ΛΟΓΟΣ ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ .

Ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Κύριον Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ἙΝΑΡΞΙΝ ΤΗΣ Ε΄ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ.

Ἐν Ἄργος, τῇ 7 Δεκεμβρίου 1831.

Κύριοι,

Παρουσιαζόμενος σήμερον ἔμπροσθέν σας διά νά δώσωμεν σύν Θεῷ ἀρχήν εἰς τήν Ἐθνικήν Συνέλευσιν, δυσκόλως δυνάμεθα νά ἐκφράσωμεν τά κατά τήν στιγμήν ταύτην θλίβοντα τήν ψυχὴν μάς ὀδυνηρά αἰσθήματα. Τά πένθιμα σημεῖα, τά ὅποια φοροῦτε ὅλοι, τά κατηφὴ πρόσωπά σας, οἱ ἀτενίζοντες εἰς τόν ἱερόν τοῦτο τῆς πατρίδος βῆμα ὀφθαλμοί σας ἀποδείχνουν, ὅτι ἐπιθυμεῖτε νά ἴδῃτε τό πρόσωπον, νά ἀκούσῃτε τήν φωνήν ἐκείνου, ὅστις σᾶς συνεκάλεσεν εἰς Συνέλευσιν, τοῦ Κυβερνήτου, λέγομεν, τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι πλέον εἰς τοῦτον τόν κόσμον. Ἀντ' αὐτοῦ τί βλέπετε, Τρία ἄτομα, τήν σκιάν μολίς παρασταίνοντα τοῦ ἀειμνήστου ἐκείνου. Ἀλλά θαρθεῖτε: ἐπὶ τῆς σκιᾶς ταύτης ἵσταται ἡ πάνσεπτος εἰκὼν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Εἰς αὐτόν ἀναβλέψατε. Αὐτόν ἐπικαλεσθῆτε ἐκ καρδίας, ὅτι αὐτός μόνος διά τῆς ἀποίρου ἀγαθότητός τοῦ δύναται νά μετριάσῃ τήν ὑπερβολήν τῶν ποινῶν μάς, τήν ἐμπνεύσῃ εἰς ὑμᾶς φρόνησιν τήν σύνεσιν ἱκανήν, ὥστε νά ἀπαντήσῃτε τήν ἐνεστῶσαν δεινὴν τῆς πατρίδος περίστασιν, τήν διά τῶν ἐμφρόνων βουλευμάτων σας νά δικαιώσῃτε τήν προσδοκίαν τοῦ ἔθνους.

Πρὶν προχωρήσωμεν περαιτέρω, χρεωστοῦμεν Κύριοι νά δικαιολογήσωμεν ἐνώπιόν σας τήν πρᾶξιν τῆς Γερουσίας, δυνάμει τῆς ὁποίας ἐλάβομεν ἀναχειρας τὰς ἡνίας τοῦ Κράτους, νά ἐπετύχομεν τήν συγκρότησιν τῆς Ἐθνικῆς ταύτης Συνελεύσεως.

Ἡ ἡμέρα τῶν 27 Σεπτεμβρίου θέλει εἶσθαι ὄχι μόνον δι' ἡμᾶς τοὺς ζῶντας, ἀλλὰ διά πολλὰς ἔτι ἐπερχομένας γενεάς ἡμέρα πένθιμος ἀποφράς εἰς ὅλην τήν Ἑλλάδα.

Οὔτε δυνατόν, οὔτε συγχωρημένον εἶναι εἰς ἡμᾶς, νά σᾶς ζωγραφίσωμεν μέ τά προσήκοντα χρώματα

τὴν στυγεράν ἐκείνην πατροκτονίαν, δι' ἧς τὸ ἔθνος ἐστερήθη βιαίως τοῦ Σεβαστοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ, ἀλλ' οὔτε σᾶς ἐξιστορήσωμεν τὴν θανατηφόρον προσβολήν, τὴν ὁποίαν τὸ τρομερόν τοῦτο ἀνοσιούργημα ἐπροξένησον εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ Ναυπλίου.

Τὴν πόλιν ταύτην, τὴν ὁποίαν πρό τεσσάρων ἐτῶν ἡ παρουσία τοῦ Κυβερνήτου σᾶς ἔσωσεν ἀπὸ τὸν ἐπαπειλούμενον ὄλεθρον, ἡ στέρησίς τοῦ πάλιν ἔφερεν εἰς τὴν ἀκμὴν νά γείνη πυρὸς τὰς μαχαίρας παρανάλωμα.

Εἴαν τοῦτο συνέβη, νά τὸ ἀποδώσητε εἰς ἀρετὴν ἀνθρώπινην. Χεὶρ κραταία τοῦ Κυρίου ἐδέσμευσε τὴν φοβερὰν ἐκείνην στιγμὴν τὰς ὁρμάς τῶν παθῶν, οὐτας ἐματαίωσε τὰ σατανικά τὰ κακοβουλίας σχέδια.

Χάρις εἰς τοὺς παρευρεθέντας στρατιωτικούς, εἰς τὸν πιστὸν καὶ ἄγρυπνον φρουράρχον• ἡ εὐταξία ἐντελέστατα διατηρήθη τὰς ἀκολουθούς ἡμέρας, ἡτις διέσωσε τὴν εἰρήνην· εὐταξίαν εἰς λοιπὸν τῆς ἐκτεπληγμένης Ἐπικρατείας.

Ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὀδυρμῶν τοῦ φόβου τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῆς ὑπερτάτης Ἀρχῆς ἐπικείμενον κίνδυνον, συνεκάλεσαν τὴν Γερουσίαν εἰς ἕκτακτον Συνεδρίασιν.

Τό Β'. Ψήφισμα τῆς Δ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἔδιδεν εἰς μόνον τὸν Κυβερνήτην τὴν ἐξουσίαν νά διορίσῃ εἰς περίστασιν ἀποβιώσεώς τοῦ Κυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις ὀφείλε νά συγκαλέσῃ ἀμέσως τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

Τοιαύτη οὐσιαδέστατη πρᾶξις εὐρέθη εἰς τοῦ ἀειμνήστου τὰ ἔγγραφα, ἐπομένως ἡ Γερουσία, ὡς ἡ μόνη νόμιμος πολιτικὴ τοῦ ἔθνους ἀρχή, ἀνέλαβεν ἐξ ἀνάγκης ὑπὲρ τῶν νόμων ἐξουσία καὶ ἔκλεξε τὴν τριμελὴ ταύτην Ἐπιτροπὴν.

Αἱ ἀναφοραὶ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν, τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Ναυτικοῦ ἀπέδειξαν τὸ μέτρον τοῦτο σωτήριον, αὐτό τὸ ἔθνος ἐπικύρωσε μιᾷ γνώμῃ τὰ διὰ τὴν ἀσφάλειάν τοῦ ἐγκριθέντα καὶ πραχθέντα.

Εἴμεθα εὐέλπιδες, ὅτι θεωροῦντες τὴν ὁποίαν κατεβάλομεν σπουδὴν διὰ τὴν ταχεῖαν τῆς Συνελεύσεως συγκρότησιν, διὰ τῶν καθεστώτων τῆς κοινῆς ἡσυχίας τὴν διατήρησιν, θέλετε ἀποδεχθῇ εὐνοϊκῶς πρόθυμον εἰς αὐτὴν τὴν πρόσκλησιν ὑπακοήν, μᾶς δι' ἐπισήμου πράξεως θέλετε ἐπισφραγίσαι τῆς Γερουσίας ψήφισμα.

Οἱ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ θέλουν θέσει ὑπ' ὄψιν σᾶς ἕκαστος τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν κλάδον τοῦ, πρακτικὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀρχόμενος ἀπὸ τὴν παύσιν τῆς Δ'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως μέχρι σήμερον• ἐκ τῶν ἀναφορῶν αὐτῶν δύνασθε νά λάβητε πληρεστάτην τὴν ἀκριβῆ ἰδέαν τῶν ἐξωτερικῶν ἅμα καὶ ἐσωτερικῶν τῆς Ἐπικρατείας πραγμάτων.

Ἡ Δ'. Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐνομοθέτησεν ὁλόκληρον τὸ ἀπαρτισμένον πολίτευμα. Ἀπεφάσισε προσωρινὴν Κυβέρνησιν, τὴν ὁποίαν ἐθεμελίωσε καὶ ἐπεστήριξε εἰς διάφορα ψηφίσματα.

Αμφιβάλλομεν, ὅτι ἡ βαθύνοιά σας θέλοι γνωρίσει, ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν πράξεων τούτων ἔγινε μετ' ἐπιμονῆς ζήλου ἀναλόγως τὸ φιλοπατρικόν φρόνημα, τὸ ὅποιον τὰς ὑπαγόρευεν.

Ὁ θεμελιώδης καὶ προκαταρκτικὸς τῶν ψηφισμάτων τούτων σκοπὸς ἦτον ἡ προειδοποίησις ἡ βαθμιδὸν ἐπὶ τὰ κρείττω ἠθικὴ ἀγωγή τοῦ Ἑθνους, ὥστε μετ' ὀλίγον ν' ἀπολαύσῃ τὰ τῆς ἀληθινῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγαθὰ, πηγάζοντα ἀπὸ μόνην δύναμιν τῶν νόμων, ἀπὸ τοὺς κοινωνικοὺς τύπους, δι' ὧν ἕκαστος πολίτης τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν ἀπολαμβάνει, τὴν ἀνήκουσαν τῆς ἀρετῆς τῶν πόνων τοῦ ἀμοιβῆν καρποῦται.

Ὅλα ταῦτα, ἂν εἶναι ἀναγκαῖα ἅμα καὶ ἐπιθυμητά, τότε μόνον ἠδύναντο ν' αποφασισθῶσι μονίμως, ὅταν αἱ πολιτικαὶ διαπραγματεύσεις ἤθελαν ὀριστικῶς θέσει τὰ ὅρια τῆς Ἐπικρατείας, νὰ καταστήσῃ τὴν ὑπερτάτην ἀρχήν, ἥτις μέλλει διαδοχικῶς κυβερνήσῃ τὸ ἔθνος.

Τοῦτο ἐνόησον ἡ Δ. Ἑθνικὴ Συνέλευσις, εἰς τοῦτο εἶχομεν ἤδη πλησιάσει.

Ὁ Δικαστικὸς ὀργανισμὸς, εἰς τῶν οὐσιωδεστέρων πάσης ἀνθρωπίνης κοινωνίας κλάδον, ἔλαβε μεταρρυθμίσεις τινὰς ἀπαιτεῖ εἰς ἄλλους ἴσως ὄχι μικροτέρας. Τοῦτο πρέπει νὰ φανῇ παράδοξον. Πῶς ἔθνος, τὸ ὅποιον δὲν εἶχε βεβαίαν τινὰ ἰδιοκτησίαν, οὐδέ προσωπικὴν ἀσφάλειαν, ἀλλ' ἐπολιτεύετο τὰ πολυειδῆ ἔθιμα καὶ συγκεχυμένα ἄπειρα λείψανα τῆς τῶν παλαιῶν τῶν νέων δορυκτητόρων τοῦ δικαιοδοσίας, ἐμπορεῖ νὰ γείνῃ διὰ μιᾶς ἐπιδεκτικὸν τῆς ἀπαιτουμένης εἰς τοῦτον τὸν κλάδον τελειοποιήσεως, ὅποτε βλέπομεν, πόσον μακράν εἶναι τῆς ἐντελείας τινὰ τῶν πρό πολλῶν αἰώνων ἐξευγενισμένων Ἑθνῶν;

Τὰ αὐτὰ σχεδὸν δυνάμεθα καὶ εἶπωμεν περὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ. Μολονότι ἡ Κυβέρνησις κατέβαλεν ἐπιμόνως πᾶσαν σπουδὴν ἐπιμέλειας ὥστε νὰ αὐξυνθῶσιν οἱ πόροι, χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ λαός, διὰ τῆς τάξεως εὐθύνης νὰ φανερωθῇ εὐκόλως ἡ πεσότης τῶν εἰς τὸ ταμεῖον εἰσερχομένων χρημάτων, ἡ νόμιμος αὐτῶν χρῆσις • μολοντοῦτο

MK330c

599

τὸ ἀντικείμενον αὐτὸ εἶναι μεγίστης, ἐκ μέρους σας σπουδῆς ἄξιον, διότι δυσκόλως μία Κυβέρνησις δύναται νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐπιθυμητὴν εὐταξίαν, τὴν ἐξωτερικὴν ὑπόληψιν, ν' ἀπαντήσῃ τὰς δημοσίους χροίας, χωρὶς νὰ ἔχῃ βεβαίους τοὺς ἐπὶ τούτῳ ἀναγκαίους πόρους.

Αἱ δημόσιαι αὐταὶ χροαὶ δὲν εἶναι ὑπέρογκοι, διό τῇ δὲν θέλετε εὖρος μεγάλας

δυσκολίας• διά νά τάς θεραπεύσητε. Ἡ χάριτι θεία ἐπικρατοῦσα μέχρι τοῦδε εἰρήνη ἔδωκεν εὐκαιρίαν εἰς τήν ἔκτασιν τοῦ ἐμπορίου, εἰς τήν αὖξιν τῆς γεωργίας• ἀνορθοῦνται καί καλλωπίζονται πόλεις, ἐγείρονται χωρία, πολυάριθμοι ἀγέλαι βοῶν καί προβάτων καλύπτουν τοὺς λόφους καί τάς πεδιάδας.

Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἀφοῦ ψηφίσητε περί διανομῆς τῶν γαιῶν τόν νόμον, ἀφοῦ ἐγκρίνητε δικαίαν ἀποζημίωσιν διά τάς ναυτικές νήσους, εἰς τήν Στρατιωτικόν ὑποσχεθεῖσαν ἀμοιβήν, νά λάβετε τούτους ἄλλα τινά οὐσιώδη μέτρα τήν ἐξασφάλισιν τῆς δημοσίου πιστώσεως, θέλετε ἰδεῖ τήν πατρίδα χαίρουσαν τά καλά τῆς ὁμονοίας, εὐδαιμονοῦσαν διά τήν κοινὴν εὐπορίαν..

Ἡ ἀποβλέπουσα τὸ Στρατιωτικόν ἀναφορά θέλει σᾶς προξενήσῃ ἱκανὴν εὐχαρίστησιν. Εἰς αὐτήν, θέλετε ἰδεῖ τήν αὖξιν καί βελτίωσιν τοῦ τακτικοῦ τήν μεταρρύθμισιν τῶν Ἐλαφρῶν Στρατευμάτων. Εἰς ἓνα λόγον θέλετε παρατηρήσῃ τήν εὐτακτον τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, συμβιβασμένον τήν σημαντικὴν τοῦ ταμείου Οἰκονομίαν. Ἔχει τὸ ἔθνος εἴκοσι ἑννέα τάγματα διαφόρων ὀπλων, ἅτυπα διά τήν πίστιν, τόν ζῆλον, τήν εὐπειθείαν τῶν εἶναι πολλῶν ἐπαίνων ἄξια, θαρροῦντες ἐλπίζομεν, ὅτι διατηροῦντα τάς αὐτάς ἀρετάς, θέλουν εἰς τὸ μέλλον ἐκπληρώσας τάς εὐχάς τῆς πατρίδος.

Μέλانا νεφέλη καί σφοδρὸς λαίλαψ ἐπίπεσαν εἰς τὸ ἄλλοτε ἑνδοξον ναυτικόν μᾶς. Παρατρέχομεν ὅσα τήν λύπην σᾶς θέλετε μάθει ἀπὸ τήν ἀναφορὰν τοῦ κατὰ τοῦτον τόν κλάδον γραμματέως.

Μολοντοῦτο πρέπει νά λησμονήσωμεν, ὅτι εἰς τάς πλέον δεινὰς τῆς ὑπηρεσίας ταύτης περιστάσεις, οἱ περισσότεροι τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ναυτῶν ἀκέραιον διατηρήσαντες τήν Κυβέρνησιν ὀφειλομένην πίστιν, ἐκπλήρωσαν τόν ζῆλον τήν προθυμίαν τὰ χρέη τῶν, ὥστε, χάρις εἰς αὐτούς, τὸ ἔθνος διασώζει ἔτι ναυτικὴν δύναμιν, ὑπερασπιζομένην τῶν νήσων τήν ἐξασφάλισιν, τήν ναυτιλίαν τοῦ ἐμπορίου, ἣτις ἔφθασεν ἤδη συγκροτῆται ὑπὲρ αὐτάς τάς εὐχάς σᾶς ἀπὸ περίπου τρεῖς χιλιάδας πλοῖα. Αὕτη ἡ αὐξάνουσα εὐδαιμονία ἐκινδύνευσε νά ἐξοντωθῇ ἀπὸ τὰ δεινὰ συμβάντα τοῦ Πόρου, καθὼς ἀπὸ τάς ἀναιδεῖς συκοφαντίας, αἵτινες ἐπενοήθησαν διά νά παρασυρθῇ ἡ εὐπιστία τοῦ λαοῦ. Τὸ σέβας, ἡ εὐγνωμοσύνη, τὰ ὅποια χρεωστεῖ ἡ Ἑλλάς εἰς τήν Ρωσσίαν, παραλόγως παρεγνώσθησαν. Τοῦτο μαθὼν ὁ Αὐτοκράτωρ ἐλυπήθη δικαίως. Ἄλλ' ὁμως ἡ μεγαλειότης τοῦ διακήρυξεν, ὅτι ἀναγνωρίζει ὡς Ἑλληνας τοὺς, ὅσοι εὐλαβήθησαν νά χύσουν αἷμα ' Ρωσσικόν. Τὸ τόλμημα, εἰς τὸ ὅποιον οἱ ἐν Ὑδρα ὑπέπεσαν, ἐμπορεῖ λοιπὸν νά μεταβάλῃ παντελῶς τήν μέριμναν τήν ὁποίαν ἡ Α. Μ. εὐαρετεῖται καί ἀφιερώνει εἰς τήν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος.

Τήν φιλόστοργον χαράν θέλετε ἀκροασθῇ, πόσον ἐξηπλώθησαν τήν ἐπέδοσαν εἰς τόν σύντομον δύο ἐτῶν διάστημα τὰ ἀλληλοδιδασκτικὰ καταστήματα. Εἶναι πόλις, δὲν εἶναι σχεδὸν πολίχνιον ἢ κωμόπολις, ὅπου εὐρίσκεται τοιοῦτον προπαιδευτικὸν σχολεῖον.

Κατά τήν τελευταίαν ἐπιθεώρησιν, ὑπέρ τὰς δώδεκα χιλιάδας παῖδες διδάσκονται, ἀποκτοῦν τὰς πρώτας καλῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀγωγῆς ἕξεις. Τά δύο ἀρτισύστατα κεντρικά σχολεῖα, ἄλλα τινά τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, τό Μουσεῖον, ἡ ἐκτύπωσις τῶν διαφόρων ἀναγκαίων βιβλίων, ὠφέλησαν ὄχι ὀλίγον τήν νεολαίαν, τῆς ἐάν, καθὼς εἶναι γνωστόν, ὅλα τὰ καλὰ ταῦτα ἀποτελέσματα χρεωστοῦνται ἐξαιρέτως εἰς τήν ἐπίμονον προσπάθειαν ἑνὸς ἀνδρός, πόσα ἄραγε μεγαλύτερα ἤθελεν ἀπολαύσει τό ἔθνος, ἐάν ὁ αὐτός νοῦς ἐξηκολούθει νά χειραγωγῇ τὰ ἑλληνικά πνεύματα γιὰ τήν ἀληθινὴν τῶν βελτίωσιν;

Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θέλετε πρό πάντων ἐπιστήσει τήν προσοχὴν σᾶς εἰς ὅσα περὶ πολιτικῶν διαπραγματεύσεων τῆς ἐκθέσης ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν Γραμματέων. Ἄξια τῆς σπουδῆς σᾶς εἶναι βέβαια τὰ τρία πρωτόκολλα γενόμενα κατὰ διαφόρους ἐποχάς• ἐν Λονδίνω, ἀπὸ τούς Πληρεξούσιους τῶν τριῶν Συμμαχικῶν Αὐλῶν, καθὼς καὶ ὅσα ἡ Γερουσία συμφώνως μέ τήν Κυβέρνησιν ἀνέφερον εἰς αὐτούς, ἄλλοτε ὑπερασπιζομένη τοῦ ἔθνους τὰ δικαιώματα, ἄλλοτε παρακαλοῦσα δι' ὅσα ἐφαίνοντο ἀπολύτως ἀναγκαῖα ὡς τήν πολιτικὴν καὶ ἀνεξάρτητον ὑπαρξίν τοῦ.

Τοῦτο ἦτον εἶναι τό μόνον ἀντικείμενον, ὁ πρώτιστος καὶ κύριος σκοπός τῶν δεκαετῶν τῆς Ἑλλάδος ἀγώνων. Ἀλλ' ἐδῶ χρεωστοῦμεν φανερά ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἀπὸ τὰς διαπραγματεύσεις καὶ ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις πασιδῆλως ἐφάνη ἡ μεγαλόψυχος εὐνοϊκὴ τῆς τούς Ἑλλήνας διάθεσις τῶν τριῶν Σεβαστῶν Δυνάμεων.

Ἡ Συνθήκη τῶν 6 Ἰουλίου προεμήνυσε κατὰ πρῶτον

MK330d

600

τήν φιλάνθρωπον μέριμνάν τῶν, ἡ ἀξιομνημόνευτος ναυμαχία τοῦ Νεοκάστρου, καθὼς καὶ ἡ μετὰ ταῦτα ἐν Ἀδριανουπόλει γενομένη συνθήκη ἐβεβαίωσαν τήν ἡμᾶς προστασίαν τῶν.

Ἐκτοτε πλέον δεν ἔπαυσαν εὐεργετοῦντες ἡμᾶς, συμπράττοντος διὰ τῆς Ἑλλάδος ἀποκατάστασιν. Μάρτυρας τοῦτου λαμπρόν εἶναι τό Πρωτόκολλον τῶν 3 Φεβρουαρίου, τό ὅποϊον διόριζε ὀλοσχερῇ τήν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος• τήν ἐσχάτως γεγόμενον Πρωτόκολλον, ἂν εἰσούτι καὶ ἐκοινοποιήθη ἐπισήμως εἰς τήν Κυβέρνησιν• αὐτά τὰ ἐπαίνω εἰς γενησόμενον δάνειον προσταλέντα χρήματα. Ἀφίνομεν τοσαύτας ἄλλας ἀναντιρρήτους ἀποδείξεις.

Εἶναι ἀναμφίβολον, ὅτι οἱ Ἕλληνες διὰ τήν ἀνάκτησιν τῆς ποθητῆς ἐλευθερίας τήν ἀνεξαρτησίας τῶν ἡγωνίσθησαν μεγάλους καὶ τρομεροὺς ἀγῶνας, ὑπέφεραν ταλαιπωρίας ἀπείρους, ἐκινδύνευσαν τούς ἐσχάτους κινδύνους, τέλος ἡγγισαν σχεδόν εἰς τόν παντελεῖ ἀφανισμόν τῶν, ὅποτε ἡ θεία ἀντίληψις ἐπρόφθασεν εἰς βοήθειάν τῶν, σπάνιον εἰς τὰς ἱστορίας παράδειγμα τῶν Συμμάχων Δυνάμεων τήν φιλάνθρωπον συμμαχίαν, σκοπόν τόν ἀντικείμενον ἔχουσιν τήν ἀνόρθωσιν τήν ἀποκατάστασιν τοῦ πολυπαθοῦς ἔθνους μᾶς.

Τούτων ἔνεκα, ἀφ' οὗ ἀναπέμψωμεν τὰς εὐχαριστηρίους εὐχὰς μὰς πῆρα παντός ἀγαθοῦ Ὑψίστου Θεοῦ, χρεωστοῦμεν αἰώνιαν εὐγνωμοσύνην εἰς τοὺς τρεῖς κραταιοὺς Μονάρχας.

Πιστεύσατε ἀδιστακτῶς, Κύριοι οἱ μεγάλῳψυχοι οὗτοι τῶν ἐθνῶν Προστάται ἠθέλησαν, θέλουν τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν μὰς, οὐδέποτε θέλουν μεταβάλει σκοπὸν ἢ ἀπόφασιν, πρὶν ἰδῶσαν ἀδύνατον τὸ κατόρθωμα.

Τὴν ἐπίστευσαν δυνατόν τὸ εὐκόλον, ἐνῶ ἔχετε ἐπὶ κεφαλῇς τῶν πραγμάτων σὰς τὸν Ἰωάννην Καποδίστριαν. Τώρα ἐνάποκειται εἰς ὑμᾶς μόνον, Κύριοι, νὰ δείξετε διὰ τῶν πράξεων σὰς, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εἶναι ἐπίσης ἄξιον τῆς εὐνοίας τῶν τριῶν Σεβαστῶν Μοναρχῶν, τῆς πολιτικῆς καὶ ἀνεξαρτήτου ὑπάρξεως, τὴν ὁποίαν ἠυδόκησαν εἰς αὐτὸ νὰ ὑποσχεθῶσι.

Παύομεν ἤδη τὸν λόγον μὰς παρατιθέμενα εἰς χεираς σὰς τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ἡμᾶς ἐμπιστευθεῖσαν ἐξουσίαν. Εὐχόμεθα δι' ἐνθέρμως, ἵνα ὑμεῖς, Κύριοι, σκεψάμενοι ὠρίμως ἀποφασίσετε ὅσα καλά, ὅσα ἐπωφελῆ, ὅσα ἐντιμα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος.

Χθὲς ἐξέδωκεν ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις τὴν ἐξῆς διακήρυξιν.

Αρ I. Η ΕΘΝΙΚΗ Ε' ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Πρός τοὺς Ἑλληνας.

Κατ' εὐχὴν τῆς πατρίδος ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἤρχισε τὰς ἐργασίας τῆς, τῇ 7 τοῦ τρέχοντος μηνός. Τὰ οὐσιωδέστερα ἀντικείμενα, εἰς τὰ ὅποια θέλουν ἐνασχοληθῇ οἱ Πληρεξούσιοι ἀντιπρόσωποί σὰς θέλουν εἶσθαι.

Α.΄ Νὰ ψηφίσωσιν ἐν Σύνταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἀσφαλίζονται τὰ δίκαια τοῦ πολίτου καὶ νὰ κανονισθῶσι ὀριστικῶς καὶ θεμελιωδῶς τὰ περὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Β.΄ Νὰ παρακαλέσωσι διὰ ταπεινῆς ἀναφορᾶς τῶν τὰς τρεῖς Σ. Δυνάμεις νὰ δώσωσι τέλος εἰς τὰ πράγματα τῆς πολυπαθοῦς πατρίδος μὰς, νὰ μὰς πέμψωσι ταχύτερον τὸν Ἡγεμόνα, ὅστις θέλει κυβερνήσει τὴν πατρίδα κατὰ τὸ ψηφισθησόμενον Σύνταγμα.

Γ.΄ Νὰ τακτοποιήσωσι τὸ δικαστικόν, τὸ οἰκονομικόν καὶ ὅλους τοὺς λοιποὺς τῆς

Κυβερνήσεως κλάδους.

Δ. ' Νά κανονίσωσι θετικώτερον τά περί τῶν Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν, τῶν λοιπῶν πολιτῶν ἀποζημιώσεως καί τά περί στρατιωτικῶν καί ναυτικῶν δικαιωμάτων.

Ε. ' Νά ψηφίσωσι τά περί διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς.

ΣΤ. ' Νά καθιδρύσωσι τήν Κυβέρνησιν, ἣτις θέλει διοικήσει προσωρινῶς κατά τό αὐτό ψηφισθησόμενον Σύνταγμα, κατά τοὺς ὅσους ἤθελεν ἐγκρίνει ἡ Συνέλευσις προσωρινούς περιορισμούς,

Ζ. ' Νά διορίσωσι μίαν Ἐπιτροπήν, ἣτις νά ἐξετάσῃ καί κρίνῃ τὰς πράξεις τῶν Γραμματέων τῆς Κυβερνήσεως τῶν Διοικητῶν καί ὅλων τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν.

Ἡ Συνέλευσις ἀναγγέλουσα τήν ἑναρξιν τῆς τήν κοινῇ τοῦ δημοσίου εὐχαρίστησιν, προτρέπει πατρικῶς ὅλους τοὺς πολίταις, πάσης τάξεως καί παντός βαθμοῦ νά φυλάξωσι τήν κοινήν ἡσυχίαν τήν εὐταξίαν, ὡς ἐφύλαξαν ἐν τῆς σήμερον ὕστερον ἀπό τήν στέρησιν τοῦ ἐναρέτου Σ. Κυβερνήτου μᾶς, προτρέπει ὅλους τοὺς στρατιωτικούς νά δείξωσι τήν αὐτὴν εὐπειθειαν τήν ὑπακοήν εἰς τὰ καθεστώτα, τήν ὁποίαν ἐδειξαν τόν θαυμασμόν τοῦ κόσμου εἰς τὰς κρίσιμους περιστάσεις τῆς πατρίδος μετὰ τήν ὀρφάνευσή τῆς, τοὺς Διοικητάς νά φροντίσωσι περί τῆς κοινῆς ἀσφαλείας, ὅλους, τέλος, τοὺς πολίτας συντρέξωσιν ἕκαστος κατὰ δυνάμεως ἔχει, εἰς τήν συντήρησιν τῆς ὁμονοίας, διὰ νά δείξωμεν εἰς τοὺς Σεβαστοὺς προστάτας μᾶς, ὅτι εἴμεθα ἄξιοι τῆς εὐνοίας καί συμπαθείας τῶν.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 8 Δεκεμβρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος **Δ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ**

Ὁ Ἀντιπρόεδρος **Α. ΝΑΚΟΣ**

Οἱ Γραμματεῖς **ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΙΝΙΑΝ**

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ).

Αριθ. 1 ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἔτους Α΄. Ἐτησία Φοίνικες.... 36

Ἐξαμηνιαία 18

Τριμηνιαία 9

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐνταῦθα μὲν ἐν

τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς τὰ λοιπὰ

μέρη Ταχυδρομεῖου παρά τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ

Ταχυδρομεῖου.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ, 18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1832.

Πρόλογος.

Ἀναδεχόμενοι οὗτος τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, μετονομάσαντες αὐτὴν ἁρμοδιώτερον *Ἐθνικὴν*, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ προειδοποιήσωμεν τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς ὅτι, ὡς ἀνέκαθεν συστημένη κυρίως διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν δημοσίων πράξεων τῆς Κυβερνήσεως, θέλει περιέχει τοῦ λοιποῦ ἐπίσης ἐπὶ τοῦτο προσδιορισμένον ἐπίσημον αὐτῆς μέρος. Εἰς τὰς εἰδήσεις, τὰς ὁποίας θέλομεν δημοσίους, εἴτε ἐγχωρίους, εἴτε ξένους, θέλομεν καταβάλλει πᾶσαν ἐπιμέλειαν• τὰς κοινοποιούμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας, ὅσον τό δυνατόν, ταχύτερα, ἀπὸ ἀξιοπίστους πηγὰς ἐξηγημένας. Ὁ καιὼν, τὸν ὁποῖον τώρα προτιθέμεθα, ὡς τὰ διάφορα ὑποκείμενα, περὶ τῶν ὁποίων ἠθελε γένεσθαι ἐν αὐτῇ λόγος, εἶναι νὰ ἀποφύγομεν τὰς ματαίας λογομαχίας τὰς σατυρικὰς ἐπικρίσεις, αἱ ὁποῖαι γαργαλίζουν μὲν ἐνίοτε τὰς ἀκοάς, ὠφελοῦν. Θέλομεν εὐγνωμόνως δέχεσθαι τῶν πεπαιδευμένων τὰς διατριβὰς τίς συζητήσεις, ὅταν ἠθελαν στρέφεσθαι περὶ τὸν λόγον τῆς σπουδῆς ἄξιον.

Οἱ συνδρομηταὶ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος θέλουν λάβει ἐκ τῆς παρούσης τὰ εἰς συμπλήρωσιν τῆς συνδρομῆς τῶν χρεωστούμενα φύλλα.

Ἡ Ἐφημερίς θέλει ἐκδίδεσθαι δύο φορές τῆς ἐβδομάδας εἰς ἀπροσδιορίστου ἡμέρας.

Ἐν Ναυπλίῳ, 17 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Ἐφημεριδογράφος τῆς Κυβερνήσεως, Ἐφορος τῆς

Ἐθνικῆς Τυπογραφίας Γ. ΧΡΥΣΙΔΗΣ.

Ε Π Ι Σ Τ Η Μ Ω.

Ἀρ . Ι.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δ ι α κ η ρ ύ τ τ ε ι

Ἕλληνες!

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ συναισθάνεται πόσον βαρὺ εἶναι τὸ ὅποῖον ἀνεδείχθη Σ. φορτίον• ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν πραγμάτων, τὰ χρέη, τὰ ὅποια ὁ πολίτης, ἔχει εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ, τὰ ὑγιή φρονήματα τοῦ ἔθνους ἢ πεποίθησις, τὴν ὅποιαν ἔχομεν εἰς τὴν πραγματικὴν ὑποστήριξιν τῶν ἐνταῦθα Κυρίων Ἀντιπρέσβεων τῶν Σ. Συμμάχων Δυνάμεων, μᾶς ὑπαγόρευεν νὰ πράξωμεν αὐτὸ τὸ δύσκολον στάδιον.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ θέλει Κυβερνήσῃ τὴν πολιτείαν κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους μέ γλυκύτητα, μέ ἀμεροληψίαν, τὸν ἱερὸν σκοπὸν τοῦ φέρῃ εἰς τὸ ἔθνος τὴν εἰρήνην, τὴν σύμπνοιαν, σεβομένη καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις τὸ ἀναπαλλοτρίωτον δίκαιον τοῦ πολίτου.

Ἐπαυσαν τὰ αἴτια, τὰ ὅποια ἠδύναντο νὰ κρατῶσιν εἰς ἀβεβαιότητα τοὺς Ἕλληνας• ὁ Κυρίαρχος Ἡγεμὼν τῆς Ἑλλάδος, τὸν ὅποῖον ἐντὸς ὀλίγου ἐλπίζομεν καὶ θέλομεν προσπαθῆσαι νὰ φθάσῃ ἐν τῷ μέσῳ τῶν Ἑλλήνων, βάλλει τοῦ λοιποῦ τὴν Ὑπέρτατην Ἀρχὴν τοῦ ἔθνους εἰς τὸν ἀπαραβίαστον ἄσυλον τῶν αἰώνων.

Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις, τὴν ὅποιαν θέλει κάμει κύριον ἔργον τῆς ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ συγκαλέσῃ πλήρη καὶ ἀνεπηρίαστον, θέλει καταβάλλῃ τὰ ἀδιάσειστα θεμέλια μιᾶς ὑγειοῦς καὶ προσηρμοσμένης νομοθεσίας.

Ἕλληνες! Ἡ ἐντελής λήθη τῶν παρελθόντων, ἡ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπακοή ἢ τὰς Σ. Συμμάχους Δυνάμεις εὐγνωμοσύνη εἶναι τὰ μόνον μέσα, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ θέλει δυνηθῇ εὐκολώτερα καὶ συντομότερα νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς εὐχὰς καὶ τὰς προσδοκίας σᾶς• εἰς τὸ ἔθνος θέλει λάβῃ μεταξὺ τῶν εὐνομιουμένων ἔθνων τὴν θέσιν, ἡ ὅποια ἀνήκει, εἰς τοὺς πολυτίμους ἀγῶνας τοῦ εἰς τὰς πολυτετεῖς θυσίας τοῦ.

Αἱ ὑπάλληλοι Ἀρχαὶ θέλουν σπεύσει νὰ ἐξηγήσωσιν εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν λαοὺς τοὺς ἀγαθοὺς σκοποὺς τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς διδοῦσαι καθ' ὅλας τὰς ἐργασίας τῶν τὸ παράδειγμα τῆς μετριοτήτος καὶ τῆς ἀκριβοῦς ἀμεροληψίας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 7 Ἀπριλίου 1832.

Ἡ Διοικητική Ἐπιτροπή (Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ)

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἀρ. 14. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύκλ. Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρὸς τοὺς ἐναρέτους Ὀπλαρχηγούς.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν πλέον δεινῶν περιστάσεων ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ Ὑψίστου σώζει τό Ἕθνος, καὶ ὁδηγεῖ τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης, τῆς ὁμονοίας, τῆς εὐδαιμονίας τῶν.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1 διακηρύξεως τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἐντελὴς λήθη διαδέχεται ὅλα τὰ παρελθόντα. Τὰ αἰτία, τὰ ὁποῖα ἔβαλον εἰς θέσιν πολεμίας τὰ στρατεύματα τῆς υπάρχουν πλέον.

Διατάττεσθε, Ὀπλαρχηγοί, τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σᾶς σώματα παύσετε πᾶσαν τοῦ λοιποῦ ἐχθροπραξίαν • μένετε ἀκίνητοι εἰς τὰς θέσεις σας, ὅπου ἕκαστον σῶμα εὐρέθη, χωρὶς νὰ φέρῃ τὴν παραμικρὰν ἐνόχλησιν εἰς τοὺς κατοίκους, καὶ νὰ περιμένετε τὰς διαταγὰς, τὰς ὁδηγίας τῆς

MK331b

Κυβερνήσεως. Πᾶσα νέα στρατολογία καταργεῖται • ὁ παραβάτης γίνεται ὑπεύθυνος.

Ἡ Κυβέρνησις κύριον ἔργον τῆς ἔχει νὰ θεραπεύσῃ προχείρως, ὅσον αἱ περιστάσεις συγχωροῦν, τὰς κατεπειγούσας ἀνάγκας τῶν διαφόρων σωμάτων • κανέν σῶμα τῆς θέλει μένει ἔξω τοῦ μέτρου τούτου, νὰ μένετε ἡσυχοί.

Σᾶς συνιστῶμεν στενὰ τὴν εὐταξίαν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Ἀπριλίου 1830.

Ἡ Διοικητική Ἐπιτροπὴ (Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ)

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἀρ. 69 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δ ι α τ ά τ τ ε ι ,

Διά νά διατηρῆται εἰς τάς ἐργασίας τῆς Κυβερνήσεως ἡ τάξις, ἐκ τῆς ὁποίας θέλει προέλθει ἡ ἀκρίβεια τῶν ἀποφάσεων, ἡ ταχύτερα ἀσφαλεστέρα πρόοδος τῆς διοικητικῆς μηχανῆς, νά τεθῇ ὑπὸ τὴν ἀξιοχρεὼν ἐγγύησιν τὸ ἀνεξάρτητον φρόνημα ἐντὸς ἐκάστου τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ ἐσωτερικόν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς κανονίζεται ὡς ἀκολούθως.

Α. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ προσδρεύεται κατὰ μῆνα ἐξ ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς.

Β. Ὁ Πρόεδρος ἀνοίγει καὶ διαλύει τὰς συνεδριάσεις, συγκαλεῖ τὰ μέλη εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν, ὡσάκις αἱ περιστάσεις νά ὑπαγορεύσωσι.

Γ. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει δὶς τῆς ἡμέρας• ἡ πρώτη συνεδρίασις ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐννάτης πρό μεσημβρίας, λήγει τὴν πρώτην μετὰ τὴν μεσημβρίαν• ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐβδόμης, λήγει περὶ τὴν ἐννάτην μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

Δ. Εἰς τὴν δευτέραν συνεδρίασιν συγκροτεῖται τὸ συμβούλιον τῶν Γραμματέων• εἰς αὐτόν ἀναγινώσκονται καὶ ἀποφασίζονται αἱ ὑποθέσεις τῶν διαφόρων κλάδων κατὰ τάξιν• εἶναι εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν οἱ Γραμματεῖς.

Ε. Οἱ πολῖται ἔχουν ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπὸ τῆς ἐνδεκάτης πρό μεσημβρίας μέχρι τῆς α' μετὰ μεσημβρίας. Εἰς αὐτό μόνον διάστημα δύναται νά παρουσιάζωσι καὶ προφορικῶς καὶ ἐγγράφως τὰς αἰτήσεις τῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ λαμβάνουν τὰς ἀπαντήσεις διὰ τῶν ἀνηκόντων κλάδων.

ΣΤ. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας κρατεῖ συνοπτικὴν ἔκθεσιν τῶν καθημερινῶν πρᾶξεων τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς• ἡ ἔκθεσις ὑπογράφεται ἀπὸ τὸ σῶμα.

Ζ. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει δημοσιεύσει διὰ τοῦ τύπου τὸν παρόντα κανονισμόν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἀρ. 15. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δ ι α τ ά τ τ ε ι .

Α. Ὁ Κύριος Σπυρίδων Τρικούπης διορίζεται Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικῶν Ναυτικοῦ.

Β. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νά ἐνεργήσῃ τό παρόν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 8 Ἀπριλίου 1832.

Ἡ Διοικητική Ἐπιτροπή **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἀρ. 48 **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δ ι α τ ά τ τ ε ι .

Α. 'Ο Κύριος Σπυρίδων Παπαλεξόπουλος διορίζεται Διοικητὴς τῶν Ἐπαρχιῶν Ναυπλίας καί Ἄργους.

Β. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νά ἐνεργήσῃ τό παρόν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 11 Ἀπριλίου 1832.

Ἡ Διοικητική Ἐπιτροπή **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἀρ. 60 **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Π ρ ό ς τ ό ν Κύριον Δ. Χρηστίδην.

Ἡ Κυβέρνησις σέ διορίζει Γραμματέα τῆς Ἐπικρατείας σύμφωνα μέ τάς ἐλπίδας τῆς σέ εὐχεται, Κύριο, ἡ Κυβέρνησις πληρώσῃ τά ὅποια ἐπιφορτίζεται χρέη ἄξιως τῆς ὑμᾶς ἐμπιστοσύνης τῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Άρ. 61

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δ ι α τ ά τ τ ε ι .

Α. 'Ο Κύριος Δημήτριος Βούλγαρης διορίζεται Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ Ναυτικοῦ.

Β. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νά ἐνεργήσῃ τό παρόν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Άρ. 62.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δ ι α τ ά τ τ ε ι .

Α. 'Ο Κύριος Κωνσταντῖνος Ζωγράφος διορίζεται Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν.

Β. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νά ἐνεργήσῃ τό παρόν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΜΚ331c

Άρ. 63.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΜΚ331c

Άρ. 63.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΜΚ331c

Άρ. 63. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δ ι α τ ά τ τ ε ι .

Α. 'Ο Κύριος Α. Μαυροκορδάτος διορίζεται Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας.

Β. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νά ἐνεργήσῃ τό παρόν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Άρ. 64. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δ ι α τ ά τ τ ε ι .

Α. 'Ο Κύριος Γεώργιος Σαχίνης διορίζεται Ἐκτακτος Διοικητὴς Σύρας καὶ Μυκόνου.

Β. 'Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νά ἐνεργήσῃ τό παρόν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.**

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Άρ. 65.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Α.΄ Ο Κύριος Γ. Χρυσίδης διορίζεται Έφημεριδογράφος τής Κυβερνήσεως.

Β.΄ Θέλει ἔχει τήν ἐφορίαν τής Ἐθνικῆς Τυπογραφίας. Ὁ διευθυντῆς ταύτης ἐπίκειται εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Κράτους.

Γ.΄ Θέλει ἐκδόσει διά τῆς Ἐφημερίδος ταύτης τὰ πρακτικά τῆς Κυβερνήσεως, ὅσας ἐπισήμως ἤθελεν διευθύνεσθαι αὐτόν ἀπό τὰς ἀνηκούσας Γραμματείας.

Δ.΄ Ὁ προκάτοχος αὐτοῦ Κύριος Ἰωάννης Γαλιάτσας θέλει παύσει εὐθύς τῶν ἐργασιῶν τοῦ καί θέλει παραδώσει εἰς τόν διάδοχόν τοῦ ὅλα ὅσα ἀνήκουν εἰς τήν ὑπηρεσίαν ταύτην.

Ε.΄ Θέλει λαμβάνει μηνιαῖον μισθόν Φοίνικας διακοσίους πενήκοντα.

ΣΤ.΄ Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργήσῃ τό παρόν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Άρ. 66.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δ ι α τ ά τ τ ε ι .

Α.΄ Ὁ Κ. Ἐμμανουήλ Ξένος διορίζεται μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομίας.

Β.΄ Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νά ἐνεργήσῃ τό παρόν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Άρ. 67.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δ ι α τ ά τ τ ε ι .

Α.΄ Ο Κύριος Ιωάννης Κλαδάς διορίζεται μέλος του Συμβουλίου της Οικονομίας.

Β.΄ Ο Γραμματέας της Έπικρατείας νά ενεργήση τό παρόν διάταγμα.

Έν Ναυπλίω, τῇ 14 Ἀπριλίου 1832.

Ο Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ο Γραμματέας της Έπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Άρ. 68.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δ ι α τ ά τ τ ε ι .

Α.΄ Ο Κύριος Χρήστος Βλάσσης διορίζεται μέλος του Συμβουλίου της Οικονομίας.

Β.΄ Ο Γραμματέας της Έπικρατείας νά ενεργήση τό παρόν διάταγμα.

Έν Ναυπλίω, τῇ 14 Ἀπριλίου 1832.

Ο Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ο Γραμματέας της Έπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Άρ. 74.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δ ι α τ ά τ τ ε ι .

Α.΄ Ο Κ. Γ. Κοτσάκης διορίζεται Αστυνόμος της πόλεως Ναυπλίου.

Β.΄ Ο Γραμματέας της Έπικρατείας νά ενεργήση τό παρόν διάταγμα.

Έν Ναυπλίω, τῇ 15 Ἀπριλίου 1832.

Ο Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.**

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Ἀρ. 77.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δ ι α τ ά τ τ ε ι .

Α. Ὁ Κ. Γεώργιος Μπροῦσκος διορίζεται λιμενάρχης Ναυπλίου.

Β. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νά ἐνεργήσῃ τό παρόν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 15 Ἀπριλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.**

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΜΚ331d

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐν Ναυπλίῳ, 17 Ἀπριλίου .

Ἡ ἀληθής καί ἀπροσωπίλητος Ἐκθεσις τῶν ἀπό τίνες καιροῦ συμβαινόντων ἐν τῇ Ἑλλάδι ἤθελε δείξει, πόσον ἐσφαλμένα συλλογίζονται ὅσοι, ἐμπιστευόμενος τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν πραγμάτων, προβλέπουν νά στηρίζωσι τὰς δημοσίας πράξεις τῶν εἰς τὴν στάθμην τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, νά συμβουλεύονται τὴν κοινήν υπόληψιν, νά συμμορφώνονται μέ τὰς χρείας τοῦ ἔθνους, νά ἐνδίδωσιν ἐγκαίρως εἰς τὰς ἐθνικάς ζητήσεις, τὰς ὁποίας μία ὄντως ἐθνική Κυβέρνησις, δύναται εἰς μηρίους τρόπους νά διαβλέπη καί προλαμβάνη. Ἀλλά τοῦτο ἱστορίας μᾶλλον ἢ ἐφημερίδος, εἶναι ἴδιον.

Πρό πολλοῦ ἐκατάλαβεν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὰ μαθήματα τῆς πείρας μίαν μεγάλην ἀλήθειαν, τὴν ἀνάγκη δηλαδή τοῦ νά ὑπάρχῃ εἰς χεῖρας ἐνός μόνον τό πηδάλιον τῆς πολιτείας ἀλλὰ σήμερον πρέπει νά εἶναι ὅλος σχεδόν πεπεισμένος ὅτι, ἂν τοῦτο εἶναι εἰς τὸν χαρακτήραν τῆς ἀγαθῆς Κυβερνήσεως, χωρὶς ὁμως τῶν ἀναγκαίων περιορισμῶν ἀφανίζεται ἡ ἀγαθότης αὐτῆς, μένει εἰς τὸν λαόν καμμία ἀσφάλεια τῶν ἐλευθεριῶν τῶν, ὅσον ἐνάρετος καλοθελητής καί ἂν ἤθελεν ὑποτεθῇ ὁ ἀρχηγός τού. Ἡ φύσις τῶν πραγμάτων εἶναι τοιαύτη, τὰ σπάνια παραδείγματα ἐξαιρέσεων δύναται νά παράξῃ ἡ ἱστορία. Εἶναι ἄρα τό μοναρχικόν σύστημα, αὐτό καθ' ἑαυτό, ἡ ἀγαθὴ κυβέρνησις, ἀλλὰ αἱ προφανεῖς ἀσφάλειαι, τὰς ὁποίας δύναται νά ἔχῃ ἡ κοινωνία, ὅτι ὁ ἔχων τὴν ἐξουσίαν αὐτὴ δύναται νά τὴν καταχρασθῇ.

Τρεῖς ἐθνικαὶ συνελεύσεις, ἀληθῆ μέν τῆς ἐπαναστάσεώς μᾶς, σκοπόν, εἰς κλίσιν τὰς ἐνεστώτας τοῦ ἔθνους χρείας αἰσθανόμενος, κατ' ἔφεσιν αὐτοῦ τρανῶς ἐξηγοῦσαι, διαρρήθμισαν τὴν πολιτείαν μᾶς μέ νόμους συνταγματικούς• ἀλλὰ αὐτό εὐτυχήσαμεν νά ἀπολαύσωμεν ὅλα τὰ καλά, τὰ ὁποία αὐτοὶ ἐπαγγέλλονται.

Τό γιατί τάχα: διότι μεταβόντες εὐθύς ἀπὸ τὴν τυραννίαν εἰς τό ἐκ διαμέτρου ἐναντίον πολιτικὸν σύστημα, εὐρέθημεν στερημένοι τῶν ἀναγκαίων θεωρητικῶν τῆς πρακτικῶν γνώσεων, δι' ὧν ἠδυνάμεθα νά ἐφαρμοσθῶμεν εὐστόχως τό αὐτό• μόνον ἀλλὰ αἱ περιστάσεις τοῦ κινδύνου ἀγώνος μᾶς δυσκόλως ἐπιτρέπουν τὴν βαθμηδόν καθ' ἡσυχίαν ἀνάπτυξιν τοῦ.

Ἀλλ' ἂν δέν κατωρθώσωμεν εἰς ἄλλους καιροὺς νά ἐξετάζωμεν ὅλην τὴν ἀσφάλειαν ἀπὸ τό κοινοβουλευτικὸν σύστημα, ἡσθάνθημεν ἄρα γε πρεπόντως τὴν δύναμιν • τὴν ἀγαθότητά τού; τὴν ἐγνωρίσαμεν τὴν ἐξ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ἀναβολῆς τοῦ τὴν ἀξίαν τῆς καί εἴμεθα ἔως τώρα ἱκανῶς προπαρασκευασμένος, ὥστε νά τὰ βάλουν εἰς ἐνέργειαν; Εἰς τοῦτο θέλει, νομίζω, τὰς ἀντιποίνας κακῶς τῶν ὅσοι ἐξετάζουν τὸν ἀπαθῆ νοῦν τὰ κατὰ τὴν Ἑλλάδα γενόμενα• τὰ τελευταῖα συμβεβηκότα πρέπει νά ἔκαμεν καί τούς πλέον ἰσχυρογνώμονας νά μετανοήσωσι, νά μαρτυροῦν ὅτι ἡ ἀνάγκη αὕτη εἶναι πλέον ἀναπόφευκτος.

Ἐγγυήσωμεν εἰς τὴν πέρας τῆς ἀμηχανίας τῶν δυσχερειῶν, ἡ παρά τῶν Συμμάχων Δυνάμεων αἰσία ἐκλογή τοῦ βασιλέως μᾶς ἀποδεικνύει τρανῶς ὅτι ἐψεύσθημεν τῶν ἐλπίδων, τὰς ὁποίας εἴχομεν ἀναθέτας εἰς τινός Σεβαστίους εὐεργέτας μᾶς. Ὅσῃν τὴν εὐγνωμοσύνην πρέπει νά ὁμολογοῦμεν εἰς αὐτούς, διότι ἐξακολουθοῦν αὐτό το φιλόανθρωπον πνεῦμα τὴν τελειοποίησιν τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ἀναγεννήσεως, ὅσῃν χαράν καί ἂν αἰσθανόμεθα, διότι θέλομεν βασιλευθῇ ἀπὸ υἱόν φιλέλληνας,

συνταγματικοῦ βασιλέως, πόσον πρέπει ν' αποδείξωμεν διά τῆς διαγωγῆς μᾶς ὅτι εἴμεθα ἄξιοι τῆς γενναίας κηδεμονίας τῶν ὑψηλῶν Δυνάμεων, τῆς εὐτυχοῦς κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν θέλομεν ν' ἀπολαύει ὑπὸ τὸν ἀμύμητον τοῦτον μονάρχην.

Τό αὐτόν μὲν θέλομεν ἀξιωθῆ ἐντός ὀλίγου νά ἀπολαύσομεν•ἀλλὰ πόσα μεγάλα χρέη ἔχωμεν σήμερον νά ἐκπληρώσομεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτήν!. Διά μιᾶς σοφῆς καὶ δικαίας νομοθεσίας δύναται ἡ προειρημένη ἐθνοσυνέλευσις νά καταβάλῃ τὰ θεμέλια τῆς μελλούσης εὐδαιμονίας μᾶς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἰδοὺ πῶς ἀναφέρει ὁ Ἀγγλος ταχυδρόμος τὰ περί τῆς ἐκλογῆς τοῦ βασιλέως μᾶς ἀπὸ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον.

Ἄσμενος ἀναγγέλλομεν ὅτι οἱ ἐν Λονδίῳ Ἀντιπρόσωποι τῶν πέντε μεγάλων Δυνάμεων ἔκαμεν ἀρτίως σημαντικὴν ἀπόφασιν περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων.

Ἀπεφασίσθη νά δοθῇ τέλος εἰς τὰς ταραχάς, αἵτινες καταπιέζουν ἐκείνον τὸν τόπον, διά τῆς συστάσεως τακτικῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Συνταγματικοῦ Ἡγεμόνος. Προσεφέρθη τῆς Ἑλλάδος διάδημα εἰς νεανίαν Γερμανόν Πρίγκιπα, διάσημον διά τὰ ὑψηλά τοῦ νεὸς τοῦ προτερήματα καὶ ἄμεμπτον χαρακτήρα. Εἶναι πιθανόν ὅτι αὐτός θέλει δεχθῇ αὐτό.

Ὁ Πρίγκιψ εἶναι μονάρχης, μανθάνομεν τούτους, ὅτι θέλει λάβει τῆς ἐγγύησιν τῆς στερεώσεως τῶν νέων βασιλέων ἀπὸ τὰς πέντε μεγάλας Δυνάμεις, αἵτινες ἐπιθυμοῦν ἐμφανῶς νά καταστήσωσι τὴν Ἑλλάδα εἰς θέσιν, ὥστε νά ἀποκτήσῃ ἐντός ὀλίγου τὴν ἐπὶ ῥοήν, τὴν ὁποίαν πρέπει ἔχῃ μεταξύ τῶν ἐπικρατειῶν τῆς Εὐρώπης.

- Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς μετέπειτα ἀναφέρει τὰ ἐξῆς περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

<< Ἐδηλοποιήσαμεν ἤδη πρό τινός καιροῦ θετικῶς ὅτι ὁ τῆς Ἑλλάδας θρόνος εἶχε προσφερθῇ εἰς τὸν Πρίγκιπα Ὅθωνα, δεῦτερον υἱόν τοῦ τῆς Βαυαρίας Βασιλέως. Σήμερον ἀναγγέλλομεν ὅτι ἔφθασεν εἰς Λονδίνον ἡ ἐπίσημος εἰδησις ὅτι δέχονται τὸ διάδημα ὁ τῆς Βαυαρίας Βασιλεὺς ἐν ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Αἱ τρεῖς μεγάλαι Δυνάμεις, αἵτινες συναινέσει καὶ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Πρωσσίας ἔκαμον αὐτὴν τὴν συνθήκην, ὑπόσχονται νά καταστήσωσι τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος ἱκανόν καὶ ἐπαρκῆ εἰς τὴν διατήρησιν στρατιωτικῆς δυνάμεως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς δαπάνας αἵτινες ἀναγκαίως ἤθελον προκύψει ἐκ τῆς συστάσεως τῆς μοναρχίας.

<< Μέλλει νά συστηθῇ ὁσονούπω Συνέδριον Ἐπιτροπικόν, ἐκ τοῦ ὁποίου θέλουν ἐξαιρεῖσθαι ὅλοι εἰς ὅσους ἔχει ἀντιπάθειαν ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Αυγουστίνος Α. Καποδίστριας ἄρα ὁ τοῦ τελευταίου Κυβερνήτην ἀδελφός δέν εἴμπορεῖ νά διορισθῇ Σύνεδρος>>.

ΕΝ ΤΗ ΕΘΝΙΚῃ . ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ .

ΜΚ318 Χειρόγραφη επιστολή του Κυβερνήτη της Ελλάδος προς το Πανελλήνιον, 23 Μαρτίου (Αριθ. 1324)

Θέση: Αίθουσα Ελληνικό Κράτος

Αριθ. 1324 .

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρός τό Πανελλήνιον

Μία από τάς ἀπαραιτήτους ἀρχάς εἰς παγίαν καί τακτικήν κίνησιν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἡ ἀπό τήν τάξιν αὐτό τῆς ὁποίας κανέν Διοικητικόν ἔργον δέν ἡμπορεῖ νά ἀποβαίνει κατ' εὐχὴν λίαν ὁ ὀργανισμός, ἡ δημοσία τάξις τοῦ τόπου ὅπου συνέρχονται οἱ Ἐπιφορτωμένοι τάς δημοσίας Ἀρχάς, ἡ ὅπου οἱ ὑπό τάς ὁδηγίας αὐτῶν οἱ ὑπάλληλοι ἐκπληροῦσι τὰ καθήκοντα τῶν. Ἡ ἔλλειψις τούτων τῶν ὑλικῶν τάξεων ἐπιφέρουν τοὺς νόμους ποιοῦν τὴν βραδύτητα τῶν, ἡ ἀταξίαν, τὴν σύγχυσιν, ἴσως εἰς αὐτάς τάς ὑπόχρεους.

Ἡ ἐλεεινὴ κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν ἤδη κυρίω: κοίτα τάς Ἀρχάς τῆς Διοικήσεως, τὴν ὁποίαν ἐδέχθη ἀποδεικνύοντάς τό ἐνταῦθα.

Μάς γίνεται καθημερινάν ἐπαίσθητο τέρας, καθόσον παρατηροῦμεν, τό ἀδύνατον τοῦ νά λάβετε ταχέως.

Μετά ἀπ' αὐτό ἐσώθη τήν.

Α. Τῇ Μαρονείᾳ ἐν 64.393 τοῦ ΙΑ' πάμον.

Τὴν ἀφῆρεσε διὰ νά τὴν ἐσώση καί ἐχάθη.

Κλαδᾶς.

Δ. ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΑΡΤΩΟΥ ΑΡΧΕΙΑΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΙΜΗΣ
ΕΚΘΕΣΗΣ ΤΟΥ 'ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ'

MK319

Αρχειακό έγγραφο, το οποίο περιγράφει με σαφήνεια και λεπτομέρεια την ιδρυτική Διακήρυξη του Ιωάννη Α. Καποδίστρια ως Κυβερνήτη της Ελλάδος. Η ημερομηνία της Διακήρυξης είναι η 20^η Ιανουαρίου του έτους 1828 και τοποθεσία η Αίγινα.

Σε αυτό το κείμενο της Διακήρυξης ιδιαίτερη αναφορά πραγματοποιείται και στον ρόλο της 'Εθνικής Συνέλευσης'. Είναι ο λόγος του Ιωάννη Α. Καποδίστρια, στο Σώμα της 'Εθνικής Συνέλευσης' που υποστηρίζει ότι πρόκειται να αγωνισθεί με Όραμα και Σθένος για την Αναγέννηση της Πατρίδας. Αυτή η Αναγέννηση συνάδει με την απαρέγκλιτη τήρηση της Νομοθεσίας, προκειμένου η Πατρίδα να αποτελέσει παράδειγμα και πρότυπο Κράτους στον χριστιανικό και πολιτισμένο κόσμο. Είναι ο λόγος που αναφέρεται προσωπικά μέσα από το κείμενο της Διακήρυξης, στα στάδια αλλά και τις θέσεις ευθύνης που κατείχε καθ' όλη την μέχρι τότε σταδιοδρομία του, στα ευρωπαϊκά Κράτη. Και η εμπειρία σε θέσεις ευθύνης ανά την Ευρώπη αποτελεί για τον Κυβερνήτη πλέον Ιωάννη Α. Καποδίστρια, αδιάψευστος αρωγός για την επιτυχή έκβαση του έργου της Αναγέννησης της Πατρίδας, της Ελλάδας. Την συγκεκριμένη Διακήρυξη υπογράφει ως 'Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ'.

MK320

Αρχειακό έγγραφο. Πρόκειται για Εγκύκλιο αποδοχής Καθηκόντων από την πλευρά του Κυβερνήτη Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Με την εν λόγω Εγκύκλιο, ο Κυβερνήτης Ιωάννης Α. Καποδίστριας απευθύνεται στο 'Σώμα των Δημογερόντων' όλων των Επαρχιών της Επικράτειας. Σκοπός του Κυβερνήτη της Ελλάδος Ιωάννη Α. Καποδίστρια είναι η Σωτηρία και κατ' επέκταση η Ευδαιμονία της Πατρίδας. Σε κάθε περίπτωση, κύριο μέλημά του είναι η ευταξία, η ησυχία και η εξωτερική υπόληψη του Κράτους. Την εν λόγω Εγκύκλιο υπογράφει ως 'Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ'.

MK321

Αρχειακό έγγραφο. Πρόκειται για Εγκύκλιο κείμενο με Αύξοντα Αριθμό 7. Σε αυτό το κείμενο, ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας απευθύνεται στα Πολεμικά Σώματα.

Τονίζει προς κάθε κατεύθυνση ότι σκοπός της Εθνικής Κυβέρνησης είναι η Ευδαιμονία της Πατρίδας. Τονίζει επιπρόσθετα με στόμφο τα χαρακτηριστικά που πρέπει να πληροί ο Καλός Πολίτης. Πρόκειται ουσιαστικά για συγκοινωνούν δοχείο με την Ευδαιμονία της Πατρίδας διότι απώτερος σκοπός είναι η διασφάλιση της ευταξίας και η επίτευξη της Ευδαιμονίας της Πατρίδας. Η συγκεκριμένη Εγκύκλιος έχει γραφεί την 20^η Ιανουαρίου του έτους 1828 στο νησί της Αίγινας. Η συγκεκριμένη Εγκύκλιος κλείνει με την υπογραφή '' Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ''.

ΜΚ322

Πρόκειται για δύο Άρθρα. Τα δύο Άρθρα έχουν υπογραφεί στο νησί της Αίγινας την 23^η Ιανουαρίου 1828 από τον Κυβερνήτη της Ελλάδος, τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας κλείνει τα ψηφίσματα ως εξής: '' Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ Ι.Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ ''.

ΜΚ323

Πρόκειται για αρχειακό έγγραφο. Ο Κυβερνήτης Ιωάννης Α. Καποδίστριας βάσει του Ψηφίσματος ΣΤ΄ ψηφίζει Άρθρα, τα οποία οφείλει να σεβαστεί η '' Προσωρινή Κυβέρνησις ''.

Επιπρόσθετα, σε αυτό το Ψήφισμα ορίζονται και μέλη που αποτελούν το ''Πανελλήνιο Σώμα''. Το ''Πανελλήνιο Σώμα'' αποτελείται από άτομα που κατέχουν θέση ''Πρόβουλου'' αλλά και άτομα που κατέχουν την θέση του ''Πρώτου Γραμματέα''. Περίοπτη θέση κατέχει στην ''Προσωρινή Κυβέρνησις'', ο ''Γραμματεὺς της Επικρατείας''.

Την ψήφιση των Άρθρων ακολουθεί ο ασπασμός του Ευαγγελίου από τον Κυβερνήτη. Ουσιαστικά, πρόκειται για ουσιώδη και ταυτόχρονα συμβολική κίνηση, διότι δείχνει με αυτόν τον ασπασμό ευσέβεια και ευνομία, η οποία πρέπει να τηρηθεί στο ακέραιο και από τα μέλη του ''Πανελλήνιου Σώματος''. Αυτή η ευσέβεια και η ευνομία ολοκληρώνονται μέσω της θρησκευτικής Δοξολογίας. Η θρησκευτική Δοξολογία δίνει το εναρκτήριο ουσιαστικά λάκτισμα για την επιτυχή έκβαση του έργου. Το συγκεκριμένο αρχειακό έγγραφο έχει ημερομηνία την 23^η Ιανουαρίου του έτους 1828 και υπογραφή του Κυβερνήτη ως εξής: '' Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ Ι.Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ''.

MK324

Πρόκειται για αρχειακό έγγραφο. Σε αυτό το έγγραφο ο Κυβερνήτης της Ελλάδος ορίζει μέσω Άρθρων, την λειτουργία νευραλγικών τμημάτων για την όσο το δυνατόν πιο ομαλή λειτουργία της Επικράτειας. Πρόκειται για τα εξής τμήματα: Διορισμός μελών Πανελληνίου Σώματος, Τμήμα Οικονομίας, Τμήμα Εσωτερικών, Τμήμα Πολεμικών. Φαίνεται μέσα από το αρχειακό κείμενο ότι σε αυτά τα Τμήματα νευραλγικές θέσεις κατέχουν περίοπτα ονόματα εκείνης της πολιτικής περιόδου. Είναι οι : Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης, Ανδρέας Ζαΐμης, Γεώργιος Κουντουριώτης.

Πρώτος Γραμματεύς κατά το έτος 1828 ορίστηκε με διάταγμα του Κυβερνήτη ο Ν. Σπηλιάδης.

Τα μόνα γεγονότα που αναβλήθηκαν εκείνη την περίοδο του έτους 1828 ήταν τόσο η εκλογή των υπολοίπων δεκαοκτώ μελών του 'Πανελληνίου Σώματος' όσο και η εκλογή του Υπουργικού Συμβουλίου. Η συγκεκριμένη Απόφαση πάρθηκε στο νησί της Αίγινας τις 23 Ιανουαρίου του έτους 1828 από τον Κυβερνήτη της Ελλάδος, τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

MK325

Πρόκειται για αρχειακό έγγραφο. Αποτελεί Διάταγμα με Αύξοντα τον αριθμό 27. Σε αυτό το αρχειακό έγγραφο, ο Κυβερνήτης Ιωάννης Α. Καποδίστριας διορίζει τον Σπυρίδωνα Τρικούπη ως Γενικό Γραμματέα Επικρατείας. Το αρχειακό κείμενο συντάχθηκε από τον Κυβερνήτη της Ελλάδος, Ιωάννη Α. Καποδίστρια, στο νησί της Αίγινας με ημερομηνία την 23^η Ιανουαρίου 1828.

MK326a

Πρόκειται για αρχειακό έγγραφο. Το εν λόγω έγγραφο είναι καταχωρημένο στην 'Γενική Εφημερίς της Ελλάδος'. Σε αυτό το έγγραφο περιγράφονται με λεπτομέρεια οι τιμές της Συνδρομής σε τρίμηνη, εξάμηνη αλλά και σε ετήσια βάση. Οι συνδρομές πραγματοποιούνται μέσα από τα Γραφεία της Ελλάδος.

Επιπρόσθετα, περιγράφονται με λεπτομέρεια 'Πράξεις της Κυβερνήσεως', όπως είναι οι διορισμοί σε διάφορες ελληνικές επαρχιακές πόλεις. Όπως είναι οι παρακάτω περιοχές: Καλάβρυτα, Ήλιδα, Βοστίτσα, Λακωνία, Κάτω Μεσσηνία, Νάξος, λοιπά νησιά Κυκλάδων και σαφέστατα η Δυτική Ελλάδα.

Σε αυτές τις ‘‘Πράξεις’’ υπογράφει ο Κυβερνήτης Ιωάννης Α. Καποδίστριας με σημείο αναφοράς το νησί της Αίγινας και με ημερομηνία την 14^η Αυγούστου του έτους 1829. Γραμματέας της Επικρατείας είχε ορισθεί εκείνη την περίοδο ο Ν. Σπηλιάδης.

MK326b

Πρόκειται για αρχειακό έγγραφο, με Αριθμό Αναφοράς το 13,707. Στο συγκεκριμένο αρχειακό έγγραφο γνωστοποιείται ο διορισμός του Κωνσταντίνου Μεταξά στην νευραλγική θέση του Έκτακτου Επιτρόπου των Επαρχιών της Ανατολικής Ελλάδος. Το συγκεκριμένο αρχειακό έγγραφο υπογράφει ο Κυβερνήτης της Ελλάδος Ιωάννης Α. Καποδίστριας με τον Γραμματέα της Επικρατείας τον Ν. Σπηλιάδη, στο νησί της Αίγινας τις 14 Αυγούστου του έτους 1829.

Συνεχίζοντας τον σχολιασμό του αρχειακού εγγράφου, το Διάταγμα της Ελληνικής Πολιτείας, διορίζει ως μέλη του Πρώτου Ανέκκλητου Δικαστηρίου τους εξής: Σπυρίδων Καλογερόπουλος, Μιχαήλ Καΐρης και Γ. Πραΐδης στην θέση των Κ. Αναγνώστου-Οικονόμου, Ιωάννη Γενοβέλη και Ν. Χρυσόγελου.

Το συγκεκριμένο Διάταγμα συντάχθηκε στο Άργος την 14^η Αυγούστου του έτους 1829 με υπογραφή του Κυβερνήτη της Ελλάδος Ιωάννη Α. Καποδίστρια και Γραμματέα της Επικρατείας τον Ν. Σπηλιάδη.

Ακολούθως, γνωστοποιείται το Ψήφισμα με Αρ. 13,709 , βάσει του οποίου φαίνεται ο διορισμός προσώπων σε νευραλγικές θέσεις της Ελληνικής Πολιτείας. Πρόκειται για πρόσωπα όπως είναι οι: Ανδρέας Μιαούλης, Αθανάσιος Λιδωρίκης, Γεώργιος Κουντουριώτης, Θεόδωρος Κολοκοτρώνης. Τα παραπάνω ονόματα διορίζονται κατά το έτος 1829, σε διάφορες θέσεις δημοσίων υπηρεγημάτων.

Παρακάτω του αρχειακού εγγράφου, γνωστοποιείται ότι τα μέλη της Γερουσίας επιθυμούν να αρχίσουν τις Εργασίες της Γερουσίας την 1^η Οκτωβρίου του έτους 1829.

Όλα τα παραπάνω Διατάγματα έχουν υπογραφεί από τον Κυβερνήτη της Ελλάδος, τον Ιωάννη Α. Καποδίστρια και τον Γραμματέα της Επικρατείας, τον Ν. Σπηλιάδη, τον Αύγουστο του έτους 1829.

Ακολουθεί αρχειακό έγγραφο με Αριθμό 8,435. Σύμφωνα με αυτό το αρχειακό έγγραφο, η Επιτροπή της Οικονομίας εξέδωσε Γραμμάτιο ύψους 2.877 Γροσσίων, το οποίο αγοράσθηκε στο όνομα του πλοίαρχου Γρηγόριου Βαλλιάνου αλλά ταυτόχρονα και στο όνομα του Νικόλαου Βαλσαμάκη, με καταγωγή από την Σύρο. Είναι υποχρεωτικό σύμφωνα με τον Κανονισμό, το Γραμμάτιο να εξοφληθεί και να πληρωθεί

ο πλοίαρχος Νικόλαος Βαλσαμάκης. Το συγκεκριμένο γεγονός κοινοποιείται προς ενημέρωση του κοινού.

Υπογράφηκε η κοινοποίηση στην Αίγινα τις 29 Αυγούστου του έτους 1829, από την Επιτροπή της Οικονομίας. Την Επιτροπή της Οικονομίας αποτελούσαν οι: Α. Κοντόσταυλος και Ι. Κοντούμας.

Πράξεις Δικαστική

Το συγκεκριμένο αρχειακό έγγραφο συνεχίζεται με λεπτομερή αναφορά σε ''Πράξεις Δικαστικής''. Συγκεκριμένα, ο Αριθμός 552 του εγγράφου αναφέρεται σε Δικαίωση αναφορικά με Απόφαση του Πρωτόκλητου Δικαστηρίου Κυκλάδων για τον Κύριο Μάρκο Μοροζίνη. Ο ίδιος υπέστη ταλαιπωρία στον Πάνορμο της Τήνου με πλοίο ονομαζόμενο '' ή τυχερίς ''.

MK326c

Αρχειακό έγγραφο. Αναφορά ληστείας από τον Αναγνώστη Καρδαμηλέση, κάτοικο της νήσου Σύρου στον Ιωάννη Καλοπόδαρο, από την νήσο της Μυκόνου.

Στο εν λόγω αρχειακό έγγραφο ζητείται αποζημίωση 6,091 γροσσίων, για μετάξι αποζημίωση 5,076 γρόσσια καθώς και για δικαστικά και άλλων Αρχών έξοδα, το ποσό των 3,000 γροσσίων. Το σύνολο του ποσού αφορά σε 14,167 γρόσσια.

Για την ακριβή αποζημίωση, πρέπει να παρουσιασθούν όλοι οι άμεσα εμπλεκόμενοι κληρονόμοι του Κυρίου Ιωάννη Καλοπόδαρου καθώς και να βρεθεί και ο Κύριος Αναγνώστης Καρδαμηλέσης, εντός της προθεσμίας που ορίζει το Δικαστήριο.

Αυτή η είδηση πρέπει να γνωστοποιηθεί τόσο στην Εθνική Τυπογραφία όσο και στην Γενική Εφημερίδα.

Το εν λόγω αρχειακό έγγραφο έχει υπογραφεί στην νήσο της Τήνου, την 19^η Αυγούστου του έτους 1829, από τον Πρόεδρο Π. Σκυλίτση – Ομηρίδη και από τον Γραμματέα Παν. Μορίζο.

Παρακάτω γίνεται λόγος για τον Προσωρινό Διοικητή των Επαρχιών Ξηρόμερου, Βάλτου και Βόνιτσας, τον Κύριο Μάρκο Δαμηράλη.

Το αρχειακό έγγραφο αναφέρεται στην Απόφαση Συνδρομής υπέρ Σχολείου με την οικοδόμηση και χρηματοδότηση της Αλληλοδιδασκτικής μεθόδου καθώς και την εκμάθηση της Ελληνικής Γλώσσας.

Γνωστοποιείται επιπρόσθετα μέσω του αρχειακού εγγράφου, η ερήμωση των μοναστηριών και ο αφανισμός των αγρών, ως απόρροια του Απελευθερωτικού Αγώνα.

Για την ανάπτυξη και την ανοικοδόμηση τόσο των μοναστηριών όσο και των αγρών, οι ηγούμενοι προσφέρουν χρήματα. Πρόκειται ουσιαστικά για ωφέλιμο έργο.

Το συγκεκριμένο αρχειακό έγγραφο έχει υπογραφεί στην περιοχή του Δραγαμιστίου, την 8^η Ιουλίου του έτους 1829. Το συγκεκριμένο κείμενο υπογράφουν οι ηγούμενοι των περιοχών της Αιτωλοακαρνανίας, δίνοντας ταυτόχρονα και τις εν Χριστώ ευχές τους.

Στην συνέχεια του αρχειακού εγγράφου, με το κείμενο Αρ. 358 της Ελληνικής Πολιτείας, ο Προσωρινός Διοικητής των Επαρχιών Ξηρόμερου, Βάλτου και Βόνιτσας συγχαίρει τους οσιότατους ηγούμενους για την Πράξη τους, στην συνεισφορά της Παιδείας και στον Διαφωτισμό της νεολαίας.

MK326d

Πρόκειται για αρχειακό έγγραφο. Πραγματοποιείται αναφορά στον σημαντικό ρόλο που έχουν οι Καλόγεροι. Πρόκειται για ενάρετους και οσίους ανθρώπους. Γνωρίζουν ότι η Παιδεία "φωτίζει". Πιστεύουν ότι ο "φωτισμένος Έλληνας" γνωρίζει, λατρεύει και απολαμβάνει τα αγαθά της Ανεξαρτησίας και του Ελεύθερου Έθνους.

Από την άλλη πλευρά, σύμφωνα με το αρχειακό έγγραφο η "Σεβαστή Κυβέρνησις" επιμένει στο εξής: τα τέκνα της Πατρίδας οφείλουν να δίνουν στην ίδια την Πατρίδα, από το υστέρημά της. Πρόκειται για σημαντική δήλωση καθώς και η ίδια η Πατρίδα οφείλει να προασπίζει το συμφέρον των τέκνων της. Η σχέση Πατρίδας – Νεολαίας είναι και γίνεται αμφίδρομη.

Το εν λόγω αρχειακό έγγραφο είναι επιβεβλημένο να δημοσιευθεί, με σκοπό την άμεση γνωστοποίηση της αμφίδρομης προσφοράς Πατρίδας -Νεολαίας, προς όλους τους Έλληνες.

Το εν λόγω αρχειακό έγγραφο υπογράφηκε στην περιοχή του Δραγαμιστίου την 9^η Ιουλίου του έτους 1829, από τον Προσωρινό Διοικητή τον Κύριο Μάρκο Δαμηραλή.

Π Ρ Ο Ε Ι Δ Ο Π Ο Ι Η Σ Ι Σ

Είναι γνωστό και υποστηρίζεται με σθεναρό τρόπο και στο αρχειακό έγγραφο ότι η Αριθμητική αποτελεί αναντίρρητη ανάγκη και ωφέλεια για τον νου. Η γνώση της Αριθμητικής θεωρείται στον πεφωτισμένο κόσμο, μέγιστο προσόν. Και αυτό διότι μέσω της Αριθμητικής υπάρχει μέθοδος και τάξη. Είναι γνωστό ότι χρήσιμα είναι τα αριθμητικά εγχειρίδια.

Σημαντικό εγχειρίδιο για την γνώση και την καλλιέργεια τόσο της μαθηματικής όσο και της λογικής σκέψης αποτελεί το σύγγραμμα του Γάλλου μαθηματικού Lescroix (Λακρουά), υπό τον τίτλο ``Στοιχειώδης Αριθμητική``. Το εν λόγω σύγγραμμα μεταφράσθηκε και στην Νεοελληνική γλώσσα.

Μία ακόμη σημαντική ενημέρωση για την έκδοση συγγράμματος Αριθμητικής είναι η εξής: Μέσω του αρχαιακού εγγράφου γίνεται γνωστό ότι είναι δυνατή η έκδοση συγγράμματος κλασικής Αριθμητικής με την πραγματοποίηση συνδρομής από τους Έλληνες. Για την πραγματοποίηση αυτού του σχεδίου σε πράξη, σημαντικός είναι ο ρόλος της Ελληνικής Νεολαίας διότι είναι εκείνη που δέχεται την Ελληνική Εκπαίδευση. Με απλά λόγια, χρειάζεται η υλοποίηση τέτοιων σχεδίων διότι η ανάπτυξη και η ανοικοδόμηση της Ελληνικής Παιδείας αποτελεί νευραλγικό έργο κοινωφελούς Οράματος και Επιχειρησιακού Σχεδίου, με γνώμονα την Καλλιέργεια και την Παιδεία του εν δυνάμει ενήλικου ελληνικού πληθυσμού, δηλαδή της Ελληνικής Νεολαίας.

Το συγκεκριμένο αρχαιακό έγγραφο υπογράφηκε στην Αίγινα τις 25 Ιουλίου/ 7 Αυγούστου του έτους 1829. Υπογράφει το συγκεκριμένο αρχαιακό κείμενο, ο Γραμματέας Ι. Λεοντίδης.

Εν συνεχεία, το αρχαιακό κείμενο αναφέρεται λεπτομερώς στον Κύριο Αρκίτο, μέλος του ``Γαλλικού Επιστημονικού Καταστήματος``, ο οποίος προχώρησε σε μία σπάνια για τα δεδομένα της εποχής και ταυτόχρονα τολμηρή, ανακάλυψη. Κατάφερε να κατασκευάσει μία θεσπέσια γεύση, αναμειγνύοντας ζωμό από κόκκαλα, γεώμηλα, αλεύρι σίτου. Ουσιαστικά, δημιούργησε άρτο με αυτά τα υλικά και ξεκίνησε αλλεπάλληλες δοκιμές. Η συγκεκριμένη γεύση, από αυτή την ομολογουμένως περίεργη μίξη έμενε να αποδειχθεί επιτυχής. Εάν αυτή η γεύση άρτου αποδειχθεί επιτυχής, τότε ο άρτος θα αξίζει το ήμισυ μόνον της τιμής του σίτου.

Από εκεί και έπειτα, το εν λόγω αρχαιακό έγγραφο ασχολείται λεπτομερώς με το ζήτημα της πολιτογράφησης. Συγκεκριμένα, γίνεται λόγος για τον πολιτογραφικό υπολογισμό, που παρουσιάζει η Βαυαρία. Αναφέρεται σε πληθυσμό και θρησκευτικότητα. Λεπτομερέστερα, ο πληθυσμός κατά το πολιτογραφικό μοντέλο της Βαυαρίας ανεβαίνει σε 399 κωμοπόλεις, 2,90 κωμούς και 28.450 χωριά. Υπάρχουν σύμφωνα με την Βαυαρία 2.720.000 Καθολικοί, 1.103.000 Χριστιανοί Αυγουστιανής Ομολογίας, 81.000 άτομα από άλλα θρησκευτικά ρεύματα και 56.000 Ιουδαίοι. Το βέβαιο είναι ότι η Κυβέρνηση της Βαυαρίας τιμά και σέβεται όλους.

Επιπρόσθετα, η Κυβέρνηση της Βαυαρίας δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην εκπαίδευση. Είναι και ο λόγος που δαπανά ανά έτος 775 φλορίνια για την εκπαίδευση.

Σύμφωνα με αυτά που ήδη καταγράφηκαν, η Κυβέρνηση της Βαυαρίας ενδιαφέρεται ιδιαίτερος για την θρησκευτικότητα του πληθυσμού της και συνάμα για την εκπαίδευση του πληθυσμού της.

Κλείνοντας το συγκεκριμένο αρχειακό έγγραφο είναι ορθό να αναφερθεί ότι πληθώρα καταστημάτων στην Βαυαρία είναι αφιερωμένα στην Παιδεία. Φυσικά, εκείνη την εποχή περίπου 500.000 διδασκόμενοι αναφέρονται σε καταστάσεις της Βαυαρίας. Ουσιαστικά, πρόκειται για αρκετά μεγάλο αριθμό διδασκόμενων.

MK327α-MK327ς: Πρόκειται για κείμενο, το οποίο είναι γραμμένο στην γαλλική γλώσσα, υπό τον τίτλο " GOUVERNEMENT GREC ". Σημαίνει " ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ " .

MK328α

Αριθ. 92

Έτους ΣΤ΄

Πρόκειται για αρχειακό έγγραφο. Στο εν λόγω αρχειακό έγγραφο γίνεται λόγος και καθορισμός των τιμών συνδρομής στην "Γενική Εφημερίδα της Ελλάδος". Οι συνδρομές στην εφημερίδα χωρίζονται σε χρονικές περιόδους με το αντίστοιχο χρηματικό ποσό. Η ετήσια συνδρομή στην "Γενική Εφημερίδα της Ελλάδος" είναι 36 φοίνικες. Η εξαμηνιαία συνδρομή στην "Γενική Εφημερίδα της Ελλάδος" είναι 18 φοίνικες. Κλείνοντας, τα ποσά της συνδρομής στην εφημερίδα, η τριμηνιαία συνδρομή στην "Γενική Εφημερίδα της Ελλάδος" είναι 9 φοίνικες. Οι συνδρομές στην "Γενική Εφημερίδα της Ελλάδος" εποπτεύονται από το ίδιο το Κράτος. Το συγκεκριμένο αρχειακό έγγραφο έχει συνταχθεί στο Ναύπλιο, τις 28 Νοεμβρίου του έτους 1831.

Στην συνέχεια το αρχειακό έγγραφο αναφέρεται σε ανακοινώσεις και δημόσιες Πράξεις της Κυβέρνησης, οι οποίες δημοσιεύονται στην "Γενική Εφημερίδα της Ελλάδος" και θεωρούνται επίσημες. Πραγματοποιείται καταγραφή των εγχώριων ειδήσεων. Χαρακτηριστικά αναφέρεται ως ημερομηνία η 27^η Νοεμβρίου του έτους 1831 και τοποθεσία το Ναύπλιο.

Εκτός της περιοχής του Ναυπλίου, παρουσιάζεται στο αρχειακό έγγραφο και η περιοχή του Άργους, στην οποία παρευρίσκεται πλήθος Πληρεξούσιων.

Από εκεί και έπειτα, κατά το αρχειακό έγγραφο, στην περιοχή του Άργους κατέπλευσε το πολεμικό βρικό "Ο Θεμιστοκλής", από το νησί της Σύρου, μεταφέροντας σημαντικά πρόσωπα της Κυβέρνησης για τις εργασίες του "Εθνικού Συλλόγου". Πρόσωπα όπως ήταν τα παρακάτω: Κύριος Χρυσόγελος, ο οποίος εκείνη την περίοδο διετέλεσε Γραμματέας αναφορικά με ζητήματα της Εκκλησίας και της Δημόσιας Παιδείας.

Ακόμα, το εν λόγω βρικίο μετέφερε στην περιοχή του Άργους τα εξής σημαντικά πρόσωπα της Κυβέρνησης. Τον Γερουσιαστή Κύριο Κομπάνη και τον Διοικητή Τήνου Κύριο Βαλλιάνο.

Στο εν λόγω αρχειακό έγγραφο γίνεται αναφορά ακόμα και για την αλληλογραφία που δέχεται η πόλη του Μεσολογγίου. Μέσω της αλληλογραφίας που καταφθάνει στο Μεσολόγγι, γίνεται γνωστό ένα ιδιαίτερος σημαντικό πολιτικό γεγονός: η παράδοση του Πασά της Σκόνδρας. Η εν λόγω είδηση επιβεβαιώνεται και από πλοίο που κατέπλευσε στην Σκόνδρα από την πόλη της Τεργέστης. Πρόκειται για σημαντικό πολιτικό γεγονός για τα χρονικά εκείνης της περιόδου, καθώς ο Πασάς της Σκόνδρας περιγράφεται πριν από την σύλληψή του, ως σατράπης από όλους τους χωρικούς της Ηπείρου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Εκτός των προαναφερθέντων πολιτικών γεγονότων, στο αρχειακό έγγραφο πραγματοποιείται ενδελεχής καταγραφή και των εξωτερικών ειδήσεων. Σημαντικά πολιτικά γεγονότα εξωτερικής ειδησεογραφίας: α. διορισμός Στρατάρχη Πέσκοβιτς στην θέση του Γενικού Διοικητή του Βασιλείου της Πολωνίας, από τον Νικόλαο, β. σύσταση Κυβέρνησης στο Βασίλειο της Πολωνίας με σκοπό την επίτευξη της ευταξίας και της ευδαιμονίας. Σύμβουλος και βασικός υπεύθυνος για την αναδιοργάνωση του Βασιλείου της Πολωνίας διορίστηκε ο Έγγελ. Η εν λόγω Διακήρυξη υπογράφηκε στο Παρίσι, την 19^η Οκτωβρίου του έτους 1831.

MK328b

Σε αυτό το αρχειακό έγγραφο παρουσιάζεται πρωτίστως η αλληλογραφία που καταφθάνει από την Αλγερία. Η Αλγερία είναι εκείνη που ζητάει την υποστήριξη της Γαλλίας όσο και του Γάλλου Αξιωματικού Ούδερ, ο οποίος τελικά θανατώθηκε. Προκειμένου να αποφευχθούν συνωμοτικές ενέργειες, εστάλη πολεμικός εξοπλισμός και στόλος στην Αλγερία.

Επιπρόσθετα, στο εν λόγω αρχειακό κείμενο καταγράφονται ειδήσεις από οποιοδήποτε μέρος της Ευρώπης με στόχο την ειρήνευση πολεμικών εχθροπραξιών εκείνης της περιόδου αλλά και την επιτυχή διέλευση της Διώρυγας από τον Ρήνο ποταμό.

Από την άλλη πλευρά, στην Κέρκυρα εκείνη την περίοδο βρίσκονταν παρατεταγμένες τρείς φρεγάτες, σημαντικός αριθμός μικρότερων πλοίων και περίπου 8.000 στρατιώτες.

Από εκεί και έπειτα, δόθηκε στην δημοσιότητα, η αναφορά του Αυστριακού Παρατηρητή σχετικά με την Ουγγαρία, λεπτομερή αναφορά για τον πληθυσμό της, για το πόσοι είναι υγιείς και πόσοι νοσούν, πόσοι απεβίωσαν καθώς και από τον υπάρχοντα πληθυσμό, πόσοι είναι εκείνοι που μετανάστευσαν στην Αμερική και πόσοι στον Καναδά.

Περαιτέρω του αρχειακού εγγράφου, πραγματοποιείται επίσημη αναφορά της επαρχίας Σαλώνων στον Σεβαστό Κόμη και αδελφό του Έπρωτου Κυβερνήτη της Ελλάδος'', τον Αυγουστίνο Α. Καποδίστρια. Συγκεκριμένα, η αναφορά της επαρχίας Σαλώνων εκφράζει τα αληθή και ειλικρινή συναισθήματα που την διακατέχουν, αναφορικά με το αποτρόπαιο γεγονός της Δολοφονίας του Κυβερνήτη Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Πρόκειται για άνανδρη Δολοφονία, η οποία δημιουργεί ένα δυσαναπλήρωτο κενό στην πολιτική ζωή, στις ελληνικές περιοχές και στην Ανασύσταση της Ελληνικής Επικράτειας.

Η αναφορά καταλήγει με το συμπέρασμα, ότι είναι ορθή η εκλογή του αδελφού του Κυβερνήτη, στην θέση του Προέδρου της Διοικητικής Επιτροπής.

MK328c

Εύσημα δίνονται στον Αυγουστίνο Α. Καποδίστρια, αδελφό του Κυβερνήτη για την απάντηση που έδωσε αναφορικά με την φρικτή πράξη της Δολοφονίας του Κυβερνήτη και αδελφού του, Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Οι προύχοντες της Επαρχίας Σαλώνων προτρέπουν τον Αυγουστίνο Α. Καποδίστρια να συνεχίσει το Έργο στην Διοίκηση του Έθνους, στο όνομα των ευεργετημάτων, που πραγματοποίησε ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας.

Επιπρόσθετα, πραγματοποιείται ονομαστική αναφορά των προυχόντων της Επαρχίας Σαλώνων, όπως ήταν οι παρακάτω: Παπά-Ιω. Οικονόμου, Β. Βασιλείου, Δ. Παπανικολόπουλος, Α. Κεχαγιάς, Γ. Παπαηλιόπουλος, Δ. Νικολαΐδης και Γ. Πετρόπουλος.

Μέσα από το αρχειακό κείμενο, γίνεται γνωστό ότι η Δημογεροντία της Επαρχίας Σαλώνων επικύρωσε το γνήσιο των υπογραφών. Η επίσημη αναφορά της Επαρχίας Σαλώνων πραγματοποιήθηκε τις 6 Οκτωβρίου του έτους 1831 ενώ η επικύρωση των υπογραφών τις 7 Νοεμβρίου του έτους 1831.

Αναφορά της νήσου Κέας

Στο ίδιο αρχειακό έγγραφο καταγράφεται λεπτομερώς η αναφορά της νήσου Κέας προς την ΈΔιοικητική Επιτροπή της Ελλάδος''. Συγκεκριμένα, γίνεται ιδιαίτερη μνεία στην Πράξη Δολοφονίας του Κυβερνήτη Ι. Α. Καποδίστρια από την οικογένεια Μαυρομιχάλη. Αποκαλούνται Έθνοκατάραιοι'' οι Δολοφόνοι διότι πραγματοποίησαν την πιο φρικτή ενέργεια. Ταυτόχρονα, Έβύθισαν'' σε ανείπωτη θλίψη τον λαό της νήσου Κέας.

Ο λαός της νήσου Κέας με αυτή την αναφορά ζητάει και επιθυμεί την άμεση επικύρωση καθώς και την σύσταση Κυβερνήσεως με σκοπό να επέλθει Ασφάλεια, πλέον στο Έθνος.

Η συγκεκριμένη αναφορά συντάχθηκε στην νήσο Κέα την 10^η Οκτωβρίου του έτους 1831. Σε αυτή την αναφορά υπογράφουν οι Δημογέροντες Δ. Μελισσινός, Δ. Γιακουμάτης καθώς και ο Γραμματέας Δ. Δελίνη.

Αναφορά της νήσου Σικίνου

Στο ίδιο ύφος με την επίσημη Αναφορά της νήσου Κέας, είναι και η επίσημη Αναφορά της νήσου Σικίνου. Λεπτομερέστερα, το φρικτό γεγονός της Δολοφονίας του Κυβερνήτη Ι. Α. Καποδίστρια, προκάλεσε ανείπωτη θλίψη στους κατοίκους της νήσου. Επιπρόσθετα, διάχυτος ήταν παντού ο φόβος, λόγω αυτού του θλιβερού γεγονότος.

Εκείνο που χαροποίησε ιδιαίτερα τους κατοίκους της νήσου Σικίνου, είναι ότι πλέον είχαν νόμιμη Κυβέρνηση, που προέκυψε από την ``Δ' Εθνική Συνέλευση``.

Η επίσημη αυτή Αναφορά συντάχθηκε στην Σίκινο, την 5^η Οκτωβρίου του έτους 1831. Την Αναφορά υπογράφουν τόσο πολίτες όσο και πλήθος Δημογερόντων. Ενδεικτικά ονόματα πολιτών είναι τα εξής: Α. Γαβαλάς, Δ. Πλατύς, Μ. Κυρίτσης, Γ. Διβάνης. Ενδεικτικά ονόματα Δημογερόντων είναι τα εξής: Π. Αλαφούζος, Π. Σερφιώτης, Ζ. Γαβαλάς.

Αναφορά της επαρχίας Λοιδωρικού

Όπως και η Αναφορά της νήσου Σικίνου, με τον ίδιο τρόπο και η επαρχία Λοιδωρικού έστειλε Αναφορά στην ``Γερουσία της Ελλάδος``. Το θέμα της επίσημης Αναφοράς της επαρχίας Λοιδωρικού ήταν αναφορικά με το φρικτό γεγονός της Δολοφονίας του Κυβερνήτη Ι. Α. Καποδίστρια.

Επιπρόσθετα, πραγματοποιείται σε αυτό το σημείο του αρχειακού εγγράφου ονομαστική αναφορά των Δολοφόνων του Κυβερνήτη Ι. Α. Καποδίστρια. Πρόκειται για τους Γεώργιο και Κωνσταντίνο Μαυρομιχάλη, οι οποίοι εδώ αποκαλούνται ως ``τέρατα της Ανθρωπότητας`` και ``εχθροί της Πατρίδας``. Και αυτό διότι δεν ετίμησαν τον ``Ευεργέτη της Ελλάδος``. Άφησαν μόνους τους δυστυχείς Έλληνες. Άρα, είναι ``Εχθροί της Πατρίδας``.

MK328d

Το εν λόγω αρχειακό έγγραφο αναφέρεται στο άλγος ψυχής και στο αιώνιο μοιρολόι που προκάλεσε η ``Πράξη Δολοφονίας`` του Κυβερνήτη Ι. Α. Καποδίστρια.

Επιπρόσθετα, μέσα από το αρχειακό έγγραφο γίνεται αναφορά στην ορθή εκλογή του αδελφού του δολοφονηθέντα Κυβερνήτη, του Α. Α. Καποδίστρια στην θέση του

``Προέδρου της Διοικητικής Επιτροπής``.

Επιπρόσθετα, στο αρχειακό έγγραφο σημειώνεται ότι είναι ορθό να παραμείνει στο χρόνο, ανεξίτηλο το όνομα " Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ ".

Παρακάτω του αρχειακού κειμένου παρατίθενται τα ονόματα των Δημογερόντων Λοιδωρικού. Ενδεικτικά αναφέρονται ονόματα: Ν. Γρίβας, Γ. Καμπέρης, Π. Ιωάννου, Α. Παπαθανασίου.

Το εν λόγω αρχειακό έγγραφο συντάχθηκε στην Επαρχία Λοιδωρικού, την 10^η Οκτωβρίου του έτους 1831.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΟΜΗΤΑ ΚΥΡΙΟΝ Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Παρακάτω του αρχειακού εγγράφου γίνονται λεπτομερείς αναφορές στον εκλιπόντα "Ευεργέτη της Ελλάδος", τον Ι. Α. Καποδίστρια. Γίνεται ακόμα αναφορά και στο όνομα του αδελφού του εκλιπόντα και αείμνηστου "Πρώτου Κυβερνήτη", στον Αυγουστίνο Α. Καποδίστρια, ο οποίος οφείλει να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων, να μετριάσει τον αδελφικό πόνο για το θλιβερό γεγονός της Δολοφονίας και να ενεργήσει ως Αρχηγός Έθνους, βαδίζοντας στα "χνάρια" του Ι. Α. Καποδίστρια και σκεπτόμενος μόνο το "καλό" της Πατρίδας. Αυτή την αναφορά υπογράφουν και πάλι στην επαρχία Λοιδωρικού, την 10^η Οκτωβρίου του έτους 1831, οι Κύριοι Δημογέροντες Κ. Κουτσάγγελος, Δ. Διαμαντογιαννόπουλος, Γ. Κονδύλης, Α. Παπαθανασίου.

Ποικίλα,

Στην συνέχεια του αρχειακού εγγράφου γίνεται λόγος για τεχνολογική γνώση. Συγκεκριμένα, πραγματοποιείται λεπτομερής περιγραφή του τρόπου κατασκευής του κλιβάνου (φούρνου), ούτως ώστε να μπορεί να ψηθεί με σωστό τρόπο ο άρτος. Υποστηρίζεται μέσω του αρχειακού κειμένου ότι η νέα τεχνική αποτελεί στους κύκλους του Λονδίνου σπουδαία εφεύρεση.

MK329a

Το εν λόγω αρχειακό έγγραφο αποτελεί την επίσημη Αναφορά της Επαρχίας Κορίνθου για το επονείδιστο γεγονός της Δολοφονίας του Κυβερνήτη Ι. Α. Καποδίστρια. Μέσω του αρχειακού κειμένου, καταγράφεται με λεπτομέρεια το πένθος που νιώθει η Επαρχία Κορίνθου για τον θάνατο του Κυβερνήτη Ι. Α. Καποδίστρια.

Επιπλέον, στην επίσημη Αναφορά της, η Επαρχία Κορίνθου διερωτάται για το ποια μπορεί να είναι η ανθρώπινη δικαιοσύνη και ο νόμος που θα επέφεραν ποινή σε ένα τέτοιο επονείδιστο έγκλημα. Διότι οι Δολοφόνοι του Ι. Α. Καποδίστρια, εκείνη την στιγμή, στιγματίσαν και έπραξαν το χειρότερο για την Ελλάδα. Ουσιαστικά, πρόκειται για Πανωλεθρία της Ελλάδας.

Η Ελλάδα με αυτή την Πράξη διαιρέθηκε σε πολλά μέρη, όντας σε εμπόλεμη κατάσταση. Ύδρα, Πόρος, Ανατολική Στερεά, Αχαΐα, Ήλιδα αποτέφρωσαν τον Εθνικό στόλο και με αυτόν τον τρόπο αποδυνάμωσαν την Πατρίδα. Έπραξαν εις βάρος της Πατρίδας. Με την Δολοφονία ακόμα του 'Πρώτου Κυβερνήτη', στην Ελλάδα δημιουργήθηκε αναρχία και ανοργάνωτη κατάσταση. Διότι, με ανέντιμο τρόπο βρέθηκαν τα ηνία της Ελλάδας, σε χέρια μη ορθά για τέτοιου είδους εξουσία.

MK329b

Εκείνο που ενδιαφέρει άμεσα στο αρχειακό έγγραφο MK329b είναι η σύσταση 'Διοικητικής Επιτροπής', κατά τους Κορίνθιους, για μία ορθή και σαφέστατα ασφαλή Διακυβέρνηση.

Το αμέσως επόμενο ζήτημα που άπτεται των ενδιαφερόντων της 'Επαρχίας Κορίνθου' είναι το να μην μείνουν ατιμώρητοι οι Δολοφόνοι του 'Πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδος', του Ι. Α. Καποδίστρια.

Επιπρόσθετα, εκείνο που ενδιαφέρει την 'Επαρχία Κορίνθου' είναι να διασφαλιστούν και να πραγματοποιηθούν εκείνες οι ενέργειες, οι οποίες θα φέρουν ασφάλεια στην Ελλάδα. Αυτός είναι και ο λόγος που η 'Επαρχία Κορίνθου' στέλνει τους συμπολίτες της Κυρίους Σταύρο Νικολάου, Βασίλειο Πρήνη, Τριαντάφυλλο Τριανταφυλλόπουλο, Κυριαζή Οικονομόπουλο και Γεώργιο Μανωλόπουλο να αποτίσουν φόρο τιμής στον 'Πρώτο Κυβερνήτη της Ελλάδας' και Πατέρα του Έθνους, τον Ι. Α. Καποδίστρια. Η συγκεκριμένη Αναφορά συντάχθηκε στην Κόρινθο, τις 10 Οκτωβρίου του έτους 1831. Την συγκεκριμένη Αναφορά υπογράφουν οι Προκριτοδημογέροντες της Επαρχίας Κορίνθου Κύριοι Σ. Νικολάου, Σ. Καμπερόπουλος, Π. Θρόνος, Δ. Ευθυμίου, Δ. Λεοναρδόπουλος, Λ. Διδάσκαλος, Χ. Νταράς και Ι. Σταυρόπουλος. Η συγκεκριμένη Αναφορά επικυρώθηκε στην Κόρινθο, τις 29 Οκτωβρίου του έτους 1831. Την τελευταία Αναφορά επικύρωσαν ονόματα Δημογερόντων της Επαρχίας Κορίνθου όπως οι: Λ. Σπυρόπουλος, Ευθ. Κανελλόπουλος, Δ. Τολιόπουλος καθώς και ο Γραμματέας της Επαρχίας Κορίνθου Ιω. Γραμματικόπουλος.

Αναφορά της επαρχίας Βονίτισης

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρόκειται για επίσημη Αναφορά από την Βόνιτσα, αναφορικά με την αναγγελία του θανάτου του Κυβερνήτη, Ι. Α. Καποδίστρια.

Επιπρόσθετα, η περιοχή της Βόνιτσας κατακρίνει έντονα τον τρόπο θανάτου του Κυβερνήτη Ι. Α. Καποδίστρια. Διαβάλλει με οποιοδήποτε μέσο και τρόπο τους Εθνοκατάρατους πατροκτόνους και τους κακόβουλους στασιαστές. Συναινεί ομόφωνα ότι η επαίσχυντη Πράξη της Δολοφονίας του Κυβερνήτη Ι. Α. Καποδίστρια, έχει πλήξει το Έθνος συνολικά.

ΜΚ329c

Αναφορά στην "Σεβαστή Επιτροπή" αναφορικά με την ορθή λήψη μέτρων για την διατήρηση και την διασφάλιση της ευταξίας. Αυτή η Αναφορά είναι επιβεβλημένο να καταχωρηθεί σε φύλλο της "Γενικής Εφημερίδας".

Παράλληλα, να δοθεί επικυρωμένο αντίγραφο στους "Συμμαχικούς Βασιλείς" μέσω των Αντιπρεσβευτών.

Η Αναφορά συντάχθηκε στην Βόνιτσα τις 19 Οκτωβρίου του έτους 1831, από τους παρακάτω πολίτες Βόνιτσας: Δ. Φραγγόπουλος, Θ. Παπαβασίλης, Γ. Αδάμης, Α. Αρκάς, Π. Καλόγερος, Ι. Χαλικιόπουλος Λογοθέτου, Δ. Ντερβέναγκας και Κ. Τζιλημίκρος.

Η γνησιότητα των υπογραφών επικυρώθηκε στην "Επαρχιακή Δημογεροντία" της Βόνιτσας, την 27^η Οκτωβρίου του έτους 1831.

Την επικύρωση της Αναφοράς υπέγραψαν οι Δημογέροντες της "Επαρχίας Βόνιτσας" Γ. Τσιδήμας, Α. Αρκάς και ο Γραμματέας Δ. Τζακαλότος.

Αναφορά της επαρχίας Μαλανδρίνου

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Με την εν λόγω Αναφορά εκφράζεται από την επαρχία του Μαλανδρίνου, η θλίψη για τον θάνατο του αείμνηστου Κυβερνήτη, του Πατέρα του Έθνους, τον Ι. Α. Καποδίστρια. Ο θάνατός του κατά την Αναφορά της επαρχίας Μαλανδρίνου, αποτελεί συμφορά για το Ελληνικό Έθνος. Υποστηρίζεται μέσω του αρχειακού εγγράφου ότι η επαρχία Μαλανδρίνου θα τρέφει αιώνια ευγνωμοσύνη στα Πρόσωπα τόσο του αείμνηστου Κυβερνήτη Ι. Α. Καποδίστρια όσο και του Προέδρου της Διοικητικής Επιτροπής της Ελλάδος του Αυγουστίνου Α. Καποδίστρια, αδελφού του αείμνηστου Κυβερνήτη.

Την επίσημη Αναφορά της επαρχίας Μαλανδρίνου υπογράφουν τις 2 Νοεμβρίου του έτους 1831 τα εξής παρακάτω πρόσωπα: Οι προκριτοδημογέροντες της επαρχίας Μαλανδρίνου Ι. Λέκας, Παπα-Δημήτρης Κολάστης, Κ. Δασκαλόπουλος, Δ. Γεωργίου, Παπά-Σπύρος Σκινάς, Ν. Αθανασίου και Ν. Τσέλος.

Την επίσημη Αναφορά της επαρχίας Μαλανδρίνου υπογράφουν την ίδια ημέρα και οι Δημογέροντες. Πρόκειται για τους εξής παρακάτω: Αναγν. Καστικάκης, Ν. Σταματογιάννης.

Αναφορά της νήσου Σαλαμίνας

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ ΚΥΡΙΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΝ Α.

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ

Πρόκειται για επίσημη Αναφορά της Νήσου Σαλαμίνας σχετικά με την θλιβερή είδηση του θανάτου του Κυβερνήτη Ι. Α. Καποδίστρια. Η Νήσος Σαλαμίνα πενθεί τον ξαφνικό χαμό του Πρώτου Κυβερνήτη Ι. Α. Καποδίστρια και εναποθέτει τις ελπίδες της στην Πολιτική Αναγέννηση του Έθνους.

MK329d

Η Πολιτική Αναγέννηση του Έθνους είναι και ο λόγος κατά το εν λόγω αρχειακό έγγραφο, που η Νήσος Σαλαμίνα εναποθέτει τις ελπίδες της στον αδελφό του Πρώτου Κυβερνήτη, τον Αυγουστίνο Α. Καποδίστρια. Έχοντας σκοπό να μιμηθεί τις αρετές του δολοφονηθέντος αδελφού του, αναφορικά με την Πολιτική συγκρότηση και Αναγέννηση του Έθνους. Η εν λόγω Αναφορά υπογράφηκε στο νησί της Σαλαμίνας, την 15^η Οκτωβρίου του έτους 1831 από πολίτες της Σαλαμίνας. Ενδεικτικά ονόματα πολιτών της Σαλαμίνας Οικονόμος Παπασταμάτης, Α. Μπιρμπίλης, Α. Καρνίσης, Σ. Περδικούρης, Γ. Π. Παπαιωάννου. Οι Δημογέροντες της Νήσου Σαλαμίνας επικυρώνουν την ίδια ημέρα τις υπογραφές. Πρόκειται για τους εξής παρακάτω Δημογέροντες: Α. Μπιρμπίλης, Λ. Καρνέσης, Σ. Περδικούρης καθώς και ο Γραμματέας της Νήσου Σαλαμίνας Χ. Παπαιωάννου.

Δ Ι Κ Α Σ Τ Ι Κ Α

ΤΟ Α΄ ΔΙΑΡΚΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΑΦΡΩΝ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Έν ονόματι της Κυβερνήσεως.

Το συγκεκριμένο τμήμα του αρχειακού εγγράφου αναφέρεται σε ένταλμα καθαιρέσεως. Το ένταλμα καθαιρέσεως αφορά τους Κυρίους Χ. Σκορδούλη και Τριαντάφυλλο Ιωάννου, λόγω εγκληματικής πράξης. Το ένταλμα καθαιρέσεως πραγματοποιείται από το Α΄ Διαρκές Στρατιωτικό Συμβούλιο Ελαφρών της Πελοποννήσου. Τα δύο αυτά άτομα είναι κατά το Στρατιωτικό Συμβούλιο φυγόδικα. Η έκβαση της συνεδρίασης πραγματοποιείται στο Ναύπλιο.

Η εν λόγω υπόθεση χρήζει περαιτέρω διερεύνησης. Στην διαλεύκανση της υπόθεσης οποιαδήποτε πληροφορία δίνεται από πολίτες είναι χρήσιμη.

Εκείνο που επιπρόσθετα χρειάζεται να τονισθεί είναι ότι το ένταλμα καθαιρέσεως των δύο αυτών προσώπων είναι απαραίτητο να δημοσιευθεί από το υπ' αρ. 464 Άρθρο του Ποινικού Κώδικα. Σύμφωνα με το υπ' αρ. 464 Άρθρο του Ποινικού Κώδικα, αυτά τα δύο πρόσωπα θεωρούνται και χάνουν τα εξής προνόμια: 1. Αντάρτες κατά τον Νόμο, 2. καθαιρούνται από όλα τα δικαιώματα ως Έλληνες Πολίτες, 3. Τα κτήματά τους περιέρχονται στην δικαιοδοσία της Ελληνικής Επικράτειας, για το διάστημα της φυγοδικίας τους, 4. Απαγορεύεται οποιαδήποτε δικαστική πράξη εφόσον είναι απόντες και 5. Οι Στρατιωτικές και οι Πολιτικές Αρχές του Έθνους, οφείλουν να ενεργήσουν το παρόν ένταλμα, το οποίο χρειάζεται να δημοσιευθεί και να τοιχοκολληθεί από τον Νόμο, σε όλα τα διορισμένα μέρη.

Η εν λόγω επίσημη Αναφορά συντάχθηκε από τον Εισηγητή Κ. Αξελό, στο Ναύπλιο στις 23 Νοεμβρίου του έτους 1831.

MK330a

Πρόκειται για αρχειακό έγγραφο, το οποίο παρουσιάζει λεπτομερώς τις τιμές των συνδρομών ανά χρονικές περιόδους. Στο αρχειακό έγγραφο παρουσιάζονται λεπτομερώς οι συνδρομές στην "Γενική Εφημερίδα της Ελλάδος", σε τρίμηνη, εξάμηνη και ετήσια βάση.

Το εν λόγω αρχειακό έγγραφο στην "Γενική Εφημερίδα της Ελλάδος" συντάχθηκε στο Ναύπλιο, την 9^η Δεκεμβρίου του έτους 1831.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Η "Γενική Εφημερίδα της Ελλάδος" κοινοποιεί επίσημες Δημόσιες Πράξεις της Κυβερνήσεως και ειδήσεις γενικού και ειδικού ενδιαφέροντος. Κοινοποιεί τόσο εγχώριες όσο και λοιπού είδους ειδήσεις και γεγονότα.

Εγχώριες Ειδήσεις

Πρόκειται για Διαδικαστικά ζητήματα της "Ε' των Ελλήνων Εθνικής Συνέλευσης", με Αντιπρόεδρο τον Δ. Τσαμαδό και Πρόεδρο της "Διοικητικής Επιτροπής" τον Αυγουστίνο Α. Καποδίστρια.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΎΝΑΡΞΙΝ ΤΗΣ Ε΄ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ο Αυγουστίνος Α. Καποδίστριας απευθύνεται με ζέση στην ΄Εθνική Συνέλευση΄. Πρώτα από όλα όμως, εκφράζει τα πένθιμα συναισθήματά του για τον θάνατο του αδελφού του Κυβερνήτη Ι. Α. Καποδίστρια. Εκφράζοντας τα συναισθήματά του για τον θάνατο του Κυβερνήτη Ι. Α. Καποδίστρια θεωρεί ότι η ίδια η ΄Εθνική Συνέλευση΄ τον επικαλείται διότι ως Προσωπικότητα διακατέχονταν από τα χαρακτηριστικά της σύνεσης και της προσδοκίας για το Έθνος. Το κενό του, κατά τον αδελφό του Αυγουστίνο Α. Καποδίστρια, παραμένει δυσαναπλήρωτο. Συγκεκριμένα, η 27^η Σεπτεμβρίου του έτους 1831 αποτελεί ημέρα πένθιμη και αποφράδα για ολόκληρο το Ελληνικό Έθνος.

Το παρόν αρχειακό έγγραφο συντάχθηκε στο Άργος, την 7^η Δεκεμβρίου του έτους 1831.

MK330b

Η 27^η Σεπτεμβρίου του έτους 1831 είναι πένθιμη και αποφράδα ημέρα για το Ελληνικό Έθνος διότι εκείνη την ημέρα πραγματοποιήθηκε η στυγερή Δολοφονία του Σεβαστού Κυβερνήτη και Αρχηγού, στο Ναύπλιο.

Μπορεί εκείνη η στιγμή να ήταν αποτρόπαια και αποφράδα αλλά παρά την πίκρα και την θλίψη προέχει η Ασφάλεια και η Ευταξία της Επικράτειας. Αυτός είναι και ο λόγος που οι Γραμματείς της Κυβερνήσεως και η Οικονομική Επιτροπή εργάζονται για την εύρυθμη λειτουργία τόσο των Εξωτερικών όσο και των Εσωτερικών υποθέσεων της Επικράτειας. Κατά το αρχειακό έγγραφο είναι και ο λόγος που η ΄Δ΄ Εθνική Συνέλευση΄ δεν νομοθέτησε εξ αρχής ολόκληρο Πολίτευμα. Αλλά αποφάσισε την σύσταση ΄΄Προσωρινής Κυβέρνησης΄΄ μέσω διαφόρων Ψηφισμάτων. Κατά αυτόν τον τρόπο, το ερώτημα που θέτει η ΄Δ΄ Εθνική Συνέλευση΄ είναι το εξής: Πώς Έθνος που δεν είχε ιδιοκτησία, ούτε προσωπική ασφάλεια αλλά πληθώρα εθίμων και άπειρα λείψανα, κατάφερε να τελειοποιηθεί σε ένα εκ των εξευγενισμένων Εθνών;. Όλα αυτά τα ζητήματα σχετίζονται με την Οικονομία και με τον Οικονομικό Σχεδιασμό ενός λαού καθώς και με την ορθή χρήση των Οικονομικών του και όχι με διασπάθιση του δημοσίου χρήματος.

MK330c

Το έργο της ΄΄Οικονομικής Επιτροπής΄΄ είναι κατά το αρχειακό έγγραφο σημαντικό και έχει ευθύνη, διότι το ταμείο της Επικράτειας είναι υπεύθυνο για την εισροή χρημάτων και την νόμιμη χρήση αυτών. Αυτός είναι και ο λόγος που η Κυβέρνηση επιθυμεί να διατηρήσει την ευταξία και την εξωτερική υπόληψη. Τα χρήματα είναι γνωστό αλλά και κατά το αρχειακό έγγραφο, ότι είναι η κινητήριος δύναμη για κάθε έκφανση και εμπορική συναλλαγή. Για παράδειγμα, είτε είναι οι εμπορικές δραστηριότητες, είτε οι αγροτικές και οι κτηνοτροφικές δραστηριότητες, η διακόσμηση πόλεων και χωριών.

Άκρως σημαντικό επίσης ρόλο τα χρήματα κατέχουν στην θωράκιση Στρατιωτικού εξοπλισμού, τόσο για τον στρατό όσο και για το ναυτικό.

Τα δημόσια χρήματα λοιπόν είναι απαραίτητο εφόδιο για την ευδαιμονία της Επικράτειας. Και η ευδαιμονία στην Ελληνική Επικράτεια κινδύνευσε με τα γεγονότα στην νήσο του Πόρου, λόγω συκοφαντίας.

Εκτός της νήσου Πόρος και η Ύδρα υπέπεσε σε σφάλμα συκοφαντίας. Διότι, τα γεγονότα σε αυτά τα δύο νησιά επηρέασαν αρνητικά την Αναγέννηση της Ελληνικής Επικράτειας.

Τα δημόσια χρήματα επιπρόσθετα χρειάζονται για την Παιδεία. Αυτός είναι και ο λόγος που δόθηκε βαρύτητα στην Παιδεία και γενικότερα στην Αγωγή. Αυτό ουσιαστικά το στοίχημα κερδήθηκε με την ίδρυση κεντρικών σχολείων και Μουσείου. Φυσικά μέγιστο ρόλο κατείχε η εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας στην νεολαία.

Εκείνο επιπρόσθετα που ενδιαφέρει είναι και η Πολιτική Διαπραγμάτευση των Εξωτερικών Υποθέσεων. Στο αρχειακό έγγραφο υποστηρίζεται ότι τα τρία Πρωτόκολλα που υπεγράφησαν στο Λονδίνο, την 6^η Ιουλίου του έτους 1831, αφορούσαν τόσο την Πολιτική όσο και την Ανεξάρτητη Ύπαρξη της Ελλάδος ως Κρατικής Υπόστασης.

MK330d

Σε αυτό το αρχειακό έγγραφο, πραγματοποιείται λεπτομερής αναφορά στην “Ναυμαχία του Νεόκαστρου” και ακολούθως στην “Συνθήκη της Αδριανούπολης”. Πρόκειται για σημαντικά ιστορικά γεγονότα.

Επιπρόσθετα, στο αρχειακό κείμενο γίνεται αναφορά και για το “Πρωτόκολλο της 3^{ης} Φεβρουαρίου”. Πολύ σημαντικό Πρωτόκολλο, διότι σύμφωνα με αυτό το Ελληνικό Έθνος ορίζεται ως “Πλήρως Ανεξάρτητο”.

Παράλληλα, σύμφωνα με το “Πρωτόκολλο της 3^{ης} Φεβρουαρίου”, η “Πλήρης Ανεξαρτησία” της Ελλάδος έπρεπε να γνωστοποιηθεί και στην Κυβέρνηση. Η “Πλήρης Ανεξαρτησία” ήταν εχέγγυο για ένα καλύτερο μέλλον. Και αυτό διότι οι Έλληνες υπέφεραν και ταλαιπωρήθηκαν σφόδρα και ανελέητα, έως ότου γνωστοποιήθηκε η υπογραφή της πολυπόθητης Ελευθερίας και Ανεξαρτησίας. Μοναδικός σκοπός από εκεί και έπειτα ήταν η Ανόρθωση και η Αποκατάσταση του πολύπαθου Ελληνικού Έθνους.

Οι Έλληνες κατά το αρχειακό κείμενο και τον Αυγουστίνο Α. Καποδίστρια χρωστούν ευγνωμοσύνη στον Ύψιστο Θεό αλλά και στους τρεις κραταιούς Μονάρχες. Η ευδαιμονία κατά τον ίδιο, θα συνεχίσει να υπάρχει, εφόσον το Ελληνικό Έθνος είναι άξιο της εύνοιας των τριών Μοναρχών αλλά και ταυτοχρόνως επιτυγχάνοντας την πολυπόθητη Πολιτική και Ανεξάρτητη Ύπαρξη.

Η ίδια η ``Ε΄ Εθνική Συνέλευση`` εξέδωσε Διακήρυξη προς τους Έλληνες.

Η ΕΘΝΙΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ.

Πρός τούς Έλληνες.

1. Ψήφιση Συντάγματος και Ορισμός των Θεμελιωδών Πράξεων και Αποφάσεων της Κυβέρνησης
2. Διακυβέρνηση της Επικράτειας από Ηγεμόνα σύμφωνα με το ψηφισμένο έως εκείνη την χρονική στιγμή Σύνταγμα
3. Τακτοποίηση όλων των κλάδων της Κυβέρνησης, όπως είναι για παράδειγμα ο Δικαστικός και ο Οικονομικός Κλάδος (Τομέας)
4. Κανονισμός Αποζημιώσεων (Στρατιωτικές, Ναυτικές, Πολιτικές Αποζημιώσεις)
5. Ψήφιση Νόμου ``περί διανομής Εθνικής Γης``
6. Έγκριση προσωρινών περιορισμών από την Κυβέρνηση
7. Διορισμός Επιτροπής για έλεγχο των Γραμματέων της Κυβέρνησης, των Διοικητών και όλων ανεξαιρέτως των υπαλληλικών Αρχών.

Πέραν της Διακήρυξης της ``Ε΄ Εθνικής των Ελλήνων Συνέλευσις`` είναι γνωστό ότι όλοι οι πολίτες οφείλουν να δείξουν ευπείθεια και υπακοή με βασικό μέλημα να αποτελέσει η ομόνοια και η κοινή ασφάλεια. Χαρακτηριστικά απαραίτητα για την μακροπρόθεσμη προοπτική της κοινωνίας.

Η συγκεκριμένη Διακήρυξη υπογράφηκε στο Άργος, την 8^η Δεκεμβρίου του έτους 1831.

Ο Πρόεδρος **Δ. ΤΣΑΜΑΛΟΣ**

Ο Αντιπρόεδρος **Α. ΝΑΚΟΣ**

Οι Γραμματείς **ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ**

Γ. ΑΙΝΙΑΝ

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ).

Πρόκειται για αρχειακό έγγραφο, το οποίο παρουσιάζει λεπτομερώς τις τιμές των συνδρομών στην 'Γενική Εφημερίδα της Κυβερνήσεως', τόσο σε τρίμηνη, εξάμηνη αλλά και σε ετήσια βάση. Συγκεκριμένα, η ετήσια συνδρομή στην 'Γενική Εφημερίδα της Κυβερνήσεως' είναι 36 φοίνικες. Οι πληρωμές της συνδρομής κατά το αρχειακό έγγραφο πραγματοποιούνται στα Γραφεία της Εφημερίδος.

Η συγκεκριμένη Αναφορά συντάχθηκε στο Ναύπλιο, ημέρα Δευτέρα, την 18^η Απριλίου του έτους 1832.

Πέραν των γενικών πληροφοριών, στο εν λόγω αρχειακό έγγραφο ακολουθεί περιγραφή πληθώρα λεπτομερειών για την 'Εθνική Τυπογραφία'.

Πρόλογος.

Συγκεκριμένα, η 'Γενική Εφημερίδα της Κυβερνήσεως' μετονομάστηκε σε 'Εθνική Εφημερίδα', κυρίως λόγω της απόφασής της να εκδίδει Δημόσιες Πράξεις της Κυβέρνησης.

Ακόμα, η 'Εθνική Εφημερίδα' δημοσίευε ειδήσεις τόσο από ξένες όσο και από δικές της περιοχές. Δηλαδή, δημοσίευε τόσο ξένες όσο και εγχώριες ειδήσεις.

Επιπρόσθετα, η 'Εθνική Εφημερίδα' κοινοποιούσε αξιόπιστες πηγές προς ενημέρωση του κοινού.

Ένα επιπλέον ζήτημα που την ενδιέφερε ήταν το ζήτημα της ενημέρωσης των Συνδρομητών αναφορικά με τα χρωστούμενα φύλλα.

Στον αντίποδα, η 'Εθνική Εφημερίδα' απέφευγε τόσο τις λογομαχίες όσο και τις σατυρικές επικρίσεις, με σκοπό να μην υπάρχουν εμπόδια και διαξιφισμοί.

Κλείνοντας, είναι απαραίτητο να αναφερθεί ότι σκοπός της 'Εθνικής Εφημερίδας' ήταν η έκδοση των φύλλων της δύο φορές κάθε εβδομάδα αλλά σε απροσδιόριστη ημέρα.

Την συγκεκριμένη επίσημη Αναφορά πραγματοποίησε ο Γ. Χρυσίδης, ο οποίος κατείχε τότε την θέση του Εφημεριδογράφου της Κυβέρνησης αλλά παράλληλα υπηρέτούσε και ως Έφορος της Εθνικής Τυπογραφίας.

Η Αναφορά συντάχθηκε στο Ναύπλιο, την 17^η Απριλίου του έτους 1832.

ΕΠΙΣΗΜΩ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διακηρύττει.

Προς Έλληνες.

Επίσημη Αναφορά της Διοικητικής Επιτροπής, αναφορικά με την σχέση του Πολίτη με την Κοινωνία.

Εκτός αυτού του μείζονος ζητήματος, στο αρχειακό κείμενο θίγονται και επιπρόσθετα ζητήματα, τα οποία αντανακλούν σε μέγιστο βαθμό την σχέση του Ατόμου και Πολίτη με την Κοινωνία. Πρόκειται για ζητήματα που αναφέρονται στα Εθνικά Πιστεύω αλλά και στην ακλόνητη πεποίθηση της Διοικητικής Επιτροπής ότι οι Αντιπρεσβευτές των Σύμμαχων Δυνάμεων θα είναι στο πλευρό του Ελληνικού Έθνους.

Η Διοικητική Επιτροπή μεριμνά για την Πολιτεία και βασική της επιδίωξη είναι η Διακυβέρνηση του Έθνους με αμεροληψία, ούτως ώστε να επικρατήσει σύμπνοια, ειρήνη αλλά και το δίκαιο του Πολίτη.

Ο στόχος είναι να μην υπάρχει αβεβαιότητα στους Έλληνες. Και αυτή την αβεβαιότητα, θα την εξαλείψει ο Ηγεμών που θα υπηρετήσει τους Έλληνες και την Ελλάδα.

Η Έθνική Συνέλευση από την πλευρά της, οφείλει να σέβεται την Διοικητική Επιτροπή και τα θεμέλια της Νομοθεσίας.

Έλληνες! Η λήθη παρελθοντικών συμβάντων, η υπακοή στην Κυβέρνηση και τις Συμμαχικές Δυνάμεις είναι τα μέσα προκειμένου η Έθνική Επιτροπή να εκπληρώσει τις ευχές και τις προσδοκίες των Ελλήνων. Αυτό που ουσιαστικά ενδιαφέρει την Έθνική Επιτροπή είναι η αμεροληψία.

Η παρούσα επίσημη Αναφορά συντάχθηκε στο Ναύπλιο, την 7^η Απριλίου του έτους 1832.

Η Διοικητική Επιτροπή

Ι. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.

Ο Γραμματέας της Επικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Αρ. 14.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρός τούς ενάρετους Οπλαρχηγούς,

Πρόκειται για επίσημη Αναφορά της "Διοικητικής Επιτροπής" στους Οπλαρχηγούς αναφορικά με την δεινή κατάσταση του Έθνους. Για την "Διοικητική Επιτροπή", η ειρήνη και η ομόνοια είναι τα στοιχεία που οδηγούν το Έθνος στην ευδαιμονία. Δεν είναι συνετή ενέργεια κατά την κρίση της Διοικητικής Επιτροπής, η αναμόχλευση του παρελθόντος.

Αυτός είναι και ο λόγος που η "Διοικητική Επιτροπή" δίνει ρητή εντολή στους Οπλαρχηγούς να παύσουν την οποιαδήποτε εχθροπραξία, ούτως ώστε να μην υπάρχουν παρενοχλήσεις, εμπόδια και προβλήματα.

Κλείνοντας την παρούσα Αναφορά, είναι ορθό να επισημανθεί ότι εκείνη την χρονική στιγμή, οι Οπλαρχηγοί ανέμεναν οδηγίες από την "Διοικητική Επιτροπή".

MK331b

Το βασικό θέμα στο εν λόγω αρχειακό έγγραφο είναι η παράβαση. Είναι εκείνη που τιμωρείται. Ο παραβάτης είναι υπεύθυνος για τις πράξεις του. Από την Κυβέρνηση πάντως συνιστάται η διατήρηση και η διασφάλιση της τάξης.

Το συγκεκριμένο αρχειακό έγγραφο συντάχθηκε στο Ναύπλιο, την 8^η Απριλίου του έτους 1830.

Για την Διοικητική Επιτροπή οι: **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ο Γραμματέας της Επικρατείας: Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Αρ. 69. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει.

Πρόκειται για επίσημη Αναφορά, η οποία έχει ως βασικό θέμα την διατήρηση και την διασφάλιση της τάξης. Η διατήρηση και η διασφάλιση της ευταξίας πρόκειται να προέλθει κατά την "Διοικητική Επιτροπή" από τις ορθές και λεπτομερείς Αποφάσεις αλλά και από την πρόοδο και την αποτελεσματικότητα της Διοικητικής Μηχανής.

Συγκεκριμένα, η "Διοικητική Επιτροπή" έχει Κανονισμό σε εσωτερικό επίπεδο ως εξής: Α. Κάθε μήνα ένα από τα μέλη της διατελεί χρέη Προέδρου,

Β. Ο Πρόεδρος καθορίζει τις διαδικασίες των Συνεδριάσεων και συγκαλεί και έκτακτες Συνεδριάσεις, Γ. Η "Διοικητική Επιτροπή" συνεδριάζει δύο φορές ημερησίως, Δ. Κατά την Δεύτερη Συνεδρίαση της Διοικητικής Επιτροπής, συγκροτείται το "Συμβούλιο των Γραμματέων", στο οποίο αναγιγνώσκονται και αποφασίζονται οι Υποθέσεις.

Ε. Ελεύθερη είσοδος των πολιτών από τις 11 το πρωί επιτρέπεται, προκειμένου και οι ίδιοι να συμμετέχουν στις Συνεδριάσεις της Διοικητικής Επιτροπής. Σε αυτήν την ώρα, οι πολίτες έχουν την δυνατότητα να παρουσιάσουν τα αιτήματά τους σε όλα τα ζητήματα είτε προφορικώς είτε γραπτώς, ΣΤ. Ο Γραμματέας της Επικρατείας καταγράφει συνοπτικά τις καθημερινές Πράξεις της Διοικητικής Επιτροπής και η Έκθεσή του υπογράφεται από το Σώμα, Ζ. Ο Γραμματέας της Επικρατείας είναι υπεύθυνος και υπόλογος για την δημοσίευση του προειρημένου Κανονισμού.

Η παρούσα Απόφαση συντάχθηκε στο Ναύπλιο, την 14^η Απριλίου του έτους 1832.

Ο Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ο Γραμματέας της Επικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Αρ. 15. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Το παρόν αρχειακό έγγραφο αποτελεί επίσημη Αναφορά της Πράξης Διορισμού του Κυρίου Σπυρίδωνα Τρικούπη στο νευραλγικό πόστο του Γραμματέα Κυβερνήσεως, επιτετραμμένου σε υποθέσεις τόσο για το Εξωτερικό όσο και σε υποθέσεις του Εμπορικού Ναυτικού.

Το παρόν αρχειακό έγγραφο οφείλει να δημοσιοποιηθεί στο κοινό από τον Γραμματέα της Επικρατείας.

Αυτό το αρχειακό έγγραφο συντάχθηκε στο Ναύπλιο, την 8^η Απριλίου του έτους 1832.

Η Διοικητική Επιτροπή **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ο Γραμματέας της Επικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Αρ. 15. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Πρόκειται για Αναφορά Διορισμού του Κυρίου Σπυρίδωνα Τρικούπη, στο

πόστο του Γραμματέα Κυβέρνησης τόσο για Εξωτερικές Υποθέσεις του Έθνους όσο και για Υποθέσεις που σχετίζονται με τον τομέα του Εμπορικού Ναυτικού.

Από την πλευρά του, ο Γραμματέας της Επικρατείας οφείλει να δημοσιοποιήσει το παρόν Διάταγμα.

Το παρόν Διάταγμα συντάχθηκε στο Ναύπλιο, τις 8 Απριλίου του έτους 1832.

Η Διοικητική Επιτροπή **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ο Γραμματέας της Επικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Αρ. 48. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Πρόκειται για Πράξη Διορισμού του Κυρίου Σπυρίδωνα Παπαλεξόπουλου στην νευραλγική θέση του Διοικητή των Επαρχιών Ναυπλίας και Άργους.

Η συγκεκριμένη Πράξη Διορισμού ως αρχειακό έγγραφο είναι άκρως σημαντική, όπως και οι υπόλοιπες. Υποχρέωση δημοσιοποίησής της είναι στα αρμόδια καθήκοντα του Γραμματέα της Επικρατείας.

Η παρούσα Πράξη Διορισμού συντάχθηκε στο Ναύπλιο, τις 11 Απριλίου του έτους 1832.

Η Διοικητική Επιτροπή **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ο Γραμματέας της Επικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Αρ. 60. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Το εν λόγω αρχειακό έγγραφο αποτελεί Πράξη Διορισμού του Κυρίου Δ. Χρηστίδη, στην θέση του Γραμματέα Επικρατείας, με απώτερο στόχο να επιτύχει στο

δύσκολο Κυβερνητικό έργο. Παράλληλα, οφείλει να κρατήσει τις προσδοκίες και την εμπιστοσύνη της Κυβέρνησης στο πρόσωπό του, ψηλά.

Το παρόν αρχειακό τεκμήριο συντάχθηκε στο Ναύπλιο, την 14^η Απριλίου του έτους 1832.

Ο Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Αρ. 61 **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Πρόκειται για Πράξη Διορισμού του Κυρίου Δημητρίου Βούλγαρη για πάσης φύσεως Ναυτικές Υποθέσεις. Ο Κύριος Δημήτριος Βούλγαρης αναλαμβάνει τον τομέα των Ναυτικών Υποθέσεων από την σημαντική θέση του Γραμματέα Κυβέρνησης.

Από την πλευρά του, ο Γραμματέας της Επικρατείας οφείλει να δημοσιεύσει το παρόν Διάταγμα, το οποίο συντάχθηκε στο Ναύπλιο, την 14^η Απριλίου του έτους 1832.

Ο Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ο Γραμματεὺς της Επικρατείας **Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.**

Αρ. 62.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρόκειται για Πράξη Διορισμού. Συγκεκριμένα, ο Κύριος Κωνσταντίνος Ζωγράφος διορίζεται στο πόστο του Γραμματέα Κυβερνήσεως, στο ιδιαίτερος νευραλγικό τμήμα των Στρατιωτικών Υποθέσεων.

Από την πλευρά του, ο Γραμματέας Επικρατείας οφείλει να κοινοποιήσει την εν λόγω Πράξη Διορισμού.

Το παρόν Διάταγμα συντάχθηκε στο Ναύπλιο, την 14^η Απριλίου του έτους 1832.

Ο Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ο Γραμματέας της Επικρατείας **Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.**

Αρ. 63. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πρόκειται για Διάταγμα Διορισμού του Κυρίου Α. Μαυροκορδάτου, στον τομέα των Οικονομικών. Ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος καταλαμβάνει την θέση του Γραμματέα Κυβέρνησης.

Από την άλλη πλευρά, ο Γραμματέας Επικρατείας υποχρεούται να κοινοποιήσει την εν λόγω Πράξη Διορισμού.

Η παρούσα Διάταξη Διορισμού συντάχθηκε στο Ναύπλιο, την 14^η Απριλίου του έτους 1823.

Ο Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ο Γραμματέας της Επικρατείας **Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.**

Αρ. 64. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Αρχειακό έγγραφο. Πρόκειται για Πράξη Διορισμού του Κυρίου Γεώργιου Σαχίνη, στην θέση του Έκτακτου Διοικητή των νησιών Σύρου και Μυκόνου.

Ο Γραμματέας Επικρατείας οφείλει να δημοσιοποιήσει το εν λόγω Διάταγμα.

Το παρόν αρχειακό κείμενο συντάχθηκε στο Ναύπλιο, την 14^η Απριλίου του έτους 1832.

Ο Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.**

Ο Γραμματέας της Επικρατείας **Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.**

Αρ. 65. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Το αρχειακό κείμενο με Αριθμό 65 αποτελεί Πράξη Διορισμού στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης. Αναφέρεται στον διορισμό του Κύριου Γ. Χρυσίδη.

Επιπρόσθετα, στο εν λόγω αρχειακό κείμενο γίνεται λόγος ως προς την ύπαρξη της Τυπογραφίας. Συγκεκριμένα, στο αρχειακό κείμενο υποστηρίζεται η υποχρεωτικότητα της Εθνικής Τυπογραφίας. Η Εθνική Τυπογραφία είναι απαραίτητο να υπάρχει διότι χρειάζεται υποχρεωτικά κατά τον Νόμο να εκδίδονται και να δημοσιεύονται τα "Πρακτικά της Κυβέρνησης" προς ενημέρωση του κοινού.

Από το κείμενο γίνεται γνωστό ότι προηγούμενος Έφορος της Εθνικής Τυπογραφίας ήταν ο Κύριος Ιωάννης Γαλιάτσας, με μηνιαίο μισθό 250 φονίκων.

Ο Γραμματέας της Επικρατείας οφείλει να δημοσιεύσει την εν λόγω Πράξη.

Το παρόν αρχειακό κείμενο συντάχθηκε στο Ναύπλιο, την 14^η Απριλίου του έτους 1832.

Ο Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ο Γραμματέας της Επικρατείας **Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.**

Αρ. 66. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Η εν λόγω Πράξη αποτελεί Πράξη Διορισμού του Κυρίου Εμμανουήλ Ξένου στην θέση του Συμβούλου της Οικονομίας.

Την εν λόγω Πράξη οφείλει να κοινοποιήσει ο Γραμματέας της Επικρατείας.

Το παρόν Διάταγμα Διορισμού συντάχθηκε στο Ναύπλιο, τις 14 Απριλίου του έτους 1832.

Ο Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.**

Ο Γραμματέας της Επικρατείας **Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.**

Αρ. 67. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Η συγκεκριμένη Πράξη αποτελεί Πράξη Διορισμού του Κυρίου Ιωάννη Κλαδά ως μέλος του Συμβουλίου της Οικονομίας.

Ο Γραμματέας της Επικρατείας οφείλει να δημοσιεύσει την εν λόγω Απόφαση.

Το παρόν κείμενο συντάχθηκε στο Ναύπλιο, την 14^η Απριλίου του έτους 1832.

Ο Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ο Γραμματέας της Επικρατείας **Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.**

Αρ. 68. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Πρόκειται για Πράξη Διορισμού του Κυρίου Χρήστου Βλάσση στην θέση του Συμβούλου Οικονομίας.

Από την Κυβερνητική πλευρά, ο Γραμματέας Επικρατείας οφείλει να δημοσιεύσει το παρόν Διάταγμα.

Η εν λόγω Πράξη Διορισμού συντάχθηκε στο Ναύπλιο, την 14^η Απριλίου του έτους 1832.

Ο Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ.**

Ο Γραμματέας της Επικρατείας **Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.**

Αρ. 74. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Πρόκειται για έγγραφο Διορισμού του Κυρίου Γ. Κοτσάκη στην θέση του Αστυνόμου, εντός της πόλης του Ναυπλίου.

Από Κυβερνητικής πλευράς, ο Γραμματέας της Επικρατείας οφείλει να δημοσιεύσει το παρόν Διάταγμα.

Το παρόν έγγραφο Διορισμού συντάχθηκε στο Ναύπλιο, την 15^η Απριλίου του έτους 1832.

Ο Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.**

Ο Γραμματέας της Επικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

Αρ. 77. **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.**

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διατάττει.

Πρόκειται για Πράξη Διορισμού του Κυρίου Γεωργίου Μπούσκου στην νευραλγική θέση του λιμενάρχη Ναυπλίου.

Από την άλλη πλευρά, ο Γραμματέας Επικρατείας οφείλει να κοινοποιήσει το εν λόγω Διάταγμα προς ενημέρωση του κόσμου.

Η παρούσα Απόφαση συντάχθηκε στο Ναύπλιο, την 15^η Απριλίου του έτους 1832.

Ο Πρόεδρος **Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΤΑΣ, Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ.**

Ο Γραμματέας της Επικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΜΚ331d

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ναύπλιο, 17 Απριλίου.

Η Έκθεση για τα τεκταινόμενα στο Ελληνικό Έθνος δείχνει το εξής: Είναι εσφαλμένος ο συλλογισμός της διαχείρισης των κοινών πραγμάτων και της στήριξης των δημοσίων πράξεων από λίγα πρόσωπα, με μοναδικό στόχο και σκοπό την στήριξη των δικών της δημόσιων πράξεων μέσω του κοινού συμφέροντος. Οι ίδιοι οι Έλληνες έχουν ζήσει εμπόδια και κατανοούν ότι είναι ανάγκη να βρίσκεται στο πηδάλιο του Έθνους μια αγαθή Κυβέρνηση, προασπίζοντας την ασφάλεια της κοινωνίας και δίνοντας Αγώνα για την εξάλειψη της κατάχρησης εξουσίας.

Επιπρόσθετα, χρειάζεται να υπάρχει ασφάλεια στο Κοινοβουλευτικό Σύστημα. Αυτός είναι και ο λόγος που οι Συμμαχικές Ευρωπαϊκές Δυνάμεις θέλουν την εκλογή βασιλιά. Παρόλο που οι Έλληνες ως Έθνος έχουν δεχθεί την Αναγέννηση του Έθνους μέσω φιλέλληνα Συνταγματικού Ηγεμόνα, εντούτοις οφείλουν να αποδείξουν ότι ως Έθνος είναι άξιοι για την διακυβέρνηση που τόσο πολύ επεδίωξαν αλλά και για την κηδεμονία της Ελλάδας από τους Συμμάχους. Αυτός ο τρόπος Διακυβέρνησης οδηγεί τους Έλληνες και την Πατρίδα σε δυσβάσταχτα και δυσθεώρητα χρέη.

Αυτός είναι και ο λόγος που θεωρείται απαραίτητο η Εθνοσυνέλευση να αποφασίσει για μία δίκαιη νομοθεσία. Είναι απαραίτητη προϋπόθεση η δίκαιη νομοθεσία, με σκοπό να είναι δυνατή και πραγματοποιήσιμη η θεμελίωση μελλοντικής ευδαιμονίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Στο συγκεκριμένο αρχειακό έγγραφο, γίνεται καταγραφή και των εξωτερικών ειδήσεων.

Συγκεκριμένα, μέσω της Αγγλίας γίνεται γνωστό ότι πραγματοποιήθηκε εκλογή βασιλιά για το Ελληνικό Έθνος ήδη από τον Φεβρουάριο του έτους 1831. Αυτή η εκλογή ήταν προειλημμένη απόφαση των πέντε Ευρωπαϊκών Δυνάμεων. Φυσικά, είχε ήδη αποφασισθεί η Διακυβέρνηση του Ελληνικού Έθνους να γίνει υπό την σκέπη ''Συνταγματικής Ηγεμονίας''.

Γνωστοποιείται ότι διάδημα για τον Ελληνικό Θρόνο προσφέρθηκε στην Γερμανία. Ο Γερμανός όμως Πρίγκιπας επιθυμεί και επιδιώκει να λάβει εγγυήσεις από τις πέντε Ευρωπαϊκές Δυνάμεις ότι η Ελλάδα θα γίνει Έθνος με επιρροή στα Ευρωπαϊκά θέματα. Ο θρόνος προσφέρθηκε στον Πρίγκιπα Όθωνα. Ο Πρίγκιπας Όθωνας δέχθηκε να γίνει ''Βασιλέας της Ελλάδος'', με τον όρο της διατήρησης Στρατιωτικής Δύναμης.

Μετά από αυτή την απόφαση, χρειάστηκε άμεσα να πραγματοποιηθεί το ''Επιτροπικό Συνέδριο'', από το οποίο εξαιρούνταν μόνο όσοι δεν ήταν φιλικά προσκείμενοι με τον ελληνικό λαό.

Με την σύσταση του ''Επιτροπικού Συνεδρίου'', ο Αυγουστίνος Α. Καποδίστριας δεν διορίστηκε ''Σύνεδρος''.

ΕΝ. ΤΗ. ΕΘΝΙΚΗ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ.

ΜΚ318

Πρόκειται για χειρόγραφη επιστολή του Κυβερνήτη της Ελλάδος, Ι. Α. Καποδίστρια προς το Πανελλήνιον, 23 Μαρτίου (Αριθ. 1324)

Θέση: Αίθουσα Ελληνικό Κράτος

Αριθ. 1324

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρός τό Πανελλήνιον

Απαραίτητη αρχή κατά το αρχειακό έγγραφο και το Σώμα το *“Πανελλήνιον”* είναι η Δημόσια Τάξις. Αναφορικά με την Δημόσια Τάξιν, οι υπάλληλοι των Δημοσίων Αρχών είναι επιφορτισμένοι με καθήκοντα Διοικητικής φύσεως. Τα καθήκοντα των Δημοσίων υπαλλήλων και η ορθή υλοποίηση των θεμάτων Διοικητικής φύσεως είναι υποθέσεις ιδιαιτέρως νευραλγικές. Η έλλειψη υλικών τάξεων επιφέρει Νόμους με βραδύτητα, σύγχυση και αταξία. Είναι απαραίτητη η ταχεία λήψη μέτρων για ορθή Διοίκηση.

Τῇ Μαρονείᾳ

Κλαδᾶς.

Ε. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ο Ιωάννης Α. Καποδίστριας αποτέλεσε πολύπλευρη Προσωπικότητα, θέτοντας τα θεμέλια για την σύσταση του Νεοελληνικού Έθνους.

Αυτή η θέση τεκμηριώνεται λεπτομερώς από το Χαρτώ Αρχειακό Υλικό που εκτίθεται στην Μόνιμη Έκθεση του 'Μουσείου Καποδίστρια'.

Μέσα από το Χαρτώ Αρχειακό Υλικό, ο μελετητής κατανοεί ορθότερα τις συνθήκες της τότε οικονομικής, στρατιωτικής, εκπαιδευτικής και πολιτικής ζωής. Κατανοεί ορθότερα την διάρθρωση των νευραλγικών τομέων του νεοσύστατου Ελληνικού Έθνους.

Επιπρόσθετα, μέσα από το Χαρτώ Αρχειακό Υλικό, ο μελετητής αναλύει ορθότερα και αποκτά γνώσεις για τις Πολιτικές συνθήκες που επικρατούσαν στο Ελληνικό Έθνος μετά την Δολοφονία του 'Πρώτου Κυβερνήτη', του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Συγκεκριμένα, τα αρχειακά έγγραφα περιγράφουν λεπτομερώς, την περίοδο της Διακυβέρνησης του Ι. Α. Καποδίστρια έως και την επικρατούσα μετά τον θάνατό του, Πολιτική Κατάσταση, στην Ελληνική Επικράτεια.

Αρχικά, στο πρώτο αρχειακό έγγραφο με αρίθμηση ΜΚ319, ο Κυβερνήτης Ι. Α. Καποδίστριας απευθύνεται στους Αντιπροσώπους της Εθνικής Συνέλευσης. Επιχειρεί με emphaticό τρόπο να αναλύσει τους στόχους της Κυβέρνησης, ούτως ώστε το πολύπαθο Ελληνικό Έθνος να ανασυγκροτηθεί και να διοικηθεί με ορθό και δίκαιο τρόπο.

Πριν όμως συγκληθεί νέα Εθνική Συνέλευση, ο Κυβερνήτης Ι. Α. Καποδίστριας, αποσαφηνίζει στους Αντιπροσώπους ότι δέχεται προσωρινά τον τρόπο Διακυβέρνησης των Πράξεων των Συνελεύσεων των: Επιδαύρου, Άστρους και Τροιζήνας. Το εν λόγω Διάταγμα συντάσσεται στην Αίγινα, στις 20 Ιανουαρίου του έτους 1828, με υπογραφή του Κυβερνήτη Ι. Α. Καποδίστρια.

Από εκεί και έπειτα, ξεκινάει η σταδιοδρομία του Ι. Α. Καποδίστρια για την Αναγέννηση και την Ανασυγκρότηση της Ελληνικής Επικράτειας.

Συγκεκριμένα, απευθύνεται προς τους Δημογέροντες όλων των Επαρχιών της Επικράτειας, για την Ανασυγκρότηση και την πολυπόθητη εκπλήρωση της Ευδαιμονίας της Πατρίδας. Γίνεται λόγος για εσωτερική τάξη, δηλαδή για εσωτερική οργάνωση και για εξωτερική υπόληψη της Επικράτειας. Πρόκειται για χαρακτηριστικά γνωρίσματα που συντελούν στην εκπλήρωση της Ευδαιμονίας της Πατρίδας.

Από εκεί και έπειτα, ο Κυβερνήτης της Ελλάδος απευθύνεται με Εγκύκλιό του, προς όλους όσους απασχολούνται στα Πολεμικά Σώματα στην Επικράτεια. Σκοπός και χρέος είναι η επίτευξη της Ευδαιμονίας της Πατρίδας. Αυτός είναι και ο λόγος που υποστηρίζει ότι άπαντες οφείλουν να υπακούν στην Νομοθεσία και στις Κυβερνητικές εντολές. Τότε μόνο ένα Άτομο χαρακτηρίζεται "καλός Πολίτης".

Επιπρόσθετα, ο Κυβερνήτης της Ελλάδος Ι. Α. Καποδίστριας, αναφερόμενος στην Νομοθεσία, αποφασίζει ότι χρειάζεται να ψηφισθούν Άρθρα για την εύρυθμη λειτουργία τόσο της Διοικητικής όσο και της Εκκλησιαστικής Επιτροπής.

Γίνεται ακόμα γνωστό από τα αρχειακά έγγραφα, ότι ο Κυβερνήτης Ι. Α. Καποδίστριας, με Άρθρο του διορίζει ως μέλη του "Πανελληνίου" εξέχοντα ονόματα εκείνης της εποχής. Ονόματα όπως: Γ. Κουντουριώτης, Α. Ζαΐμης, Π. Μαυρομιχάλης, Ν. Σπηλιάδης, Χρ. Αινιάν, Χρ. Κλονάρης.

Σημαντικό στοιχείο των αρχειακών εγγράφων είναι ότι ολόκληρη η Διοίκηση υποδιαιρείται σε τμήματα. Όπως είναι τα ακόλουθα τμήματα: Οικονομίας, Εσωτερικών, Πολεμικών. Ουσιαστικά, πρόκειται για τμήματα υπουργικού Συμβουλίου με πληθώρα Πολιτικών Επιτροπών. Και φυσικά τις νευραλγικές θέσεις κατέχουν εξέχοντα ονόματα της Πολιτικής Σκηνής εκείνης της περιόδου.

Γίνεται μέσω των αρχειακών εγγράφων, λόγος για ένα Πολιτικό Πρόσωπο της εποχής εκείνης. Πρόκειται για τον Σπυρίδωνα Τρικούπη, ο οποίος διορίστηκε "Γραμματέας Επικρατείας", τον Ιανουάριο του έτους 1828, με κυβερνητική εντολή.

Σε άλλο σημείο των αρχειακών εγγράφων, γίνεται λόγος για τις τιμές της Συνδρομής στην Γενική Εφημερίδα της Ελλάδος.

Ακόμα, μέσω των αρχειακών εγγράφων γίνονται γνωστές σημαντικές Κυβερνητικές Πράξεις, όπως είναι οι Πράξεις Διορισμού. Γίνεται γνωστό μέσω των αρχειακών εγγράφων ότι πραγματοποιήθηκε πληθώρα Πράξεων Διορισμού αλλά και Μεταθέσεων, κατά το έτος 1829. Πολλές από αυτές τις Κυβερνητικές Πράξεις υλοποιήθηκαν και καταγράφηκαν στην περιοχή του Άργους κατά τους καλοκαιρινούς μήνες του έτους 1829.

Μέσω ακόμα των αρχειακών εγγράφων, γίνεται γνωστή η Πράξη Διορισμού πολλών ατόμων στην Γερουσία. Ονόματα όπως είναι τα παρακάτω: Θ. Κολοκοτρώνης, Γ. Κουντουριώτης, Α. Μιαούλης, Ιωάννης Γενοβέλης, Ρήγας Παλαμίδης κ.α. .

Σημαντικό στοιχείο των Συνεδριάσεων της Γερουσίας ήταν ότι τα Πρακτικά έπρεπε να δημοσιοποιούνται.

Σε όλα όμως τα ζητήματα, σημαντικό ρόλο κατείχε η "Οικονομική Επιτροπή". Ήταν υπεύθυνη για οποιοδήποτε οικονομικό ζήτημα. Ονόματα που συμμετείχαν στην "Οικονομική Επιτροπή" ήταν τα εξής: Α. Κοντόσταυλος, Ι. Κόντουμας.

Εκτός όμως των Οικονομικών, μέσω των αρχειακών εγγράφων εκείνης της περιόδου, γίνεται λόγος και για Δικαστικές Πράξεις. Συγκεκριμένα, γίνεται αναφορά στο "Πρωτόκλητο Δικαστήριο Κυκλάδων", το οποίο οφείλει να διεκπεραιώσει και να δώσει λύσεις και Αποφάσεις, σε διάφορα ζητήματα. Όπως είναι οι κληρονομικές διαφορές αλλά και ενέργειες ληστείας. Όλα αυτά τα ζητήματα καταγράφηκαν το καλοκαίρι του έτους 1829, στην Τήνο. Αυτή την αναφορά υπογράφουν ο Π. Σκυλίτσης Ομηρίδης από την θέση του Προέδρου και ο Παναγιώτης Μορίζος από την θέση του Γραμματέα.

Ένα ακόμα ζήτημα που θίγεται μέσα από τα αρχειακά έγγραφα είναι το ζήτημα της εκπαίδευσης. Συγκεκριμένα, γίνεται λόγος για την αναγκαιότητα εκμάθησης της Ελληνικής Γλώσσας στην νεολαία. Αυτόν τον τομέα πριν κατείχαν τα μοναστήρια, κάτι που πλέον δεν γίνεται με ιδιαίτερη ζέση λόγω της ερήμωσής τους.

Αυτός είναι και ο λόγος που μνημονεύονται οι Ηγούμενοι των Μοναστηριών της Επαρχίας του Ξηρόμερου. Γίνεται λόγος ως προς την ουσιαστική τους συμβολή, στην Ανασυγκρότηση της Ελληνικής Παιδείας. Τόσο με την ίδρυση σχολείων, με την χρήση της αλληλοδιδασκτικής μεθόδου, όσο και με την διδασκαλία της Ελληνικής γλώσσας. Πρόκειται για έργο θεάρεστο.

Ταυτόχρονα, μέσω των αρχειακών εγγράφων γίνεται λόγος στο ποιος ακριβώς είναι ο "φωτισμένος Έλληνας". Κατά τα αρχειακά έγγραφα, πρόκειται για Άτομο που λατρεύει τα θεία, έχει μάθει να απολαμβάνει τα αγαθά και δείχνει το ενδιαφέρον του για την Ανεξαρτησία, την Ελευθερία του Έθνους του. Παράλληλα, ενδιαφέρεται για την ευνομία του Έθνους του. Σύμφωνα με τα αρχειακά έγγραφα του "Μουσείου Καποδίστρια", η "Σεβαστή Κυβέρνησις" κατά το έτος 1829, δείχνει ενδιαφέρον και ζήλο για τα προαναφερθέντα ζητήματα καθώς και για την Πατρίδα συνολικά.

Τα εν λόγω ζητήματα καταγράφηκαν από τον "Προσωρινό Διοικητή" Μάρκο Δαμηραλή.

Πέραν όμως της Ελληνικής Παιδείας, εξίσου σημαντική είναι και η γνώση της Αριθμητικής. Άριστη γνώση της Αριθμητικής προσφέρει το εγχειρίδιο του Γάλλου μαθηματικού Lecroix (Λακρουά). Είναι σημαντικό κατά την μελέτη των αρχειακών εγγράφων να μεταφρασθεί το εν λόγω εγχειρίδιο στην ελληνική γλώσσα διότι με αυτό το βήμα, δίνεται η δυνατότητα σφαιρικής γνώσης στην ελληνική νεολαία.

Την σχετική προτροπή της μετάφρασης υπογράφει στην Αίγινα το έτος 1829, ο Ι. Λεοντίδης.

Πέραν όμως των διαφόρων υπηρεσιακών ζητημάτων, τα χαρτώα αρχειακά έγγραφα του "Μουσείου Καποδίστρια" ασχολούνται επισταμένως και με την επιείκην Πράξη της Δολοφονίας του Κυβερνήτη Ι. Α. Καποδίστρια, το έτος 1831.

Συγκεκριμένα, για το εν λόγω θλιβερό γεγονός στέλνονται γραπτές αναφορές από όλα τα μέρη της Ελλάδος, με παραλήπτη τον λαμπρό Κόμη και αδελφό του εκλιπόντος Κυβερνήτη, Αυγουστίνο Α. Καποδίστρια.

Το συναίσθημα που κυριαρχεί μετά την Αποκάλυψη της Πράξης της Δολοφονίας του Κυβερνήτη Ι. Α. Καποδίστρια είναι η απαρηγόρητη θλίψη και ο ανείπωτος θρήνος. Πρόκειται για συναισθήματα απόλυτου οδυρμού. Διότι δολοφονήθηκε άναδρα, ο Πατέρας του Έθνους. (1831).

Όμως, η πολυτιμότερη ενέργεια εκείνη την τραγική στιγμή ήταν η εκλογή του Αυγουστίνου Α. Καποδίστρια, στο Αξίωμα του Προέδρου της Διοικητικής Επιτροπής. Αυτό πραγματοποιήθηκε την 6^η Οκτωβρίου του έτους 1831.

Από εκεί και έπειτα, καταφθάνουν γραπτές Αναφορές στην "Διοικητική Επιτροπή της Ελλάδος", από διάφορα μέρη της Ελληνικής Επικράτειας για το θλιβερό γεγονός της Δολοφονίας του Κυβερνήτη της Ελλάδος, Ι. Α. Καποδίστρια.

Πέραν όμως του θλιβερού γεγονότος, οι Αναφορές κάνουν λόγο και "πλέκουν" το εγκώμιο και της Σεβαστής "Διοικητικής Επιτροπής" κατά το έτος 1831, υπό τις διαταγές της οποίας οφείλουν όλοι να υπακούν προκειμένου να υπάρχει ευδαιμονία, φρόνηση και ασφάλεια. Πληθώρα νησιών και περιοχών έστειλαν γραπτές Αναφορές για αυτά τα δύο ζητήματα. Ενδεικτικά αναφέρονται οι: Κέα, Σίκινος, επαρχία Λοιδωρικού, Κόρινθος, Βόνιτσα, επαρχία Μαλανδρινού, Σαλαμίνα.

Ταυτόχρονα αναφέρονται και ονόματα Δημογερόντων που έδρασαν στις προαναφερθείσες περιοχές. Ενδεικτικά αναφέρονται οι εξής: Καμπέρης, Παπαθανασίου, Μελισσινός, Καμπερόπουλος, Σταυρόπουλος, Ευθυμίου, Λεοναρδόπουλος, Νικολάου, Δασκαλόπουλος, Γεωργίου, Αδάμης, Καλόγερος.

Εκτός όμως των προαναφερθέντων ο νομάτων και περιοχών, στα αρχειακά έγγραφα ιδιαίτερη μνεία πραγματοποιείται και στο όνομα Κ. Αζελός. Πρόκειται για Πρόσωπο που υπηρέτησε κατά το έτος 1831 ως Λοχαγός και τοποθετήθηκε Επιθεωρητής στην Κεντρική Στρατιωτική Σχολή της Πελοποννήσου, με έδρα το Ναύπλιο. Ο ίδιος σύμφωνα με τα αρχειακά τεκμήρια ακολούθησε εντολές βάσει του Άρθρου 464 του Ποινικού Κώδικα. Ενεργεί εκ μέρους της Κυβέρνησης έως και τον Νοέμβριο του έτους 1831. Πρόκειται για κομβικό πρόσωπο της Κυβερνητικής πολιτικής σκηνής εκείνης της εποχής με ιδιαίτερες δράσεις που δίνουν το στίγμα της Κυβερνητικής Πολιτικής.

Ένα επιπρόσθετο ζήτημα που απασχόλησε εκείνη την περίοδο την Κυβερνητική Πολιτική ήταν οι εργασίες της "Γενικής Εφημερίδος της Ελλάδος". Η εν λόγω εφημερίδα ασχολήθηκε με πληθώρα εργασιών.

Αρχικά, ασχολήθηκε με την εγχώρια ειδησεογραφία. Δημοσίευε προς ενημέρωση του κοινού θέματα της εγχώριας ειδησεογραφίας. Στην εγχώρια ειδησεογραφία συγκαταλέγεται και η "Έ των Ελλήνων Εθνική Συνέλευση". Δημοσίευε συγκεκριμένα τα Προκαταρκτικά της "Έ των Ελλήνων Εθνικής Συνέλευσης". Αναλυτικότερα, στην "Έ των Ελλήνων Εθνική Συνέλευση", Πρόεδρος είχε οριστεί ο Δ. Τσαμαδός, Αντιπρόεδρος ο Λάμπρος Νάκος. Γραμματείς είχαν οριστεί οι: Παρθενόπουλος και Αινίας. Ήταν σημαντική και ιδιαίτερη διότι για πρώτη φορά συνεδρίασε την 7^η Δεκεμβρίου του έτους 1831 στο Άργος.

Κατά δεύτερον, ήταν σημαντική διότι τις εργασίες της 'Ε' των Ελλήνων Εθνικής Συνέλευσης' άνοιξε ο Α. Α. Καποδίστριας. Αναφέρθηκε ακόμα και στο θλιβερό γεγονός της 27^{ης} Σεπτεμβρίου του έτους 1831.

Επιπρόσθετα, τονίζει στην ομιλία του ο Α. Α. Καποδίστριας τους Αγώνες και τις θυσίες που έκαναν οι Έλληνες, για την πραγμάτωση της Ελευθερίας και της Ανεξαρτησίας της Πατρίδας τους. Για αυτό κατά τον Αυγουστίνο Α. Καποδίστρια, σκοπός είναι η Αναγέννηση και η Ανασυγκρότηση του Έθνους. Πρόκειται για ιδανικά και ιδέες που πρέσβευε και ο Κυβερνήτης Ιωάννης Α. Καποδίστριας.

Τέλος, η 'Γενική Εφημερίδα της Ελλάδος' μετονομάστηκε το έτος 1832 σε 'Εθνική Εφημερίδα', με απώτερο σκοπό την δημοσίευση δημόσιων Πράξεων της Κυβέρνησης. Αυτό το γεγονός υποστήριξε και ο ίδιος ο Εφημεριδογράφος και Έφορος της Εθνικής Τυπογραφίας Γ. Χρυσίδης.

Στην ομιλία του ακόμα ο Α. Α. Καποδίστριας ανέδειξε και το έργο της Διοικητικής Επιτροπής'. Τόνισε ότι ο Πολίτης οφείλει να έχει γνώση των θεμάτων που άπτονται του Έθνους αλλά και να γνωρίζει και τις πραγματικές προθέσεις όπως και το πραγματικό επίπεδο υποστήριξης των Συμμαχικών Δυνάμεων προς την Ελληνική Επικράτεια. Το σημαντικότερο όλων για την ευδαιμονία της Πατρίδας είναι η ειρήνη και η ομόνοια. Αυτό φαίνεται να υποστηρίζεται και μέσα από τα αρχειακά έγγραφα, στα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία και σε Πρόσωπα που συμμετείχαν στις συνεδριάσεις της Διοικητικής Επιτροπής κατά το έτος 1832. Πρόσωπα όπως είναι οι: Γ. Κουντουριώτης, Α. Ζαΐμης, Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξάς και Δ. Πλαπούτας.

Η 'Γενική Εφημερίδα της Ελλάδος' εκτός της εγχώριας ειδησεογραφίας ασχολήθηκε διεξοδικά και με την εξωτερική ειδησεογραφία. Συγκεκριμένα, με το ζήτημα της εκλογής μονάρχη για την Ελληνική Επικράτεια. Ο θρόνος της Ελλάδος προσφέρθηκε στον Βαυαρό Πρίγκιπα Όθωνα. Αυτός ήταν και ο λόγος σύστασης 'Επιτροπικού Συνεδρίου'. Σύμφωνα με το ζήτημα της εκλογής μονάρχη και το 'Επιτροπικό Συνέδριο', ο Αυγουστίνος Α. Καποδίστριας απορρίφθηκε για την θέση του Συνέδρου. Διότι τον Πρίγκιπα Όθωνα ζητούσαν οι τρεις Μεγάλες Δυνάμεις, έχοντας την συναίνεση τόσο της Αυστρίας όσο και της Πρωσίας.

Στο τελευταίο αρχειακό έγγραφο που δεσπόζει στην αίθουσα 'Ελληνικό Κράτος' του 'Μουσείου Καποδίστρια', ο Κυβερνήτης της Ελλάδος Ι. Α. Καποδίστριας απευθύνεται στο 'Πανελλήνιο'. Σε αυτό το αρχειακό τεκμήριο υποστηρίχθηκε με ζέση ότι η δημόσια τάξη και οι νόμοι επιφέρουν τόσο ασφάλεια όσο και ευδαιμονία. Ευδαιμονία τόσο για τους Πολίτες όσο και για το Έθνος. Έννοια στην οποία πίστευε και ο Αυγουστίνος Α. Καποδίστριας.

Άξιο καταγραφής και Μνείας είναι και το ότι το Χαρτώο Αρχειακό Υλικό του 'Μουσείου Καποδίστρια' αποτελεί αναμφίβολα αναπόσπαστο μέρος γνώσης της Πολιτικής Προσωπικότητας του Ιωάννη Α. Καποδίστρια.

Είναι επίσης βέβαιο και δεδομένο ότι το Χαρτώο Αρχειακό Υλικό του ΄΄Μουσείου Καποδίστρια΄΄ αποτελεί αδιαμφισβήτητο μέρος γνώσης και μελέτης της τότε Κοινωνικής, Οικονομικής, Εκπαιδευτικής, Στρατιωτικής και Πολιτικής ζωής της εποχής του Κυβερνήτη Ιωάννη Α. Καποδίστρια. Αποτελεί ακόμα πύλη γνώσης και μελέτης της μετά τον θάνατο του Κυβερνήτη Ι. Α. Καποδίστρια, Πολιτικής Κατάστασης.

Κλείνοντας, είναι σημαντικό να επισημανθεί ότι το Χαρτώο Αρχειακό Υλικό του ΄΄Μουσείου Καποδίστρια΄΄ αποτελεί ζωντανό τεκμήριο γνώσης της Πολιτικής Ιστορίας του Ελληνικού Έθνους.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Αλειφαντής, Στ. – Ζαμπούρας, Σέργιος, Ιωάννης Καποδίστριας Διεθνείς Θεσμικές και Πολιτικές Προσεγγίσεις (1800 – 1831), εκδ. Κασταλία, Αθήνα, 2021

Βερέμης, Θάνος, *Διεθνές Συνέδριο Ιωάννης Καποδίστριας Ο Οραματιστής*, Δήμος Κεντρικής Κέρκυρας και Διαποντίων Νήσων- Τμήμα Πολιτισμού, Κέρκυρα, 2021

Γεωργής, Γιώργος, *Ι. Α. Καποδίστριας Η Διακυβέρνηση και η Ανατολική Πολιτική του, Η Πρώτη Προσπάθεια Εγκαθίδρυσης Ελληνοτουρκικών Σχέσεων*, εκδ. Καστανιώτη Α.Ε., Αθήνα, 2021

Γουντχάουζ, Μ. Κρίστοφερ, *Καποδίστριας Ο θεμελιωτής της Ανεξαρτησίας της Ελλάδας*, εκδ. Μίνωας, Αθήνα, 2020

Δαφνής, Γρηγόριος, *Ιωάννης Α. Καποδίστριας Η γένεση του ελληνικού κράτους*, εκδ. Κάκτος, Αθήνα, (2018 ²)

Ζυμάρης, Κ. Δημήτρης, *Μουσείο Καποδίστρια – Σύντομος Οδηγός*, εκδ. Σύλλογος Φίλων Μουσείου Καποδίστρια, Κέρκυρα, 2018

Κούκκου, Ε. Ελένη, *Ιωάννης Καποδίστριας Ο Άνθρωπος Ο Ευρωπαίος Διπλωμάτης 1800 – 1828*, εκδ. Πατάκη, Αθήνα, (2005 ¹⁶)

Πουκαμισάς, Γεώργιος, -Ζαμπούρας, Σέργιος, -Αλειφαντής, Στέλιος, *Ιωάννης Καποδίστριας Το Ελληνικό Ζήτημα στο Διεθνές Σύστημα Ισορροπίας Δυνάμεων 1814 – 1821*, εκδ. Κασταλία, Αθήνα, 2019

ΕΠΙΛΟΓΗ ΠΗΓΩΝ

ΧΑΡΤΩΟ ΑΡΧΕΙΑΚΟ ΥΛΙΚΟ ΜΟΝΙΜΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ

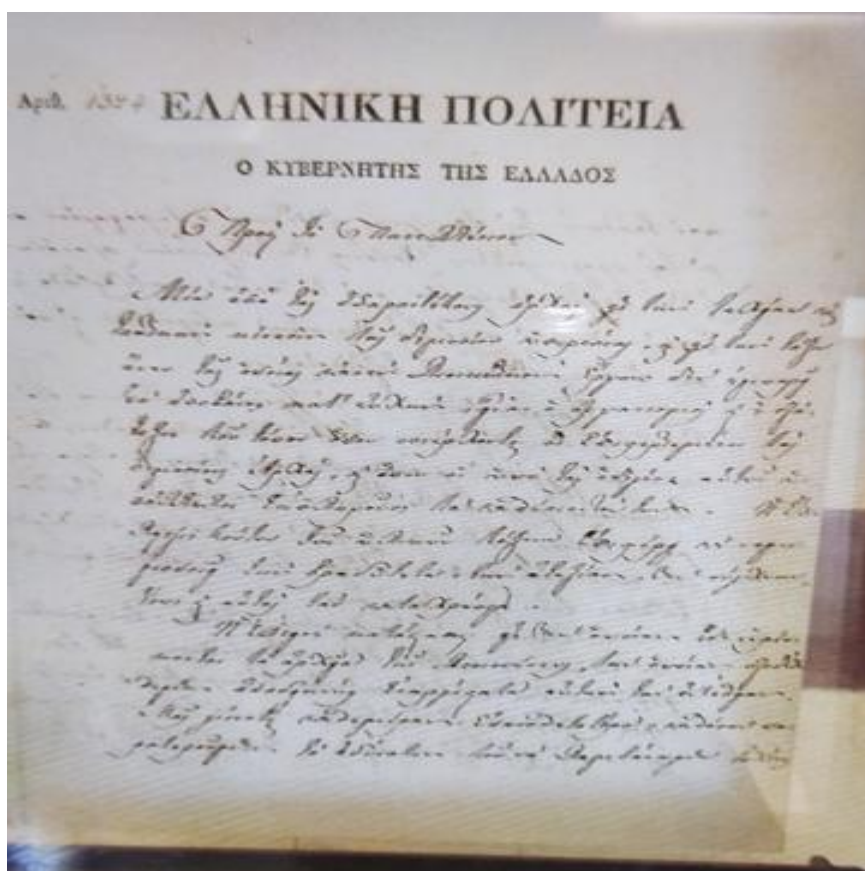
ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ- ΑΡΧΕΙΑΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ:ΜΚ318- ΜΚ331

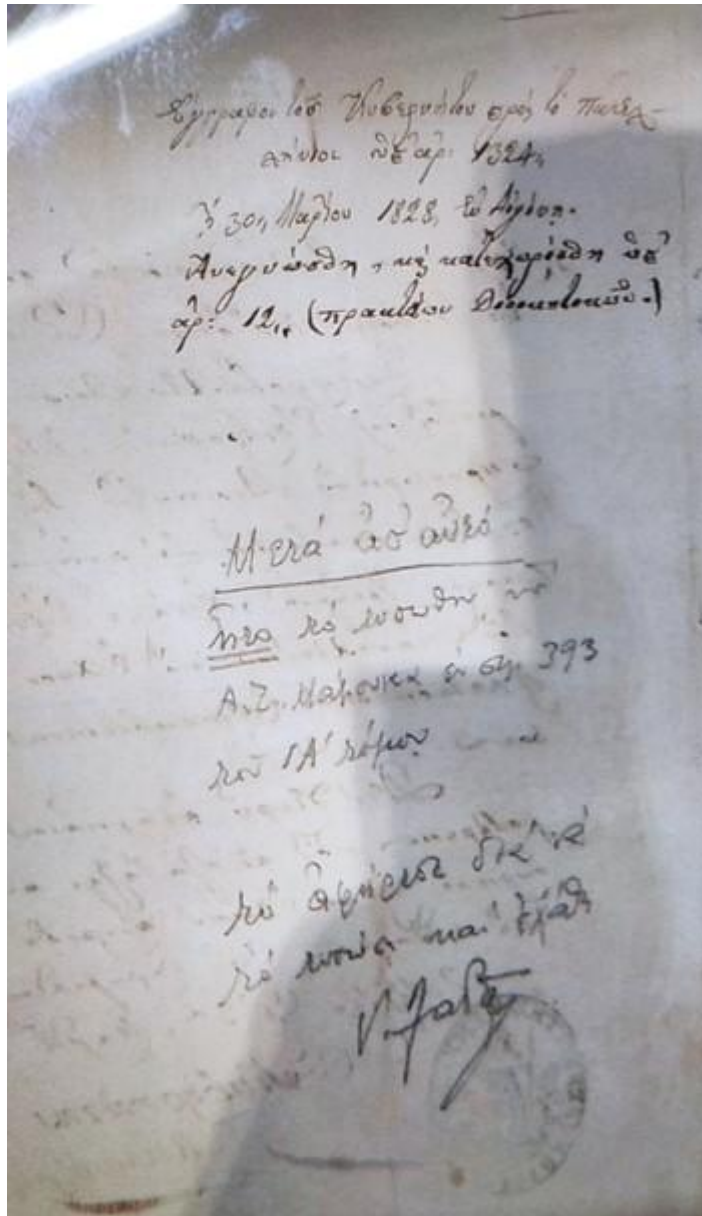
ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ, ΚΕΡΚΥΡΑ, 2017

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ - ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ
ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ - ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ & ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΑΠΟ
ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΣ ΙΔΡΥΜΑ ΙΩΑΝΝΗ Σ. ΛΑΤΣΗ, 2016

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ, 2016

ΟΙ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΔΥΟ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΧΑΡΤΩΟ ΑΡΧΕΙΑΚΟ ΥΛΙΚΟ ΤΗΣ ΜΟΝΙΜΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ.